

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 2015

Liahona

Toespraken algemene conferentie

Ouderlingen Ronald A. Rasband,
Gary E. Stevenson en Dale G. Renlund
als lid van het Quorum der
Twaalf Apostelen gesteund

Quorum der Twalf Apostelen

Voorste rij v.l.n.r.: president Russell M. Nelson, ouderling Dallin H. Oaks, ouderling M. Russell Ballard, ouderling Robert D. Hales, ouderling Jeffrey R. Holland.
Achterste rij v.l.n.r.: ouderling David A. Bednar, ouderling Quentin L. Cook, ouderling D. Todd Christofferson, ouderling Neil L. Andersen,
ouderling Ronald A. Rasband, ouderling Gary E. Stevenson, ouderling Dale G. Renlund.

Algemene vrouwenbijeenkoms

- 6 **Onze goddelijke aard ontdekken**
Rosemary M. Wixom
- 9 **Onze beloofde zegeningen waardig**
Linda S. Reeves
- 12 **Wij dienen hier een goede zaak**
Carol F. McConkie
- 15 **Een zomer bij oudtante Rose**
President Dieter F. Uchtdorf

Zaterdagmorgenbijeenkoms

- 20 **Het werkt uitstekend!**
President Dieter F. Uchtdorf
- 24 **God staat aan het roer**
Ouderling M. Russell Ballard
- 27 **Vreugdevol leven met Christus als middelpunt**
Ouderling Richard J. Maynes
- 30 **Ons hart overgeven aan God**
Neill F. Marriott
- 33 **Wat ontbreekt mij nog?**
Ouderling Larry R. Lawrence
- 36 **Het aangename woord Gods**
Ouderling Francisco J. Viñas
- 39 **Shipshape and Bristol Fashion: tempelwaardig in goede en slechte tijden**
Ouderling Quentin L. Cook

Zaterdagmiddagbijeenkoms

- 43 **De steunverlening aan kerkfunctionarissen**
President Henry B. Eyring
- 44 **Met de moeilijkheden van deze tijd omgaan**
Ouderling Robert D. Hales
- 47 **Zie uw moeder**
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 50 **Het is nooit te vroeg en het is nooit te laat**
Ouderling Bradley D. Foster
- 53 **Beproefd en verleid - maar geholpen**
Ouderling Hugo Montoya
- 55 **Kies het licht**
Ouderling Vern P. Stanfill
- 58 **Als u zich tot Hem wendt, zal Hij antwoorden**
Ouderling James B. Martino

- 61 **Gesterkt door de verzoening van Jezus Christus**
Ouderling Dallin H. Oaks

Algemene priesterschapbijeenkoms

- 65 **Geloof is geen toeval, maar een keuze**
Ouderling Neil L. Andersen
- 69 **Uw volgende stap**
Ouderling Randall K. Bennett
- 76 **Wees niet bevreesd, geloof alleen**
President Dieter F. Uchtdorf
- 80 **U staat er in het werk niet alleen voor**
President Henry B. Eyring
- 83 **De geboden onderhouden**
President Thomas S. Monson

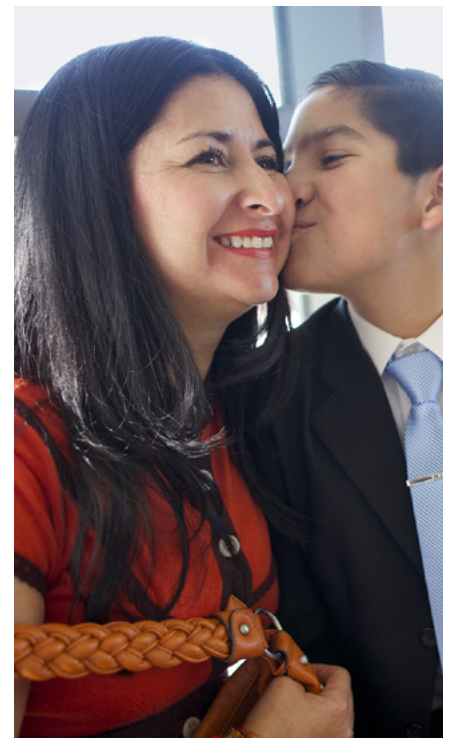
Zondagmorgenbijeenkoms

- 86 **Wees een voorbeeld en een licht**
President Thomas S. Monson
- 89 **Ik sta sprakeloos**
Ouderling Ronald A. Rasband
- 91 **Duidelijke en waardevolle waarheden**
Ouderling Gary E. Stevenson
- 93 **Door Gods ogen**
Ouderling Dale G. Renlund
- 95 **Een oproep aan mijn zusters**
President Russell M. Nelson
- 98 **Laat het trompetgeschal klinken**
Ouderling Gregory A. Schwitzer
- 101 **Dat zij Hem altijd indachtig zijn**
Ouderling Claudio R. M. Costa
- 104 **De Heilige Geest als uw metgezel**
President Henry B. Eyring

Zondagmiddagbijeenkoms

- 108 **Waarom de kerk er is**
Ouderling D. Todd Christofferson
- 112 **Mijn hart overweegt ze steeds**
Devin G. Durrant
- 115 **Wie de geboden van God onderhouden, worden gezegend en zijn gelukkig**
Ouderling Von G. Keetch

- 118 **'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren'**
Carole M. Stephens
- 121 **Onthouden op wie we hebben vertrouwd**
Ouderling Allen D. Haynie
- 124 **Ogen om te zien en oren om te horen**
Ouderling Kim B. Clark
- 126 **Houd vol op uw weg**
Ouderling Koichi Aoyagi
- 128 **'Gekozen [...] om van mijn naam te getuigen'**
Ouderling David A. Bednar
- 72 **Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen**
- 132 **Ze hebben tot ons gesproken: De conferentie deel van ons leven maken**
- 134 **Register conferentieverhalen**
- 135 **Kerknieuws**

185e algemene oktoberconferentie

Zaterdagavond, 26 september 2015, algemene vrouwenbijeenkomst

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: Bonnie L. Oscarson.
Openingsgebed: Abby Morgan.
Slotgebed: Grace Teh.
Een gemengd jeugdwerk-, jongevrouwen- en ZHV-koor uit ringen in het zuidelijke deel van Cache Valley, Utah; Claudia Bigler, dirigent; Bonnie Goodliffe, organist; Sarah Johnson, fluitist: 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns*, nr. 58, arr. Bills, niet-gepubliceerd; 'I Will Follow God's Plan', *Children's Songbook*, 164, en 'Faith in Every Footstep', Dayley, begeleid door fluit en orgel; 'As Zion's Youth in Latter Days', *Hymns*, nr. 256, arr. Kasen, gepubliceerd door Jackman; 'Dearest Children, God Is Near You', *Hymns*, nr. 96, arr. Watkins, niet-gepubliceerd; 'Go Forth with Faith', *Hymns*, nr. 263, melodie arr. Bigler, niet-gepubliceerd.

Zaterdagmorgen, 3 oktober 2015, algemene bijeenkomst

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Henry B. Eyring.
Openingsgebed: Mary R. Durham.
Slotgebed: ouderling Adrián Ochoa.
Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Clay Christiansen, organist: 'Press Forward, Saints', *Hymns*, nr. 81; 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns*, nr. 83; 'I Know That My Savior Loves Me', Creamer, arr. Murphy, gepubliceerd door Jackman; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19; 'Precious Savior, Dear Redeemer', *Hymns*, nr. 103, arr. Manookin, gepubliceerd door Jackman; 'Come, Come, Ye Saints', *Hymns*, nr. 30, arr. Wilberg, gepubliceerd door Oxford.

Zaterdagmiddag, 3 oktober 2015, algemene bijeenkomst

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.
Openingsgebed: ouderling Terence M. Vinson.
Slotgebed: ouderling Kazuhiko Yamashita.
Muziek verzorgd door een jeugdwerkkoor

uit ringen in Riverton, Utah; Emily Wadley, dirigent; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'Beautiful Savior', *Children's Songbook*, 62, arr. Kasen, gepubliceerd door Jackman; medley, arr. DeFord, niet-gepubliceerd: 'Search, Ponder, and Pray', *Children's Songbook*, 109, en 'I Think When I Read That Sweet Story', *Children's Songbook*, 56; 'Come, Follow Me', *Hymns*, nr. 116; 'I Feel My Savior's Love', *Children's Songbook*, 74, arr. Cardon, gepubliceerd door Jackman.

Zaterdagavond, 3 oktober 2013, priesterschapsbijeenkomst

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Henry B. Eyring.
Openingsgebed: ouderling Larry S. Kacher.
Slotgebed: Stephen W. Owen.
Muziek verzorgd door een vader-zoonkoor uit ringen in Orem, Utah; Cory Mendenhall, dirigent; Andrew Unsworth en Clay Christiansen, organisten: 'Let Zion in Her Beauty Rise', *Hymns*, nr. 41, arr. McDavitt, gepubliceerd door McDavitt; 'Jesus, the Very Thought of Thee', *Hymns*, nr. 141, arr. McDavitt, gepubliceerd door McDavitt; 'Praise to the Lord, the Almighty', *Hymns*, nr. 72; 'Lord, I Would Follow Thee', *Hymns*, nr. 220; 'We'll Bring the World His Truth', *Children's Songbook*, 172, arr. McDavitt, gepubliceerd door McDavitt.

Zondagmorgen, 4 oktober 2015, algemene bijeenkomst

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.
Openingsgebed: ouderling Chi Hong (Sam) Wong.
Slotgebed: Cheryl A. Esplin.
Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg, dirigent; Richard Elliot en Andrew Unsworth, organisten: 'Arise, O God, and Shine', *Hymns*, nr. 265; 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6, arr. Wilberg, gepubliceerd door Hinshaw; 'If the Savior Stood Beside Me', DeFord, arr. Cardon/Elliott, niet-gepubliceerd; 'How Firm a Foundation', *Hymns*, nr. 85; 'There Is Sunshine in My Soul Today', *Hymns*, 227, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'The Spirit

of God', *Hymns*, nr. 2, arr. Wilberg, gepubliceerd door Jackman.

Zondagmiddag, 4 oktober 2015, algemene bijeenkomst

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Henry B. Eyring.
Openingsgebed: ouderling Jörg Klebingat.
Slotgebed: ouderling Scott D. Whiting.
Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'Praise the Lord with Heart and Voice', *Hymns*, nr. 73, arr. Murphy, niet-gepubliceerd; 'Our God Is a God of Love', Cundick, gepubliceerd door Jackman; 'Rejoice, the Lord Is King', *Hymns*, nr. 66; 'Put Your Shoulder to the Wheel', *Hymns*, nr. 252, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'Love One Another', *Hymns*, nr. 308, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd.

Huisonderwijs- en huisbezoekboodschappen

Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak uit die tegemoet komt aan de behoeften van wie u bezoekt.

Op de omslag

Voor: foto Welden C. Andersen.
Achter: foto Christina Smith.

Foto's conferentie

Foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Welden C. Andersen, Carli Bell, Cody Bell, Janae Bingham, Ale Borges, Randy Collier, Mark Davis, Nate Edwards, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Matt Reier, Bradley Slade en Christina Smith; van de familie Cavalcante, met dank aan Aroldo Cavalcante; in Athens (Georgia, VS) door Whitney Gossling; in Orange County (California, VS) door Erik Isakson; van de familie Openshaw, met dank aan familie Openshaw; in Mumbai (India) door Wendy Gibbs Keeler; in Drammen en Oslo (Noorwegen) door Ashlee Larsen; in Kiev (Oekraïne) door Marina Lukach; in San Pedro (Belize) door Josué Peña; in Arica (Chili) door Shelby Jeanne Randall; in Bermejillo (Durango, Mexico) door Angélica Castañeda Reyes; in Cavite City (Cavite, Filipijnen) door Danny Soleta.

Beschikbaarheid conferentietoespraken

Voor de conferentietoespraken in veel talen gaat u op het internet naar conference.lds.org en selecteert u een taal. De toespraken zijn ook op de Gospel Library mobile app. beschikbaar.

NOVEMBER 2015 115 DE JAARGANG NUMMER 11**LIAHONA 12571 120**

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf**Het Quorum der Twaalf Apostelen:** Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund**Verantwoordelijk redacteur:** Joseph W. Sitati**Assistent-redacteurs:** James B. Martino, Carol F. McConkie**Adviseurs:** Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Craig A. Cardon, Mary R. Durham, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens**Hoofddirecteur:** David T. Warner**Directeur bedrijfsvoering:** Vincent A. Vaughn**Directeur kerkelijke tijdschriften:** Allan R. Loyborg**Zakelijk manager:** Garff Cannon**Hoofddirecteur:** R. Val Johnson**Assistent-hoofddirecteur:** Ryan Carr**Publicatieassistent:** Megan VerHoef**Redactieteam:** Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larocabal, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison**Leidend artdirector:** J. Scott Knudsen**Artdirector:** Tadd R. Peterson**Grafisch team:** Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinkley, Eric P. Johnson, Susan Loggren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst**Coördinator intellectuele eigendom:** Collette Nebeker Aune**Productiemanager:** Jane Ann Peters**Productieteam:** Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Katie Duncan, Bryan W. Gygj, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty**Drukvoorbereiding:** Jeff L. Martin**Directeur drukwerk:** Craig K. Sedgwick**Directeur distributie:** Stephen R. Christiansen**Vertaling:** Jos Peeters

Kerkelijk vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjmg@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:**Stuur manuscripten en vragen online** naar liahona.lds.org, of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribatij, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)**Uitgever:** © 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.**For Readers in the United States and Canada:**

November 2015 Vol. 115 No. 11. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.

USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Register op spreker

Andersen, Neil L., 65
 Aoyagi, Koichi, 126
 Ballard, M. Russell, 24
 Bednar, David A., 130-131
 Bennett, Randall K., 69
 Christofferson, D. Todd, 108
 Clark, Kim B., 126
 Cook, Quentin L., 39
 Costa, Claudio R. M., 101
 Durrant, Devin G., 112
 Eyring, Henry B., 43, 80, 104
 Foster, Bradley D., 50
 Hales, Robert D., 44
 Haynie, Allen D., 123
 Holland, Jeffrey R., 47
 Keetch, Von G., 117
 Lawrence, Larry R., 33
 Marriott, Neill F., 30
 Martino, James B., 58
 Maynes, Richard J., 27
 McConkie, Carol F., 12
 Monson, Thomas S., 83, 86
 Montoya, Hugo, 53
 Nelson, Russell M., 95
 Oaks, Dallin H., 61
 Rasband, Ronald A., 89
 Reeves, Linda S., 9
 Renlund, Dale G., 93
 Schwitzer, Gregory A., 98
 Stanfill, Vern P., 55
 Stephens, Carole M., 118
 Stevenson, Gary E., 91
 Uchtdorf, Dieter F., 15, 20, 76
 Viñas, Francisco J., 36
 Wixom, Rosemary M., 6

Register op onderwerp

Aäronisch priesterschap, 76, 80
 Activering, 80
 Apostelen, 24, 65, 130-131
 Avondmaal, 30, 69, 101, 104, 118
 Avondmaalsdienst, 24-25
 Bekering, 27, 30, 50, 58, 80, 95, 117
 Bekering, 9, 12, 36, 69, 83, 123
 Boek van Mormon, 27, 58, 65, 98
 Daten, 44
 Dienen, 6, 12, 53, 80, 93
 Discipelschap, 20, 33, 86, 98
 Dood, 24, 30, 104
 Financiën, 44, 112
 Gebed, 30, 58
 Geboden, 24, 83, 117, 118
 Gehoorzaamheid, 58, 65, 83, 117, 118, 126
 Geloof, 15, 55, 58, 65, 69, 77, 86, 92, 126
 Geluk, 39, 83
 Genade, 20
 Genezing, 30, 61
 Getuigenis, 24-25, 90, 91, 93
 Gezin, 12, 24, 47, 90, 92
 Goddelijke natuur, 6, 12, 20, 50, 93
 Heilige Geest, 15, 33, 36, 39, 65, 104, 118, 126
 Heilsplan, 9, 12, 20, 24-25, 30, 118, 123, 126
 Hemelse Vader, 80, 118
 Herstelling, 65
 Huwelijk, 44, 95
 Inspiratie, 80
 Jezus Christus, 24, 27, 30, 39, 47, 55, 61, 69, 83, 86, 90, 91, 93, 98, 101, 117, 118, 123, 126
 Joseph Smith, 24, 36, 65, 108

Kerkbijeenkomsten, 108
 Kerkleiders, 24, 130-131
 Kerklidmaatschap, 20
 Kerkorganisatie, 108, 130-131
 Kerkroepingen, 90, 92, 93
 Keuzevrijheid, 39, 83
 Kinderen, 9, 50
 Koninkrijk van God, 108
 Licht, 55, 86
 Liefde, 6, 15, 47, 89, 118
 Moed, 76, 80, 83, 98
 Moederschap, 47
 Openbaring, 58, 101, 104
 Opleiding, 6, 44
 Ouderschap, 50
 Priesterschap, 65, 80, 83, 108
 Profeten, 24-25, 36, 65, 118, 126, 130-131
 Rechtschapenheid, 39, 65, 83, 95
 Sabbat, 24-25, 36, 39, 69, 101
 Satan, 9, 83
 Schriften, 58, 86, 112
 Schriftstudie, 112
 Tegenspoed, 9, 15, 27, 30, 36, 44, 53, 58, 126, 126
 Tempelwerk, 53
 Vasten, 58
 Verbonden, 9, 12, 24
 Verleiding, 39, 53
 Verslaving, 61, 83
 Vertrouwen, 118, 123
 Verzoening, 24, 33, 36, 53, 61, 69, 83, 123
 Volharding, 126
 Voorbeeld, 80, 86
 Vrede, 83
 Vreugde, 15, 27, 39
 Vrouwen, 95
 Waardigheid, 39, 44
 Waarheid, 20, 24-25, 77, 104
 Zedelijkheid, 9, 86
 Zegeningen, 83, 118
 Zelfbeheersing, 39

Hoogtepunten van de 185e algemene oktoberconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

‘U [bent] een zoon of dochter van onze hemelse Vader’, zo sprak president Thomas S. Monson in de zondagmorgenbijeenkomst van de algemene oktoberconferentie. ‘U bent uit zijn tegenwoordigheid gekomen om enige tijd op deze aarde te vertoeven, om de liefde en leringen van de Heiland uit te stralen, en om uw licht moedig te laten schijnen zodat allen het kunnen zien. Als uw tijd op aarde erop zit en u uw deel hebt gedaan, zult u de heerlijke zegening meemaken om terug te keren en eeuwig bij Hem te wonen’ (p. 88).

In deze algemene conferentie werd stilgestaan bij het overlijden van president Boyd K. Packer en de ouderlingen L. Tom Perry en Richard G. Scott

van het Quorum der Twaalf Apostelen. De leden van de kerk verleenden hun steun aan drie nieuwe leden van het quorum: de ouderlingen Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson en Dale G. Renlund.

Andere hoogtepunten:

- De ouderlingen M. Russell Ballard, David A. Bednar en D. Todd Christofferson van het Quorum van de Twaalf Apostelen legden in hun toespraken uit waarom de Heer zijn kerk heeft opgericht, met profeten en apostelen als fundament, namelijk om zijn werk te doen en ons de macht te geven om naar Hem terug te keren (zie p. 24, 128 en 108).
- President Russell M. Nelson en ouderling Jeffrey R. Holland van het

Quorum der Twaalf Apostelen legden de belangrijke rol van de vrouw uit. President Nelson merkte op: ‘Het koninkrijk van God is niet en kan niet compleet zijn zonder vrouwen die heilige verbonden sluiten en vervolgens nakomen, vrouwen die met de macht en het gezag van God kunnen spreken!’ (p. 96.)

- Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen bevestigde dat ‘onze Heiland [...] alle menselijke moeilijkheden in volle omvang onderging en doorstond. [...] En daardoor stelt zijn verzoening Hem in staat om ons te hulp te komen — om ons de kracht te geven alles te dragen’ (p. 61–62).

THE CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS CONFERENCE CENTER

Rosemary M. Wixom
Algemeen jeugdwerkpresidente

Onze goddelijke aard ontdekken

We komen naar deze aarde om de zaadjes van onze goddelijke aard te voeden en ontdekken.

Zusters, we houden van u! Ik getuig dat het leven een geschenk is. God heeft voor iedereen een plan en onze individuele bestemming was lang voordat we naar deze aarde kwamen bekend.

Onlangs beseftte ik welk een wonder de geboorte van een baby in de sterfelijkheid als deel van het plan van de Heer is. Wij hebben ons allemaal lichamelijk in de baarmoeder van onze moeder ontwikkeld en waren maandenlang van haar lichaam afhankelijk voor ons welzijn. Uiteindelijk scheidde het proces van geboorte — dramatisch voor moeder en kind — ons.

Als een baby in deze wereld verschijnt, veroorzaken de verandering van temperatuur en licht en het plotse loslaten van druk op de borst, dat de baby voor het eerst naar lucht snakt. De kleine longen vullen zich voor het eerst met lucht, de organen gaan aan het werk en de baby begint te ademen. Als de navelstreng wordt doorgeknipt, is die reddingslijn tussen moeder en kind voor altijd verbroken en het leven van de baby op aarde begint.

Job heeft gezegd: 'De Geest van God heeft mij gemaakt, en de adem

van de Almachtige heeft mij levend gemaakt.'¹

We komen naar deze wereld 'op wolken van heerlijkheid'.² In 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' staat dat ieder van ons 'een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders' is en dat ieder van ons 'een goddelijke aard en bestemming' heeft.³ Onze hemelse Vader laat ons genereus in een deel van zijn goddelijke aard delen. Die goddelijke aard is een geschenk van Hem gegeven met een liefde die slechts een ouder kan voelen.

We komen naar deze aarde om de zaadjes van onze goddelijke aard te voeden en ontdekken.

Wij weten waarom

Elaine Cannon, voormalig algemeen jongevrouwenpresidente, heeft gezegd: 'Er zijn twee belangrijke dagen in het leven van een vrouw: de dag waarop ze geboren wordt en de dag waarop ze ontdekt waarom.'⁴

Wij weten waarom. Wij zijn naar deze aarde gekomen om zijn koninkrijk op te helpen opbouwen en ons op de wederkomst van zijn Zoon, Jezus Christus, voor te bereiden. Bij

iedere ademtocht proberen we Hem te volgen. Onze goddelijke aard wordt verfijnd en versterkt doordat we ons best doen om dichter tot onze Vader en zijn Zoon te komen.

Onze goddelijke aard heeft niets te maken met onze persoonlijke prestaties, de status die we bereiken, het aantal marathons dat we lopen of onze populariteit of gevoel van eigenwaarde. Onze goddelijke aard komt van God. Zij kreeg vorm in een bestaan dat aan

Cavite City, Cavite (Filipijnen)

onze geboorte voorafging en zal voor eeuwig blijven bestaan.

Wij zijn geliefd

Wij identificeren ons met onze goddelijke aard als we de liefde van onze Vader in de hemel voelen en doorgeven. We zijn vrij om die te voeden en te laten bloeien en groeien. Petrus heeft gezegd dat ons 'kostbare beloften' zijn geschonken, opdat we 'deel [zouden] krijgen aan de goddelijke natuur'.⁵ Als we begrijpen wie we zijn, dochters van God, gaan we die kostbare beloften voelen.

Als we door een raam kijken, niet alleen in een spiegel, kunnen we onszelf als de zijnen zien. We richten

ons dan vanzelf in gebed tot Hem en we lezen zijn woord graag en willen zijn wil doen. We zijn in staat om naar Hem op te kijken voor goedkeuring, verticaal, en niet horizontaal, van de wereld om ons heen of van vrienden op facebook of instagram.

Als u ooit aan die vonk van goddelijkheid in u twijfelt, kniel dan in gebed neer en vraag hemelse Vader: 'Ben ik werkelijk uw dochter en houdt U van mij?' Ouderling M. Russell Ballard heeft gezegd: 'Een van de mooiste boodschappen die de Geest ons zendt, is wat de Heer voor u voelt.'⁶

Wij zijn de zijnen. Paulus heeft gezegd: 'De Geest zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.'⁷ Vaak is het eerste jeugdwerkliedje dat we leren 'Ik ben een kind van God.'⁸ Nu wordt het tijd om op die geliefde zin 'Ik ben een kind van

God' de vraag te laten volgen: 'Dus wat ga ik doen?' We kunnen ook vragen stellen als: 'Wat ga ik doen om als een kind van God te leven? Hoe kan ik de goddelijke aard in mij ontwikkelen?'

President Dieter F. Uchtdorf heeft gezegd: 'God heeft u hier naartoe gezonden om u voor te bereiden op een toekomst die grootser is dan u zich nu voor kunt stellen.'⁹ De toekomst verwezenlijkt zich, dag voor dag, als u meer doet dan bestaan, ja, als u leeft om aan het doel van uw schepping te beantwoorden. Dan nodigt u de Heer bij u uit en laat u zijn wil de uwe worden.

Vanwege onze goddelijke aard leren we

Onze goddelijke aard fluistert ons het verlangen in om deze eeuwige waarheden zelf te kennen.

Een jonge vrouw, Amy genaamd, maakte mij dat duidelijk toen ze schreef: 'Het is tegenwoordig moeilijk om tiener te zijn. Het pad wordt smaller. Satan doet zijn best. Er is alleen goed of slecht; tussenin bestaat niet.'

Ze vervolgde: 'Het is soms moeilijk om goede vriendinnen te vinden. Zelfs al je denkt dat je heel goede vriendinnen hebt, die blijven, kan dat zomaar veranderen. Daarom ben ik erg blij dat ik familie, mijn hemelse Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest heb, die allemaal bij mij kunnen zijn als het misgaat met vriendinnen.'

Amy zei verder: 'Op een avond was ik erg bezorgd. Ik vertelde mijn zus dat ik niet wist wat ik doen moest.'

Later die avond stuurde haar zus haar een berichtje en haalde daarin ouderling Jeffrey R. Holland aan, die had gezegd: 'Geef het niet op. [...] Stop

niet. Loop door. Blijf het proberen. Er komt hulp en er komt weer geluk. [...] Het komt uiteindelijk allemaal goed. Vertrouw op God en geloof in goede dingen die zullen komen.’¹⁰

Amy vertelde: ‘Ik wist nog dat ik dat las en bad dat ik Gods liefde mocht voelen als Hij echt voor me klaarstond.’

Ze zei: ‘Zodra ik dat vroeg en geloofde dat Hij er was, kreeg ik een ongelooflijk gelukkig, warm gevoel. Ik heb er geen woorden voor. Ik wist dat Hij er was en dat Hij van me hield.’

Omdat u zijn kind bent, weet Hij wat u kunt worden. Hij kent uw angsten en dromen. Hij ziet uit naar de ontplooiing van uw potentieel. Hij wacht tot u in gebed tot Hem komt. Omdat u zijn kind bent, hebt u Hem nodig, maar Hij heeft u ook nodig. De zusters die nu in deze bijeenkomst om u heen zitten hebben u nodig. De wereld heeft u nodig en uw goddelijke aard maakt u tot een betrouwbare discipel voor al zijn kinderen. Als we het goddelijke in onszelf eenmaal zien, kunnen we het ook in anderen zien.

Vanwege onze goddelijke aard dienen we

Onze goddelijke aard roept het verlangen om anderen te dienen in ons op.

Onlangs vertelde Sharon Eubank, voorzitter van Humanitarian Services and LDS Charities, een verhaal dat ze van ouderling Glenn L. Pace had gehoord. Er heerste halverwege de jaren tachtig een algehele droogte en ernstige hongersnood in Ethiopië. Er werden hulpposten voor voedsel en water opgezet voor hen die ernaar toe konden komen. Een oude man die aan het verhongeren was liep een heel eind om zo'n hulppost te bereiken. Toen hij langs een dorp liep, hoorde hij een baby huilen. Hij zocht tot hij de baby op de grond naast zijn dode moeder vond. Hij nam de baby op en liep nog 40 kilometer naar de hulppost. Toen hij aankwam, waren zijn eerste woorden niet ‘Ik heb honger’ of ‘Help mij’, maar ‘Wat kunt u voor deze baby doen?’¹¹

Onze goddelijke aard ontsteekt ons verlangen om anderen de hand te reiken en zet ons aan tot handelen. Onze hemelse Vader en Jezus Christus

kunnen ons de kracht daarvoor helpen vinden. Kan het zijn dat de Heer ons vraagt: ‘Wat kun je doen voor deze dochter, deze broeder, deze vader, deze vriend?’

Door de influistering van de Geest kan de goddelijke aard van een twijfelbaar, na een diep snakken naar lucht, vrede vinden en weer ademen.

Als de profeet spreekt weerklinken zijn woorden in ons door onze goddelijke aard en geven ons kracht om hem te volgen.

Als we wekelijks onze Heiland, Jezus Christus, bij het avondmaal gedenken, wakkeren we de hoop op het goddelijke in ons aan.

Ik beloof u dat u, als u de diepte van uw goddelijke aard ontdekt, uw kostbare geschenk zult gaan vergroten. Laat het u leiden om zijn dochter te worden en het pad naar Hem terug te bewandelen — waar we ‘worden teruggebracht bij die God die [ons] de levensadem heeft gegeven.’¹² In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Job 33:4.
2. ‘Ode: Intimations of Immortality from Recollections of Early Childhood’, *The Complete Poetical Works of William Wordsworth* (1924), 359.
3. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, 129.
4. Elaine Cannon, ‘“Let Me Soar”, Women COUNSELED’, *Church News*, 17 oktober, 1981, 3.
5. 2 Petrus 1:4.
6. M. Russell Ballard, ‘Women of Righteousness’, *Liahona*, december 2002, 42.
7. Romeinen 8:16.
8. Zie ‘Ik ben een kind van God’, *Lofzangen*, nr. 195.
9. Dieter F. Uchtdorf, ‘Het evangelie met vreugde naleven’, *Liahona*, november 2014, 121.
10. Jeffrey R. Holland, ‘Hogepriester van goede dingen die zullen komen’, *Liahona*, januari 2000, 45.
11. Zie Glenn L. Pace, ‘Infinite Needs and Finite Resources’, *Ensign*, juni 1993, 52.
12. 2 Nephi 9:26.

Linda S. Reeves

Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Onze beloofde zegeningen waardig

Wij moeten elke dag een beeld van de ongelooflijke zegeningen die onze Vader ons heeft beloofd voor ogen houden.

Vindt u die zuster in de video niet geweldig? Wij weten dat velen van u die zelf niet de kans hebben gehad om kinderen te baren uw hele leven kinderen hebt liefgehad, onderwezen en tot zegen bent geweest. En onze hemelse Vader en wij waarderen u daar bijzonder om!

Hebben we allemaal, ook jullie, lieve zusjes in het jeugdwerk en de jongevrouwen, wel eens een pasgeboren baby in onze armen gehad en meegemaakt hoe hij of zij ons in de ogen keek? Hebben we de heilige sfeer rondom die celestiale geest gevoeld, die zo kort geleden nog door onze hemelse Vader naar zijn net geschapen, reine lichaampje is gestuurd? Ik heb zelden zulke zachte, tedere en geestelijke gevoelens ervaren.

Ons lichaam is een heilig geschenk van onze hemelse Vader. Het is een tempel voor ons. Als we het rein en zuiver houden, kunnen we het waardig zijn om met onze hemelse Vader samen te werken bij het scheppen van lichamen voor zijn geliefde geestkinderen.

In de laatste conferentietoespraak van president Boyd K. Packer, die je je misschien herinnert als 'een koekje

en een kusje', getuigde hij dat 'het gebod om ons te vermenigvuldigen

en de aarde te vervullen [...] essentieel [is] en de bron van menselijk geluk. Alleen door middel van rechtschapen uitoefening van deze macht kunnen we dichter bij onze Vader in de hemel komen en een volheid van vreugde en zelfs goddelijkheid ontvangen. Het voortplantingsvermogen is geen ondergeschikt onderdeel van het plan; het is het plan.'

Hij zei verder:

'Ware liefde vereist dat een stel wacht tot ze gehuwd zijn voordat zij zich overgeven aan de genegenheid die dat heilige vermogen in die bron van leven losmaakt [...] door situaties [te] mijden waarin hun lichamelijke verlangens de overhand kunnen krijgen. [...]

'Ons geluk in het sterfelijk leven, onze vreugde en verhoging, zijn afhankelijk van de manier waarop we met deze aanhoudende dwingende lichamelijke verlangens omgaan.'¹

Lieve zusters, jong en niet zo jong meer, ik was bij de voorbereiding van deze toespraak heel bezorgd. Zoals Alma de jonge het heeft uitgedrukt 'wens ik uit het diepst van mijn hart [...] dat gij zijn heilige naam aanroept en voortdurend waakt en bidt dat gij niet zult worden verzocht boven

hetgeen gij kunt verdragen, [...] opdat gij ten laatste dage zult worden verhoogd.²

Later maakte Mormon melding van ene Korihor, de antichrist, in de tijd van Alma. Deze Korihor predikte [...] en verleidde het hart van [...] vele vrouwen.³

Zusters, Satan heeft in deze tijd met veel succes een vaandel opgericht dat op dat van Korihor lijkt. Welke middelen gebruikt hij? Verleidelijke romans, tv-series, getrouwde vrouwen die via sociale media contact met vroegere vriendjes zoeken, en pornografie. We moeten heel voorzichtig zijn, lieve zusters. We kunnen niet met Satans vurige pijlen spelen zonder ons te branden. Ik zou niet weten wat ons meer kwalificeert voor het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest dan deugdzaamheid.

Velen zoeken tegenwoordig op het internet naar onmiddellijke bevrediging en onmiddellijk beschikbare kennis.

Daarentegen zullen we bovenmate gezegend worden als we geloof en geduld oefenen en met onze zorgen naar onze hemelse Vader, de bron van alle waarheid, gaan. Als we de Schriften dagelijks lezen en onderzoeken, en aan oprecht, intens gebed koppelen, zullen we antwoorden krijgen en zekerheid hebben. Dat kan niet van het internet gezegd worden. De profeet Jakob getuigt: 'Want de Geest spreekt de waarheid en liegt niet. Daarom spreekt Hij van dingen, zoals die werkelijk zijn, en van dingen, zoals die werkelijk zullen zijn.'⁴

Als we ergens naar kijken, iets lezen of iets ervaren wat onder de norm van onze hemelse Vader is, dan verzwakt dat ons. Of we nu jong of oud zijn, laten we datgene wat we bekijken, lezen, beluisteren of doen, dat niet met de normen van de Heer in *Voor de kracht van de jeugd* strookt, uitzetten, weggooien, kapot scheuren, en buitensluiten.

Niemand van ons is volmaakt, maar als we gezondigd hebben, heeft president Packer ons hieraan herinnerd:

'De belofte luidt: "Wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan" (LV 58:42). [...]

'De verzoening, die ieder van ons kan herwinnen, kent geen littekens. Dat houdt in dat zijn belofte was dat Hij, mits we ons oprecht bekeren, verzoening zou brengen, ongeacht wat we ook gedaan hebben, waar we ook zijn geweest of hoe iets ook gebeurd is. En met zijn verzoening kwam Hij die belofte na. Zovelen van ons pijnigen als het ware zichzelf met schuldgevoelens, zonder te weten hoe we daaraan moeten ontkomen. U ontkomt door de verzoening van Christus te accepteren, zodat al dat hartzeer in schoonheid, liefde en eeuwigheid kan veranderen.'⁵

Welke hulpmiddelen heb we behalve bekering nog meer gekregen waarmee we rein en deugdzaam

kunnen blijven? Al onze jeugdwerkmeisjes en jongevrouwen kennen en zingen het liedje 'Kracht uit de Schriften!'⁶ Kunnen we ook 'Kracht uit gebed', 'Kracht uit de tempel', 'Kracht uit verbonden', 'Kracht uit de sabbat', 'Kracht van de profeet' en 'Kracht door deugd' zingen?

Er zijn ook belangrijke zegeningen en beloften van bescherming aan het correct dragen van de tempelonderkleding verbonden. Ik ben tot de conclusie gekomen dat ik symbolisch een vorstelijke gewaad aantrek dat mijn hemelse Vader me gegeven heeft. Ik getuig, zusters, dat als we de tempelonderkleding correct dragen, onze hemelse Vader dat als een prachtig teken van onze liefde voor en toewijding aan Hem ziet. Het is een teken van de verbonden die we met Hem hebben gesloten en Hij heeft beloofd: 'Ik, de Heer, ben gebonden wanneer gij doet wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet wat Ik zeg, hebt gij geen *belofte*.'⁷

Onlangs sprak ik een oude vriendin die als gevolg van de verslaving en ontrouw van haar beide echtgenoten twee scheidingen heeft meegemaakt. Zij en haar drie kinderen hebben immens geleden. Ze pleitte: 'Ik heb zo hard mijn best gedaan om rechtschapen te leven. Waarom ben ik zo zwaar beproefd? Wat heb ik verkeerd gedaan? Wat wil mijn hemelse Vader dat ik doe? Ik bid en lees de Schriften, help mijn kinderen en ga vaak naar de tempel.'

Terwijl ik naar die zuster luisterde, wilde ik uitroepen: 'Je doet het goed! Je doet alles wat hemelse Vader wil en hoopt dat je doet!'

Ik heb er begrip voor dat velen hebben gezegd dat de beloofde zegeningen van onze Vader gewoon 'veel te ver weg' zijn, in het bijzonder als ons leven boordevol moeilijkheden is. Maar Amulek verkondigde dat 'dit leven de

tijd [is] om [ons] voor te bereiden om God te ontmoeten'.⁸ Dit is niet de tijd om al onze zegeningen te ontvangen. President Packer heeft uitgelegd: "En zij leefden nog lang en gelukkig" staat nooit in het tweede bedrijf. Die regel hoort in het derde bedrijf thuis, waarin de raadsels zijn opgelost en alles in orde is.⁹ Niettemin moeten wij elke dag een beeld van de ongelooflijke zegeningen die onze Vader ons heeft beloofd voor ogen houden, alsook ons bewust zijn van 'de overvloed van zijn tedere barmhartigheden'¹⁰ die we dagelijks ervaren.

Zusters, ik weet niet waarom we zoveel beproevingen meemaken, maar persoonlijk denk ik, zusters, dat de beloning zo groot, zo eeuwig en eindeloos, zo vreugdevol is, en ons begrip zover te boven gaat, dat we op de dag van beloning tegen onze genadige, liefhebbende Vader willen zeggen: 'Was dat *alles* wat ik ervoor moest doen?!' Ik geloof dat we, als we dagelijks onthielden en inzagen hoe groot de liefde is die onze hemelse Vader en onze Heiland voor ons hebben, alles zouden willen doen om weer bij Hen terug te keren en eeuwig door hun

liefde omringd te zijn. Lieve zusters, wat maakt het uit wat we hier geleden hebben als die beproevingen ons uiteindelijk eeuwig leven en verhoging in het koninkrijk van God bij onze Vader en Heiland brengen?

Ik getuig dat ons lichaam een heilig geschenk van onze hemelse Vader is en dat we, als we ons leven rein en zuiver houden door middel van het zoenoffer van onze Heiland en het beeld van de beloofde zegeningen van onze Vader dagelijks voor ogen houden, eens 'alles wat [onze] Vader heeft'¹¹ zullen ontvangen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Boyd K. Packer, 'Het plan van geluk', *Liahona*, mei 2015, 26–27.
2. Alma 13:27–29.
3. Alma 30:18.
4. Jakob 4:13.
5. Boyd K. Packer, *Liahona*, mei 2015, 28.
6. Clive Romney, 'Scripture Power', [lds.org/callings/primary/sharing-time-music](https://www.lds.org/callings/primary/sharing-time-music).
7. Leer en Verbonden 82:10; cursivering toegevoegd.
8. Alma 34:32.
9. Zie Boyd K. Packer, 'The Play and the Plan' (haardvuuravond van de kerkelijke onderwijsinstellingen voor jongvolwassenen, 7 mei 1995), 2, [si.lds.org](https://www.lds.org).
10. Ether 6:12.
11. Leer en Verbonden 84:38.

Carol F. McConkie

Eerste raadgeefster in het algemeen
jongevrouwenpresidium

Wij dienen hier een goede zaak

*Mogen wij besluiten om als dappere afgezanten van onze
Heer Jezus Christus een goede zaak te dienen.*

Ik ben dankbaar dat we hier bij elkaar kunnen zijn als getrouwe vrouwen, zoals Lisa — de zuster in de video — die rein van hart zijn, van de Heer houden en Hem, zelfs te midden van hun eigen beproevingen, dienen. Lisa's verhaal herinnert mij eraan dat we van elkaar moeten houden en de schoonheid van de ziel in de ander moeten zien. De Heiland verklaarde: 'Bedenk dat de waarde van zielen groot is in de ogen van God.'¹ Of we nu 8 of 108 zijn, ieder van ons is 'kostbaar in [zijn] ogen.'² Hij houdt van ons. Wij zijn dochters van God. Wij zijn zusters in Zion. Wij hebben een goddelijke natuur en we hebben allemaal een heerlijk werk te doen.

Van de zomer was ik op bezoek bij een jonge moeder van een paar dochters. Ze vond dat onze jongevrouwen een goed doel nodig hebben; iets waardoor ze zich gewaardeerd voelen. Ze wist dat we onze individuele en eeuwige waarde kunnen ontdekken door in overeenstemming met onze goddelijke bestemming in dit sterfelijk leven te handelen. Ons prachtige koor heeft zojuist een lied gezongen waarin ons doel beschreven wordt.

In beproeving, ja, zelfs in angst en wanhoop, vatten we moed in ons hart. We zijn vastbesloten om onze taak te vervullen. Wij dienen hier een goede zaak.³ Zusters, door die goede zaak worden we allen gewaardeerd. Wij zijn allen nodig.

De goede zaak die we dienen is de zaak van Christus. Dit is het heilswerk.⁴ De Heer heeft gezegd: 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de

mens tot stand te brengen.'⁵ Wij zijn de zaak waarvoor Jezus Christus leed, uit iedere porie bloedde en zijn leven met volmaakte liefde gaf. Zijn zaak is het goede nieuws, 'de blijde tijdingen [...] dat Hij in de wereld is gekomen, ja, Jezus, om voor de wereld te worden gekruisigd en de zonden der wereld te dragen, en de wereld te heiligen en van alle ongerechtigheid te reinigen; dat door Hem allen behouden zouden worden.'⁶ Onze Heiland heeft het pad aangewezen en is ons voorgedaan.⁷ Ik getuig dat wij, als we zijn voorbeeld volgen, God liefhebben en elkaar met vriendelijkheid en mededogen dienen, 'ten laatsten dage schuldeloos voor God [kunnen] staan.'⁸ Wij besluiten om de Heer in zijn nobele zaak te dienen, zodat we één met de Vader en de Zoon kunnen worden.⁹

De profeet Mormon verklaarde met kracht: 'Want wij hebben een werk te verrichten tijdens ons verblijf in deze tabernakel van leem, teneinde de vijand van alle gerechtigheid te overwinnen en onze ziel te laten rusten in het koninkrijk van God.'¹⁰ De vroege kerkleiders en pioniers gingen

met heldhaftige moed en vastberaden getrouwheid voorwaarts om het evangelie te verbreiden en tempels voor de verordeningen voor verhoging te bouwen. De pioniers van nu, u en ik, gaan ook in geloof voorwaarts 'om in de wijngaard [van de Heer] te werken voor het heil van de zielen der mensen.'¹¹ En zoals president Gordon B. Hinckley zei: 'Wat is de toekomst grandioos als de Almachtige zijn heerlijk werk laat voortrollen [...] door het onzelfzuchtig dienstbetoon van hen wier hart met liefde voor de Verlosser van de wereld vervuld is.'¹² Wij verenigen ons met de zusters van het verleden, van het heden en van de opkomende generatie als we gezamenlijk het heilswerk doen.

Voordat we geboren werden 'aanvaardden [we] zijn plan waardoor zijn kinderen een stoffelijk lichaam konden krijgen en aardse ervaringen konden opdoen om vooruitgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk [onze] goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwezenlijken.'¹³ Ouderling John A. Widtsoe zei over dit voorsterfelijke verbond: 'We stemden er toen mee in om niet alleen een heiland voor onszelf te zijn, maar [...] voor de hele menselijke familie. We werden een partner van de Heer. De uitvoering van het plan werd toen niet alleen het werk van de Vader en de Heiland, maar ook ons werk. De minste van ons, de nederigste, is een partner van de Almachtige bij het bereiken van het doel van het heilsplan.'¹⁴

Hier op aarde hebben we ons opnieuw verbonden om de Heiland bij het heilswerk te dienen. Door aan heilige priesterschapsverordeningen deel te nemen, beloven we dat we ons met geheel ons hart, macht, verstand en sterkte in de dienst van God begeven.¹⁵ We ontvangen de Heilige Geest

en streven ernaar zijn ingevingen te volgen. Rechtschapenheid gaat uit naar de wereld als we begrijpen wat God van ons wil en we dat dan doen.

Ik ken een jeugdwerkkind dat bij de bushalte tegen een ander kind zei: 'Hallo! Je moet eens met me naar de kerk gaan en over Jezus leren!'

Ik zag hoe meisjes in een jongevrouwklas elkaar de arm gaven en samen beloofden dat ze elkaar zouden dienen, en toen plannen maakten om een jongevrouw die met een verslaving worstelde op een goede manier te helpen.

Ik heb jonge moeders gezien die al hun tijd, talenten en energie gaven om de evangeliebeginselen aan hun kinderen te leren en er een voorbeeld in te zijn, zodat hun kinderen, zoals de zoons van Helaman, moedig en getrouw in beproeving, verleiding en tegenslag overeind zullen blijven.

Maar misschien voelde ik me wel het nederigst toen een alleenstaande volwassen zuster met het vuur van een zuiver getuigenis verklaarde dat ons voorbereiden op een huwelijk en gezin het belangrijkste is wat we kunnen doen. Hoewel zij het zelf niet ervaart, weet ze dat het gezin het hart van het heilswerk is. 'Door het goddelijk plan van geluk is het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan.'¹⁶ We eren het plan van de Vader en verheerlijken God als we de relaties in het nieuw en eeuwigdurend verbond van het huwelijk versterken en veredelen. Wij kiezen voor een rein en deugdzaam leven, zodat we, als de gelegenheid zich aandient, klaar zijn om dat heilige verbond in het huis van de Heer te sluiten en het voor eeuwig na te komen.

Ons leven bestaat uit seizoenen. Maar of we nu op school, op ons werk, op straat of, in het bijzonder,

Zuster Ella Hoskins met twee jongevrouwen uit haar wijk.

thuis zijn, we zijn afgezanten van de Heer en we vertegenwoordigen Hem.

In het heilswerk is er geen ruimte voor vergelijken, bekritisieren of veroordelen. Het gaat niet om leeftijd, ervaring of bewondering. Het gaat bij dit heilige werk om een gebroken hart, een verslagen geest en een gewilligheid om onze goddelijke gaven en unieke talenten in te zetten om het werk van de Heer op zijn manier te doen. Zo nederig te zijn dat we op onze knieën vallen en zeggen: 'Mijn Vader, [...] niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.'¹⁷

In de kracht van de Heer kunnen wij alles doen.¹⁸ In onze gebeden, de Schriften en door de influisteringen van de Heilige Geest streven we voortdurend naar zijn leiding. Een zuster die een overweldigende opdracht had gekregen, schreef: ‘Soms vraag ik me af of de zusters in de begintijd van de kerk net als wij ’s avonds hun hoofd op hun kussen legden en baden: “Wat er morgen ook gebeurt, wilt U me helpen?” En daarop volgde: ‘Een van de zegeningen die we genieten, is dat we elkaar hebben en dit samen meemaken!’¹⁹ Wat onze omstandigheden ook zijn, waar we ons ook bevinden op het pad naar het heil, we verenigen ons in onze toewijding aan de Heiland. We steunen elkaar in zijn dienst.

Misschien heeft u onlangs over zuster Ella Hoskins gelezen, die op 100-jarige leeftijd geroepen werd om de jongevrouwen in haar wijk met hun Persoonlijke vooruitgang te helpen.²⁰ Ongeveer twee jaar later — ze was toen 102 — ontving zuster Hoskins haar onderscheiding Voorbeeldige jongevrouw. De jongevrouwen van de wijk en de ring, de ZHV-presidia en familieleden kwamen bij elkaar om die prestatie te vieren.

Verschillen in leeftijd, organisatie en huwelijkse staat smolten in getrouwe dienstverlening weg. Jongevrouwen uitten hun dank voor zuster Hoskins, voor haar onderwijs en rechtschapen voorbeeld. Ze willen zoals zij worden. Na afloop vroeg ik zuster Hoskins: ‘Hoe is het u gelukt?’

Ze antwoordde direct: ‘Ik bekeer me elke dag.’

Door een zachte vrouw, zo vol van de geest van de Heer dat ze zuiver licht uitstraalde, werd ik eraan herinnerd dat we, om met de schoonheid van heiligheid te schitteren, naast de Heiland te staan en anderen tot zegen te zijn, rein moeten zijn. Reinheid is mogelijk door de genade van Christus, als we ons van goddeloosheid onthouden en besluiten om met onze macht, verstand en sterkte van God te houden.²¹ De apostel Paulus leerde: ‘Ontvlucht de begeerten van de jeugd. Jaag rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede na, samen met hen, die de Heer aanroepen uit een rein hart.’²² Niemand van ons is volmaakt. We hebben allemaal fouten gemaakt. Maar we bekeren ons, opdat we betere mensen zijn en ‘de naam [van Christus] altijd in [ons] hart gegrift houden.’²³ Als we met een zuiver hart in de naam

van de Heer dienen, weerspiegelen we de liefde van de Heiland en laten anderen een blik in de hemel werpen.

Mogen wij besluiten om als dappere afgezanten van onze Heer Jezus Christus een goede zaak te dienen. Laten wij één zijn en ‘met een lied in [ons] hart voorwaarts gaan, het evangelie naleven, de Heer liefhebben en [zijn] koninkrijk opbouwen.’²⁴ Ik getuig dat wij de reine liefde van God in dit heerlijke werk kunnen ervaren. We kunnen ware vreugde ontvangen en alle heerlijkheden van de eeuwigheid verkrijgen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 18:10.
2. Jesaja 43:4.
3. Zie ‘As Zion’s Youth in Latter Days’, *Hymns*, nr. 256.
4. ‘Dit werk bestaat uit zendingswerk, behoud van bekeerlingen, heractivering, tempelwerk en familiegeschiedenis, en evangelieonderwijs.’ (*Handboek 2: De kerk besturen* [2010], inleiding hoofdstuk 5.)
5. Mozes 1:39.
6. Leer en Verbonden 76:40–42.
7. Zie ‘How Great the Wisdom and the Love’, *Hymns*, nr. 195.
8. Leer en Verbonden 4:2.
9. Zie Johannes 17:20–23; 4 Nephi 1:15–17; Leer en Verbonden 35:2; 38:27; Mozes 6:68.
10. Moroni 9:6.
11. Leer en Verbonden 138:56.
12. Gordon B. Hinckley, ‘Stay the Course—Keep the Faith’, *Ensign*, november 1995, 72.
13. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, 129.
14. John A. Widtsoe, ‘The Worth of Souls’, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, oktober 1934, 189.
15. Leer en Verbonden 4:2.
16. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, 129.
17. Mattheüs 26:39.
18. Alma 26:12.
19. Privécorrespondentie.
20. Zie Marianne Holman Prescott, ‘She Just Doesn’t Quit’, *Church News*, 6 september 2015, 15.
21. Zie Moroni 10:32.
22. 2 Timotheüs 2:22.
23. Mosiah 5:12.
24. Gordon B. Hinckley, *Ensign*, november 1995, 72.

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Een zomer bij oudtante Rose

Ik bid dat geloof u bij iedere stap mag versterken op uw persoonlijke kleurrijke pad van het discipelschap.

Mijn lieve zusters en vriendinnen, ik vind het heerlijk om bij u te zijn, en ik ben dankbaar dat onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, bij ons is. President, we houden van u. Het bedroeft ons dat ons drie dierbare vrienden en ware apostelen van de Heer zijn ontvallen. We missen president Packer, ouderling Perry en ouderling Scott; we hebben hen lief. Onze gebeden zijn bij hun familie en vrienden.

Ik zie altijd uit naar dit deel van de conferentie. De prachtige muziek en de raad van geïnspireerde zusters zorgen dat de Geest overvloedig aanwezig is. Als ik bij u geweest ben, ben ik een beter mens.

Toen ik overwoog wat ik vandaag tegen u zou zeggen, moest ik denken aan de manier waarop de Heiland onderwees. Het is boeiend te zien hoe Hij de meest verheven waarheden met behulp van eenvoudige verhalen kon onderwijzen. Zijn gelijkenissen waren een uitnodiging aan zijn discipelen om waarheid niet alleen met hun verstand maar ook in hun hart te ontvangen, en eeuwige beginselen aan hun dagelijks leven te verbinden.¹ Onze geliefde

president Monson kan ook meesterlijk vanuit persoonlijke ervaring onderwijzen en ons hart raken.²

Vanavond zal ook ik mijn boodschap brengen door mijn gedachten en gevoelens in de vorm van een verhaal

over te brengen. Ik nodig u uit om met de Geest te luisteren. De Heilige Geest zal u helpen ontdekken welke boodschap er voor u in deze gelijkenis is.

Oudtante Rose

Het verhaal gaat over een meisje dat Eva heet. U moet twee belangrijke dingen over Eva weten. Ten eerste dat ze in dit verhaal elf jaar oud was. En ten tweede dat ze absoluut *niet* bij haar oudtante Rose wilde gaan logeren. Helemaal niet. Vergeet het maar.

Maar Eva's moeder moest een operatie met een langdurige herstelperiode ondergaan. Dus stuurden Eva's ouders haar naar oudtante Rose om daar de zomer door te brengen.

Volgens Eva waren er tientallen redenen waarom dit geen goed idee was. Ten eerste zou ze niet bij haar moeder zijn. En ze moest ook afscheid nemen van haar familie en vrienden. Bovendien kende ze oudtante Rose niet eens. Echt, ze had het prima naar haar zin waar ze nu was.

Maar geen enkel argument of draaien met haar ogen kon de beslissing veranderen. Dus Eva pakte haar koffer en maakte met haar vader de lange rit naar het huis van tante Rose.

Vanaf het moment dat Eva het huis betrad, had ze er een gruwelijke hekel aan.

Alles was oud! Het stond helemaal vol met oude boeken, flessen met vreemde kleuren en trommels met kralen, strikken en knopen.

Tante Rose woonde alleen; ze was nooit getrouwd geweest. De enige andere bewoner was een grijze kat die graag het hoogste punt in elke kamer opzocht, daar neerstreek en als een hongerige tijger naar alles beneden haar loerde.

Zelfs het huis leek eenzaam. Het lag op het platteland waar de huizen ver

van elkaar staan. Binnen een kilometer van het huis woonde er niemand van Eva's leeftijd. Daardoor voelde Eva zich ook eenzaam.

In het begin schonk ze niet veel aandacht aan tante Rose. Ze dacht vooral aan haar moeder. Soms lag ze 's nachts wakker en bad met heel haar hart dat haar moeder beter zou worden. En hoewel dat niet meteen

zo was, begon Eva te voelen dat God over haar moeder waakte.

Eindelijk hoorde ze dat de operatie een succes was en het enige wat Eva nu nog te doen stond was het tot het eind van de zomer uithouden. Maar ze had een hekel aan uithouden!

Nu ze rust had over haar moeder, kreeg Eva wat meer oog voor tante Rose. Ze was een grote vrouw — alles

aan haar was groot: haar stem, haar glimlach, haar persoonlijkheid. Ze was niet zo goed meer ter been, maar ze zong en lachte altijd bij haar werk, en het geluid van haar lach vulde het huis. Iedere avond ging ze op haar harde sofa zitten, pakte haar Schriften en las hardop. En terwijl ze las, maakte ze soms opmerkingen, zoals 'O, dat had hij niet moeten doen!', of 'Wat had ik daar graag bij willen zijn!', of 'Is dat niet het mooiste wat je ooit gehoord hebt!' En elke avond als ze samen voor Eva's bed knielden, sprak tante Rose zo'n prachtig gebed uit. Ze dankte hemelse Vader voor de Vlaamse gaaien en de fijnsparren, de zonsondergang en de sterren, en voor het 'wonder van het leven'. Het klonk alsof Rose God als een vriend kende.

Na verloop van tijd deed Eva een verrassende ontdekking: tante Rose was misschien wel de gelukkigste persoon die ze ooit gekend had!

Maar hoe kon dat nou?

Wat had zij om blij mee te zijn?

Ze was nooit getrouwd, ze had geen kinderen, ze had geen gezelschap behalve die enge kat en ze had moeite met eenvoudige dingen zoals haar veters strikken en de trap oplopen.

Als ze naar het dorp ging, droeg ze een beschamend grote, kleurrijke hoed. Maar niemand lachte haar uit. In plaats daarvan kwamen mensen naar haar toe en wilden met haar praten. Rose was onderwijzeres geweest en het was niet ongebruikelijk dat oud-leerlingen, nu volwassen en met eigen kinderen, even tijd namen om met haar te praten. Ze bedankten haar dat ze zo'n goede invloed op hen had gehad. Ze lachten vaak. Soms huilden ze zelfs.

Naarmate de zomer vorderde, bracht Eva steeds meer tijd met Rose door. Ze maakten lange wandelingen en Eva leerde wat het verschil was

de put van pessimisme en melancholie werken. Maar ik ken mensen die, zelfs als het leven niet zo liep als ze wilden, besloten om zich op de wonderen van het leven te richten. Dat zijn de gelukkigste mensen die ik ken.'

'Maar', zei Eva, 'je kunt toch niet gewoon een knopje van verdriet naar blijdschap omzetten.'

'Nee, misschien niet', glimlachte tante Rose vriendelijk, 'maar het was niet Gods plan dat we verdrietig zouden zijn. Hij wil dat wij gemoedsrust hebben!'³ Dus als we op Hem vertrouwen, dan zal Hij ons de goede, lichte, hoopvolle dingen van het leven doen zien. En dan wordt de wereld echt mooier. Nee, het gebeurt niet in een seconde, maar zeg nou zelf, hoeveel goede dingen gebeuren in een seconde? Ik denk dat de beste dingen, zoals zelfgebakken brood of sinaasappeljam, geduld en werk vergen.'

Eva dacht even na en zei: 'Misschien is het niet zo makkelijk voor mensen voor wie het leven niet zo perfect is.'

'Lieve Eva, denk je dat mijn leven perfect is?' Tante Rose zat met Eva op

tussen een mus en een vink. Ze plukte wilde vlierbessen en maakte jam van vijgencactussen. Ze hoorde over haar overgrootmoeder die haar dierbare vaderland had verlaten, over een oceaan was gevaren en over de vlakten had gelopen om bij de heiligen te zijn.

Al gauw deed Eva nog een ontstellende ontdekking: niet alleen was oudtante Rose een van de gelukkigste mensen die ze kende, maar Eva was zelf ook gelukkiger als ze bij haar was.

De zomerdagen gingen nu sneller voorbij. Voordat Eva het wist zei tante Rose dat de tijd naderde dat Eva weer naar huis zou gaan. Hoewel Eva vanaf de dag dat ze aangekomen was naar dat ogenblik had uitgezien, wist ze nu niet zeker wat ze daarvan vond. Ze besepte dat ze dit vreemde oude huis met de stalkende kat en haar geliefde tante Rose zou missen.

De dag voordat haar vader haar kwam ophalen, stelde Eva de vraag waarover ze wekenlang had nagedacht: 'Tante Rose, waarom ben je zo gelukkig?'

Tante Rose keek haar vriendelijk aan en nam haar naar een schilderij in de voorkamer. Het was een geschenk van een getalenteerde, dierbare vriend.

'Wat zie je daar?', vroeg ze.

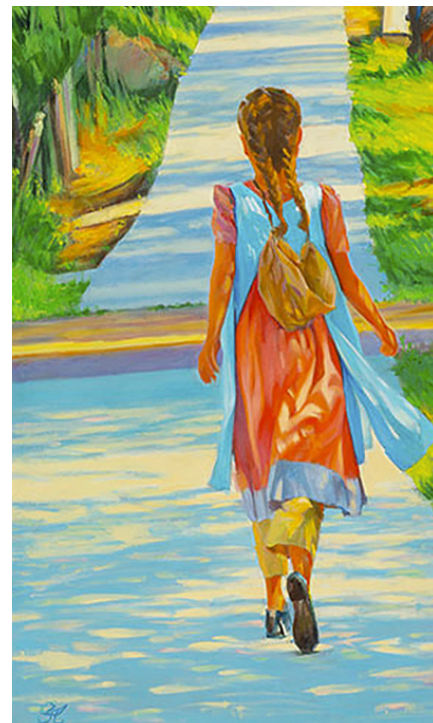
Eva had het schilderij wel eerder gezien, maar er nog niet heel goed naar gekeken. Een meisje in een pioniersjurkje huppelde over een

helderblauw pad. Het gras en de bomen waren intens groen. Eva zei: 'Het is een schilderij van een meisje.' Het lijkt of ze huppelt.

'Ja, het is een *pioniersmeisje* dat vrolijk huppelt', zei tante Rose. 'Ik denk dat de pioniers vaak donkere, sombere dagen meemaakten. Ze hadden het heel moeilijk. Dat kunnen wij ons niet voorstellen. Maar op dit schilderij ziet alles er vrolijk en hoopvol uit. Dat meisje springt op terwijl ze loopt; ze gaat voorwaarts en opwaarts.'

Eva was stil, dus tante Rose vervolgde: 'Van alles gaat niet goed in het leven, dus iedereen kan zichzelf wel in

VREUGDE IN DE REIS, SALVADOR ALVAREZ

de goed gestoffeerde sofa. 'Er was een tijd dat ik zo ontmoedigd was, dat ik niet wist waarom ik nog door zou gaan.' 'Jij?' vroeg Eva.

Tante Rose knikte. 'Ik wilde zoveel bereiken in mijn leven.' Er kwam een droefheid in haar stem die Eva nooit eerder had gehoord. 'Het meeste daarvan is nooit gebeurd. Het ene verdriet na het andere. Op zekere dag beseftte ik dat mijn leven er niet zo uit zou zien als ik gedacht had. Dat was een verdrietige dag. Ik stond op het punt om het op te geven en ellendig te worden.'

'Wat heb je toen gedaan?'

'Een hele tijd helemaal niets. Ik was alleen maar boos. Voor anderen was ik een monster.' Toen lachte ze even, maar het was niet haar gebruikelijke, kamervullende lach. 'Het is niet eerlijk', was het refrein dat ik steeds in mijn hoofd afspeelde. Maar uiteindelijk ontdekte ik iets wat alles veranderde.

'Wat was dat?'

'Geloof', zei tante Rose met een glimlach. 'Ik ontdekte geloof. En geloof leidde tot hoop. En hoop en geloof gaven me het vertrouwen dat ik het ooit allemaal zal begrijpen; dat dankzij de Heiland alle onrecht recht gezet zal worden. Daarna zag ik dat het pad voor me niet zo troosteloos en saai was als ik dacht. Ik kreeg aandacht voor het heldere blauw, het grasgroen en

het vurige rood, en ik besloot dat ik een keuze had: ik kon mijn hoofd laten hangen en mijn voeten voortslepen op de stoffige weg van zelfmedelijden, of ik kon een beetje geloof oefenen, een fleurige jurk aantrekken, in mijn dansschoenen stappen en al zingend over mijn levenspad huppelen.' Nu huppelde haar stem zoals het meisje op het schilderij huppelde.

Tante Rose boog zich naar het tafeltje en legde haar versleten Schriften op haar schoot. 'Ik denk niet dat ik een klinische depressie had. Ik weet niet of je jezelf daar uit kunt praten. Maar ik had mezelf wel heel ellendig gemaakt! Inderdaad had ik donkere dagen achter de rug, maar al mijn broeden en tobben ging daar geen verandering in brengen; dat maakte het alleen maar erger. Door hoop op de Heiland ontdekte ik dat mijn verhaal een gelukkig einde kon hebben, wat er ook in het verleden was gebeurd.

'Hoe weet je dat?' vroeg Eva.

Tante Rose zocht een bladzijde in haar bijbel op en zei: 'Hier staat het:

"God [...] zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volk zijn, en God zelf zal bij hen zijn en hun God zijn.

"En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer

Als jij, net als het pioniermeisje in het schilderij, je eigen helder verlichte pad van discipelschap bewandelt, bid ik dat geloof je bij elke voetstap zal versterken.

zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan."⁴

Tante Rose keek naar Eva. Ze glimlachte breed terwijl ze met een lichte trilling in haar stem fluisterde: 'Is dat niet het mooiste wat je ooit gehoord hebt?'

Het klonk inderdaad heel mooi, dacht Eva.

Tante Rose sloeg een paar bladzijden om en wees een vers aan dat Eva mocht lezen: 'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben.'⁵

Tante Rose zei: 'Waarom zouden we met zo'n heerlijke vooruitzicht opgeslokt raken in de dingen in verleden

of heden die niet helemaal gaan zoals we het gepland hadden?

Eva fronste haar wenkbrauwen. 'Wacht eens even', zei ze. 'Zeg je dat gelukkig zijn betekent dat je alleen maar naar geluk in de toekomst uitkijkt? Komt al ons geluk in de eeuwigheid? Kunnen we nu niet wat geluk krijgen?'

'Maar natuurlijk kan dat!' riep tante Rose uit. 'Lieve kind, nu is een *deel* van de eeuwigheid. Die begint niet na onze dood! Geloof en hoop houden in dat je je ogen opent voor het geluk dat je hebt.

'Ik ken een gedicht waarin staat: "Voor altijd bestaat uit stukjes 'Nu'."'⁶ Ik wilde niet dat mijn voor altijd uit duistere, angstige stukjes 'nu' zou bestaan. En ik wilde niet in een naargeestige bunker mijn tanden knarsen, mijn ogen sluiten en met wrok tot het bittere einde volharden. Mijn geloof gaf me de hoop die ik nodig had om nu met vreugde te leven!

'Wat heb je toen gedaan?' vroeg Eva.

'Ik oefende geloof in de beloften van God door mijn dagen met zinvolle zaken te vullen. Ik ging naar school. Ik volgde een opleiding. Daardoor had ik een carrière waar ik dol op was.'

Eva dacht hier even over na en zei: 'Maar je was toch niet gelukkig doordat je het druk had? Er zijn veel mensen die het druk hebben maar niet gelukkig zijn.'

'Hoe komt het dat je zo wijs bent voor je leeftijd?' vroeg tante Rose. 'Je hebt helemaal gelijk. En veel van die drukke mensen hebben vergeten wat er in de wereld het meest toe doet — waarvan Jezus heeft gezegd dat 't het hart van het evangelie is.'

'En wat is dat?' vroeg Eva.

'Het is liefde, de reine liefde van Christus', zei tante Rose. 'Weet je, al het andere in het evangelie — alle

moeten en *gij zult* — leiden tot liefde. Als we God liefhebben, willen we Hem dienen. Wij willen zoals Hij worden. Als we van onze naasten houden, denken we minder aan onze eigen problemen en helpen we hen met hun problemen.⁷

'En maakt dat ons gelukkig?' vroeg Eva.

Oudtante Rose knikte en glimlachte. Er kwamen tranen in haar ogen. 'Ja, liefje. *Dat* maakt ons gelukkig.'

Nooit meer dezelfde

De volgende dag sloeg Eva haar armen om tante Rose heen en bedankte haar voor alles. Ze keerde naar huis, haar gezinsleden en haar vrienden terug.

Maar ze was niet meer dezelfde Eva.

Toen Eva ouder werd, dacht ze nog vaak over de woorden van tante Rose. Eva trouwde, had kinderen en een lang, heerlijk leven.

En op een dag stond ze in haar eigen huis en bewonderde een schilderij van een meisje in een pioniersjurkje dat over een helder blauw pad huppelde, en ze beseftte dat ze even

oud was als haar oudtante Rose in die opmerkelijke zomer.

Toen ze dat bedacht, kwam er een bijzonder gebed in haar hart op. En Eva was dankbaar voor haar leven, haar familie, het herstelde evangelie van Jezus Christus en voor die zomer zo lang geleden, toen tante Rose⁸ haar over hoop, geloof en liefde had geleerd.⁹

Een zegen

Mijn geliefde zusters, mijn geliefde vriendinnen in Christus, ik hoop en bid dat iets in dit verhaal uw hart geraakt en uw ziel geïnspireerd heeft. Ik weet dat God leeft en dat Hij van ieder van u houdt.

Ik bid dat geloof u bij iedere stap mag versterken op uw persoonlijke kleurrijke pad van het discipelschap, dat hoop uw ogen zal openen voor de heerlijkheden die hemelse Vader voor u heeft, en dat liefde voor God en al zijn kinderen uw hart zal vervullen. Als apostel van de Heer laat ik u dit als mijn getuigenis en mijn zegen. In de heilige naam van onze Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie bijvoorbeeld Mattheüs 13:24–30; 18:23–35; 20:1–16; 22:1–14; 25; Lukas 10:25–37; 15:11–32.
2. Zie bijvoorbeeld Thomas S. Monson, 'Let op het pad dat uw voeten bewandelen', *Liahona*, november 2014, 67–69; 'Liefde — de kern van het evangelie', *Liahona*, mei 2014, 91–94; 'Wij staan er nooit alleen voor', *Liahona*, november 2013, 121–124; 'Door gehoorzaamheid ontvangen we zegeningen', *Liahona*, mei 2013, 89–92.
3. Zie 2 Nephi 2:25.
4. Openbaring 21:3–4.
5. 1 Korinthe 2:9.
6. 'Forever — is composed of Nows', in *Final Harvest: Emily Dickinson's Poems*, samenstelling Thomas H. Johnson (1961), 158; zie ook poetryfoundation.org/poem/182912.
7. Zie Lukas 9:24.
8. 'Vaak produceert een prikkelige doorn tedere rozen' (Ovidius, *Epistulae ex ponto*, boek 2, brief 2, regel 34; 'Saepe creat molles aspera spina rosas').
9. Zie Moroni 7:42.

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Het werkt uitstekend!

Ik bid dat we ons zullen concentreren op 'de eenvoud die in Christus is' en ons door zijn genade laten dragen en verheffen.

Geliefde broeders en zusters, vrienden en vriendinnen, ik ben blij dat ik vandaag bij u ben. De aanblik van drie lege plekken hier op het podium stemt ons treurig. We missen president Packer, ouderling Perry en ouderling Scott. We hebben hen lief en bidden voor het welzijn van hun families.

In dit conferentieweekend zullen wij het voorrecht hebben om aan drie mannen steun te verlenen die door de Heer geroepen zijn om in het Quorum der Twaalf Apostelen plaats te nemen.

Laten wij om kracht voor hen bidden in hun heilige apostolische bediening.

Werk het evangelie voor u?

Onlangs zag ik een citaat dat me tot nadenken stemde. Het luidde als volgt: 'Vertel iemand dat er triljoenen sterren in het universum zijn, en hij zal u geloven. Vertel hem dat er natte verf op de muur zit en hij zal er toch even aan zitten om het te controleren.'

Zijn we allemaal niet een beetje zo? Na een recente medische behandeling

legden mijn zeer kundige artsen uit wat ik moest doen om te genezen. Maar eerst moest ik opnieuw onder ogen zien wat ik allang had moeten weten: ik ben geen geduldige patiënt.

Ik besloot dan ook om het genezingsproces te versnellen door zelf op internet te gaan zoeken. Ik verwachtte denk ik op feiten te stuiten die mijn artsen niet paraat hadden of voor mij verborgen wilden houden.

Het duurde even voor ik de ironie inzag van wat ik aan het doen was. Uiteraard is zaken voor onszelf uitpluizen geen slecht idee. Maar ik schoof de kennis waarop ik kon vertrouwen aan de kant en werd aangetrokken tot de vaak bizarre beweringen die op internet de ronde doen.

Soms kan de waarheid gewoon te direct, te duidelijk en te simpel voor ons zijn om die volledig op waarde te schatten. We zetten liever onze ervaring en kennis van de waarheid aan de kant op zoek naar informatie die mysterieuzer of ingewikkelder is. Hopelijk komen we er dan achter dat we het ongrijpbare najagen en zaken nastreven die weinig inhoud of waarde hebben.

Dat geldt ook voor geestelijke waarheid: hoe weten we dat we ons op het juiste pad bevinden?

Eén manier is de juiste vragen stellen — vragen waarmee we kunnen bepalen of we de goede kant uit gaan en of iets voor ons werkt. Vragen als:

'Leid ik een zinvol leven?'

'Geloof ik in God?'

'Geloof ik dat God mij kent en van mij houdt?'

'Geloof ik dat God mijn gebeden hoort en verhoort?'

'Ben ik werkelijk gelukkig?'

'Brenge mijn inspanningen me tot de hoogste spirituele doelen en waarden in het leven?'

Gedreven door diepzinnige vragen over het doel van het leven hebben vele mensen en gezinnen over de hele wereld naar waarheid gezocht. Die zoektocht heeft ze vaak naar De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en het herstelde evangelie geleid.

Ik denk dat wij er als kerkleden ook baat bij zouden hebben als wij onszelf van tijd tot tijd de vraag stellen: heb ik baat bij mijn kerkleven? Brengt het mij dichter tot Christus? Vallen mij en mijn gezin de vrede en vreugde ten deel die het evangelie ons beloofd?

Alma stelde vergelijkbare vragen aan kerkleden in Zarahemla toen hij vroeg: 'Hebt gij die machtige verandering in uw hart ondervonden? [En] kunt gij nu zo gestemd zijn?'¹ Dergelijke overdenkingen kunnen onze dagelijkse verrichtingen weer op één lijn met het goddelijke heilsplan brengen.

Veel leden zullen met een warm gevoel antwoorden dat hun kerkleven uitstekend voor hen werkt. Zij zullen getuigen dat ze in tijden van armoede of voorspoed, in plezierige of moeilijke perioden veel voldoening, gemoedsrust en vreugde vinden vanwege hun toewijding aan de Heer en hun liefdevolle werk in de kerk. Dagelijks ontmoet ik kerkleden die stralen van vreugde en die in woord en daad laten zien dat hun leven onmetelijk door het herstelde evangelie van Jezus Christus verrijkt wordt.

Maar ik besef ook dat sommigen minder voldoening uit hun kerkleven putten — dat zij voelen dat hun lidmaatschap in de kerk soms niet helemaal is waarop ze gehoopt hadden.

Dat doet mij verdriet, omdat ik uit eigen ervaring weet hoe het evangelie iemands geest kan verkwikken en opladen — hoe het ons hart met hoop en ons verstand met licht kan vullen. Ik

weet voor mijzelf hoe de vruchten van het evangelie van Jezus Christus een gewoon en troosteloos leven in een buitengewoon en subliem leven kunnen veranderen.

Maar waarom lijkt het voor sommige mensen beter te werken dan voor andere? Wat is het verschil tussen mensen die het gevoel hebben dat hun ziel in de kerk vervuld wordt met liederen der verlossende liefde² en mensen die voelen dat er iets ontbreekt?

Toen ik die vragen overpeinsde, schoten mij veel suggesties te binnen. Ik wil er vandaag twee noemen.

Houd het eenvoudig

Ten eerste: maken we ons discipelschap te gecompliceerd?

Dit prachtige evangelie is zo eenvoudig dat een kind het kan begrijpen, en toch zo diepzinnig en complex dat

het een heel leven — zelfs een eeuwigheid — aan studie en ontdekking vergt om het volledig te begrijpen.

Maar soms nemen we de prachtige lelie van Gods waarheid en bedekken die laag voor laag met door mensen bedachte goede ideeën, programma's en verwachtingen. Elk op zich kan voor een bepaalde tijd en omstandigheid nuttig en gepast zijn. Maar als ze op elkaar gestapeld worden, kan er zo'n dikke en zware laag bezinsel ontstaan dat we de fraaie bloem waar we eerst zo van hielden uit het oog dreigen te verliezen.

Als leiders moeten we de puurheid en duidelijkheid van de kerk en het evangelie dan ook strikt beschermen. We moeten onze leden evenmin met onnodige lasten opzadelen.

En als lid van de kerk moeten *wij* ons, niemand uitgezonderd, bewust

werkt, vraag ik u pas op de plaats te maken, uw leven vanuit een hoger niveau te bezien en uw benadering van het discipelschap te vereenvoudigen. Concentreer u op de fundamentele leerstellingen, beginselen en toepassingen van het evangelie. Ik beloof u dat God u zal leiden en zegenen op uw pad naar een leven dat voldoening geeft, en dat het evangelie echt beter voor u zal werken.

Begin waar u bent

Mijn tweede suggestie is: begin waar u bent.

We zijn soms ontmoedigd omdat we 'meer' van iets wensen — meer geestelijkheid, respect, intelligentie, gezondheid, rijkdom, vriendelijkheid of capaciteiten. Uiteraard is er niets mis met ons willen verbeteren. God heeft ons geschapen om te groeien en vooruitgang te maken. En bedenk dat onze zwakheden ons nederig kunnen stemmen en ons tot Christus kunnen brengen, die 'zwakke dingen sterk [kan] laten worden'.⁴ Satan, aan de andere kant, maakt gebruik van onze zwakheden om ons het gevoel te geven dat niets helpt.

Ik ben er achtergekomen dat we niet eerst ergens 'meer' van hoeven te

inspannen om onze energie en tijd in dingen steken die er echt toedoen, terwijl we onze medemens verheffen en het koninkrijk van God opbouwen.

Een leerkracht in de ZHV bereidde altijd lessen voor waar niets op aan te merken viel. Ze besloot een keer een prachtige quilt te maken die als perfecte achtergrond voor het thema van haar les zou dienen. Maar er kwam van alles tussen — kinderen die van school opgehaald moesten worden, burens die hulp bij de verhuizing nodig hadden, een echtgenoot die koorts had en een vriendin die zich eenzaam voelde. De dag van de les kwam eraan en de quilt was nog niet af. Uiteindelijk kreeg ze de nacht vóór haar les niet veel slaap, omdat de quilt moest en zou afkomen.

De volgende dag was ze uitgeput en kon ze haar gedachten amper ordenen, maar ze sloeg zich dapper door de les heen.

En de quilt was oogstrelend — de steken waren perfect, de kleuren levendig en het ontwerp verfijnd. En in het midden van dat alles stonden drie woorden die het thema van haar les kracht bijzetten: 'Houd het eenvoudig.'

Broeders en zusters, het evangelie naleven hoeft niet ingewikkeld te zijn.

Het is eigenlijk vrij eenvoudig. Het zou als volgt omschreven kunnen worden:

- Met een oprechte bedoeling naar het woord van God luisteren, leidt tot geloof in God en vertrouwen in zijn beloften.³
- Hoe meer we op God vertrouwen, hoe meer ons hart met liefde voor Hem en voor elkaar vervuld wordt.
- Door onze liefde voor God willen we Hem volgen en voegen we onze daden naar zijn woord.
- Omdat we God liefhebben, willen we Hem dienen; we willen anderen tot zegen zijn en de armen en hulpbehoevenden de helpende hand toesteken.
- Hoe meer we dit pad van het discipelschap bewandelen, hoe meer kennis we van het woord van God willen opdoen.

En zo gaat dat voort. Elke stap leidt tot de volgende en vervult ons met steeds meer geloof, hoop en liefde.

Het is geweldig eenvoudig, en het werkt uitstekend.

Broeders en zusters, als u ooit vindt dat het evangelie niet goed voor u

hebben om aan de persoon te gaan werken die God voor ogen heeft.

God neemt u zoals u op dit moment bent en gaat met u aan de slag. Alles wat u nodig hebt, is een gewillig hart, het verlangen om te geloven en vertrouwen in de Heer.

Gideon zag zichzelf als arme boer, de jongste in zijn familie. Maar God zag hem als een strijdbare held.⁵

Toen Samuel Saul als koning koos, probeerde Saul hem dat uit het hoofd te praten. Saul behoorde tot een van de geringste stammen van het huis van Israël. Hoe kon hij koning zijn?⁶ Maar God zag hem als 'jong en knap'.⁷

Zelfs de grote profeet Mozes voelde zich op een gegeven moment zo overrompeld en ontmoedigd dat hij het wilde opgeven en sterven.⁸ Maar God liet Mozes daar niet mee weggelaten.

Lieve broeders en zusters, als wij alleen met menselijke ogen naar onszelf kijken, zien we misschien dat we niet goed genoeg zijn. Maar onze hemelse Vader ziet in ons wie we werkelijk zijn en wie we kunnen worden. Hij ziet ons als zijn zoons en dochters, als personen van eeuwig licht met eeuwigdurend potentieel en met een goddelijke bestemming.⁹

Het offer van de Heiland heeft de deur van heil voor allen geopend om naar God terug te keren. Zijn 'genade is genoeg voor alle[n] die zich voor [Gods] aangezicht verootmoedigen'.¹⁰ Zijn genade is de instaatstellende kracht die toegang geeft tot Gods koninkrijken van heil. Dankzij zijn genade zullen wij allemaal opstaan en in een koninkrijk van heerlijkheid behouden worden.

Zelfs het laagste koninkrijk van heerlijkheid, het telestiale koninkrijk, gaat 'alle begrip te boven'¹¹ en ontelbare mensen zullen dat heil deelachtig worden.¹²

Maar de genade van de Heiland kan veel meer voor ons doen. Als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen streven wij naar iets onvoorstelbaar veel groters. En dat is de verhoging in het celestiale koninkrijk. Dat is het eeuwig leven in de tegenwoordigheid van onze Vader in de hemel. Dat is de grootste gave van God.¹³ In het celestiale koninkrijk ontvangen we 'van zijn volheid en van zijn heerlijkheid'.¹⁴ Ja, alles wat de Vader heeft, zal ons gegeven worden.¹⁵

De verhoging is ons doel; het discipelschap is onze reis ernaartoe.

Als u een beetje geloof oefent en het pad als vreedzame volgeling van onze Heer Jezus Christus gaat bewandelen, zal uw hart veranderen.¹⁶ Uw hele wezen zal met licht vervuld worden.¹⁷

God zal u helpen om een beter mens te worden dan u ooit voor mogelijk hield. En u zult merken dat het evangelie van Jezus Christus inderdaad in uw leven werkt. Het werkt.

Het werkt!

Broeders en zusters, beste vrienden, ik bid dat we ons zullen concentreren op 'de eenvoud die in Christus

is',¹⁸ en dat we ons op onze reis door zijn genade laten verheffen en ons van onze huidige positie naar onze heerlijke bestemming in onze Vaders tegenwoordigheid laten dragen.

Als iemand ons vraagt: 'Hoe werkt het voor u om lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te zijn?', zullen we met trots, in alle nederigheid, en met grote vreugde kunnen zeggen: 'Het werkt uitstekend! Bedankt dat u het vraagt! Wilt u er meer over weten?'

Dat is mijn hoop, mijn gebed, mijn getuigenis en mijn zegen in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Alma 5:14, 26.
2. Zie Alma 5:26.
3. Zie Romeinen 10:17.
4. Ether 12:27.
5. Zie Richteren 6:12-15.
6. Zie 1 Samuel 9:21.
7. 1 Samuel 9:2.
8. Zie Numeri 11:14-15.
9. Zie 1 Johannes 3:1-3.
10. Ether 12:27.
11. Leer en Verbonden 76:89.
12. Zie Leer en Verbonden 76:109.
13. Zie Leer en Verbonden 14:7.
14. Leer en Verbonden 76:56.
15. Zie Leer en Verbonden 84:38.
16. Zie 1 Samuel 10:9.
17. Zie Mattheüs 6:22.
18. 2 Korinthe 11:3.

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

God staat aan het roer

Geboden en verbonden zijn onschatbare waarheden en leerstellingen die we in het oude schip Zion, waarop God aan het roer staat, aantreffen.

Tijdens de algemene oktoberconferentie van vorig jaar heb ik de luisteraars uitgenodigd om de raad van Brigham Young om aan boord van het oude schip Zion te blijven, dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is, op te volgen en zich met beide handen vast te houden.¹ Het doet mij goed dat sommige familieleden en anderen hebben geluisterd, en zij hebben mij sindsdien deze vraag gesteld: ‘Wat is er in het oude schip Zion waaraan we ons vast kunnen klampen?’ Ik herinnerde hen aan de woorden van president Young: ‘We zijn aan boord van het oude schip Zion. [...] [God] staat aan het roer en blijft daar. [...] Hij geeft bevelen, leiding en aanwijzingen. Als de mensen onvoorwaardelijk op hun God vertrouwen en hun verbonden en hun God nimmer verzaken, zal Hij ons de juiste weg wijzen.’²

Natuurlijk hebben onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus het oude schip Zion met duidelijke en eenvoudige waarheden toegerust, waardoor wij op de onstuimige wateren van ons sterfelijk leven op koers kunnen blijven. Hier volgen er een paar.

De Kerk van Jezus Christus is altijd door levende profeten en apostelen geleid. Hoewel ze sterfelijk en

onderhevig aan menselijke onvolkomenheid zijn, worden de dienstknechten van de Heer geïnspireerd om ons te helpen met het vermijden van hindernissen die geestelijk levensbedreigend zijn en veilig door het sterfelijk leven naar onze hemelse eindbestemming varen.

Ik heb bijna veertig jaar nauw met de profeten en apostelen, de andere algemene autoriteiten en de leidinggevenden van hulporganisaties samengewerkt en ik heb met eigen ogen

gezien dat zij door zowel stille inspiratie als diepgaande openbaring tot actie overgingen. Hoewel ze volmaakt noch onfeilbaar zijn, hebben die goede mannen en vrouwen het werk van de Heer, zoals Hij dat heeft aangegeven, vol toewijding voorwaarts geleid.

Laat er geen misverstand over bestaan: de Heer leidt zijn kerk door middel van levende profeten en apostelen. Zo heeft Hij zijn werk altijd gedaan. De Heiland heeft gezegd: ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als iemand hem ontvangt die Ik zal zenden, ontvangt hij Mij.’³ We kunnen Christus niet van zijn dienstknechten scheiden. Zonder zijn eerste apostelen zouden we geen ooggetuigenverslag van veel van zijn leringen, zijn bediening, zijn lijden in de hof van Gethsémané en zijn dood aan het kruis hebben. Zonder hun getuigenis zouden we geen apostolisch getuigenis van het lege graf en de opstanding hebben.

Hij droeg die eerste apostelen op: ‘Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest,

‘hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen.’⁴

Die opdracht is in onze tijd opnieuw gegeven, toen de Heer Joseph Smith riep om de kerk te herstellen, met geordende apostelen die zijn evangelie voor de laatste keer voor zijn wederkomst verkondigen.

De wereld heeft er moeite mee om levende profeten en apostelen te aanvaarden, en dat is altijd zo geweest, maar het is van essentieel belang om de verzoening en de leringen van Jezus Christus goed te begrijpen en alle zegeningen van het priesterschap te ontvangen, die Hij heeft gegeven aan hen die Hij geroepen heeft.

Te veel mensen denken dat kerkleiders en -leden volmaakt of bijna volmaakt behoren te zijn. Ze vergeten dat de genade van de Heer voldoende is om zijn werk door middel van sterfelingen uit te voeren. Onze leiders hebben de beste bedoelingen, maar soms maken we fouten. Niet alleen in de kerk worden fouten gemaakt, want hetzelfde gebeurt tussen vrienden, burens, collega's, en zelfs tussen huwelijkspartners en familieleden.

Naar menselijke zwakheden in anderen zoeken, is vrij gemakkelijk. Maar we begaan een ernstige vergissing als we alleen elkaars fouten opmerken en niet inzien dat God zijn werk verricht door middel van hen die Hij heeft geroepen.

Ons richten op de wijze waarop de Heer zijn gekozen leiders inspireert en de heiligen ertoe beweegt om, ondanks hun menselijke trekjes, opmerkelijke en buitengewone dingen te doen, is een van de manieren waarop we aan het evangelie van Jezus Christus vasthouden en veilig aan boord van het oude schip Zion blijven.

Een tweede waarheid is de leer van het heilsplan. God heeft de kerk door middel van de profeet Joseph Smith het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en veel andere leringen gegeven. Zij bevatten kennis van het heilsplan, wat een routekaart is van waar we vandaan zijn gekomen, wat ons doel hier op aarde is en waar we na onze dood heengaan. Het plan voorziet ons ook van een uniek, eeuwig inzicht, namelijk dat we Gods geestkinderen zijn. Door ons begrip van wie onze hemelse Vader is en welke band we met Hem en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, hebben, zullen we hun geboden aanvaarden en verbonden met Hen sluiten, die ons terug naar hun eeuwig tegenwoordigheid zullen leiden.

Elke keer als ik een pasgeboren baby vasthoud, denk ik: wie ben jij, kleintje? Wat word jij door de verzoening van Christus?

We stellen onszelf ook zulke bespiegelende vragen als een dierbare sterft: waar is hij? Wat ziet en ervaart hij? Gaat het leven verder? Welke band zullen we met onze dierbaren in de grote wereld van de geesten der doden hebben?

Onze familie heeft daar twee kleindochters, Sara en Emily, en een kleinzoon, Nathan. Elke keer dat er een kleinkind overleed, hielden wij als familie ons stevig aan de evangeliewaarheden vast. Onze vragen werden door de verzoening van de Heiland met troost en geruststelling beantwoord. Hoewel we onze kleinkinderen missen, weten we dat ze leven en dat we ze weer zullen zien. En we zijn in moeilijke tijden in ons eigen leven of in de familie heel dankbaar voor dat geestelijke inzicht.

Een andere kernwaarheid in de kerk is dat onze hemelse Vader Adam en Eva met een verheven doel heeft geschapen. Het was hun taak — en

vervolgens de taak van hun nageslacht — om sterfelijke lichamen voor de geestkinderen van God te scheppen, zodat ze het sterfelijk leven konden meemaken. Langs die weg stuurt onze hemelse Vader zijn geestkinderen naar de aarde om door de ervaringen van dit aardse leven te leren en groeien. Omdat God zijn kinderen liefheeft, stuurt Hij hemelse boodschappers en apostelen om ze over de belangrijke rol van Jezus Christus als onze Heiland te leren.

Door de eeuwen heen hebben profeten hun plicht vervuld door de mensen voor de gevaren die hun bedreigden te waarschuwen. De apostelen van de Heer hebben de plicht om te waken over hen die antwoorden op levensvragen zoeken, hen te waarschuwen en de hand te reiken.

Twintig jaar geleden hebben het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' uitgegeven. We hebben dat geïnspireerde document op deze manier afgesloten: 'Wij waarschuwen degenen die het verbond van huwelijksrouw schenden, hun partner

of kinderen misbruiken, of hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen. Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorzeggd hebben.⁵

Als apostelen bevestigen wij die plechtige waarschuwing nu weer. Bedenk alstublieft dat geboden en verbonden onschatbare waarheden en leerstellingen zijn, die we in het oude schip Zion, waarop God aan het roer staat, aantreffen.

Nog een belangrijke leer om ons aan vast te houden, is het eren van de sabbatdag. Daardoor blijven we onbevlekt van de wereld, krijgen we lichamelijke rust en knappen we geestelijk op, doordat we de Vader en de Zoon elke zondag aanbidden.⁶ Als we ons in de sabbatdag verheugen, is dat een teken van onze liefde voor Hem.⁷

In het kader van onze inspanningen om de sabbat tot een verlustiging te maken, hebben we plaatselijke leiders en kerkleden gevraagd om in gedachte te houden dat de avondmaalsdienst van de Heer is en op zijn leringen gegrond moet zijn. Bij de bediening van de verordening van het avondmaal hernieuwen we onze verbonden,

bevestigen we onze liefde voor de Heiland opnieuw en gedenken zijn offer en verzoening.

Diezelfde geest van aanbidding moet in onze maandelijkse vasten-en-getuigenisdiensten voelbaar zijn. Tijdens die avondmaalsdienst geven leden kort uiting aan hun dankbaarheid, liefde en waardering voor onze hemelse Vader, Jezus Christus en het herstelde evangelie, en getuigen daar persoonlijk van. In de vasten-en-getuigenisdienst wisselen we korte, inspirerende gedachten uit en geven plechtig getuigenis. Uw getuigenis dient niet de vorm van een toespraak aan te nemen.

Jonge kinderen dienen het geven van getuigenis in het jeugdwerk en thuis op de gezinsavond te oefenen, totdat ze de belangrijke betekenis van een getuigenis begrijpen.

De recente nadruk op de noodzaak om de sabbat tot een verlustiging te maken, is een direct gevolg van inspiratie van de Heer aan de leiders van de kerk. Enkele weken vóór elke avondmaalsdienst assisteren leden van de wijkraad de bisschop door de geplande muziek en onderwerpen door te nemen.

We worden allemaal gezegend als de sabbat thuis en in de kerk vol liefde voor de Heer is. Als onze kinderen in de wegen van de Heer worden

onderwezen, leren ze de Geest voelen en naar Hem luisteren. We zullen er allemaal naar verlangen elke zondag naar de kerk te gaan om van het avondmaal te nemen als we de Geest van de Heer voelen. En allen, jong en oud, die zware lasten dragen, zullen de geestelijke stichting en troost voelen die voortvloeien uit een sabbatdag die gewijd is aan nadenken over onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus.

Gelukkig is Christus altijd nabij. Hij wacht en is gewillig ons te helpen als wij om hulp bidden en gewillig zijn om ons te bekeren en tot Hem te komen.

Laten we over die paar waarheden die op het oude schip Zion voorhanden zijn nadenken, en laten we dan aan boord blijven en bedenken dat een schip per definitie een voertuig is met het doel om ons naar een bestemming te brengen.

De bestemming van ons schip zijn de volle zegeningen van het evangelie, het koninkrijk der hemelen, de celestiale heerlijkheid en de tegenwoordigheid van God!

Gods plan wordt uitgevoerd. Hij staat aan het roer en zijn grote, krachtige schip vaart naar het heil en de verhoging. Bedenk dat we daar

niet kunnen komen door uit de boot te springen en er zelf naartoe te zwemmen.

De verhoging is het doel van deze sterfelijke reis en niemand komt daar zonder het evangelie van Jezus Christus: zijn verzoening, de verordeningen en de leidende leer en beginselen die we in de kerk aantreffen.

In de kerk leren we de werken van God kennen en accepteren we de genade van de Heer Jezus Christus die ons redt. In de kerk doen we de beloften en sluiten de verbonden van eeuwige gezinnen, die ons paspoort naar de verhoging worden. De kerk heeft de macht van het priesterschap die ons door de onvoorspelbare wateren van het sterfelijk leven voortstuwt.

Laten we dankbaar zijn voor het prachtige oude schip Zion, want zonder dat schip drijven we stuurloos rond, alleen en machteloos, zonder roeispaan of roer meegevoerd, op de kolkende stroming van de wind en golven van de tegenstander meegesleurd.

Houd u stevig vast, broeders en zusters, en vaar met dit heerlijke schip, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, mee, want we zullen onze eeuwige bestemming bereiken. Dat is mijn getuigenis en gebed voor ons allen in de naam van Hem naar wie het oude schip Zion is genoemd, onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie M. Russell Ballard, 'Blijf in de boot en houd u vast!', *Liahona*, november 2014, 89–92.
2. Brigham Young, 'Remarks', *Deseret News*, 18 november 1857, 291.
3. Johannes 13:20.
4. Mattheüs 28:19–20.
5. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
6. Zie Leer en Verbonden 59:9–23.
7. Zie Jesaja 58:13–14.

Ouderling Richard J. Maynes
van het Presidium der Zeventig

Vreugdevol leven met Christus als middelpunt

We moeten Christus het precieze middelpunt van ons leven maken om ware vreugde en gemoedsrust te vinden.

In deze wereld wordt overal veel druk uitgeoefend op goede mensen om hun rechtschapen normen te verlagen of volledig op te geven. Maar ondanks het kwaad en de verleidingen om ons heen kunnen we ware vreugde vinden als we Christus het middelpunt van ons leven maken.

Als we van Christus en zijn evangelie het middelpunt van ons leven maken, krijgen we een evenwichtig en gelukkig leven, zoals uit de volgende voorbeelden blijkt.

Ouderling Taiichi Aoba van de Zeventig, die in een bergdorpje in het Japanse Shikoku woont, was gevraagd om tijdens een jeugdconferentie les te geven. 'Staat op heilige plaatsen' was het thema van de conferentie. Nadat hij over het thema had nagedacht, besloot ouderling Aoba om zijn beroep als leermiddel te gebruiken. Hij is pottenbakker.

Ouderling Aoba vertelt dat de jongeren die hij les gaf veel belangstelling toonden toen ze zagen dat hij op bijna magische wijze de klei met zijn handen tot borden, kommen en bekertjes kon transformeren. Na zijn demonstratie vroeg hij hen of zij een poging

wilden wagen. Ze staken allemaal hun hand op.

Ouderling Aoba liet verscheidene jongeren naar voren komen om het te proberen. Na zijn demonstratie veronderstelden ze dat het vrij makkelijk zou zijn. Maar geen van hen was in staat om zelfs maar een eenvoudige kom te maken. Ze zeiden: 'Het lukt niet!' 'Waarom is het zo lastig?' 'Dit is erg moeilijk.' Deze opmerkingen

waren te horen terwijl de klei door het lokaal vloog.

Hij vroeg de jongeren waarom ze er zoveel moeite mee hadden. Ze gaven verschillende antwoorden: 'Ik heb geen enkele ervaring', 'Ik heb het nooit geleerd', of 'Ik heb er geen talent voor'. Als je naar de resultaten keek, waren al hun antwoorden waar. Maar de belangrijkste reden van hun falen was dat ze hun klei niet precies in het midden van de schijf hadden gezet. De jongeren dachten dat ze de klei in het midden hadden gezet, maar vanuit het oogpunt van een vakman gezien, stond de klei

Net als de klei op de pottenbakkersschijf, moeten we Christus het precieze middelpunt van ons leven maken om ware vreugde en gemoedsrust te vinden.

niet precies in het midden. Toen zei hij tegen hen: 'Laten we het nog een keer proberen.'

Deze keer plaatste ouderling Aoba de klei precies in het midden van de schijf. Hij draaide de schijf en maakte een holte in het midden van de klei. Verscheidene jongeren probeerden het opnieuw. Deze keer begon iedereen te klappen en zei: 'Gaaf, het schudt niet', 'Ik denk dat het lukt', of 'Het is

me gelukt'. Natuurlijk was de vorm niet perfect, maar het resultaat was veel beter dan bij de eerste poging. De reden van hun succes was dat de klei precies in het midden van de schijf was geplaatst.

De huidige wereld is met de pottenbakkersschijf te vergelijken, en de draaisnelheid van die schijf neemt toe. Net als de klei op de pottenbakkersschijf moeten wij ook in het midden worden geplaatst. Onze kern, het middelpunt van ons leven, moet Jezus Christus en zijn evangelie zijn. Christus het middelpunt van ons leven maken, houdt in dat we over Jezus Christus en zijn evangelie leren en dan zijn voorbeeld volgen en zijn geboden nauwkeurig onderhouden.

De profeet Jesaja heeft gezegd: 'Maar nu, Heere, U bent onze Vader! Wij zijn het leem en U bent onze Pottenbakker: wij zijn allen het werk van uw handen.'¹

Als Jezus Christus het middelpunt van ons leven is, kan Hij ons vormen tot de persoon die wij moeten zijn om bij Hem en onze hemelse Vader in het celestiale koninkrijk terug te keren. De vreugde die we ervaren, is rechtstreeks verbonden met de mate waarin de leringen, het voorbeeld en het zoenoffer van Jezus Christus het middelpunt zijn.

Broeders en zusters, ik ben in een familie met meerdere generaties kerkleden geboren. Dus de zegeningen en de vreugde van het evangelie van Jezus Christus waren als grondslag van onze gezinscultuur in ons dagelijks leven verweven. Pas toen ik als jongeman op voltijdzending was, besepte ik wat een ongelooflijk positieve invloed de volheid van het evangelie van Jezus Christus had op de mensen die nog nooit eerder die zegeningen hadden ervaren. In Mattheüs staat duidelijk wat bekeerlingen doormaken als ze het evangelie van Jezus Christus

aanvaarden: 'Het Koninkrijk der hemelen is ook gelijk aan een schat, in de akker verborgen, die iemand vond en verborg; en van blijdschap daarover gaat hij heen en verkoopt alles wat hij heeft, en koopt die akker.'²

Ik wil graag een voorbeeld uit het Boek van Mormon met u doornemen waaruit blijkt wat een bekeerling wilde betalen om de vreugde te vinden die voortvloeit uit het vinden van de schat die Jezus in zijn gelijkenis van de schat in de akker noemt.

U weet vast nog wel dat in Alma 20 staat beschreven dat Ammon en Lamoni naar de stad Middoni reisden om Ammons broer Aäron uit de gevangenis te bevrijden. Onderweg kwamen zij Lamoni's vader, koning van alle Lamaniëten, tegen.

De koning was erg ontstemd over het feit dat Lamoni meereisde met Ammon, een Nephitische zending, die hij als vijand beschouwde. Hij vond dat zijn zoon een groot feest

had moeten bijwonen dat hij voor zijn zoons en zijn volk had georganiseerd. De Lamanitische koning was zo boos dat hij zijn zoon Lamoni de opdracht gaf om Ammon met zijn zwaard te doden. Toen Lamoni dat weigerde, trok de koning zijn zwaard om zijn eigen zoon wegens ongehoorzaamheid te doden. Maar Ammon kwam tussenbeide en redde Lamoni's leven. Hij overmande de koning en had hem kunnen doden.

In deze levensbedreigende situatie zei de koning tegen Ammon: 'Indien gij mij spaart, zal ik u alles geven wat gij maar vragen wilt, tot zelfs de helft van het koninkrijk.'³

De koning was bereid de helft van zijn koninkrijk op te geven om zijn eigen leven te redden. De koning moet uitermate verbaasd zijn geweest toen Ammon alleen vroeg om zijn broer Aäron en zijn metgezellen uit de gevangenis vrij te laten en om Lamoni, de zoon van de koning, zijn koninkrijk te laten behouden.

Door deze ontmoeting werd Ammons broer Aäron later uit de gevangenis in Middoni vrijgelaten. Na zijn vrijlating werd hij geïnspireerd om naar de plek te reizen waar de koning het land regeerde. Aäron werd aan de koning voorgesteld en kreeg de kans om hem in de beginselen van het evangelie van Jezus Christus te onderrichten, waaronder het grote plan van verlossing. De koning werd enorm geïnspireerd door de leringen van Aäron.

De reactie van de koning op de leringen van Aäron staat in Alma 22:15: 'En het geschiedde, nadat Aäron hem deze dingen had uitgelegd, dat de koning zeide: Wat moet ik doen om dat eeuwige leven, waarover gij hebt gesproken, te verkrijgen? Ja, wat moet ik doen om uit God te worden geboren, zodat

deze goddeloze geest uit mijn borst wordt weggerukt, en om zijn Geest te ontvangen, zodat ik met vreugde word vervuld en ten laatsten dage niet word verworpen? Zie, zeide hij, ik zal alles wat ik bezit opgeven, ja, ik zal afstand doen van mijn koninkrijk om die grote vreugde te kunnen ontvangen.'

Het is opmerkelijk dat de Lamanitische koning eerst zijn halve koninkrijk wilde opgeven om zijn eigen leven te redden, en nu was hij bereid zijn hele koninkrijk op te geven om de vreugde te ontvangen die voortkomt uit het begrijpen, aanvaarden en naleven van het evangelie van Jezus Christus.

Mijn vrouw, Nancy, is ook een bekeerlinge. Ze heeft in de loop der jaren vaak tegen me gezegd hoeveel vreugde ze heeft ontvangen sinds ze het evangelie van Jezus Christus heeft gevonden, aanvaard en naleeft. Dit heeft mijn vrouw over haar ervaring verteld:

'Als jongvolwassene van begin twintig was ik op een punt in mijn leven aangekomen dat ik wist dat ik iets moest veranderen om gelukkig te worden. Ik voelde dat ik zonder doel en richting ronddoelde. Ik wist niet wat ik moest doen. Ik had altijd geweten dat onze hemelse Vader bestond. Af en toe

had ik weleens gebeden en gevoeld dat Hij naar me luisterde.

'Toen ik op zoek ging, bezocht ik veel verschillende kerken. Maar ik ondervond altijd dezelfde gevoelens en ontmoediging. Ik voel me bijzonder gezegend omdat mijn gebed om een doel en richting in mijn leven te vinden uiteindelijk verhoord werd toen ik het evangelie van Jezus Christus vond. Voor het eerst voelde ik dat ik een doel had, en het plan van geluk heeft me ware vreugde gegeven.'

Uit een ander verhaal in het Boek van Mormon blijkt dat we, als Christus het middelpunt van ons leven is, met vreugde vervuld kunnen worden, ook als we door ongelooflijke tegenspoed omringd worden.

Nadat de profeet Lehi in 600 v.C. met zijn gezin Jeruzalem had verlaten, doolden ze zo'n acht jaar in de wildernis rond totdat ze uiteindelijk bij de kust in het land Overvloed aankwamen. Nephi beschrijft hun beproeving in de wildernis als volgt: 'Wij [hadden] veel leed en moeilijkheden ondervonden, ja, zelfs zoveel dat wij ze niet alle kunnen opschrijven.'⁴

Toen ze in het land Overvloed woonden, kreeg Nephi van de Heer

de opdracht om een schip te bouwen waarmee ze de oceaan naar het beloofde land zouden oversteken. Toen ze in het beloofde land waren aangekomen, waren er nog steeds veel conflicten tussen de mensen die Christus het middelpunt van hun leven maakten en de ongelovigen die het voorbeeld van Laman en Lemuël volgden. Uiteindelijk was het risico op geweld tussen de twee groepen zo groot dat Nephi en zij die de leringen van God volgden zich afscheidden en voor hun veiligheid de wildernis in vluchtten. Op dat moment, zo'n dertig jaar nadat Lehi en zijn gezin Jeruzalem hadden verlaten, doet Nephi een verrassende uitspraak, vooral omdat hij in de Schriften de vele beproevingen en moeilijkheden had opgeschreven die ze zo lang hadden moeten verduren. Hij zei: 'En het geschiedde dat wij een leven van geluk leidden.'⁵ Ondanks hun beproevingen waren ze in staat om gelukkig te leven, omdat ze zich op Christus en zijn evangelie concentreerden.

Broeders en zusters, net als de klei op de pottenbakkersschijf, moeten we Christus het precieze middelpunt van ons leven maken om ware vreugde en gemoedsrust te vinden. De voorbeelden van de Lamanitische koning; van mijn vrouw, Nancy; en van het Nephitische volk bekrachtigen dat ware beginsel.

Ik geef u mijn getuigenis dat ook wij die gemoedsrust, dat geluk en die ware vreugde kunnen vinden als we Christus het middelpunt van ons leven maken. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jesaja 64:8.
2. Mattheüs 13:44.
3. Alma 20:23.
4. 1 Nephi 17:6.
5. 2 Nephi 5:27.

Neill F. Marriott

Tweede raadgeefster in het algemeen
jongevrouwenpresidium

De overgave van ons hart aan God

Als we ontvankelijk zijn voor de Geest, ontdekken we wat Gods wijze is en voelen we wat zijn wil is.

Ouderling Dallin H. Oaks sprak tijdens de algemene aprilconferentie over de noodzaak om 'ons persoonlijk leven te reformeren.'¹ Ik stel dat persoonlijke verbetering, ongeacht iemands levenservaring of geboorteplaats, begint bij een verandering van hart.

Ik kom uit het uiterste zuiden van de Verenigde Staten en in mijn jeugd leerde ik door de oude protestantse lofzangen wat voor hart een waar discipel heeft: een hart dat veranderd is. Denk eens na over deze tekst, die mij erg dierbaar is:

*Ga uw gang, Heer!
Ga uw gang!
U bent de pottenbakker;
ik ben de klei.
Kneed mij en vorm mij
naar uw wil,
terwijl ik wacht,
toegeeflijk en stil.²*

Hoe worden wij — een modern, druk, prestatiegericht volk — toegeeflijk en stil? Hoe zorgen we dat Gods wegen onze wegen worden? Ik denk dat het begint met van Hem leren en

om begrip bidden. Als ons vertrouwen in Hem toeneemt, stellen we ons hart open, zoeken we naar zijn wil en wachten we op antwoorden die ons begrip geven.

Mijn eigen verandering van hart begon toen ik als twaalfjarige naar God ging zoeken. Ik kende alleen het Gebed des Heren³ en wist eigenlijk niet hoe ik moest bidden. Ik weet nog dat ik neerknielde in de hoop dat ik zijn liefde zou voelen en vroeg: 'Waar bent U, hemelse Vader? Ik weet dat U daar ergens moet zijn, maar wáár?' Mijn hele tienertijd vroeg ik dat. Ik zag soms in

een flits dat Jezus Christus werkelijk bestaat, maar mijn hemelse Vader liet me in zijn wijsheid tien jaar lang zoeken en wachten.

Toen de zendelingen me in 1970 over het heilsplan van de Vader en de verzoening van de Heiland vertelden, kwam mijn wachten tot een einde. Ik omarmde die waarheden en liet me dopen.

Op grond van die kennis van de genade en macht van de Heer kozen mijn man, kinderen en ik dit gezinsmotto: 'Alles komt goed.' Maar hoe kunnen we die woorden tegen elkaar zeggen als er grote moeilijkheden komen en er geen makkelijke antwoorden zijn?

Toen onze geweldige, rechtschapen dochter van eenentwintig, Georgia, na een fietsongeluk in kritieke toestand in het ziekenhuis werd opgenomen, zeiden wij als gezin: 'Alles komt goed.' Toen ik onmiddellijk vanuit ons zendingsgebied in Brazilië naar Indianapolis (Indiana, VS) vloog om bij haar te zijn, hield ik mij aan ons gezinsmotto vast. Maar onze lieve dochter ging slechts enkele uren voordat mijn vliegtuig landde naar de geestenwereld. Hoe konden wij, nu verdriet en verbijstering ons gezin overspoelden, elkaar aankijken en nog *steeds* zeggen: 'Alles komt goed'?

Na Georgia's overlijden waren onze gevoelens heftig, we worstelden en we hebben nog steeds momenten van intens verdriet, maar we houden vast aan ons inzicht dat niemand ooit echt sterft. Ondanks ons leed toen Georgia's lichaam het opgaf, hadden we geloof dat ze direct als geest verder leefde, en we geloven dat wij, als we ons aan onze tempelverbonden houden, voor eeuwig met haar zullen leven. Het is ons geloof in onze Verlosser en zijn opstanding, ons geloof in zijn

priesterschapsmacht en ons geloof in eeuwige verzegelingen, dat ons de kracht geeft om met overtuiging aan ons motto vast te houden.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Als je je best doet, komt alles goed. Vertrouw op God. [...] De Heer zal ons niet in de steek laten.'⁴

Ons gezinsmotto luidt niet: 'Alles komt *nú* goed.' Het gaat over onze hoop op de eeuwige uitkomst; niet noodzakelijk over het huidige resultaat. In de Schriften staat: 'Zoekt ijverig, bidt altijd, en weest gelovig, en alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken.'⁵ Er staat niet dat alles goed *is*, maar voor de nederigen en getrouwen werken zowel positieve als negatieve dingen *samen* voor hun welzijn, en de tijdsbepaling is aan de Heer. Wij wachten op Hem, soms zoals Job in zijn lijden, en wetend dat God 'smart [aandoet] én verbindt; Hij verwondt en zijn handen genezen.'⁶ Een zachtmoedig hart accepteert de beproeving en wacht geduldig op het moment van genezing en herstel.

Als we ontvankelijk zijn voor de Geest, ontdekken we wat Gods wijze

is en voelen we wat zijn wil is. Tijdens het avondmaal, dat ik het hart van de sabbat noem, heb ik gemerkt dat het leerzaam is als ik mijn hemelse Vader, na een gebed om vergeving van mijn zonden, vraag: 'Vader, is er meer?' Als we toegeeflijk en stil zijn, kan er *nog iets* in onze gedachten komen wat we zouden moeten veranderen; iets wat ons vermogen om geestelijke leiding of zelfs genezing en hulp te ontvangen beperkt.

Misschien koester ik bijvoorbeeld een zorgvuldig in stand gehouden wrok jegens iemand. Als ik vraag of ik nog meer moet belijden, komt dat 'geheim' duidelijk in mijn gedachten. Eigenlijk fluistert de Heilige Geest: 'Je hebt oprecht gevraagd of er meer was, en hier is het. Je wrok belemmert je vooruitgang en schaadt je vermogen om gezonde relaties te hebben. Je kunt dit loslaten.' Toegegeven, het is moeilijk — we voelen ons misschien best gerechtvaardigd in onze vijandigheid — maar ons overgeven aan de wijze van de Heer is de enige manier om blijvend geluk te ervaren.

Uiteindelijk ontvangen we stap voor stap zijn genadige kracht en

kracht te veranderen. Als we een ernstig beroep op God doen, accepteert Hij ons zoals we zijn en maakt Hij meer van ons dan we ons ooit konden voorstellen. De bekende theoloog Robert L. Millet schrijft over 'een gezond verlangen om ons te verbeteren' dat in evenwicht is met de geestelijke 'geruststelling dat het ons in en door Jezus Christus gaat lukken.'⁹ Met zo'n inzicht kunnen we eerlijk tegen onze hemelse Vader zeggen:

*'k Vertrouw dan steeds need'rig
op uwe zorg,
daar 'k weet: Gij bemint mij teer.
Ik volg dan het voorbeeld, door U
gesteld;
wat Gij wilt zal 'k wezen, o Heer.'*¹⁰

Als we ons gebroken hart aan Jezus Christus aanbieden, aanvaardt Hij ons offer. Hij neemt ons terug. Wat we ook voor verlies, verwonding en afwijzing hebben geleden, zijn genade en genezing zijn machtiger dan dat alles. Als we echt met de Heiland een span vormen, kunnen we vol vertrouwen zeggen: 'Alles komt goed.' In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Dallin H. Oaks, 'De gelijkenis van de zaaier', *Liahona*, mei 2015, 32.
2. 'Have Thine Own Way, Lord', *The Cokesbury Worship Hymnal*, nr. 72.
3. Zie Mattheüs 6:9-13.
4. Gordon B. Hinckley, regionale conferentie Jordan (Utah-Zuid), priesterschapsvergadering, 1 maart 1997; zie ook 'Excerpts from Addresses of President Gordon B. Hinckley', *Ensign*, oktober 2000, 73.
5. Leer en Verbonden 90:24.
6. Job 5:18.
7. 3 Nephi 9:20.
8. 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, 3; cursivering toegevoegd.
9. Robert L. Millet, *After All We Can Do: Grace Works* (2003), 133.
10. 'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt', *Lofzangen*, nr. 179.

aanwijzingen. Ze geven misschien aan dat we regelmatig naar de tempel moeten gaan of de verzoening van de Heiland diepgaander moeten bestuderen of een vriend of bisschop of professioneel therapeut of zelfs dokter moeten raadplegen. De genezing van ons hart begint als we ons aan God onderwerpen en Hem eren.

Ware aanbidding begint als ons hart zuiver voor de Vader en de Zoon is. Wat is de toestand van ons hart nu? Tegenstrijdig genoeg moeten we om een genezen en getrouw hart te krijgen eerst toestaan dat het voor de Heer breekt. 'Gij zult Mij als offer een gebroken hart en een verslagen geest brengen',⁷ verklaart de Heer. Het gevolg van ons hart, of onze wil, aan de Heer offeren is dat we de geestelijke leiding krijgen die we nodig hebben.

Met een toenemend begrip van de genade van de Heer zullen we merken dat ons koppige hart begint te barsten en in dankbaarheid breekt.

Dan strekken we onze hand naar Hem uit en verlangen ernaar met de eniggeboren Zoon van God een span te vormen. En als we met een gebroken hart de hand uitstrekken en met Hem een span vormen, ontvangen we nieuwe hoop en hernieuwde leiding van de Heilige Geest.

Ik heb er moeite voor moeten doen om het menselijk verlangen alles naar *mijn* wensen te laten verlopen uit te bannen. Uiteindelijk besepte ik dat mijn wijze vergeleken met de wijze van Jezus Christus erg ontoereikend, beperkt en inferieur is. '*Zijn* weg is het pad dat leidt tot geluk in dit leven en tot het eeuwige leven in de wereld hierna.'⁸ Kunnen we meer van Jezus Christus en zijn wijze houden dan van onszelf en onze eigen doeleinden?

Sommigen vinden misschien dat ze al te vaak gefaald hebben en voelen zich te zwak om zondig gedrag of wereldse hartenwensen te veranderen. Maar als het verbondsvolk Israël proberen we niet steeds maar op eigen

Ouderling Larry R. Lawrence
van de Zeventig

Wat ontbreekt mij nog?

Als wij nederig en leergierig zijn, zal de Heilige Geest ons ertoe bewegen om ons te verbeteren en ons huiswaarts leiden, maar we moeten de Heer onderweg wel om aanwijzingen vragen.

Als jongvolwassene begon ik de kerk te onderzoeken. Ik was eerst door het voorbeeld van mijn mormoonse vrienden tot het evangelie aangetrokken, maar uiteindelijk werd ik aangetrokken door de unieke leer. Toen ik erachter kwam dat getrouwe mannen en vrouwen vooruitgang kunnen blijven maken en uiteindelijk steeds meer op hun hemelse Vader kunnen gaan lijken, stond ik eerlijk gezegd versteld. Dat vond ik een prima idee; het sprak me erg aan.

Vlak na mijn doop bestudeerde ik de Bergrede, en ik merkte dat Jezus in de Bijbel over dezelfde waarheid van eeuwige vooruitgang sprak. Hij sprak: 'Weest u dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.'¹

Ik ben nu ruim veertig jaar lid van de kerk. En elke keer als ik dat vers lees, word ik aan ons doel op aarde herinnerd. Wij zijn hier gekomen om te leren en ons te verbeteren, totdat we langzaam maar zeker geheiligd of vervolmaakt in Christus worden.

De reis van het discipelschap is niet gemakkelijk. Die reis is 'de weg van gestage verbetering' genoemd.² Als we het rechte en smalle pad bewandelen, zal de Geest ons voortdurend aanmoedigen om beter ons best te

doen en grotere hoogten te bereiken. De Heilige Geest is een ideale reisgenoot. Als wij nederig en leergierig zijn, zal Hij ons bij de hand nemen en ons huiswaarts voeren.

Maar we moeten onderweg de Heer om leiding vragen. We moeten enkele moeilijke vragen stellen, zoals: 'Wat moet ik doen om te veranderen?' 'Hoe kan ik me verbeteren?' 'Aan welke zwakheid moet ik werken?'

Laten we het verslag van de rijke jongeling in het Nieuwe Testament

nader bekijken. Hij was een rechtschapen jongeling die de tien geboden al naleefde. Maar hij wilde nog beter worden. Het eeuwige leven was zijn doel.

Toen hij met de Heiland sprak, vroeg hij: 'Wat ontbreekt mij nog?'³

Jezus antwoordde onmiddellijk, en Hij gaf de jongeling een raadgeving die speciaal voor hem bestemd was. 'Jezus zei tegen hem: Als u volmaakt wilt zijn, ga dan heen, verkoop wat u hebt, en geef het aan de armen, [...] en kom dan en volg Mij.'⁴

De jongeling was geschokt. Zo'n offer had hij nog nooit overwogen. Hij was nederig genoeg om zijn vraag aan de Heer voor te leggen, maar niet getrouw genoeg om de goddelijke raad op te volgen die hij had ontvangen. Wij moeten bereid zijn om in actie te komen als we een antwoord ontvangen.

President Harold B. Lee heeft gezegd: 'Als wij volmaakt willen worden, moeten we onszelf de volgende vraag stellen: "Wat ontbreekt mij nog?"'⁵

Ik heb een getrouwe moeder gekend die in alle nederigheid vroeg:

‘Waarom maak ik geen vooruitgang?’ In haar geval kreeg ze onmiddellijk antwoord van de Geest: ‘Hou op met klagen.’ Dat antwoord verbaasde haar. Ze had zichzelf nooit als een klaagster beschouwd. Maar de boodschap van de Heilige Geest was erg duidelijk. In de daaropvolgende dagen werd ze zich meer bewust van haar gewoonte om te klagen. Dankbaar voor de ingeving om zich te verbeteren, besloot ze haar zegeningen te tellen in plaats van haar beproevingen. Binnen enkele dagen voelde ze de warme goedkeuring van de Geest.

Een nederige jonge man die maar niet het juiste meisje kon vinden, ging bij de Heer te rade: ‘Wat weerhoudt me ervan om de juiste man te zijn?’ vroeg hij. Hij kreeg het volgende antwoord in zijn verstand en zijn hart: ‘Kuis je taal.’ Op dat moment beseftte hij dat er verscheidene grove uitdrukkingen in zijn taalgebruik waren geslopen. Hij besloot te veranderen.

Een ongehuwde zuster vroeg moedig: ‘Wat moet ik veranderen?’ En de Geest fluisterde haar in: ‘Onderbreek

anderen niet als ze aan het woord zijn.’ De Heilige Geest geeft ons echt persoonlijke raad. Hij is een eerlijke metgezel en Hij zal ons vertellen wat anderen niet weten of waar anderen niet de moed voor hebben.

Een teruggekeerde zendeling voelde zich gestrest door zijn drukke schema. Hij probeerde tijd te vinden voor werk, studie, familie en kerk. Hij vroeg de Heer om raad: ‘Hoe kan ik innerlijke rust vinden als ik het zo druk heb?’ Het antwoord was niet wat hij verwachtte; hij kreeg het onmiskenbare gevoel dat hij de sabbat zorgvuldiger moest heiligen. Hij besloot de zondag aan God te wijden. Hij legde op die dag zijn huiswerk aan de kant en bestudeerde het evangelie. Die kleine aanpassing gaf hem de innerlijke rust die hij nodig had.

Jaren geleden las ik in een tijdschrift van de kerk een artikel over een meisje dat voor haar studie ver van haar ouderlijk huis woonde. Ze was achter met haar studie, haar sociale leven was niet wat ze had gehoopt en ze was niet gelukkig. Op een goede dag viel ze

ten slotte op haar knieën en vroeg de Heer: ‘Hoe kan ik mijn leven verbeteren?’ De Heilige Geest fluisterde: ‘Sta op en ruim je kamer op.’ Deze influistering kwam als een volslagen verrassing, maar dat was de impuls die ze nodig had. Toen ze de tijd had genomen om orde op zaken te stellen, voelde ze dat de Geest haar kamer vulde en haar hart verkwikte.

De Heilige Geest zegt niet dat wij alles tegelijk moeten verbeteren. Als Hij dat zou doen, zouden we ontmoedigd raken en de moed opgeven. De Geest werkt met ons op ons tempo, één stap tegelijk, of, zoals de Heer heeft gezegd, ‘regel op regel [...]’, voorschrift op voorschrift [...] en gezegend zijn zij die naar mijn voorschriften luisteren [...], want hem die ontvangt, zal Ik meer geven.’⁶ Als de Heilige Geest u bijvoorbeeld heeft ingefluisterd om vaker dank te zeggen, en u daar gehoor aan geeft, dan vindt Hij wellicht dat het tijd is voor iets moeilijkers — zoals bijvoorbeeld ‘het spijt me; dat was mijn schuld’ leren zeggen.

Een ideaal moment om te vragen: ‘Wat ontbreekt mij nog?’ is als we aan het avondmaal deelnemen. De apostel Paulus heeft gezegd dat het een moment van zelfonderzoek is.⁷ In die eerbiedige sfeer, als onze gedachten hemelwaarts reiken, kan de Heer ons liefdevol duidelijk maken waar we vervolgens aan moeten werken.

Net als u heb ik in de loop der jaren veel boodschappen van de Geest ontvangen om me duidelijk te maken waar ik verbetering in kon aanbrengen. Ik wil u graag enkele persoonlijke voorbeelden geven van boodschappen die ik ter harte heb genomen. Die influisteringen waren onder andere:

- Spreek niet met stemverheffing.
- Stel orde op zaken. Maak een dagelijks lijstje met prioriteiten.

- Zorg beter voor je lichaam door meer groente en fruit te eten.
- Ga vaker naar de tempel.
- Neem de tijd om na te denken, voordat je in gebed gaat.
- Vraag je vrouw om raad.
- Wees geduldig in het verkeer. Rijd niet te hard. (Daar werk ik nog steeds aan.)

Het is de verzoening van de Heiland die volmaaktheid en heiliging mogelijk maakt. We kunnen dat nooit zelf tot stand brengen, maar Gods genade is genoeg om ons te helpen. Ouderling David A. Bednar heeft ooit gezegd: 'De meesten van ons begrijpen dat de verzoening voor zondaars is. Ik ben er echter niet zeker van of we begrijpen en beseffen dat de verzoening ook voor heiligen is — voor goede mannen en vrouwen die gehoorzaam, waardig en gewetensvol zijn, en die ernaar streven om een beter mens te worden'.⁸

Ik wil u graag aanmoedigen om binnenkort een geestelijke oefening te doen, wellicht al vanavond als u in gebed gaat. Stel de Heer nederig de volgende vraag: 'Waarom maak ik geen vooruitgang?' Met andere woorden: 'Wat ontbreekt mij nog?' Wacht dan rustig op antwoord. Als u oprecht bent, zal het antwoord u snel duidelijk worden. Dan krijgt u een openbaring die speciaal voor u is bestemd.

Wellicht zegt de Geest dat u iemand moet vergeven. Misschien krijgt u de aanwijzing om selectiever te zijn in de films die u kijkt of de muziek die u beluistert. U kunt de ingeving krijgen om eerlijker te zijn in uw zakelijke transacties of royaler in uw vastengave. Er zijn talloze mogelijkheden.

De Geest kan ons onze zwakheden tonen, maar Hij is ook in staat om ons onze sterke kanten te tonen. Soms

moeten we vragen wat we goed doen, zodat de Heer ons kan verheffen en aanmoedigen. Als we onze patriarchale zegen lezen, worden we eraan herinnerd dat onze hemelse Vader onze goddelijke mogelijkheden kent. Hij verheugt Zich als wij een stap in de goede richting zetten. Hij vindt onze richting veel belangrijker dan onze snelheid.

Wees standvastig, broeders en zusters, maar wees nooit ontmoedigd. Pas in het hiernamaals zullen we volmaaktheid bereiken, maar in dit leven kunnen we de basis leggen. 'Het is onze plicht om vandaag een beter mens te zijn dan gisteren, en morgen beter dan vandaag.'⁹

Als geestelijke groei geen prioriteit is, als we ons niet voortdurend proberen te verbeteren, lopen we belangrijke ervaringen mis die God voor ons in petto heeft.

Jaren geleden las ik deze woorden van president Spencer W. Kimball, die veel indruk op me maakten. Hij zei: 'Ik heb geleerd dat de Heer, als we een gebed in ons hart hebben, naar gerechtigheid hongeren, onze

zonden verzaken en de geboden van God onderhouden, ons steeds meer licht zal geven, totdat we uiteindelijk de macht hebben om de sluier van de hemel te doordringen. [...] Iemand die zo rechtschapen is, heeft de kostbare belofte dat hij op een dag het aangezicht van de Heer zal zien en zal weten dat Hij is.'¹⁰

Ik bid dat wij uiteindelijk deze ervaring zullen hebben door de Heilige Geest in de gelegenheid te stellen ons huiswaarts te leiden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mattheüs 5:48.
2. Neal A. Maxwell, 'Getuigen van de grote en heerlijke verzoening', *Liahona*, april 2002, 9.
3. Mattheüs 19:20.
4. Mattheüs 19:21.
5. *Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* (2000), 197.
6. 2 Nephi 28:30.
7. Zie 1 Korinthe 11:28.
8. David A. Bednar, 'De verzoening en de reis door het sterfelijk leven', *Liahona*, april 2012, 14.
9. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie, 3 delen (1954–1956), 2:18.
10. Spencer W. Kimball, 'Give the Lord Your Loyalty', *Ensign*, maart 1980, 4.

Ouderling Francisco J. Viñas
van de Zeventig

Het aangename woord Gods

Het aangename woord Gods leert ons dat voortdurende bekering noodzakelijk is, zodat we de invloed van de Heilige Geest bij ons kunnen houden.

Velen van ons zijn naar de algemene conferentie gekomen 'om het aangename woord Gods te horen, ja, het woord dat de verwonde ziel geneest' (Jakob 2:8). Dat woord vinden we in de Schriften en boodschappen van onze leiders. Het biedt hoop en troost in donkere tijden van beproeving.

Het leven leert ons dat vreugde in deze wereld niet overvloedig is, maar in Jezus Christus is onze vreugde wel overvloedig (zie LV 101:36). Hij zal ons kracht geven zodat wij generlei benauwingen zullen lijden die niet zullen worden verzwolgen door de vreugde in Christus (zie Alma 31:38).

Onze harten kunnen vervuld worden met zielensmart wanneer we een geliefde pijn zien lijden door een vreselijke ziekte.

De dood van een van onze dierbaren kan een leegte in onze ziel achterlaten.

Wanneer onze kinderen soms van het evangeliepad afdwalen, kunnen wij ons als ouders schuldig en onzeker voelen over hun eeuwige bestemming.

De hoop in dit leven een eeuwig huwelijk te sluiten en een gezin te

stichten kan, naarmate de tijd verstrijkt, vervagen.

Misbruik door diegenen die ons zouden moeten liefhebben, kan diepe en pijnlijke littekens op onze ziel achterlaten.

De ontrouw van een echtgenoot kan een relatie waarvan wij hadden gehoopt dat zij eeuwig zou zijn, vernietigen.

Deze en vele andere benauwingen eigen aan de aardse proeftijd zorgen er soms voor dat wij ons dezelfde vraag als de profeet Joseph Smith stellen: 'O God, waar zijt Gij?' (LV 121:1.)

In dergelijke moeilijke momenten kan het aangename woord Gods, dat de verwonde ziel geneest, de volgende troostende boodschap tot ons hart en onze geest brengen:

'Vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn;

'en dan, indien gij het goed doorstaat, zal God u ten hemel verhogen' (LV 121:7-8).

Het aangename woord Gods vult ons met hoop en met de kennis dat zij die trouw blijven tijdens beproevingen de grotere beloning in het hemels koninkrijk zullen ontvangen en dat 'na veel beproeving de zegeningen komen' (zie LV 58:3-4).

Het aangename woord Gods, door profeten gesproken, geeft ons de zekerheid dat onze eeuwige verzegeling ons en ons nageslacht tot zegen zal strekken op voorwaarde dat wij

getrouw blijven aan de goddelijke beloften die wij ten gevolge van onze moedige inzet voor de waarheid hebben ontvangen (zie Orson F. Whitney, Conference Report, april 1929,110).

Het geeft ons ook de zekerheid dat we, als we een getrouw leven geleid hebben, geen enkele zegening zullen verliezen, omdat we bepaalde dingen niet gedaan hebben waar we nooit de kans toe gehad hebben. Als wij tot onze dood getrouw hebben geleefd, 'zullen wij al de zegeningen, vreugde en glorie ontvangen, zoals elke man of vrouw die wel in die gelegenheid was, ontvangt.' (Zie *The Teachings of Lorenzo Snow*, red. Clyde J. Williams [1984], 138.)

Let wel, het is belangrijk dat we inzien dat we ook de deur naar leed en verdriet openzetten als we ons niet oprecht van onze zonden bekeren. President Marion G. Romney heeft verklaard: 'Het meeste leed en verdriet dat mensen op deze aarde ondervinden is het gevolg van zonde waarvan men zich niet bekeerd heeft en waarvoor men geen vergeving ontvangen heeft. [...] Net zoals lijden en verdriet samengaan met zonde, gaan blijdschap en vreugde samen met vergeving van zonden' (in Conference Report, april 1959, 11).

Waarom worden lijden en pijn veroorzaakt door een gebrek aan bekering?

Eén van de mogelijke antwoorden is dat 'er een straf was vastgesteld en een rechtvaardige wet gegeven, die gewetenswroeging veroorzaakte' (zie Alma 42:18; zie ook vers 16). De profeet Joseph Smith leerde ons dat wij onszelf veroordelen en dat de kwelling van teleurstelling in onze geest zo bitter is als een poel des vuurs, die van zwavel brandt (zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], 242).

Als we proberen ons geweten te sussen door 'onszelf in het minste wegens onze zonden te verontschuldigen' (Alma 42:30) of door die te proberen te verbergen, dan is het enige wat we bereiken dat we de Geest des Heren grieven (zie LV 121:37) en onze bekering uitstellen. Dit soort verlichting zal niet alleen tijdelijk van aard zijn, maar uiteindelijk meer pijn en verdriet veroorzaken en de kans op vergeving van zonden verkleinen.

Ook voor dit soort lijden biedt het aangename woord Gods troost en hoop. Het zegt namelijk dat er verlichting is van de pijn die veroorzaakt wordt door de gevolgen van zonde. Deze verlichting komt door het zoenoffer van Jezus Christus en treedt op als we geloof in Hem oefenen, ons bekeren en gehoorzaam zijn aan zijn geboden.

Het is belangrijk dat we beseffen dat ook bekering, net zoals vergeving van zonden, een proces is en niet iets dat op een bepaald ogenblik gebeurt. Het vereist vastberadenheid in elk onderdeel.

Bijvoorbeeld als we van het avondmaal nemen, tonen we de Heer dat we Hem altijd indachtig zullen zijn en dat we zijn geboden zullen onderhouden.

Dat is een uitdrukking van ons oprecht voornemen.

Wanneer we Hem indachtig zijn en dagelijks zijn geboden onderhouden — en dus niet enkel op de sabbatdag — op dat ogenblik treedt de vergeving van onze zonden geleidelijk in werking en begint zijn belofte van de aanwezigheid van zijn Geest vervuld te worden.

Zonder de gepaste gehoorzaamheid die ons voornemen moet vergezellen, kan het effect van onze vergeving weldra verdwijnen en zal de Geest ons verlaten. Dan lopen wij het risico Hem met onze lippen te eren, terwijl wij ons hart verre van Hem houden (zie 2 Nephi 27:25).

Naast troost geeft het aangename woord Gods ons de waarschuwing dat dit proces van vergeving voor onze zonden onderbroken kan worden door 'in de ijdelheden der wereld' verstrikt te raken, en dat het voortgezet kan worden door geloof te oefenen, ons te bekeren en ons oprecht te verootmoedigen (zie LV 20:5–6).

Welke ijdelheden die verband houden met sabbatheiliging, kunnen zoal het proces van vergeving voor onze zonden hinderen?

Enkele voorbeelden zijn: te laat komen voor de avondmaalsdienst

San Pedro (Belize)

zonder een geldige reden; komen om, zonder onszelf eerst onderzocht te hebben, onwaardig van het brood eten en het water drinken (zie 1 Korinthe 11:28); of komen zonder eerst onze zonden te bekennen en God om vergeving te hebben gevraagd.

Andere voorbeelden zijn: oneerbiedig zijn door berichten met onze elektronische apparaten te versturen, de vergadering verlaten na te hebben deelgenomen aan het avondmaal, of thuis dingen doen die ongeschikt zijn voor de sabbat.

Wat kan één van de redenen zijn waarom we vaak, hoewel we dat allemaal weten, de sabbat niet heiligen?

In Jesaja staat een antwoord dat, hoewel het met de sabbat verband houdt, ook toepasbaar is op de andere geboden die we moeten onderhouden: 'Indien u uw voet van de sabbat terughoudt, ermee ophoudt om op Mijn heilige dag te doen wat u zelf wilt' (Jesaja 58:13).

De sleutelwoorden zijn 'ermee ophoudt om te doen wat u zelf wilt', of anders gezegd: Gods wil te doen. Onze wil, gevormd door de verlangens, lusten en hartstochten van de natuurlijke mens, strookt dikwijls niet met de wil van God. De profeet Brigham

Young leerde ons dat 'wanneer de wil, de hartstochten en de gevoelens van iemand totaal onderworpen zijn aan God en zijn vereisten, dan is die persoon geheiligd. Als mijn wil wordt opgenomen in Gods wil, zal dat mij naar al het goede leiden en mij uiteindelijk de kroon van onsterfelijkheid en het eeuwige leven opleveren' (*Deseret News*, 7 september 1854, 1).

Het aangename woord Gods nodigt ons uit de kracht van Christus' verzoening op onszelf toe te passen en verenigd te worden met zijn wil, en niet met de wil van de duivel en het vlees, zodat wij door zijn genade behouden kunnen worden (zie 2 Nephi 10:24–25).

Het aangename woord Gods dat wij vandaag samen horen, leert ons dat we behoefte hebben aan voortdurende bekering in ons leven, zodat we de invloed van de Heilige Geest zo lang mogelijk bij ons kunnen houden.

Het gezelschap van de Geest zal van ons betere mensen maken. 'Het zal ons gemoedsrust geven en [onze] ziel vreugde influisteren; [...] het zal kwaadaardigheid, haat, twist en goddeloosheid uit ons hart bannen. Dan zullen wij alleen nog maar het verlangen hebben om goed te doen,

rechtschapenheid voort te brengen en het koninkrijk van God op te bouwen' (zie *Leringen: Joseph Smith*, 106).

Dankzij de invloed van de Heilige Geest zullen wij ons niet beledigd voelen, noch zullen wij anderen beledigen. Wij zullen gelukkiger zijn en onze

geest zal zuiverder zijn. Onze liefde voor anderen zal toenemen. We zullen meer geneigd zijn anderen te vergeven en vreugde te verspreiden.

We zullen dankbaar zijn voor de vooruitgang die anderen maken en wij zullen het goede in anderen zoeken.

Ik bid dat wij de vreugde mogen kennen die het gevolg is van een rechtvaardig leven en dat wij het gezelschap van de Heilige Geest door oprechte en voortdurende bekering mogen behouden. Wij zullen betere mensen worden en ons gezin zal gezegend worden. Ik getuig van deze beginselen in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Shipshape and Bristol Fashion: tempelwaardig in goede en slechte tijden

Als we de heilige evangeliebeginselen getrouw naleven, zijn we de tempel waardig en zullen we in dit leven gelukkig zijn en naar ons hemelse thuis worden geleid.

De profeet Lehi heeft gezegd: 'Indien er geen rechtvaardigheid bestaat, bestaat er geen geluk.'¹

De tegenstander is erin geslaagd om velen in een fabeltje te laten geloven. Hij en zijn boodschappers verkondigen dat de keuze waar het om draait is: geluk en plezier *nu, in dit leven*, of geluk in het *hiernamaals* (waarvan de tegenstander beweert dat het niet bestaat). Die keuze is echter een fabeltje, maar wel heel misleidend.²

Het uiteindelijke edele doel van Gods plan van geluk is dat rechtschapen discipelen en verbondsgezinnen in dit leven in liefde, eensgezindheid en vrede verenigd kunnen zijn³ en in de eeuwigheid met God de Vader, onze Schepper, en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, onze Heiland, de celestiale heerlijkheid kunnen bereiken.⁴

Toen ik als jonge zending in de Britse Zending diende, was mijn eerste gebied het toenmalige district Bristol. Een van onze plaatselijke kerkleiders benadrukte dat de zendingen in dat gebied zoals een schip in Bristol moesten zijn: 'shipshape and Bristol fashion'.

Ik begreep aanvankelijk niet wat hij daarmee bedoelde. Maar al gauw

kwam ik achter de oorsprong en betekenis van die scheepsterm: 'shipshape and Bristol fashion'. Bristol was ooit de op één na drukste haven in het Verenigd Koninkrijk. Het verschil tussen hoog- en laagtij in de haven was erg groot, namelijk dertien meter, het op één na grootste verschil in de wereld. Bij laagtij kwamen de oude schepen op de bodem te liggen en kantelden op hun zij. Schepen die niet stevig gebouwd waren, liepen daarbij averij op. Bovendien vloog alles wat niet zorgvuldig opgeborgen of vastgemaakt was in het rond, waardoor het stuk ging.⁵ Toen ik de oorsprong van die uitdrukking kende, snapte ik dat die leider bedoelde dat we als zending rechtschapen moesten zijn, de regels moesten volgen en op moeilijke situaties voorbereid moesten zijn.

Ook wij dienen die aansporing ter harte te nemen. Ik zou 'shipshape and Bristol fashion' als tempelwaardig omschrijven — in goede en slechte tijden.

In tegenstelling tot hoogtij en laagtij in het Kanaal van Bristol zijn de stormen en verleidingen in ons leven vaak onvoorspelbaar. Maar we weten dat ze zullen komen! Om de moeilijkheden en verleidingen die we allemaal krijgen het hoofd te kunnen bieden, moeten we ons rechtschapen voorbereiden en de bescherming gebruiken waarin God voorzien heeft. We moeten ons voornemen om ongeacht de situatie tempelwaardig te zijn. Als we voorbereid zijn, zullen we niet vrezem.⁶

Ons geluk in dit leven en in het hiernamaals hangt van onze rechtschapenheid af. Zelfs in de periode tussen de dood en de opstanding wordt 'de geest van hen die *rechtvaardig* zijn, [...] ontvangen in een staat van geluk die het paradijs wordt genoemd, een staat van rust, een staat van vrede.'⁷

Boven: Net als bij de oude schepen in de haven van Bristol wordt het voor ons soms laagtij en lijkt het alsof alles wat ons drijvende houdt, verdwijnt. Als u in zulke beproevingen tempelwaardig blijft, zal alles wat belangrijk is overeind blijven. Rechts: Zelfbeheersing oefenen en rechtschapen leven sterken ons vermogen om verleiding te weerstaan.

In het begin van zijn aardse bediening in Israëel, en later onder de Nephieten, sprak de Heiland over geluk in dit leven en in de eeuwigheid. Hij benadrukte het belang van de verordeningen, maar ook van moreel gedrag. De discipelen zouden bijvoorbeeld gezegend worden als ze hongerden en dorsten naar gerechtigheid; barmhartig, rein van hart en vredestichters waren; en nog andere morele beginselen naleefden. Het is helder dat de fundamentele leerstellige boodschap van onze Heer Jezus Christus was dat rechtschapen denken en rechtschapen doen samengaan. Zijn leringen vervingen en overtroffen niet alleen de wet van Mozes,⁸ ze verwierpen ook de valse filosofieën van de mens.

Het evangelie van Jezus Christus heeft eeuwenlang tot geloof geïnspireerd, de criteria van rechtschapen, gewenst en moreel gedrag vastgelegd, en tot geluk, zaligheid en vreugde geleid. Maar de beginselen en zedenleer waarin de Heiland onderwees, worden in deze tijd zwaar aangevallen. Het christendom wordt aangevallen. Velen geloven dat de definitie van moreel gedrag veranderd is.⁹

We leven in moeilijke tijden. De trend om 'het kwade goed [te] noemen en het goede kwaad'¹⁰ oogst steeds meer bijval. We dienen ons zorgen te maken, omdat de wereld zelfverheerlijking en secularisatie predikt. Een vooraanstaand auteur, die geen lid van onze kerk is, heeft gezegd: 'Helaas zie ik weinig bewijzen dat de mensen in

deze tijd gelukkiger zijn, of dat hun kinderen het beter hebben, of dat er nu meer sociale gerechtigheid is, of dat het afnemende aantal huwelijken en de kleinere gezinnen [...] ook maar iets beloven, of het zou meer eenzaamheid voor de meerderheid en algehele stagnatie moeten zijn.'¹¹

Als discipel van de Heiland dienen we te plannen en ons voor te bereiden. In het plan van geluk staat de morele keuzevrijheid centraal en zijn onze

keuzes belangrijk.¹² De Heiland heeft dat gedurende zijn hele bediening benadrukt, zoals bij de gelijkenis van de dwaze maagden en de talenten.¹³ In die gelijkenissen looft de Heer voorbereiding en daadkracht en veroordeelt Hij uitstel en luiheid.

Ik geef toe dat ondanks het overweldigende geluk waarvan sprake is in Gods plan, dat geluk soms ver weg lijkt en in onze huidige situatie niet ervaren wordt. Als we het moeilijk hebben, kan geluk buiten bereik lijken. Vanuit ons beperkt perspectief kunnen onze huidige verleidingen en afleidingen aantrekkelijk lijken. De beloningen voor het weerstaan van die verleidingen kunnen daarentegen veraf en onbereikbaar lijken. Maar als we het plan van de

Vader goed begrijpen, weten we dat we de zegeningen van rechtschapenheid nu kunnen ontvangen. Goddeloosheid, bijvoorbeeld onzedelijk gedrag, is nooit een goed idee. Alma heeft duidelijk tegen zijn zoon Corianton gezegd: 'Zie, ik zeg u, goddeloosheid heeft nooit geluk betekend.'¹⁴

Amulek legt in Alma 34:32 onze leer duidelijk uit: 'Want zie, dit leven is de tijd voor de mens om zich erop voor te bereiden God te ontmoeten; ja, zie, de dag van dit leven is de dag voor de mens om zijn arbeid te verrichten.'

Hoe kunnen we ons in deze moeilijke tijd dan voorbereiden? Naast tempelwaardig zijn, zijn er veel beginselen die rechtschapenheid bevorderen. Ik wil er drie behandelen.

Ten eerste: rechtschapen zelfbeheersing en gedrag

Ik geloof dat onze liefdevolle Vader in de hemel ons soms gadeslaat met de vreugde die wij voelen als we onze kleine kinderen zien leren en groeien. We moeten allemaal met vallen en opstaan leren.

Ik vond president Dieter F. Uchtdorfs conferentietoespraak uit 2010¹⁵ over het bekende experiment met de marshmallows in 1960 in de Stanford University erg interessant. Een aantal vierjarigen kregen ieder één marshmallow. Als ze vijftien of twintig minuten konden wachten zonder de marshmallow op te eten, kregen ze een tweede marshmallow. Er bestaan opnames waarin ze zich in allerlei bochten wrongen om maar van de marshmallow af te blijven. Sommige kinderen lukte het niet.¹⁶

Dr. Walter Mischel, de hoogleraar die het oorspronkelijke experiment uitvoerde, schreef vorig jaar een boek, waarin hij schrijft dat dat onderzoek deels het gevolg was van

zijn bezorgdheid over zelfbeheersing en zijn eigen rookverslaving. Hij was vooral bezorgd toen het rapport van het Amerikaanse ministerie van volksgezondheid in 1964 vaststelde dat roken longkanker veroorzaakte.¹⁷ Na jarenlang onderzoek stelde een van zijn collega's vast: 'Zelfbeheersing is als een spier: hoe meer je die gebruikt, hoe sterker die wordt. Als men één keer iets verleidelijks kan weerstaan, geeft dat de kracht om later andere verleidingen te weerstaan.'¹⁸

Een beginsel van eeuwige vooruitgang is dat zelfbeheersing oefenen en rechtschapen leven ons vermogen sterken om verleiding te weerstaan. Dat geldt zowel voor geestelijke als stoffelijke zaken.

Onze zendingen zijn daar een goed voorbeeld van. Ze ontwikkelen christelijke eigenschappen en benadrukken gehoorzaamheid en een geestelijke instelling. Er wordt van hen verwacht dat ze zich aan een strak schema houden en anderen voortdurend dienen. Hun kleding is fatsoenlijk en bescheiden in tegenstelling tot de informele en onfatsoenlijke kleding die vandaag de dag wijd verspreid is. Hun gedrag en uiterlijk brengen een morele, serieuze boodschap over.¹⁹

We hebben ongeveer 230.000 jonge mensen die momenteel op zending zijn of in de afgelopen vijf jaar van zending teruggekomen zijn. Ze hebben opmerkelijke geestelijke kracht en zelfbeheersing ontwikkeld, die ze voortdurend moeten oefenen. Anders zullen die eigenschappen wegwijnen zoals spieren die niet gebruikt worden. Ons gedrag en ons uiterlijk dienen passend te zijn voor ware volgelingen van Christus. Wie van rechtschapen gedrag of een fatsoenlijk uiterlijk afstand doet, stelt zich bloot aan een levensstijl die noch vreugde, noch geluk oplevert.

Het herstelde evangelie geeft ons de blauwdruk van het plan van geluk. Het motiveert ons tot zelfbeheersing en om verleiding te vermijden. Het leert ons ook hoe we ons van overtredingen bekeren.

Ten tweede: sabbatheiliging bevordert rechtschapenheid en beschermt het gezin

De vroegchristelijke kerk verplaatste de sabbatheiliging van zaterdag naar zondag om de opstanding van de Heer te gedenken. Alle andere heilige doelen van de sabbat bleven ongewijzigd. De sabbat symboliseert voor joden en christenen de machtige werken van God.²⁰

Mijn vrouw en ik, en twee van mijn collega's met hun echtgenotes, namen onlangs op uitnodiging van een goede vriend Robert Abrams en zijn vrouw, Diane, deel aan een joodse sabbat bij hen thuis in New York.²¹ De joodse sabbat begint op vrijdagavond. Het doel was God als onze Schepper te eren. Men zegende eerst het gezin en zong een sabbatlied.²² We namen deel aan het ceremonieel wassen van de handen, het zegenen van het brood, de gebeden, de koosjere maaltijd, de voordracht van Schriftteksten en het vreugdevol zingen van sabbatliederen. We luisterden naar de Hebreeuwse woorden, waarvan wij de Engelse vertaling meelazen. De krachtigste Schriftteksten uit het Oude Testament die voorgelezen werden, en die ook voor ons belangrijk zijn, kwamen uit Jesaja, waarin staat dat de sabbat een verlustiging is,²³ en uit Ezechiël, waarin staat dat de sabbat 'een teken [is] tussen Mij en u, zodat u weet dat Ik, de Heere, uw God ben.'²⁴

We kregen die fijne avond vooral een gevoel van liefde in het gezin, toewijding en rekenschap aan God. Toen ik aan die gebeurtenis terugdacht, moest ik denken aan de hevige vervolging die de Joden eeuwenlang

doorstaan hebben. Het eren van de sabbat is 'een eeuwig verbond', dat het Joodse volk bewaart en hun tot zegen is, en daarmee een vervulling van Schriftuur is.²⁵ Het draagt ook tot het buitengewone gezinsleven en geluk van vele Joden bij.²⁶

Voor leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is sabbatheiliging een vorm van rechtschapenheid die gezinnen sterkt en tot zegen is, ons met onze Schepper verbindt, en geluk bevordert. De sabbat scheidt ons van het lichtzinnige, ongepaste en immorele. De sabbat maakt het ons mogelijk in de wereld, maar niet van de wereld te zijn.

Het afgelopen half jaar heeft er een opmerkelijke verandering in de kerk plaatsgevonden. De leden hebben gehoor gegeven aan de nieuwe focus op de sabbat van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen en aan de uitdaging van ouderling Russell M. Nelson om van de sabbat een verlustiging te maken.²⁷ Veel leden begrijpen dat de sabbat echt heiligen ons tegen de stormen van het leven beschermt. Het is ook een teken van onze toewijding aan onze Vader in de hemel en van een ruimer begrip van de heiligheid van de avondmaalsdienst. Er is nog heel wat werk aan de winkel, maar het is een goed begin. Ik geef u allen de uitdaging om deze raad ter harte te nemen en uw sabbatheiliging te verbeteren.

Ten derde: we ontvangen goddelijke bescherming als we rechtschapen zijn

Als onderdeel van Gods plan ontvangen we de gave van de Heilige Geest. Die gave 'is het recht om, wanneer men dat waardig is, de Heilige Geest bij zich te hebben.'²⁸ Dat lid van de Godheid reinigt ons als we het evangelie naleven. Hij waarschuwt ons

ook voor het kwade en beschermt ons tegen gevaar. Bij het doorkruisen van de zeeën van het leven is het van essentieel belang dat we aan de influisteringen van de Heilige Geest gehoor geven. De Geest helpt ons verleiding en gevaar te mijden, en troost en leidt ons in beproeving. 'De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof.'²⁹

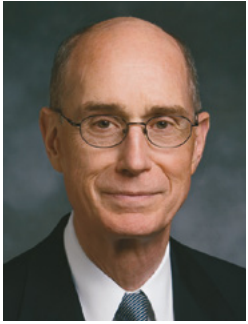
Als we de heilige evangeliebeginnelen getrouw naleven, zijn we de tempel waardig en zullen we in dit leven gelukkig zijn en naar ons hemelse thuis worden geleid.

Geliefde broeders en zusters, het leven is niet makkelijk en dat is ook niet de bedoeling. Het is een proeftijd. Net als bij de oude schepen in de haven van Bristol wordt het voor ons soms laagtij en lijkt het alsof alles wat ons drijvende houdt, verdwijnt. We raken dan misschien de bodem en kantelen misschien zelfs op onze zij. Ik beloof u dat als u in zulke beproevingen tempelwaardig blijft, alles wat belangrijk is overeind zal blijven. De heerlijke zegeningen van gemoedsrust, geluk, vreugde en de zegeningen van het eeuwige leven en de celestiale heerlijkheid met onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, zullen uw deel zijn. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Nephi 2:13. Deze Schrifttekst maakt deel uit van een parallellisme in het Boek van Mormon. Het is interessant dat veel profeten in het Boek van Mormon die stijlfiguur gebruikten om belangrijke leerstellingen concepten te benadrukken. Zie bijvoorbeeld 2 Nephi 9:25 (Jakob) en 2 Nephi 11:7 (Nephi).
2. Zie 2 Nephi 28.
3. Zie 4 Nephi 1:15–17.
4. Zie Leer en Verbonden 59:23.
5. Zie Wiktionary, 'shipshape and Bristol fashion', wiktionary.org.
6. Zie Leer en Verbonden 38:30.
7. Alma 40:12; cursivering toegevoegd.

8. Zie Mattheüs 5, inleidend overzicht in de Engelse Bijbel die door de kerk is uitgegeven.
9. Zie Carl Cederstrom, 'The Dangers of Happiness', *New York Times*, 19 juli 2015, katern Sunday Review, 8.
10. 2 Nephi 15:20.
11. Ross Douthat, 'Gay Conservatism and Straight Liberation', *New York Times*, 28 juni 2015, katern Sunday Review, 11.
12. Zie 2 Nephi 2.
13. Zie Mattheüs 25:2–3, 14–30.
14. Alma 41:10.
15. Zie Dieter F. Uchtdorf, 'Ga voort in geduld', *Liahona*, mei 2010, 56.
16. Zie Walter Mischel, *The Marshmallow Test: Mastering Self-Control* (2014), 136–138; zie ook Jacoba Urist, 'What the Marshmallow Test Really Teaches about Self-Control', *Atlantic*, 24 september 2014, theatlantic.com.
17. Zie Mischel, *The Marshmallow Test*, 136–138.
18. Maria Konnikova, 'The Struggles of a Psychologist Studying Self-Control', *New Yorker*, 9 oktober 2014, newyorker.com, die Roy Baumeister citeert, hoogleraar psychologie aan de Florida State University die wilskracht en zelfbeheersing onderzoekt.
19. Zie Malia Wollan, 'How to Proselytize', *New York Times Magazine*, 19 juli 2015, 21. Ze citeert Mario Dias van het opleidingscentrum voor zendelingen in São Paulo (Brazilië).
20. Zie Gids bij de Schriften, 'Sabbat'.
21. Ouderling Von G. Keetch en zijn vrouw, Bernice, en John Taylor en zijn vrouw, Jan, vierden op 8 mei 2015 samen met mij en mijn vrouw een fijne sabbat bij Robert Abrams en zijn vrouw, Diane. Meneer Abrams is vier termijnen als procureur-generaal van de staat New York werkzaam geweest en is al vele jaren vriend van de kerk. Meneer Abrams had ook twee Joodse collega's en hun echtgenotes uitgenodigd.
22. Het sabbatlied *Sjalom aleechem* ('Vrede zij met u') werd gezongen.
23. Zie Jesaja 58:13–14.
24. Ezechiël 20:20.
25. Zie Exodus 31:16–17.
26. Zie Joe Lieberman, *The Gift of Rest: Rediscovering the Beauty of the Sabbath* (2011). Senator Liebermans fijne boek beschrijft de joodse sabbat en geeft inspirerende inzichten.
27. Zie Jesaja 58:13–14; zie ook Russell M. Nelson, 'De sabbat is een verlustiging', *Liahona*, mei 2015, 129–132.
28. Bible Dictionary, 'Holy Ghost'.
29. Galaten 5:22.

Gepresenteerd door president Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

Broeders en zusters, president Monson heeft mij gevraagd de algemene autoriteiten, de gebiedszeventigers en de leden van de algemene presidiums van de hulporganisaties van de kerk ter steunverlening aan u voor te stellen.

Wij stellen voor steun te verlenen aan Thomas Spencer Monson als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Henry Bennion Eyring als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Dieter Friedrich Uchtdorf als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij hebben nota van de uitgebrachte stemmen genomen.

Wij stellen voor steun te verlenen aan Russell M. Nelson als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en als leden van dat quorum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen en, als nieuwe leden van het Quorum der Twaalf, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson en Dale G. Renlund.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar door de hand op te steken.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij hebben nota van de uitgebrachte stemmen genomen.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen als profeten, zieners en openbaarders.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij hebben nota van de uitgebrachte stemmen genomen.

Met hun roeping in het Quorum der Twaalf ontheffen wij hierbij Ronald A. Rasband als lid van het Presidium der Zeventig en ouderling Rasband en ouderling Dale G. Renlund als lid van het Eerste Quorum der Zeventig.

Wie hun waardering willen uiten voor het werk dat zij verricht hebben, maken dat kenbaar.

Wij stellen voor de volgende broeders met dank voor hun toegewijde werk te ontheffen: ouderling Don R. Clarke als lid van het Eerste Quorum der Zeventig, en de ouderlingen Koichi Aoyagi en Bruce A. Carlson als lid van het Tweede Quorum der Zeventig, en hun de status van emeritus algemeen autoriteit te geven.

Wie hun waardering willen uiten voor het uitstekende werk dat zij verricht hebben, maken dat kenbaar.

Ook ontheffen we Serhii A. Kovalov als gebiedszeventiger.

Ouderling Robert D. Hales
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wie hun waardering willen uiten voor het werk dat hij verricht heeft, maken dat kenbaar.

Tevens melden wij dat broeder John S. Tanner als eerste raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium is ontheven en broeder Kevin G. Durrant als tweede raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium. Eerder is al bekendgemaakt dat broeder Tanner tot president van BYU-Hawaiï is benoemd.

Wie hun waardering willen uiten voor het toegewijde werk dat deze broeders verricht hebben, maken dat kenbaar.

Broeder Devin G. Durrant is nu als eerste raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium geroepen en broeder Brian K. Ashton als tweede raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en leden van algemene presidiums van hulporganisaties die nu in functie zijn steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij hebben nota van de uitgebrachte stemmen genomen. Wij verzoeken degenen die tegen een of meerdere voorstellen hebben gestemd contact met hun ringpresident op te nemen.

Broeders en zusters, wij waarderen uw geloof en gebeden voor de leiders van de kerk.

We verzoeken de nieuwe leden van het Quorum der Twaalf Apostelen op het podium plaats te nemen. Zij zullen ons morgenochtend toespreken. ■

Met de moeilijkheden van deze tijd omgaan

De keuzes die je maakt – over een zending, opleiding, huwelijk, loopbaan en dienen in de kerk – bepalen je eeuwige bestemming.

Er is veel gezegd en geschreven over de huidige generatie jongvolwassenen. Uit onderzoek blijkt dat de meesten tegen georganiseerde godsdienst zijn. Velen hebben schulden en zijn werkloos. Het merendeel vindt het *idee* van het huwelijk aantrekkelijk, maar velen aarzelen om die stap te zetten. Steeds meer van hen willen geen kinderen. Zonder het evangelie en geïnspireerde leiding dwalen velen op vreemde wegen en gaan verloren.

Gelukkig is het percentage jongvolwassen leden van de kerk in deze trends niet zo hoog. Dat komt deels omdat ze met het evangelieplan gezegend zijn. Dat eeuwige plan omvat zich aan de roede van ijzer vasthouden — het woord van God en van zijn profeten aanhangen. We moeten de roede die ons naar Hem terugleidt steviger vastklampen. Dit is de dag die ons allen gegeven is om te kiezen.¹

Als ik als kind op het punt stond een slecht doordachte keuze te maken, zei mijn vader soms: 'Robert, denk goed na en let op je koers!' U weet hoe dat gaat. In de geest van de duidelijke taal die hij gebruikte, wil ik me vooral tot de jongeren — de edele jongeren

— en de edele jongvolwassenen richten, want 'mijn ziel verlustigt zich in duidelijkheid [...] opdat [wij kunnen] leren.'²

Dit is een cruciale periode voor jullie. De keuzes die je maakt — over een zending, opleiding, huwelijk, loopbaan en de kerk — bepalen je eeuwige bestemming. Dat betekent dat je steeds vooruit kijkt — aan je toekomst denkt.

Als piloot in de luchtmacht leerde ik dit beginsel: vlieg nooit opzettelijk door onweer. (Ik zal u niet zeggen hoe ik dat geleerd heb.) Probeer eromheen te vliegen, je koers te wijzigen of te wachten tot de storm gaat liggen vóór je landt.

Geliefde jongvolwassen broeders en zusters, ik wil jullie helpen om in het onweer van de laatste dagen de juiste koers te kiezen. Jij bent de piloot. Het is jouw verantwoordelijkheid om over de gevolgen van elke keuze na te denken. Vraag jezelf af: wat is het slechtste dat me kan overkomen als ik deze keuze maak? Je rechtschapen keuzes zullen ervoor zorgen dat je je koers aanhoudt.

Sta hier eens bij stil: als je ervoor kiest om geen alcohol te drinken, word je geen alcoholist! Als je ervoor kiest

om geen schulden aan te gaan, voorkom je dat je failliet gaat!

Een van de doelen van de Schriften is ons te tonen hoe rechtschapen mensen met verleiding en het kwade omgaan. Om kort te gaan: ze mijden die! Jozef rende van Potifars vrouw weg.³ Lehi verliet Jeruzalem met zijn gezin.⁴ Maria en Jozef vluchtten naar Egypte om aan het snode plan van

Drammen (Noorwegen)

Herodes te ontkomen.⁵ In al die situaties waarschuwde onze hemelse Vader die gelovigen. Hij zal ons ook laten weten of we moeten vechten, vluchten of onze situatie gewoon moeten aangaan. Hij spreekt tot ons door het gebed, en als we bidden, zullen we de Heilige Geest bij ons hebben, die ons zal leiden. We hebben de Schriften, de leringen van de hedendaagse profeten, onze patriarchale zegen, de raad van geïnspireerde ouders en leidinggevers van priesterschap en hulporganisaties, en vooral door de stille, zachte stem van de Geest.

De Heer komt zijn belofte altijd na: 'Ik zal u voortleiden.'⁶ Maar laten wij ons leiden? Luisteren we naar zijn stem en naar de stem van zijn dienstknechten?

Ik getuig dat als jij er voor de Heer bent, de Heer er ook voor jou is.⁷ Als je Hem liefhebt en zijn geboden onderhoudt, zal zijn Geest bij je zijn en je leiden. 'Stel uw vertrouwen in die Geest die ertoe beweegt goed te doen. [...] En dan zult gij alle dingen weten [...] die verband houden met de dingen der gerechtigheid.'⁸

Met die beginselen in gedachten wil ik je graag wat praktisch advies geven.

Veel van je leeftijdgenoten hebben zware schulden. Toen ik jongvolwassen was, had ik een ringpresident die investeringsbankier op Wall Street was. Hij leerde me het volgende: 'Je bent rijk als je gelukkig kunt zijn met wat je hebt.' Hoe kun je dat doen? Betaal je tiende en spaar! Spaar meer als je meer verdient. Koop geen dure spullen omdat anderen dat doen. Koop niets wat je niet kunt veroorloven.

Veel jongvolwassenen gaan schulden aan om hun opleiding te bekostigen en komen er later achter dat ze die schulden niet kunnen afbetalen. Ga op zoek naar beurzen en subsidies. Ga indien mogelijk deeltijds werken om je studie te betalen. Dat zal het een

en ander van je vergen, maar je zult er voordeel uit behalen.

Met een opleiding heb je meer kans op een baan. Ze zorgt ervoor dat je anderen beter kunt dienen en tot zegen kunt zijn. Ze zet je aan om altijd te blijven leren. Ze wapent je tegen onwetendheid en dwaling. Joseph Smith heeft gezegd: 'Kennis verdrijft duisternis, onzekerheid en twijfel, want waar kennis is, kunnen ze niet bestaan. [...] In kennis ligt macht.'⁹ Maar geleerd zijn is goed indien zij naar de raadgevingen Gods luisteren.¹⁰ Je opleiding bereidt je op de toekomst, inclusief een huwelijk, voor.

Ik wil nogmaals heel openhartig zijn. Het pad naar het huwelijk loopt door het gebied dat daten heet! Daten biedt je de gelegenheid om lange gesprekken te hebben. Kom bij het daten zoveel mogelijk over elkaar te weten. Leer zo mogelijk elkaars familieleden kennen. Zijn jullie doelen verenigbaar? Hebben jullie vergelijkbare meningen over de geboden, de Heiland, het priesterschap, de tempel, het ouderschap, kerkroepingen en anderen dienen? Hebben jullie elkaar met stress, succes en mislukking, woede en tegenslag zien omgaan? Haalt je vriend

of vriendin anderen neer of bouwt hij of zij ze op? Zijn haar of zijn houding, taalgebruik en gedrag zaken die je dagelijks in je leven wilt hebben?

Niemand trouwt echter met *perfectie*, we trouwen met *potentieel*. Een goed huwelijk draait niet alleen om wat ik wil; het draait ook om wat zij — mijn levensgezellin — wil en van me verlangt.

Hou je alsjeblieft niet je hele tijd als jongvolwassene met daten bezig om gewoon plezier te hebben, waardoor je het huwelijk ten bate van andere interesses en activiteiten uitstelt. Waarom? Omdat daten en het huwelijk geen eindbestemmingen zijn. Ze vormen de poort naar waar je uiteindelijk heen wilt gaan. 'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten.'¹¹

Je hebt nu de taak om je toekomstige huwelijkspartner waardig te zijn. Als je met een goede, aantrekkelijke, eerlijke, gelukkige, hardwerkende, geestelijke persoon wilt trouwen, wees dan *zelf* zo iemand. Als jij zo iemand *bent* en nog niet getrouwd bent, heb dan geduld. Wacht op de Heer. Ik getuig dat de Heer je verlangens kent en je vanwege je trouwe toewijding

aan Hem liefheeft. Hij heeft een plan voor je, of het nu in dit of het volgende leven is. Luister naar zijn Geest. 'Tracht niet de Heer raad te geven, maar tracht raad uit zijn hand te aanvaarden.'¹² Hij komt zijn beloftes in dit leven of in het hiernamaals na. 'Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezen.'¹³

Maak je geen zorgen als je beperkte middelen hebt. Een geweldig lid van de kerk zei onlangs tegen me: 'Ik heb mijn kinderen niet met geld, maar met geloof opgevoed.' Daar schuilt veel waarheid in. Begin je geloof op alle gebieden van je leven te oefenen. Als je dat niet doet, zul je gaan lijden aan wat ik 'geloofsverschrompeling' noem. De kracht die je nodig hebt om je geloof te oefenen, wordt verzwakt. Oefen je geloof dus dagelijks en je zult 'steeds sterker [...] en steeds onwrikbaarder in het geloof in Christus'¹⁴ worden.

Om je op een huwelijk voor te bereiden, dien je ervoor te zorgen dat je deelname aan het avondmaal en een tempelaanbeveling waardig bent. Ga regelmatig naar de tempel. Dien in de kerk. Volg daarnaast ook het voorbeeld van de Heiland die 'het land doorgaan is, terwijl Hij goeddeed'.¹⁵

Je hebt misschien ernstige vragen over de keuzes die in de toekomst liggen. Toen ik een jongvolwassene was, vroeg ik mijn ouders en betrouwbare adviseurs om raad. Een van hen was een priesterschapsleider, een andere was een leerkracht die in me geloofde. Beiden zeiden: 'Als je mijn raad wilt, moet je die ter harte nemen.' Ik begreep wat dat betekende. Kies onder gebed mentors uit die het goed met je voor hebben. Wees voorzichtig als je je leeftijdgenoten om raad vraagt. Als je meer wilt dan je hebt, moet je naar *boven* kijken, niet opzij!¹⁶

Onthoud dat niemand dat voor jou kan doen. Alleen *jouw* geloof en gebeden kunnen je in staat stellen jezelf te verheffen en een grote verandering van hart teweegbrengen. Alleen *jouw* voornemen om gehoorzaam te zijn, kan je leven veranderen. Dankzij het zoenoffer van de Heiland voor jou, heb je die macht.¹⁷ Je hebt je keuzevrijheid, je hebt een groot getuigenis als je gehoorzaam bent, en je kunt de Geest volgen, die je zal leiden.

Een jonge filmregisseur zei onlangs dat hij het gevoel had dat hij van een 'generatie van verlorenen' deel uitmaakte — een generatie 'die naar hoop en voldoening verlangt, maar er op de verkeerde plekken en manieren naar zoekt'.¹⁸

In de gelijkenis van de Heiland over de verloren zoon, stonden die zoon veel zegeningen te wachten, maar hij moest zijn leven, zijn keuzes en zijn situatie onder de loep nemen vóór hij die kon ontvangen. In de Schriften staat over het wonder dat daarop volgde eenvoudigweg dat 'hij tot zichzelf gekomen was'.¹⁹ Ik wil jou aanmoedigen om tot jezelf te komen. Telkens als we in de kerk een belangrijke beslissing moeten nemen, houden we een raadsvergadering. Gezinsraden hebben

datzelfde doel. Je kunt misschien een ‘persoonlijke raad’ houden, althans, zo noem ik dat. Breng na gebed wat tijd alleen door. Denk over de toekomst na. Vraag jezelf af: welke gebieden van mijn leven wil ik verbeteren, zodat ik anderen kan sterken? Waar wil ik over één jaar zijn? Over twee jaar? Welke keuzes moet ik maken om dat te bereiken? Vergeet niet dat jij de piloot bent, en dat jij verantwoordelijk bent. Ik getuig dat als je tot jezelf komt, je hemelse Vader dichterbij tot jou zal komen. Hij zal je door de troostende invloed van zijn Heilige Geest voortleiden.

Ik getuig dat God leeft. Ik geef je mijn bijzondere getuigenis dat de Heiland je liefheeft. ‘Zullen wij niet voorwaarts gaan in [zijn] groot werk? Gaat voorwaarts en niet achterwaarts!’²⁰ Als je Hem volgt, zal Hij je sterken en schragen. Hij zal je tot de hoogste heerlijkheid verheffen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 105:35.
2. 2 Nephi 25:4.
3. Zie Genesis 39.
4. Zie 1 Nephi 2.
5. Zie Mattheüs 2.
6. Leer en Verbonden 78:18.
7. Zie Leer en Verbonden 88:63.
8. Leer en Verbonden 11:12, 14.
9. *Leringen van kerkpresidenten*. Joseph Smith (2007), 286.
10. 2 Nephi 9:29.
11. Genesis 2:24.
12. Jakob 4:10.
13. Leer en Verbonden 38:30.
14. Helaman 3:35.
15. Handelingen 10:38.
16. Zie Boyd K. Packer, *Teach Ye Diligently* (1975), 145.
17. Zie Leer en Verbonden 58:28.
18. Nathan Clarkson, in Emma Koonse, “Confessions of a Prodigal Son” Writer Says “We Are All Prodigals”, *Modern Retelling of Story Aimed at Millennials*, *Christian Post*, 26 januari 2015, www.christianpost.com.
19. Lukas 15:17.
20. Leer en Verbonden 128:22.

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Zie, uw moeder

Er komt geen liefde in de wereld dichterbij de reine liefde van Jezus Christus dan de onzelfzuchtige liefde van een toegewijde moeder voor haar kind.

Met u wil ik ouderling Ronald A. Rasband, ouderling Gary E. Stevenson en ouderling Dale G. Renlund en hun echtgenotes verwelkomen tot de heerlijkste betrekkingen die ze zich maar kunnen voorstellen.

Jesaja profeteerde aangaande de verzoening van de Heiland en schreef: ‘Onze ziekten heeft Hij op zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen.’¹ Uit een hedendaags visioen wordt duidelijk dat ‘[Jezus] in de wereld is gekomen [om] de zonden der wereld te dragen.’² Oude en hedendaagse Schriftteksten getuigen dat ‘Hij hen verlost en hen geschraagd en hen gedragen [heeft] alle dagen vanouds.’³

Een favoriete lofzang ‘roept [ons] weg uit zond’ en wee’.⁴

Dragen, gedragen, schragen, verlossen. Dat zijn krachtige, opbeurende messiaanse woorden. Er spreken hulp en hoop uit, van veilige voortgang van waar we zijn naar waar we moeten zijn — maar waar we zonder assistentie niet kunnen komen. Deze woorden dragen ook lasten, moeite en uitputting in zich — woorden die perfect de zending beschrijven van Hem die ons, tegen een onnoemelijke prijs, opbeurt als we gevallen zijn, die ons draagt als we geen kracht meer hebben, die ons verlost en veilig thuisbrengt als we ons verre van veilig wanen. ‘Mijn Vader

heeft Mij gezonden,' heeft Hij gezegd, 'opdat Ik aan het kruis zou worden verhoogd; [...] zodat evenals Ik [...] was verhoogd, ook de mensen zouden worden verhoogd [...] voor Mij.'⁵

Maar u kunt in deze woorden nóg een aspect van menselijke inspanning herkennen, waarvoor we termen gebruiken als *baren*, *dragen*, *zwoegen*, *bevallen* en *verlossen*. Wat Jezus tegen Johannes zei terwijl Hij zijn zoenoffer bracht, zegt Hij tegen ons allen: 'Zie, uw moeder.'⁶

Vandaag verkondig ik van dit spreekgestoelte wat hier al eerder is gezegd: dat er geen liefde in de wereld dichter bij de reine liefde van Jezus Christus komt dan de onzelfzuchtige liefde van een toegewijde moeder voor haar kind. Toen Jesaja messiaanse woorden sprak en Jehova's liefde wilde overbrengen, gebruikte hij de toewijding van een moeder als beeldspraak. 'Kan een vrouw haar zuigeling vergeten?' vraagt hij. Wat absurd, impliceert hij, maar niet zo absurd als denken dat Christus ons zal vergeten.⁷

Een dergelijke permanente liefde 'is lankmoedig en goedertieren, [...] zoekt zichzelf niet, [...] maar [...] verdraagt alle dingen, gelooft alle dingen, hoopt alle dingen en doorstaat alle dingen'.⁸ Het bemoedigendste van dit alles is: een dergelijke trouw 'vergaat nimmer'.⁹ 'Want de bergen zullen wijken en de

heuvels zullen wankelen,' heeft Jehova gezegd, 'maar mijn goedertierenheid zal niet van u wijken.'¹⁰ Datzelfde zeggen onze moeders ook.

Ziet u, zij baren ons niet alleen, maar blijven *ons dicht bij het hart* dragen. Zij dragen ons niet alleen tijdens de zwangerschap maar blijven ons hun hele leven schragen. Dat maakt het moederschap zo ontzagwekkend. Uiteraard zijn er hartverscheurende uitzonderingen, maar de meeste moeders weten intuïtief en instinctief dat dit een heilige verantwoordelijkheid van de hoogste orde is. Dat besef kan zwaar wegen, vooral op de schouders van jonge moeders.

Een geweldige jonge moeder schreef me onlangs: 'Hoe kan een mens toch zoveel van een kind houden dat je er graag een groot deel van je vrijheid voor opgeeft? Hoe kan aardse liefde zo sterk zijn dat je je vrijwillig aan verantwoordelijkheid, kwetsbaarheid, onrust en hartzeer blootstelt en toch steeds om meer blijft vragen? Wat voor aardse liefde kan je doen voelen, zodra je een kind hebt, dat je leven nooit en te nimmer meer van jezelf is? Moederliefde *moet wel* goddelijk zijn. Er is geen andere verklaring voor. Wat moeders doen, is een essentieel element van Christus' werk. Dat besef zou ons duidelijk genoeg moeten maken dat de impact van die liefde telkens

weer tussen ondraaglijk en allesovertreffend zal blijven schommelen, tot ook wij met de veiligheid en het heil van het allerlaatste kind op aarde, net als Jezus, kunnen zeggen: "[Vader!] Ik heb het werk volbracht dat U [mij] gegeven hebt om te doen."¹¹

Met die fraaie brief in onze gedachten, wil ik graag drie ervaringen aanhalen over de sublieme invloed van moeders die ik de afgelopen paar weken in mijn bediening gezien heb:

Mijn eerste verhaal is ter waarschuwing dat niet alle moederlijke bekommernissen tot goede resultaten leiden, ten minste niet direct. Die waarschuwing komt voort uit mijn gesprek met een dierbare vriend die ik al ruim vijftig jaar ken. Hij was stervende buiten deze kerk die hij in zijn hart als waarheid erkende. Hoe hard ik ook mijn best deed hem te troosten, ik leek hem geen gemoedsrust te kunnen schenken. Uiteindelijk gaf hij toe. 'Jeff,' zei hij, 'hoe pijnlijk het ook is om straks voor God te verschijnen, kan ik de gedachte om voor mijn moeder te staan niet verdragen. Het evangelie en haar

kinderen betekenden alles voor haar. Ik weet dat ik haar hart gebroken heb, en dat breekt mijn hart.'

Welnu, ik weet absoluut zeker dat mijn vriend bij zijn overlijden met open, liefdevolle armen door zijn moeder ontvangen werd. Zo zijn ouders. Maar het waarschuwend aspect van dit verhaal is dat kinderen het hart van hun moeder *kunnen* breken. Ook hierin zien we een afspiegeling van het goddelijke. Ik hoef u niet in herinnering te brengen dat Jezus aan een gebroken hart is gestorven, moe en uitgeput door het dragen van de zonden van de wereld. Mogen wij dus op momenten van verleiding onze moeder en onze Heiland voor ogen hebben, en beiden de smart om onze zonden besparen.

Ten tweede spreek ik over een jonge man die als waardig lid op zending ging maar uit eigen keuze eerder terugkeerde wegens homoseksuele gevoelens en wat moeilijkheden die hij in dat opzicht ondervond. Hij was wel trouw gebleven, maar hij verkeerde in een geloofscrisis, zijn emotionele last werd steeds zwaarder en zijn geestelijke pijn intenser. Hij voelde zich bij vlagen gekwetst, verward, boos en verlaten.

Zijn zendingspresident, zijn ringpresident en zijn bisschop zochten talloze uren naar oplossingen voor hem. Zij huilden met hem, zij zegenden hem en lieten hem niet los. Maar zijn geestelijke wond was zó persoonlijk, dat hij niet alles blootlegde. De geliefde vader in dit verhaal zette zich met heel zijn ziel voor zijn kind in. Maar zijn zeer veeleisende baan had tot gevolg dat de lange, donkere nachten van de ziel vaak alleen door deze jongen en zijn moeder doorworsteld werden. Dag in dag uit, eerst wekenlang, daarna maandenlang die jaren werden, zochten ze samen naar genezing. In perioden

van verbittering (vooral van hem maar soms van haar) en onophoudelijke vrees (vooral van haar maar soms van hem) droeg ze — daar is dat prachtige, zware woord weer — droeg ze aan haar zoon haar getuigenis uit van Gods macht, van zijn kerk, maar bovenal van zijn liefde voor dit kind. In één adem door getuigde ze eveneens van haar eigen onaangetaste, onvergankelijke liefde voor hem. Om die twee absoluut cruciale, essentiële pilaren van haar hele bestaan — het evangelie van Jezus Christus en haar gezin — samen te brengen, stortte ze haar ziel eindeloos in gebed uit. Ze vastte en huilde, ze huilde en vastte, en vervolgens luisterde ze keer op keer naar deze zoon die haar bleef vertellen hoe zijn hart het aan het begeven was. Dus droeg ze hem — opnieuw — alleen nu waren het geen negen maanden. Nu kwam het haar voor dat het wee van het gehavende landschap van zijn wanhoop nooit zou ophouden.

Maar dankzij de genade van God, haar eigen vasthoudendheid en de hulp van talloze kerkleiders, vrienden, familieleden en professionals, heeft deze aandringende moeder haar zoon naar het beloofde land zien thuiskomen. Helaas beseffen we dat die zegen niet, of in elk geval nog niet, alle ouders met verdriet over de uiteenlopende omstandigheden van hun kinderen ten deel valt, maar hier

was er hoop. En, moet ik zeggen, de seksuele geaardheid van deze zoon veranderde niet als bij toverslag — en niemand ging daar ook van uit. Maar stukje bij beetje veranderde zijn hart.

Hij begon weer naar de kerk te gaan. Hij koos ervoor om gewillig en waardig van het avondmaal te nemen. Hij kreeg weer een tempelaanbeveling en aanvaardde een roeping als ochtendseminarieleerkracht, wat hij geweldig deed. En nu, na *vijf jaar* is hij, op zijn eigen verzoek en met aanzienlijke hulp van de kerk, terug op zending om zijn werk voor de Heer af te maken. Ik heb gehuild om de moed, integriteit en vastberadenheid van deze jonge man en zijn familie om dingen aan te pakken en hem in zijn geloof te sterken. Hij weet dat hij veel aan heel veel mensen te danken heeft. Maar hij weet dat hij het meest te danken heeft aan twee messiaanse personen in zijn leven, twee personen die hem gedragen, met hem gezwoegd en hem verlost hebben — zijn Heiland, de Heer Jezus Christus, en zijn vastberaden, reddende moeder die absoluut een heilige is.

Tot slot deze ervaring tijdens de recente herinwijding van de Mexico-Stadtempel nog maar drie weken geleden. Ik was daar met president Henry B. Eyring en zag onze dierbare vriendin Lisa Tuttle Pieper in die ontroerende inwijdingsdienst staan. Maar ze stond wat moeilijk omdat

Ouderling Bradley D. Foster
van de Zeventig

ze met één arm haar geliefde maar zwaar gehandicapte dochter, Dora, vasthield, terwijl ze met de andere arm probeerde Dora's disfunctionele rechterhand zo te sturen, dat deze beperkte maar eeuwig dierbare dochter van God met een witte zakdoek kon zwaaien en met kreten die alleen zij en de engelen in de hemel verstonden, kon roepen: 'Hosanna, hosanna, hosanna, God en het Lam.'¹²

Tot al onze moeders overal, in het verleden, het heden of de toekomst, zeg ik: 'Dank u. 'Dank u voor het leven dat u schenkt, de zielen die u vormt, het karakter dat u ontwikkelt en de reine liefde van Christus die u toont.' Aan moeder Eva, aan Sara, Rebekka en Rachel, aan Maria van Nazareth en aan een Moeder in de hemel zeg ik: 'Dank u voor uw cruciale rol bij het vervullen van de doeleinden van de eeuwigheid.' Tot alle moeders in alle omstandigheden, ook zij die worstelen — en dat zullen ze allemaal — zeg ik: 'Heb vrede. Geloof in God en in uzelf. U doet het beter dan u denkt. U bent verlossers op de berg Zion¹³ en net als de Meester die u volgt, "vergaat [uw liefde] nimmer".¹⁴ Ik kan niemand grotere eer bewijzen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jesaja 53:4.
2. Leer en Verbonden 76:41.
3. Leer en Verbonden 133:53; zie ook Jesaja 63:9.
4. 'Israël, hoor, God roept u allen', *Lofzangen*, nr. 7.
5. 3 Nephi 27:14.
6. Johannes 19:27.
7. Zie Jesaja 49:15.
8. Moroni 7:45; zie ook 1 Korinthe 13:4–7.
9. Moroni 7:46; zie ook 1 Korinthe 13:8.
10. 3 Nephi 22:10; zie ook Jesaja 54:10.
11. Johannes 17:4.
12. Zie *History of the Church*, 2:427–428.
13. Zie Obadja 1:21.
14. Moroni 7:46; zie ook 1 Korinthe 13:8.

Het is nooit te vroeg en het is nooit te laat

Het is nooit te vroeg en nooit te laat om onze kinderen te leiden, te helpen en dicht bij ze te blijven, want gezinnen zijn eeuwig.

Broeders en zusters, wij voeren strijd tegen de wereld. In het verleden wilde de wereld de energie en de tijd van onze kinderen veroveren. Vandaag de dag strijdt ze om hun identiteit en hun verstand. Vele luide en prominente stemmen proberen te bepalen wie onze kinderen zijn en wat zij zouden moeten geloven. We kunnen de maatschappij ons gezin niet laten omvormen naar het beeld van de wereld. Wij moeten deze strijd winnen. Alles hangt daarvan af.

In de kerk zingen de kinderen een lied dat hen vertelt wat hun ware identiteit is: 'Ik ben een kind van God. [...] Hij heeft mij met een veilig thuis en ouders lief bedacht.' Daarna pleiten de kinderen: 'Leid mij, help mij, blijf dicht bij mij. [...] leer mij al wat ik moet doen dat ik tot Hem wederkeer.'¹

President Russell M. Nelson heeft ons tijdens de laatste algemene conferentie onderwezen dat wij ons van nu af aan moeten bezighouden met 'doelbewust opvoeden'.² Dit zijn zware tijden. Maar het goede nieuws is dat God wist dat dit het geval zou zijn en dat Hij ons voorzien heeft van raad in de Schriften zodat we kunnen weten

hoe we onze kinderen en kleinkinderen kunnen helpen.

In het Boek van Mormon verscheen de Heiland aan de Nephieten. Hij verzamelde hun kleine kinderen om Zich heen. Hij zegende hen, bad voor hen en weende over hen.³ Toen zei Hij tegen de ouders: 'Ziet uw kleinen.'⁴

Jezus gebruikte het woord *ziet*. Wat wilde Jezus dat de ouders zouden zien in hun kleine kinderen? Wilde Hij dat

zij een kleine glimp zouden opvangen van het goddelijke potentieel van hun kinderen?

Wanneer we vandaag naar onze kinderen en kleinkinderen kijken, wat wil de Heiland dat we dan in hen zien? Erkennen we dat onze kinderen de grootste groep onderzoekers van de kerk zijn? Wat moeten we doen om hun blijvende bekering tot stand te brengen?

In het boek Mattheüs onderwijst de Heiland ons over blijvende bekering. Een grote groep mensen had zich bij het meer van Galilea verzameld om Hem te horen onderwijzen.

Bij deze gelegenheid vertelde Jezus een verhaal over het zaaien van zaadjes — de gelijkenis van de zaaier.⁵ Daarna legde Hij aan zijn discipelen, en dus ook aan ons, uit: 'Als iemand het Woord van het Koninkrijk hoort en het *niet* begrijpt, dan komt de boze en ruikt weg wat in zijn hart gezaaid was.'⁶ De boodschap aan ouders is duidelijk: er is een verschil tussen horen en begrijpen. Als onze kinderen het evangelie slechts horen maar het niet begrijpen, dan biedt dit Satan de kans om de waarheden van het evangelie uit hun hart weg te rukken.

Als we hen daarentegen kunnen helpen om wortels te laten groeien door diepe bekering, dan kan het evangelie van Jezus Christus hun wanneer het leven moeilijk wordt — en dat zal ongetwijfeld gebeuren — van binnen kracht geven die niet beïnvloed kan worden van buitenaf. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat deze krachtige waarheden niet slechts het ene oor ingaan en het andere oor weer uitgaan? Alleen woorden horen, is wellicht niet voldoende.

We weten allemaal dat woorden een eigen leven kunnen gaan leiden. Soms zeggen we iets in onze eigen woorden, maar horen zij hun eigen, andere woorden. Misschien zegt u tegen uw

jonge kinderen: 'Jullie klinken alsof er een kras in de grammofoonplaat zit en je telkens weer hetzelfde herhaalt.' Zij antwoorden dan waarschijnlijk: 'Pa, wat is een grammofoonplaat?'

Onze hemelse Vader wil dat wij als ouders succesvol zijn, omdat zij in werkelijkheid al lang zijn kinderen waren voordat zij onze kinderen werden. Als ouders in Zion heeft u de gave van de Heilige Geest ontvangen. Wanneer u om leiding bidt, zal 'Hij u alle dingen [...] tonen die gij behoort te doen'⁷ om uw kinderen te onderwijzen. Wanneer u uw onderwijsvaardigheid ontwikkelt, zal 'de macht van de Heilige Geest het tot het hart der mensenkinderen [voeren]'.⁸

Ik ken geen beter voorbeeld van hoe we iemand kunnen helpen om iets te begrijpen dan het verhaal van Helen Keller. Zij was blind en doof en woonde in een wereld die donker en stil was. Een onderwijzeres genaamd Anne Sullivan kwam haar te hulp. Hoe zou u een kind onderwijzen dat u niet eens kan zien of horen?

Lang was het moeilijk voor Anne om met Helen te communiceren. Op een dag nam ze haar tegen het middaguur mee naar de waterpomp. Ze hield één van Helens handen onder de waterkraan en begon water te pompen. Anne spelde daarna het woord *W-A-T-E-R* op Helens andere hand. Er gebeurde niets. Daarom probeerde ze het opnieuw. *W-A-T-E-R*. Helen kneep in Annes hand omdat ze het begon te begrijpen. Toen de avond viel, had ze dertig woorden geleerd. Binnen een paar maanden leerde ze zeshonderd woorden en

kon ze braille lezen. Helen Keller heeft vervolgens een diploma aan de hogeschool gehaald en geholpen om de wereld te veranderen voor mensen die niet kunnen zien of horen.⁹ Het was een wonder, en haar lerares was degene die het wonder had verricht.

Ik zag de resultaten van een andere geweldige onderwijzer toen ik president van een ring voor alleenstaande volwassenen aan de BYU-Idaho was. Die ervaring veranderde mijn leven. Op een zekere dinsdagavond had ik een gesprek met een jonge man, Pablo genaamd, uit Mexico-Stad, die op zending wilde gaan. Ik vroeg hem naar zijn getuigenis en zijn wens om op zending te gaan. Zijn antwoorden op mijn vragen waren perfect. Toen vroeg ik hem naar zijn waardigheid. Ook die vraag beantwoordde hij positief. Zijn antwoorden waren zó goed dat ik me afvroeg: 'Misschien begrijpt hij niet wat ik hem vraag.' Daarom stelde ik de vragen op een andere manier en stelde vast dat hij precies begreep wat ik bedoelde en dat hij volkomen eerlijk was.

Ik was zo onder de indruk van deze jongeman dat ik hem vroeg: 'Pablo, wie heeft jou geholpen om zo in oprechtheid voor de Heer te kunnen staan?'

Hij zei: 'Mijn vader.'

Ik zei: 'Pablo, ik wil je verhaal horen.'

Pablo vervolgde: 'Toen ik negen jaar oud was, nam mijn vader me terzijde en zei: "Pablo, Ik ben ook negen geweest. Dit zijn enkele dingen die je misschien tegen zult komen. Je zult zien dat er mensen zijn die op

school afkijken. Je komt misschien met mensen in aanraking die vloeken. Je zult misschien dagen hebben waarop je geen zin hebt om naar de kerk te gaan. Nou, wanneer die dingen gebeuren — of iets anders dat je dwars gaat zitten — dan wil ik dat je met me komt praten, en ik zal je helpen om ermee om te gaan. En dan zal ik je vertellen wat er daarna zal gebeuren.”

‘Dus, Pablo, wat vertelde hij je toen je tien jaar oud was?’

‘Nou, toen waarschuwde hij me voor pornografie en schuine moppen.’

‘En toen je elf jaar oud was?’ vroeg ik hem.

‘Hij waarschuwde me voor dingen die verslavend kunnen zijn en herinnerde me eraan mijn eigen keuzevrijheid goed te gebruiken.’

Dit was een vader die, jaar in jaar uit, ‘regel op regel, hier een beetje, daar een beetje’,¹⁰ zijn zoon hielp om niet alleen te horen maar ook te begrijpen. Pablo’s vader wist dat kinderen leren wanneer zij er klaar voor zijn, en niet wanneer wij er klaar voor zijn om hen te onderwijzen. Ik was trots op Pablo toen we die avond zijn zendingspapieren indienden, maar ik was nog trotser op Pablo’s vader.

Toen ik die avond naar huis reed, vroeg ik mezelf af: ‘Wat voor een soort vader zal Pablo worden?’. En het antwoord was kristalhelder: hij zal net

zoals zijn vader worden. Jezus zei: ‘[...] de Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen.’¹¹ Dat is de manier waarop onze Hemelse Vader zijn kinderen van generatie tot generatie zegent.

Terwijl ik nadacht over mijn ervaring met Pablo, voelde ik me verdrietig worden. Want mijn vier dochters waren al volwassen en de negen kleinkinderen die ik destijds had, woonden ver weg. Ik dacht toen: ‘Hoe zou ik hen ooit kunnen helpen zoals Pablo’s vader hem hielp? Is er al teveel tijd voorbijgegaan?’ Terwijl ik in mijn hart een gebed uitsprak, fluisterde de Geest me de volgende diepe waarheid toe: ‘Het is nooit te vroeg en het is nooit te laat om aan dit belangrijke proces te beginnen.’ Ik wist meteen wat dat betekende. Ik kon niet wachten om thuis te komen. Ik vroeg mijn vrouw, Sharol, om al onze kinderen op te bellen en hen te zeggen dat wij hen dringend wilden bezoeken; ik had hen iets heel belangrijks te vertellen. Mijn spoed verbaasde hen een beetje.

We begonnen bij onze oudste dochter en haar man. Ik zei: ‘Je moeder en ik willen je zeggen dat wij ooit ook zo oud als jij waren. Wij waren 31 jaar oud, met een klein gezin. Wij weten ongeveer wel wat je tegen kunt komen. Financiële of gezondheidsproblemen. Misschien is het een geloofscrisis. Misschien wordt het leven je te veel. Wanneer deze dingen gebeuren, hoop ik dat je met ons komt praten. Wij zullen je helpen om het te doorstaan. We willen ons echter niet voortdurend met jouw zaken bemoeien, maar we willen je verzekeren dat we je altijd zullen steunen. Nu we toch bij elkaar zijn, wil ik je graag vertellen over een gesprek dat ik net heb gevoerd met een jongeman, Pablo genaamd.’

Daarna zei ik: ‘We willen niet dat je de kans mist om jouw kinderen en

onze kleinkinderen deze belangrijke waarheden te laten begrijpen.’

Broeders en zusters, ik begrijp nu beter wat de Heer van mij als vader en als grootvader verwacht, namelijk dat ik mijn familie gaandeweg help om het evangelie niet alleen te horen maar ook te begrijpen.

Nu ik ouder word, denk ik regelmatig over de volgende woorden na:

*‘O tijd, o tijd, ga terug in je vlucht,
En laat hen nog één nacht mijn kleine
kinderen zijn!’¹²*

Ik weet dat ik de tijd niet terug kan draaien, maar dit heb ik nu geleerd: dat het nooit te vroeg en nooit te laat is om onze kinderen te leiden, te helpen en dicht bij ze te blijven, want gezinnen zijn eeuwig.

Het is mijn getuigenis dat onze hemelse Vader zoveel van ons hield dat Hij zijn eniggeboren Zoon stuurde om het leven van een sterfelijke mens te leiden zodat Jezus tot ons kon zeggen: ‘Ik weet wat jij doormaakt, Ik weet wat er straks komt, en Ik zal je helpen om het te doorstaan.’ Ik weet dat Hij dat zal doen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ‘Ik ben een kind van God’, *Lofzangen*, nr.195.
2. Zie Russell M. Nelson, ‘De Sabbat is een verlustiging’, *Liahona*, mei 2015, 131.
3. Zie 3 Nephi 17:21.
4. 3 Nephi 17:23.
5. Zie Mattheüs 13:1–13.
6. Mattheüs 13:19; cursivering toegevoegd.
7. 2 Nephi 32:5.
8. 2 Nephi 33:1.
9. Zie ‘Anne Sullivan’, biography.com/people/anne-sullivan-9498826; ‘Helen Keller’, biography.com/people/helen-keller-9361967.
10. Jesaja 28:10.
11. Johannes 5:19.
12. Naar het gedicht ‘Rock Me to Sleep’ van Elizabeth Akers Allen, in William Cullen Bryant, red., *The Family Library of Poetry and Song* (1870), 222–223.

Ouderling Hugo Montoya
van de Zeventig

Beproefd en verleid — maar geholpen

*Wij kunnen elkaar, als kinderen van onze hemelse Vader,
helpen bij beproevingen en verleidingen.*

Gedurende ons leven worden we beproefd en verleid. We hebben ook de gelegenheid om onze keuzevrijheid te gebruiken en elkaar te helpen. Deze waarheden zijn onderdeel van het mooie en perfecte plan van onze Hemelse Vader.

President John Taylor heeft verklaard: 'Ik heb de profeet Joseph een keer het volgende tegen de Twaalf horen zeggen: "U zult allerlei beproevingen moeten doorstaan. En het is niet zo noodzakelijk dat u beproefd wordt als dat Abraham en andere mannen Gods beproefd werden, en (zei hij) God zal naar u zoeken, u beetpakken en u tot in het diepst van uw ziel raken."¹

Wanneer we de leeftijd van verantwoordelijkheid bereiken, krijgen we allemaal met beproevingen en verleidingen te maken. Soms kunnen ze een zware last worden, maar ze kunnen ons ook kracht en groei geven, mits we ze succesvol overwinnen.

Gelukkig hoeven we die last niet alleen te dragen. Alma heeft verklaard: 'Gij [zijt] verlangend tot de kudde Gods toe te treden en zijn volk te worden genoemd en [zijt] gewillig elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen

zijn.'² Deze woorden geven aan dat wij de verantwoordelijkheid hebben om elkaar te helpen. Deze verantwoordelijkheid kan voortvloeien uit een roeping in de kerk, een taak, een vriendschap, of kan deel uitmaken van onze goddelijke plicht als ouder, echtgenoot of familielid — of gewoon doordat we tot Gods familie behoren.

Ik zal vier manieren illustreren waarop onze lasten worden verlicht als we elkaar helpen.

1. De Heiland heeft gezegd: 'en wie u zal dwingen één mijl te gaan, ga er twee met hem.'³ We worden bijvoorbeeld gevraagd om regelmatig de tempel te bezoeken, naar gelang onze individuele omstandigheden dat toestaan. Tempelbezoek kost tijd en geld. Dat kan een offer zijn, vooral voor leden die ver van de tempel wonen. Desalniettemin kan dit offer worden beschouwd als een deel van de eerste mijl.

We beginnen aan de tweede mijl wanneer we de woorden 'Opzoeken, meenemen en leren'⁴ begrijpen, wanneer we de namen van onze voorouders voor tempelverordeningen opzoeken en klaarmaken, wanneer we helpen indexerend, wanneer we helpen nagaan hoe we ervoor kunnen zorgen dat anderen een betekenisvolle tempelervaring kunnen hebben.

Toen ik gebiedszeventiger was, nam een van de ringen in mijn coördinerende raad deel aan een lange tempelreis. De tempel die de leden bezochten, is klein, en helaas waren er enkele leden die, ondanks dat ze twaalf uur lang gereisd

hadden, de tempel niet konden betreden omdat de tempel zijn dagelijkse capaciteit al overschreden had.

Enkele dagen na deze reis bezocht ik deze ring en vroeg ik de ringpresident of ik mocht praten met sommige leden die niet in de gelegenheid waren geweest om die dag de tempel te bezoeken. Eén van de broeders die ik bezocht, zei: “Ouderling Montoya, maak u geen zorgen, ik was bij het huis van de Heer. Ik zat op een bankje in de tuin en overdacht de verordeningen. Daarna werd mij de gelegenheid geboden om de tempel binnen te gaan, maar in plaats daarvan bood ik een andere broeder, die er was om aan zijn vrouw te worden verzegeld, mijn plaats aan. Zij hadden daardoor de gelegenheid om die dag twee diensten bij te wonen. De Heer kent mij, en Hij heeft mij gezegend, en het gaat goed met ons.”

2. Glimlach. Deze kleine daad kan diegenen helpen die een zware last te dragen hebben. Tijdens de priesterschapsbijeenkomst van de afgelopen algemene aprilconferentie zat ik op het podium als een van de vijf nieuwe algemene autoriteiten. We zaten daar waar de zusters van de presidiums van de hulporganisaties nu zitten. Ik was erg nerveus en beduusd door mijn nieuwe roeping.

Tijdens de tussenlofzang kreeg ik sterk het gevoel dat er iemand naar me keek. Ik dacht: er zijn meer dan twintigduizend mensen in dit gebouw, en de meesten van hen kijken deze kant op. Natuurlijk kijkt er iemand naar je.

Terwijl ik verder zong, had ik weer sterk de indruk dat er iemand naar me keek. Ik keek naar de rij waar de twaalf apostelen zaten en zag dat president Russell M. Nelson zich in zijn stoel had omgedraaid en keek naar waar wij zaten. Ik ontmoette zijn blik, en hij schonk me een brede glimlach. Die glimlach bracht vrede in mijn beduusde hart.

Na zijn opstanding bezocht Jezus Christus zijn andere schapen. Hij riep twaalf discipelen en stelde hen aan, en met dat gezag dienden zij de mensen. De Heer Jezus Christus zelf stond tussen hen in. De Heer vroeg hen om te knielen en te bidden. Ik weet niet zeker of die net geroepen en geordende twaalf discipelen beduusd waren door hun roeping, maar in de Schrifttekst staat: ‘En het geschiedde dat Jezus hen zegende terwijl zij tot Hem baden; en zijn gelaat *lachte* hen toe, en het licht van zijn gelaat bescheen hen.’⁵ Tijdens de afgelopen algemene conferentie verlichte een glimlach mijn last op een onmiddellijke en buitengewone manier.

3. Uit gevoelens van medeleven. Als u priesterschapsdrager bent, gebruik

dan alstublieft uw macht ten behoeve van de kinderen van God door hun een zegen te geven. Troost mensen die lijden of beproevingen door maken met opbouwende woorden.

4. De hoeksteen van Gods plan is de verzoening van de Heer Jezus Christus. Ten minste eenmaal per week zouden we, zoals president Joseph F. Smith dat deed, ‘de grote en wonderbaarlijke liefde die de Vader en de Zoon hadden getoond door de komst van de Verlosser in de wereld’⁶ moeten overdenken. Anderen uitnodigen om naar de kerk te komen en waardig aan het avondmaal deel te nemen, geeft meer kinderen van onze Vader de mogelijkheid om de verzoening te overdenken. Bovendien kunnen we ons, als we het niet waardig zijn, bekeren. Onthoud dat de Zoon van de Allerhoogste onder dat alles is afgedaald en onze overtredingen, zonden, overschrijdingen, ziekten, pijnen, beproevingen en eenzaamheid op Zich heeft genomen. In de Schriften lezen we dat Christus ‘is opgevaren naar den hoge, zoals Hij ook onder alle dingen is neergedaald, waardoor Hij alle dingen doorgrondde.’⁷

Het maakt niet uit wat onze moeilijkheden zijn — of het nu gaat om ziekte, langdurige eenzaamheid, of de verleidingen en de beproevingen van de tegenstander — de goede Herder is er. Hij roept ons bij naam en zegt: ‘Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.’⁸

Ik zal de vier punten samenvatten:

Ten eerste: ga de tweede mijl.

Ten tweede: glimlach alstublieft.

Uw glimlach zal anderen helpen.

Ten derde: uit medeleven.

Ten vierde: nodig anderen uit om naar de kerk te komen.

Ik geef mijn getuigenis van de Heiland. Jezus is de Christus, de Zoon van

Ouderling Vern P. Stanfill
van de Zeventig

de levende God, en Hij leeft. Ik weet dat Hij, met al zijn macht en kracht, het plan van de Vader ondersteunt. Ik weet dat president Thomas S. Monson de levende profeet is. Hij heeft alle sleutels waarmee hij Gods werk op aarde succesvol kan uitvoeren. Ik weet dat wij elkaar, als kinderen van onze hemelse Vader, bij onze beproevingen en verzoeken kunnen helpen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. John Taylor, in *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 286.
2. Mosiah 18:8.
3. Matteüs 5:41.
4. Zie Quentin L. Cook, 'Our Heavenly Father's Plan Is about Families' (toespraak gehouden in de RootsTech 2015 Family History Conference, 14 februari 2015), lds.org/to-ics/family-history/fd/plan-about-families-full; zie ook lds.org/media-library/video/2015-07-01-find-take-teach.
5. 3 Nephi 19:25; cursivering toegevoegd.
6. Leer en Verbonden 138:3.
7. Leer en Verbonden 88:6.
8. Matteüs 11:28.

Kies voor het licht

We moeten ervoor kiezen om gehoor aan profetische raad te geven, de influisteringen van de Geest te herkennen en op te volgen, de geboden van God te gehoorzamen, en open te staan voor persoonlijke openbaring.

O nlangs besloten mijn vrouw en ik dat we meer moesten genieten van de prachtige natuur in de buurt van ons huis in het noordwesten van de staat Montana. We spraken af om de Hiawatha Trail te fietsen, een fietspad dat is aangelegd waar vroeger een spoorlijn door de prachtige Rocky Mountains tussen Montana en Idaho liep. We keken uit naar een leuke dag met goede

vrienden, om heerlijk van de prachtige natuur te genieten.

We wisten dat onze fietstocht van 24 kilometer ons over schraagbruggen op grote hoogte en door lange tunnels in de rotsachtige bergen zou voeren. Dus we hadden ons goed voorbereid, met lampen op onze helmen en onze fietsen.

Kennissen die de route ooit eerder hadden gefietst, waarschuwden ons dat de tunnels erg donker waren en dat we hele sterke lampen nodig hadden. Toen we ons bij de grote stenen ingang van de Taft Tunnel hadden verzameld, legde een opzichter uit op welke gevaren we konden stuiten, zoals diepe greppels, harde muren en volledige duisternis. Ongeduldig reden we de tunnel in. Al na enkele minuten werden we door de voorspelde duisternis opgeslokt. De lampen die ik had meegenomen, waren niet tegen de enorme duisternis opgewassen. Plotseeling werd ik bang. Ik was in de war en raakte gedesoriënteerd.

Dat wilde ik in het bijzijn van familie en vrienden niet toegeven. Hoewel ik veel gefietst had, leek het nu wel alsof ik nog nooit op een fiets had gezeten. Toen mijn verwarring erger werd, had ik zelfs moeite om mijn evenwicht te bewaren. Toen ik eindelijk uiting aan

mijn angsten gaf, kon ik in de buurt van de krachtige lamp van een vriend rijden. Het was zelfs zo dat iedereen in de groep dicht bij hem ging rijden. Toen we dicht bij hem bleven en van zijn licht en het gezamenlijke licht van de groep gebruik maakten, reden we steeds verder de donkere tunnel in.

Na wat een eeuwigheid leek, zag ik plotseling een lichtpuntje. Bijna onmiddellijk kreeg ik een rustig gevoel. Ik bleef doorfietsen en vertrouwde op het licht van mijn vrienden en het lichtpuntje dat steeds groter werd. Ik kreeg langzaam maar zeker meer zelfvertrouwen toen het licht groter en sterker werd. Ruim voordat we het eind van de tunnel hadden bereikt, had ik de hulp van mijn vrienden niet meer nodig. Alle angst verdween toen we snel naar het licht toe fietsten. Ik was kalm en gerust voordat we het warme en stralende zonlicht in reden.

We leven in een wereld waar we met de beproeving van ons geloof te maken krijgen. We denken dat we voldoende zelfvertrouwen hebben om die beproevingen het hoofd te bieden — totdat we merken dat onze voorbereidingen onvoldoende zijn. En net zoals mijn kennis mij voor de duisternis waarschuwde, worden wij vandaag gewaarschuwd. De apostelen waarschuwen ons dat we ons moeten voorbereiden met het heldere licht van geestelijke kracht.

Wij kunnen ons geestelijk uit het veld geslagen, onaangenaam of verward voelen als we met een beproeving van ons geloof te maken krijgen. Doorgaans zullen de kracht en de duur van deze gevoelens afhankelijk zijn van hoe wij erop reageren. Als we niets doen, kunnen twijfel, hoogmoed en uiteindelijk afvalligheid ons van het licht wegvoeren.

Ik heb enkele belangrijke lessen uit mijn ervaring in de tunnel geleerd. Ik wil er graag enkele bespreken.

Ten eerste, hoe intens de duisternis van de twijfel ook is, wij kiezen hoe lang en in welke mate we ons erdoor laten beïnvloeden. We mogen nooit vergeten hoeveel onze hemelse Vader en zijn Zoon van ons houden. Zij zullen ons nooit in de steek laten, en Zij zullen niet toestaan dat wij te gronde gaan, mits we hun hulp inroepen. Denk maar aan Petrus in de woelige golven op het Meer van Galilea. Toen hij de koude duisternis om zich heen voelde en de netelige situatie zag waarin hij was beland, koos hij ervoor om hulp in te roepen. Hij plaatste geen vraagtekens bij de macht van de Heiland om hem te redden. Hij riep eenvoudigweg uit: 'Heere, red mij!'¹

De uitgestrekte hand van de Heiland is in ons leven soms de hulp van een trouwe vriend, leider of liefdevolle ouder. Als we in het duisternis rondolen, is het helemaal niet erg als we

tijdelijk op het licht vertrouwen van mensen die ons liefhebben en het beste met ons voor hebben.

Waarom zouden we, als we er goed over nadenken, naar de anonieme, cynische stemmen van de mensen in het grote en ruime gebouw luisteren, en de smeekbeden negeren van de mensen die ons oprecht liefhebben? Deze altijd aanwezige tegensprekers breken liever af dan dat ze opbouwen, en bespotten liever dan dat ze aanmoedigen. Hun spottende woorden kunnen zich in ons leven nestelen, vaak door middel van ultrakorte elektronische vervormingen die doelbewust zijn samengesteld om ons geloof te vernietigen. Is het verstandig om ons eeuwige welzijn in handen van vreemden te leggen? Is het verstandig om te beweren verlichting te ontvangen van mensen die zelf geen licht hebben of er een verborgen agenda op nahouden? Als deze in anonimiteit gehulde personen ons openlijk en eerlijk zouden benaderen, zouden ze geen kans maken, maar omdat ze de sociale media uitbuiten, onbereikbaar voor eerlijke toetsing, lijkt het alsof ze geloofwaardig zijn.

Als wij ervoor kiezen om te luisteren naar hen die heilige zaken bespotten, nemen wij afstand van het verlossende en inspirerende licht van de Heiland. Johannes heeft geschreven: 'Jezus dan sprak opnieuw tot hen en zei: Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben.'² Denk eraan, wie ons waarlijk liefhebben, kunnen aan de opbouw van ons geloof bijdragen.

Net zoals ik me in de tunnel schaamde, kunnen wij ons ervoor schamen om hulp in te roepen als we twijfelen. Misschien hebben anderen vaak bij ons kracht gezocht, en nu hebben we zelf hulp nodig. Als we beseffen

dat het licht en de vertroosting van de Heiland veel te kostbaar zijn om ons er door hoogmoed vanaf te laten houden, kunnen geïnspireerde leiders, ouders en vrienden ons helpen. Zij staan klaar om ons het geestelijke zelfvertrouwen te geven dat we nodig hebben om ons tegen de beproeving van ons geloof te beschermen.

Ten tweede moeten we op de Heer vertrouwen, zodat we innerlijke geestelijke kracht kunnen ontwikkelen. We kunnen niet voorgoed op het licht van anderen vertrouwen. Ik wist dat de duisternis in de tunnel niet blijvend was als ik naast mijn vriend bleef fietsen en bij de groep bleef. Ik verwachtte echter wel dat ik weer op eigen kracht zou kunnen verdergaan als ik het licht weer zou zien. De Heer heeft gezegd: 'Nadert tot Mij en Ik zal tot u naderen; zoekt Mij naarstig en gij zult Mij vinden; vraagt en gij zult ontvangen; klopt en u zal worden opengedaan.'³ We moeten handelen en erop vertrouwen dat de Heer zijn belofte zal nakomen om ons uit de duisternis te verlossen als wij tot Hem naderen. Maar de tegenstander zal ons ervan trachten te overtuigen dat we nooit de invloed van de Geest hebben gevoeld en dat het eenvoudiger is om de moed op te geven.

President Dieter F. Uchtdorf heeft gezegd: 'Plaats alstublieft eerst vraagtekens bij uw twijfels, voordat u vraagtekens plaatst bij uw geloof.'⁴ In onze wijk zei een jongeman onlangs: 'Ik heb dingen gevoeld die niet anders zijn uit te leggen dan dat ze van God afkomstig zijn.' Dat is geestelijke integriteit.

Als we twijfelen of vragen hebben, mogen we nooit de geestelijke zegeningen en gevoelens vergeten die in het verleden ons hart en ons leven hebben beïnvloed, en op onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus,

vertrouwen. Dat doet me denken aan de woorden van een bekende lofzang: 'Wij twijfelen ook niet aan Gods goedheid, wij hebben Hem dikwijls beproefd.'⁵ Als we geestelijke ervaringen uit het verleden negeren en onderwaarden, verwijderen we ons van God.

Onze zoektocht naar licht wordt versterkt als we bereid zijn om het licht te erkennen zodra we het zien. In de hedendaagse Schriften wordt het licht gedefinieerd met deze belofte aan hen die het aanvaarden: 'Hetgeen van God is, is licht; en wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe.'⁶ Net als toen wij naar het licht toe bleven fietsen, wordt de invloed ervan steeds sterker als we volharden. Net als het licht aan het eind van de tunnel, geeft zijn invloed ons vertrouwen, vastberadenheid, troost en — heel belangrijk — het recht om te weten dat Hij leeft.

Ten derde bestaat er geen duisternis die zo ondoordringbaar, zo dreigend is dat die niet door licht is te overwinnen. Ouderling Neil L. Andersen heeft onlangs gezegd: 'Nu het kwaad in de wereld toeneemt, hebben de rechtvaardigen een compenserende geestelijke kracht tot hun beschikking. Nu de wereld geestelijk

op drift raakt, bereidt de Heer de weg voor wie naar Hem op zoek zijn. Hij biedt ze meer zekerheid, meer bevestiging en meer vertrouwen in de geestelijke richting die ze opgaan. De gave van de Heilige Geest wordt een helder licht in de vallende schemering.'⁷

Broeders en zusters, we hoeven de grillen en nukken van de wereld niet alleen te trotseren, want we hebben de kracht in ons om voor geloof in plaats van twijfel te kiezen. Als we de beloofde compenserende geestelijke kracht tot onze beschikking willen hebben, moeten we gehoor geven aan profetische raad, de influisteringen van de Geest herkennen en opvolgen, de geboden van God gehoorzamen, en openstaan voor persoonlijke openbaring. We moeten kiezen. Mogen wij voor het licht van de Heiland kiezen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Mattheüs 14:25–31.
2. Johannes 8:12.
3. Leer en Verbonden 88:63.
4. Dieter F. Uchtdorf, 'Kom, voeg u bij ons', *Liahona*, november 2013, 23.
5. 'Wij danken U, Heer, voor profeten', *Lofzangen*, nr. 17.
6. Leer en Verbonden 50:24.
7. Neil L. Andersen, 'A Compensatory Spiritual Power for the Righteous' (toespraak tijdens Brigham Young University Education Week, 18 augustus 2015), speeches.byu.edu.

Ouderling James B. Martino
van de Zeventig

Als u zich tot Hem wendt, zal Hij antwoorden

Wees gehoorzaam, denk aan de momenten waarop u de Geest hebt gevoeld, en vraag in geloof. U zult antwoord krijgen.

Toen ik een jongeman was, traden mijn ouders tot De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen toe. We wisten dat ze les van de zendelingen hadden gekregen, maar dat hadden ze zonder ons gedaan.

Na deze verrassende aankondiging kregen mijn broers en ik ook les van de zendelingen, en zij luisterden blij naar de boodschap van de herstelling. Hoewel ik nieuwsgierig was, had ik geen verlangen om mijn leven te veranderen. Ik nam echter wel de uitdaging aan om in gebed te vragen of het Boek van Mormon het woord van God was, maar ik kreeg geen antwoord.

U kunt zich afvragen waarom onze hemelse Vader dat gebed niet beantwoordde. Ik vroeg me dat zeker af. Ik heb sindsdien geleerd dat de belofte van Moroni waar is. God beantwoordt onze gebeden over de waarheid van het evangelie, maar alleen als wij 'met een oprecht hart' en een 'eerlijke bedoeling' vragen.¹ Hij antwoordt niet als wij alleen uit nieuwsgierigheid vragen.

Wellicht is er iets in uw leven waar u een vraag over hebt. Misschien is er een probleem dat u niet kunt oplossen. Vandaag wil ik graag iets zeggen

waarmee u wellicht de nodige antwoorden en hulp kunt vinden. Het proces begint met onze bekering tot het evangelie van Jezus Christus.

Openbaring krijgen, hangt af van de gesteldheid en bedoeling van ons hart.

Ik heb over de verslagen van verscheidene personen in de Schriften

nagedacht. Neem Laman en Lemuël bijvoorbeeld. Net als Nephi waren ze 'uit goede ouders' geboren 'en in al de geleerdheid van [hun] vader onderwezen.'² Toch morden ze omdat hun vader een man van visioenen was. Volgens hen waren zijn beslissingen niet logisch, want zij kenden de wil van God niet. Daarom wilden ze niet geloven.³

Het is interessant om te zien dat ze door hun keuzen geloofsversterkende ervaringen konden opdoen. Ze lieten hun huis en hun rijkdommen achter. Ze leden toen ze door de wildernis trokken. Uiteindelijk hielpen ze met de bouw van de boot en reisden ze naar een onbekend land.

Nephi ervoer hetzelfde. Maar werd hun geloof door die ervaringen versterkt? Nephi's geloof werd sterker, maar Laman en Lemuël werden steeds cynischer en bozer. Die broers zagen en hoorden zelfs een engel. Maar ze bleven twijfelen.⁴

Het sterfelijk leven is voor niemand gemakkelijk. We zijn hier op aarde om

beproefd te worden. Onze reactie op de ervaringen in ons leven heeft veel invloed op ons getuigenis. Denk eens aan de reacties van Laman en Lemuël: ze morden toen hun vader van ze verwachtte dat ze moeilijke taken op zich namen.⁵ Ze probeerden de koperen platen te bemachtigen. Maar toen dat niet lukte, gaven ze de moed op. Hun houding was: ‘We hebben het geprobeerd. Wat kunnen we verder nog doen?’⁶

Er was zelfs een moment waarop ze spijt hadden en om vergeving vroegen.⁷ Ze gingen in gebed en kregen vergeving. Maar in de Schriften staat dat ze later toch weer gingen morren en niet meer wilden bidden. Ze gingen naar Nephi toe en zeiden dat ze ‘de woorden die [hun] vader [had] gesproken’, niet konden begrijpen.⁸ Nephi vroeg ze: ‘Hebt gij navraag gedaan bij de Heer?’⁹ Let op hun reactie: ‘Dat hebben wij niet gedaan; want de Heer maakt ons zoiets niet bekend.’¹⁰

Als we altijd gehoorzaam zijn, kunnen we antwoorden ontvangen

Nephi’s reactie op zijn broers is een sleutel waarmee wij altijd antwoord op onze gebeden kunnen krijgen:

‘Hoe komt het dat gij de geboden des Heren niet onderhoudt? Hoe komt het dat gij wegens de verstoktheid van uw hart verloren wilt gaan?

‘Herinnert gij u niet de dingen die de Heer heeft gezegd? — Indien gij uw hart niet verstokt en Mij in geloof vraagt, gelovende dat gij zult ontvangen, en mijn geboden naarstig onderhoudt, zullen deze dingen u zeker worden bekendgemaakt.’¹¹

Ik ken enkele teruggekeerde zendingen die onloochenbare geestelijke ervaringen hebben gehad, maar door gebrek aan geestelijke gewoonten zijn vergeten wanneer God tot hen sprak.

Tot die teruggekeerde zendingen en tot een ieder van ons zeg ik: als u ‘het lied der verlossende liefde’ hebt gezongen, ‘kunt gij nu zo gestemd zijn?’¹² Als u dat nu niet voelt, kunt u het wel weer voelen. Maar overweeg de raad van Nephi. Wees gehoorzaam, denk aan de momenten waarop u de Geest hebt gevoeld, en vraag in geloof. Dan zult u antwoord krijgen, en dan zult u de liefde en gemoedsrust van de Heiland voelen. U krijgt wellicht niet meteen antwoord, of op de manier die u verwacht, maar u zult antwoord krijgen. Geef de moed niet op! Geef nooit op!

Laten we Laman en Lemuël met de zoons van Mosiah vergelijken. Beide groepen mannen waren in rechtschapen gezinnen opgegroeid. Toch dwaalden beide groepen af. Beide groepen werden door een engel tot bekering geroepen, maar in welke opzichten was de ervaring van de zoons van Mosiah anders?

Beproevingen maken ons geloof sterker

Hun succes op het gebied van zendingswerk was onvergetelijk. Duizenden bekeerden zich tot de weg van de Heer. Maar wij vergeten vaak dat toen zij aan hun zending begonnen, hun ‘hart bedrukt was’ en zij ‘wilderen terugkeren’. Maar de Heer ‘vertrouste’ hen.

Ze kregen de raad van de Heer om ‘hun ellende met geduld’¹³ te dragen.

In de Schriften staat de wil van God beschreven

Waarom werden het geloof en de toewijding van de zoons van Mosiah door de beproevingen versterkt en pasten zij ervoor om te morren of te twijfelen? De reden? ‘Zij waren sterk geworden in de kennis der waarheid, want het waren mannen met een zuiver begrip en zij hadden de Schriften zorgvuldig onderzocht om het woord Gods te leren kennen.’¹⁴ We hebben allemaal beproevingen en vragen, maar vergeet niet dat we ‘voortdurend [...] de roede van ijzer’ moeten vasthouden.¹⁵ ‘De woorden van Christus zullen [ons] alle dingen zeggen die [wij behoren] te doen.’¹⁶ We moeten dagelijks de Schriften bestuderen, dan zal de deur van openbaring geopend worden.

Gebed, gecombineerd met vasten, leidt tot openbaring

Voor de zoons van Mosiah ‘was [dat] niet alles; zij hadden zich overgegeven aan veel gebed en aan vasten; daarom hadden zij de geest van profetie en de geest van openbaring.’¹⁷ Als we bidden en vasten, zijn we ontvankelijker voor de Geest. Als we met onze hemelse

Vader communiceren terwijl we doelbewust niet eten of drinken, zijn we in staat om 'de boeien van de goddeloosheid' los te maken en 'de banden van het juk' te ontbinden.¹⁸ Als we bidden en vasten, kunnen we de Heer aanroepen. Dan zal Hij 'antwoorden' en zeggen: 'Zie, hier ben Ik.'¹⁹

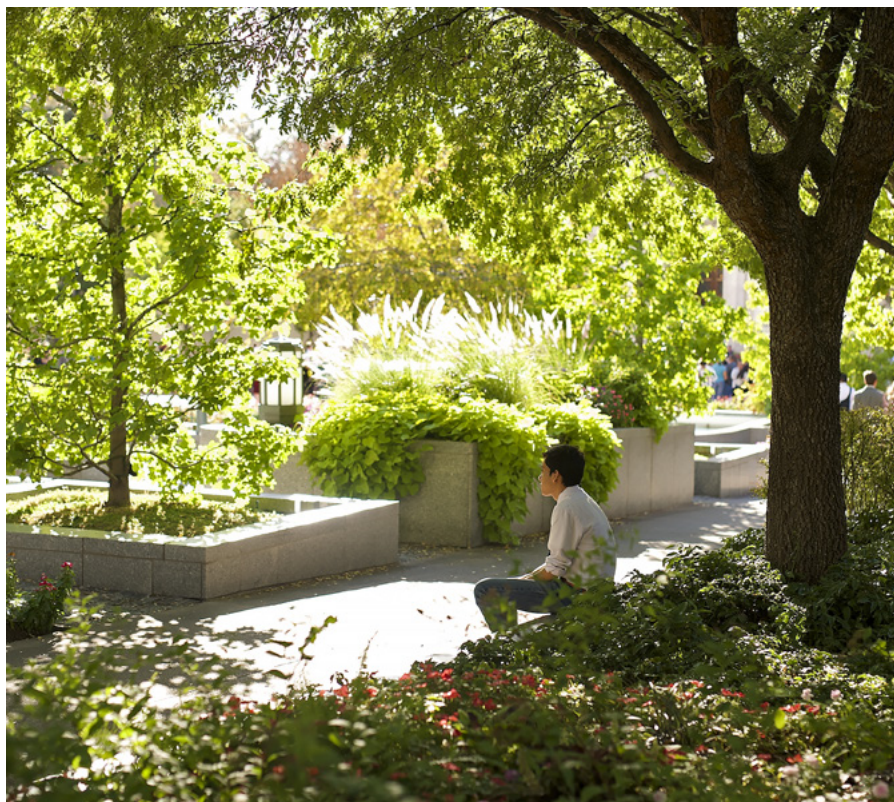
Wend u tot Hem

Deze persoonlijke godsdienstige gewoonten — gehoorzaamheid, Schriftstudie, gebed en vasten — sterkten de zoons van Mosiah. Het gebrek aan dezelfde persoonlijke godsdienstige gewoonten was een van de belangrijkste redenen dat Laman en Lemuël zo ontvankelijk waren voor de verleiding om te morren en te twijfelen.

Als u in de verleiding komt om te morren, als uw twijfel u tot ongelof heeft gebracht, als beproevingen zwaarder lijken dan u kunt dragen, wend u dan tot Hem. Als u Hem de rug toe hebt gekeerd of als u uw gedrag hebt goedgepraat, wend u dan tot Hem. Kunt u zich nog herinneren dat Hij u 'vrede in uw gemoed' gaf? 'Welk groter getuigenis kunt u hebben dan van God?'²⁰ Vraag u af: 'Leef ik nu net zo dicht bij Christus als voorheen?' Alstublieft! Wend u tot Hem.

Ik wil nog even op mijn eigen verhaal terugkomen. Uiteindelijk werd mijn verlangen oprecht. Ik weet nog dat de zendeling die me les gaf me vroeg of ik klaar was voor de doop. Ik antwoordde dat ik nog met vragen zat. Deze verstandige zendeling zei dat hij die wel kon beantwoorden, maar dat ik eerst zijn vraag moest beantwoorden. Hij vroeg me of het Boek van Mormon waar was, en of Joseph Smith een profeet was. Ik zei dat ik dat niet wist, maar dat ik dat wel wilde weten.

Mijn vragen leidden tot meer geloof. Ik kreeg het antwoord niet als

een gebeurtenis. Het was een proces. Ik merkte dat toen ik begon 'de woorden te beproeven' en 'een sprankje geloof [te] oefenen', het Boek van Mormon 'heerlijk voor mij' begon te zijn, 'mijn verstand [begon] te verlichten' en 'mijn ziel [begon] te verruimen.' Uiteindelijk kreeg ik het gevoel dat in de Schriften 'in uw boezem gaan zwellen'²¹ wordt genoemd. Op dat moment kreeg ik het verlangen om me te laten dopen en mijn leven aan Jezus Christus toe te wijden.

Ik weet zeker dat het Boek van Mormon het woord van God is. Ik weet dat Joseph Smith een profeet was. Natuurlijk zijn er nog steeds dingen die ik niet begrijp, maar mijn getuigenis van de waarheid brengt me dicht bij de Heiland en versterkt mijn geloof.

Broeders en zusters, houd Nephi en de zoons van Mosiah in gedachten. Zij kregen geestelijke ervaringen en handelden vervolgens in geloof, waardoor ze antwoorden kregen en hun getrouwheid toenam. Vergelijk dat met Laman en Lemuël, die twijfelden en morden. Hoewel ze soms nuttig bezig waren, is werken zonder geloof dood.

We moeten geloof én werken hebben als we antwoord willen ontvangen.

Ik hoop dat de Geest u vanmorgen in uw verstand en hart heeft ingegeven wat u kunt doen om bepaalde vragen te beantwoorden of een geïnspireerde oplossing te vinden voor een probleem waarmee u worstelt. Ik geef u mijn oprechte getuigenis dat Jezus de Christus is. Wend u tot Hem en u zult antwoord op uw gebeden krijgen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Moroni 10:4.
2. 1 Nephi 1:1.
3. Zie 1 Nephi 2:11–12.
4. Zie 1 Nephi 4:3–4.
5. Zie 1 Nephi 3:5.
6. Zie 1 Nephi 3:14.
7. Zie 1 Nephi 7:20–21.
8. 1 Nephi 15:7.
9. 1 Nephi 15:8.
10. 1 Nephi 15:9.
11. 1 Nephi 15:10–11.
12. Alma 5:26.
13. Alma 26:27.
14. Alma 17:2.
15. 1 Nephi 8:30.
16. 2 Nephi 32:3.
17. Alma 17:3.
18. Jesaja 58:6.
19. Jesaja 58:9.
20. Leer en Verbonden 6:23.
21. Zie Alma 32:27–28.

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Gesterkt door de verzoening van Jezus Christus

De Heiland kan vanwege zijn verzoening hulp bieden bij alle pijnen en benauwingen in ons aardse bestaan.

In het sterfelijk leven hebben we de zekerheid van de dood en de last van zonde. De verzoening van Jezus Christus biedt tegenwicht aan deze twee zekerheden van het sterfelijk leven. Maar naast dood en zonde worstelen we met veel meer moeilijkheden op onze levensreis. Dankzij diezelfde verzoening kan onze Heiland ons de nodige kracht geven om die aardse moeilijkheden het hoofd te bieden. Dat is mijn onderwerp vandaag.

I.

De meeste Schriftteksten over de verzoening gaan erover dat de Heiland de banden van de dood verbreekt en voor onze zonden lijdt. In zijn toespraak die in het Boek van Mormon is opgetekend, zet Alma die basisleer uiteen. Maar hij gaf ons tevens de duidelijkste Schriftuurlijke verzekering dat de Heiland ook de pijnen, ziekten en zwakheden van zijn volk onderging.

Alma beschreef dit onderdeel van de verzoening van de Heiland: 'En Hij zal uitgaan en pijnen en benauwingen

en allerlei verzoeken doorstaan; en wel opdat het woord wordt vervuld dat zegt dat Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich zal nemen' (Alma 7:11; zie ook 2 Nephi 9:21).

Denk daar eens over na! Tijdens de verzoening doorstond de Heiland 'pijnen en benauwingen en allerlei verzoeken'. President Boyd K. Packer heeft uitgelegd: 'Hij had geen schuld af te betalen. Hij had geen

kwaad gedaan. En toch ervoer Hij een optelsom van alle schuld, verdriet, pijn en vernedering; alle mentale, emotionele en lichamelijke kwellingen die de mens kent. Hij heeft het allemaal meegemaakt.'¹

Waarom doorstond Hij 'allerlei' aardse moeilijkheden? Alma heeft uitgelegd: 'En Hij zal hun zwakheden op Zich nemen, opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, naar het vlees, opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden' (Alma 7:12).

De apostel Paulus verklaarde bijvoorbeeld dat de Heiland 'Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, [zodat] Hij hen die verzocht worden, te hulp [kan] komen' (Hebreeën 2:18). Zo heeft president James E. Faust eveneens gezegd: 'Omdat de Heiland alles heeft geleden wat wij ooit kunnen voelen of meemaken, kan Hij de zwakken sterker helpen worden.'²

Onze Heiland onderging en doorstond alle menselijke moeilijkheden in volle omvang 'naar het vlees', zodat Hij 'naar het vlees' kon weten hoe zijn volk 'te hulp te komen [of bij te staan] naargelang hun zwakheden'.

Hij kent dus onze worstelingen, ons hartzeer, onze verzoeken en ons lijden, want Hij heeft die als essentieel onderdeel van zijn verzoening allemaal zelf ondervonden. En daardoor stelt zijn verzoening Hem in staat om ons te hulp te komen — om ons de kracht te geven alles te dragen.

II.

Alma's leringen in het zevende hoofdstuk zetten deze essentiële kracht van de verzoening weliswaar het duidelijkst uiteen, maar in de heilige Schriften staat er veel meer over opgetekend.

Aan het begin van zijn bediening verklaarde Jezus dat Hij gezonden was 'om te genezen die gebroken van hart zijn' (Lukas 4:18). In de Bijbel staat vaak dat Hij mensen 'van hun ziekten' genas (Lukas 5:15; 7:21). In het Boek van Mormon staat

opgetekend dat Hij mensen genas 'die op enigerlei wijze lijdende waren' (3 Nephi 17:9). In het evangelie van Mattheüs staat dat Jezus de mensen genas 'zodat vervuld werd wat gesproken was door de profeet Jesaja toen hij zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen, en onze ziekten gedragen' (Mattheüs 8:17).

Jesaja schreef dat de Messias onze 'ziekte' en onze 'smarten' zou dragen (Jesaja 53:3). Jesaja schreef ook dat Hij ons kracht geeft: 'Wees niet bevreesd, want Ik ben met u, wees niet verschrikt, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u' (Jesaja 41:10).

Zo zingen wij:

*Vat moed! Ik ben met u, o, weest niet verschrikt,
want Ik ben uw God die uw lot hier beschikt.*

Ik sterk u en help u en waarschuw voor 't kwaad, [...] als gij vol vertrouwen, Mij nimmer verlaat.³

De apostel Paulus schreef over zijn eigen aardse moeilijkheden: 'Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus, Die mij kracht geeft' (Filippenzen 4:13).

En zo zien wij dat de Heiland vanwege zijn verzoening hulp kan bieden bij alle pijnen en benauwingen in ons aardse bestaan. Soms geneest zijn macht een ziekte, maar uit de Schriften en eigen ervaring weten we dat Hij ons soms te hulp komt door ons de kracht of het geduld te geven om onze zwakheden te verduren.⁴

III.

Wat zijn de aardse pijnen, benauwingen en zwakheden die onze

De Heiland kan hulp bieden bij alle pijnen en benauwingen.

Hij komt ons te hulp door ons de kracht of het geduld te geven om onze zwakheden te verduren.

Vooroordelen op het gebied van ras en afkomst zorgen voor pijnlijke afwijzingen van jongeren en volwassenen.

Ieder van ons lijdt en treurt in verband met de dood van een dierbare.

Velen kampen met de ongemakken van een al dan niet aanhoudende depressie.

Heiland onderging en doorstond?

We ondervinden allemaal op zijn tijd pijnen, benauwingen en zwakheden. Los van wat we als gevolg van onze zonden ondervinden, is het aardse leven vol moeilijkheden, hartezeer en leed.

Onze dierbaren en wij kampen met ziekte. Er zijn momenten waarop ieder van ons ook pijn ervaart wegens traumatisch letsel of andere lichamelijke of mentale problemen. Ieder van ons lijdt en treurt in verband met de dood van een dierbare. We maken allemaal teleurstellingen in onze persoonlijke verantwoordelijkheden, familierelaties of werk mee.

Als een huwelijkspartner of een kind afwijst wat wij als waarheid beschouwen en van het pad van rechtschapenheid afdwaalt, doet ons dat veel verdriet, net zoals de vader van de verloren zoon in de gedenkwaardige gelijkenis van Jezus (zie Lukas 15:11–32).

De psalmist heeft geschreven: 'De rechtvaardige heeft veel ellende, maar uit dat alles redt de Heere hem' (Psalmen 34:20).

Zo bevatten onze lofzangen deze ware geruststelling: 'De hemel biedt genezing voor alle aardse smarten.'⁵ Onze Heiland en zijn verzoening bieden die genezing.

Vooraf voor tieners is het gevoel van afwijzing erg pijnlijk als leeftijdgenoten leuk met elkaar lijken om te gaan en hen met opzet buitensluiten. Vooroordelen op het gebied van ras en afkomst zorgen ook voor pijnlijke afwijzingen van jongeren en volwassenen. Het leven kent veel andere moeilijkheden, zoals werkloosheid of andere tegenslagen.

Ik heb het nog steeds over aardse moeilijkheden die niet uit onze zonden voortkomen. Sommigen gaan gebukt onder de zorgen van een aangeboren

lichamelijke of verstandelijke beperking van zichzelf of een dierbare. Velen kampen met de ongemakken van een al dan niet aanhoudende depressie. Zonder partner door het leven gaan, is voor menigeen ook pijnlijk. Wie in die omstandigheid verkeren, doen er goed aan te bedenken dat onze Heiland die pijn ook heeft ondervonden en dat Hij, door zijn verzoening, de kracht biedt om ermee om te gaan.

Er zijn maar weinig beperkingen funester voor ons stoffelijk of geestelijk leven dan verslavingen. Sommige daarvan, zoals de verslaving aan pornografie of drugs, komen waarschijnlijk uit zondig gedrag voort. Zelfs als iemand zich van dat gedrag heeft bekeerd, kan de verslaving aanhouden. Ook aan die verlamme greep valt te ontkomen dankzij de doorslaggevende kracht van de Heiland. Dat geldt tevens voor de ernstige beproeving van mensen die voor een misdaad in de gevangenis zitten. Een recente brief getuigt van de kracht die zelfs tot iemand in die situatie kan komen: 'Ik weet dat onze Heiland deze gangen bezoekt en heb de liefde van Christus in deze gevangenis vaak gevoeld.'⁶

Ik vind het getuigenis van onze dichteres en vriendin Emma Lou Thayne mooi. In woorden die we nu als lofzang zingen, schreef ze:

*Waar is een toevluchtsoord?
Waar is verlichting
als het verstand'lijk woord geen
uitkomst meer biedt,
als, met geloof verflauwd, zoekend
naar richting,
ik mij afzijdig houd
met mijn verdriet?*

*Waar, in mijn eenzaamheid,
waar, in mijn wachten,
waar, in mijn bange tijd, waar kan
ik heen?
Waar is genezingskracht, zelf voor
mijn smachten?
Wie kent mijn donk're nacht?
Hij, Hij alleen.'⁷*

IV.

Wie kunnen door de verzoening van Jezus Christus hulp en kracht ontvangen? Alma schreef dat de Heiland 'de pijnen en ziekten van *zijn volk*' op Zich zou nemen en '*zijn volk* te hulp [zou] komen' (Alma 7:11–12;

cursivering toegevoegd). Wie zijn ‘zijn volk’ in deze belofte? Zijn het alle mensen — allen die de opstanding dankzij de verzoening zullen meemaken? Of zijn het alleen de uitverkoren dienstknechten die wegens hun verordeningen en verbonden in aanmerking komen?

Het woord *volk* heeft vele betekenissen in de Schriften. De betekenis die het beste past bij de lering dat de Heiland ‘zijn volk’ te hulp zal komen, is de betekenis waar Ammon zich van bediende toen hij uiteenzette ‘dat God ieder volk indachtig is, in welk land het zich ook bevindt’ (Alma 26:37). Dat is ook wat de engelen bedoelden toen zij de geboorte van het Christuskind aankondigden: ‘Grote blijdschap, die voor heel het volk wezen zal’ (Lukas 2:10).

Dankzij de verzoening van de Heiland in het sterfelijk leven is Hij in staat om alle mannen en vrouwen overal te troosten, te genezen en te sterken. Maar ik geloof dat Hij dat alleen doet voor wie Hem zoeken en Hem om hulp vragen. De apostel Jakobus heeft geschreven: ‘Verneder u voor de Heere, en Hij zal u verhogen’ (Jakobus 4:10). Wij komen voor die zegening in aanmerking als we in Hem geloven en om zijn hulp bidden.

Er zijn miljoenen godvrezende mensen die tot God bidden om uit hun ellende te worden verlost. Onze Heiland heeft geopenbaard dat Hij

‘onder alle dingen is neergedaald’ (LV 88:6). Ouderling Neal A. Maxwell heeft gezegd: ‘Doordat Hij “onder alle dingen is neergedaald”, begrijpt Hij, volmaakt en persoonlijk, het menselijke leed in volle omvang.’⁸ We kunnen zelfs stellen dat Hij door onder dat alles te zijn neergedaald, volmaakt in staat is ons op te beuren en de nodige kracht te geven om onze ellende te doorstaan. We hoeven er alleen maar om te vragen.

De Heer heeft vele malen in hedendaagse openbaringen verklaard: ‘Daarom, indien u Mij vraagt, zult u ontvangen; indien u klopt, zal u worden opengedaan’ (bijvoorbeeld LV 6:5; 11:5; zie ook Mattheüs 7:7). Ja, vanwege hun allesomvattende liefde horen en verhoren onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, op gepaste wijze de gebeden van allen die Hem in geloof zoeken. De apostel Paulus schreef dat ‘wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, Die een Behouder is van alle mensen, in het bijzonder van de gelovigen’ (1 Timotheüs 4:10).

Ik weet dat deze dingen waar zijn. De verzoening van onze Heiland doet meer dan onze onsterfelijkheid zeker stellen door een universele opstanding en ons de mogelijkheid geven om door bekering en de doop van zonde gereinigd te worden. Zijn verzoening maakt het ook mogelijk om Hem aan te roepen die al onze zwakheden

ervaren heeft en die ons de kracht kan geven om de last van het mens-zijn te dragen. Hij kent ons lijd en Hij staat voor ons klaar. Net als de barmhartige Samaritaan zal Hij onze wonden verbinden en voor ons zorgen als Hij ons gewond langs de weg aantreft (zie Lukas 10:34). De genezende en versterkende macht van Jezus Christus en zijn verzoening is er voor ieder van ons die erom vraagt. Daar getuig ik van. Ik getuig ook van onze Heiland, die dit alles mogelijk maakt.

Op een dag zullen al deze aardse moeilijkheden voorbijgaan en zal er geen smart meer zijn (zie Openbaring 21:4). Ik bid dat wij allemaal de hoop en kracht van de verzoening van onze Heiland zullen begrijpen: de zekerheid van de onsterfelijkheid, de kans op het eeuwige leven en de schragende kracht die we kunnen ontvangen als we er maar om vragen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Boyd K. Packer, ‘Het onzelfzuchtige en heilige offer van de Heiland’, *Liahona*, april 2015.
2. James E. Faust, ‘Onze vurigste hoop is in de verzoening’, *Liahona*, januari 2002, 22.
3. ‘O, vast als een rotssteen’, *Lofzangen*, nr. 53.
4. Zie in algemene zin Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* (1997), 223–234; David A. Bednar, ‘De verzoening en de reis door het sterfelijk leven’, *Liahona*, april 2012; Bruce C. Hafen en Marie K. Hafen, “Fear Not, I Am with Thee”: The Redeeming, Strengthening, and Perfecting Blessings of Christ’s Atonement’, *Religious Educator*, deel 16, nr. 1, 2015, 11, in het bijzonder 18–25; Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), 206–210.
5. ‘Come, Ye Disconsolate’, *Hymns*, nr. 115.
6. Uit een brief van 2014 ontvangen door bisschop Bobby O. Hales, die toezicht houdt op de gemeente Henry in de Central Utah Correctional Facility.
7. ‘Waar is een toevluchtsoord?’ *Lofzangen*, nr. 88.
8. Neal A. Maxwell, ‘Apply the Atoning Blood of Christ’, *Ensign*, november 1997, 23.

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Geloof is geen toeval, maar een keuze

Geloof in Jezus Christus is een hemelse gave die we ontvangen als we ervoor kiezen om te geloven, die gave echt nastreven en haar niet loslaten.

De Heiland kon merken hoe sterk het geloof van de mensen om Hem heen was. Tot de ene zei Hij goedkeurend: 'Groot is uw geloof.'¹ Anderen noemde Hij bedroefd 'klein-gelovigen'.² Aan nog anderen vroeg Hij: 'Waar is uw geloof?'³ En tegen nog een andere persoon zei Jezus: 'Ik heb zelfs in Israël zo'n groot geloof niet gevonden.'⁴

Ik vraag me af wat de Heiland van mijn geloof vindt. En vanavond wil ik u vragen wat de Heiland van uw geloof vindt.

Geloof in de Heer Jezus Christus is niet iets vluchtigs; het zweeft niet door de lucht. Geloof is niet iets wat ons zomaar overkomt en is ook geen geboorterecht. De Schriften beschrijven het als 'een vaste grond [...], een bewijs van de zaken die men niet ziet.'⁵ Geloof straalt geestelijk licht uit dat waarneembaar is.⁶ Geloof in Jezus Christus is een hemelse gave die we ontvangen als we ervoor kiezen om te geloven,⁷ die gave echt nastreven en haar niet loslaten. Ons geloof neemt toe of neemt af. Geloof is een beginsel van macht dat niet alleen in dit leven

belangrijk is, maar ook voor onze vooruitgang in het hiernamaals.⁸ Dankzij de genade van Christus worden we op een dag door geloof in zijn naam verlost.⁹ De toekomst van uw geloof is geen toeval, maar een keuze.

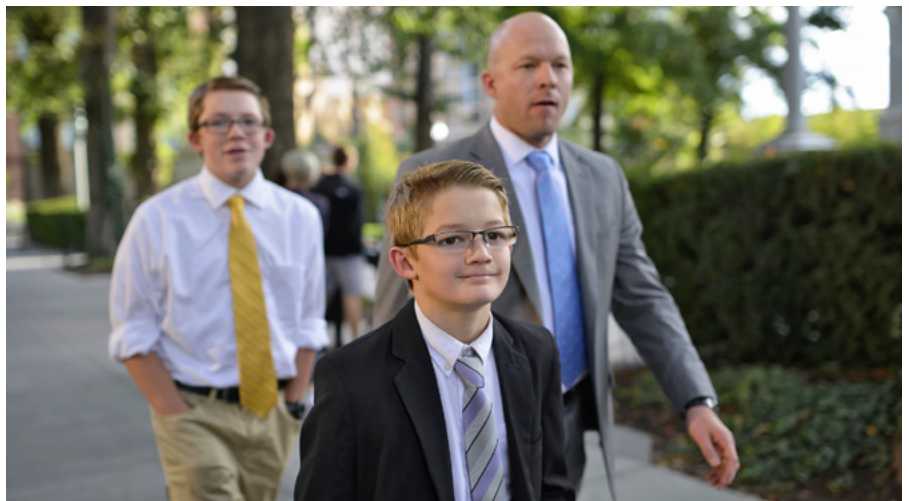
Het geloof van een jonge Braziliaan

Een maand geleden leerde ik in Brazilië Aroldo Cavalcante kennen. Hij had zich op 21-jarige leeftijd als eerste van zijn familie in de kerk

laten dopen. Zijn geloof was sterk en hij begon zich meteen op een zending voor te bereiden. Helaas kreeg Aroldo's moeder kanker. Drie maanden later, slechts enkele dagen vóór ze stierf, vertrouwde ze Aroldo haar grootste bezorgdheid toe: er waren geen familieleden die konden helpen. Aroldo moest voor zijn twee jongere zussen en zijn jongere broer zorgen. Hij beloofde zijn stervende moeder plechtig dat hij dat zou doen.

Overdag werkte hij bij een bank en 's avonds volgde hij een universitaire opleiding. Hij bleef zijn doopverbond nakomen, maar zijn hoop op een voltijdzending was vervlogen. Zijn zending was nu om voor zijn broer en zussen te zorgen.

Toen Aroldo maanden later een toespraak voorbereidde, bestudeerde hij de woorden die Samuel berispend tot koning Saul sprak: 'Gehoorzamen', las hij, 'is beter dan [offeren].'¹⁰ Aroldo kreeg de ingeving dat hij aan de voor hem vrijwel onmogelijke oproep van de profeet om op zending te gaan, gehoor moest geven. Niet uit het veld geslagen door de obstakels op zijn pad, ging hij in groot geloof voorwaarts.

Aroldo spaarde zoveel mogelijk Braziliaanse *cruzeiros*. Op 23-jarige leeftijd kreeg hij zijn zendingsoproep. Hij vertelde zijn broer welk bedrag hij maandelijks voor het gezin van zijn rekening moest halen. Aroldo kwam nog steeds geld tekort om zijn hele zending te bekostigen en tegelijkertijd in het onderhoud van zijn broer en zussen te voorzien, maar vertrok in geloof naar het opleidingscentrum voor zendelingen. Een week later ontving hij de eerste van vele zegeningen. De bank waarvoor hij gewerkt had, verdubbelde onverwachts zijn vertrekpremie. Dankzij dat en andere wonderen had hij genoeg geld om zijn zending te bekostigen en tijdens zijn afwezigheid zijn broer en zussen te onderhouden.

Nu, twintig jaar later, is broeder Cavalcante president van de ring Recife Boa Viagem (Brazilië). Hij zegt over die vroegere periode: 'Door rechtschapen proberen te leven, kon ik de liefde en

Aroldo Cavalcante (links) met zijn zussen en broer. Het portret van hun moeder hangt achter hen.

leiding van de Heiland voelen. Mijn geloof groeide en stelde me in staat om veel beproevingen het hoofd te bieden.'¹¹ Aroldo's geloof was geen toeval, maar een keuze.

Er zijn veel christenen die een groot geloof in de Heer Jezus Christus hebben. We eren en respecteren hen.

Niet meer op neutraal terrein

Maar broeders, ons is iets bijzonders toevertrouwd: het priesterschap van God, de macht van God die door heilige engelen op aarde hersteld is. Daardoor verschilt u van andere mensen. U staat niet meer op neutraal terrein. Uw geloof groeit niet door toeval, maar door uw keuzes.

Onze levenswijze doet ons geloof toenemen of afnemen. Gebed, gehoorzaamheid, eerlijkheid, reinheid in gedachten en daden, en onzelfzuchtigheid doen ons geloof toenemen. Zonder die eigenschappen neemt ons geloof af. Waarom heeft de Heiland tegen Petrus gezegd: 'Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoudt?'¹² Omdat de tegenstander ons geloof maar al te graag wil vernietigen! Bescherm uw geloof voortdurend.

Oprechte vragen

Antwoorden op oprechte vragen zoeken is een belangrijk onderdeel van geloof opbouwen, waarbij we zowel ons verstand als onze gevoelens gebruiken. De Heer heeft gezegd: 'Ik zal in uw gedachten en in uw hart tot u spreken.'¹³ We krijgen niet altijd meteen antwoord, maar de meeste vragen kunnen opgelost worden door oprechte studie en door

God om een antwoord te vragen. Als we alleen ons verstand gebruiken zonder ons hart erbij te betrekken, kunnen we geen geestelijke antwoorden ontvangen. 'Niemand [kent] de dingen van God dan [door] de Geest van God.'¹⁴ En om ons te helpen, heeft Jezus ons 'een andere Trooster [...], namelijk de Geest van de waarheid',¹⁵ beloofd.

Geloof behoeft geen antwoord op elke vraag, maar zoekt de geruststelling en moed om voorwaarts te gaan, waarbij we soms moeten toegeven: 'Ik weet niet alles, maar ik weet genoeg om het pad van discipelschap te blijven bewandelen.'¹⁶

Als u zich in aanhoudende twijfel hult en daarbij naar de antwoorden van ongelovigen en niet-getrouwen luistert, zal uw geloof in Jezus Christus en de herstelling afnemen.¹⁷ 'De natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem.'¹⁸

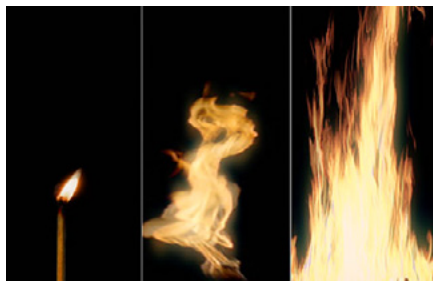
Vragen over de profeet Joseph Smith bijvoorbeeld zijn niet nieuw. Die zijn vanaf het begin door critici tegen hem gebruikt. Ik geef alle gelovigen die door de gekleurde bril van de 21e eeuw kijken en oprecht vraagtekens plaatsen bij bijna 200 jaar oude gebeurtenissen of uitspraken van de profeet Joseph Smith het volgende advies: laten we broeder Joseph op dit moment het voordeel van de twijfel geven! In de toekomst zult u honderd keer meer informatie hebben dan we vandaag de dag op het internet kunnen vinden, en die informatie zal van onze alwetende Vader in de hemel afkomstig zijn.¹⁹ Kijk eens naar Josephs hele leven: hij was in armoede geboren

en had maar weinig onderwijs genoten, maar vertaalde het Boek van Mormon in minder dan negentig dagen.²⁰ Tienduizenden oprechte, toegewijde mensen schaarden zich achter de zaak van de herstelling. Op 38-jarige leeftijd bezegelde Joseph zijn werk met zijn bloed. Ik getuig dat Joseph Smith een profeet van God was. Doordring uzelf van deze waarheid en laat de zaak dan rusten!

Geschenken die ons geloof vergroten

Zowel de Bijbel als het Boek van Mormon geven ons de prachtige verzekering dat Jezus de Christus en de Zoon van God is. Dit is een exemplaar van de eerste uitgave van het Franse Boek van Mormon, dat door John Taylor gepubliceerd werd toen hij in 1852 in Frankrijk aan het werk begon. Het Boek van Mormon is nu volledig of gedeeltelijk in 110 talen vertaald. Het is een geestelijke en tastbare getuige van de waarheid van de herstelling. Wanneer hebt u het Boek van Mormon voor het laatst helemaal doorgelezen? Lees het nogmaals door. Dat zal uw geloof doen toenemen.²¹

Een ander geschenk van God dat ons geloof versterkt, is de leiding van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf. Vandaag hebben we steun aan drie nieuwe leden van de Twaalf

Hoewel het vuur van uw ontspruitend geloof misschien klein is, zullen uw rechtschapen keuzes u meer vertrouwen in God geven en uw geloof doen toenemen.

verleend, en ik verwelkom ouderling Rasband, ouderling Stevenson en ouderling Renlund tot de heilige kring van het Quorum der Twaalf. Paulus heeft gezegd:

‘Hij heeft [...] apostelen [en] profeten [geroepen] [...],

‘om de heiligen toe te rusten [...],
‘totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God [...].

‘[Niet meer] heen en weer geslingerd [...] en meegesleurd door elke wind van leer, door het bedrog van de mensen om op listige wijze tot dwaling te verleiden.’²²

De leiding van het Eerste Presidium en de Twaalf beschermt ons geloof.

Hoewel het vuur van uw beginnend geloof misschien klein is, zullen uw rechtschapen keuzes u meer vertrouwen in God geven en uw geloof doen toenemen. De moeilijkheden van het sterfelijke leven en de machten van het kwaad liggen in het duister op de loer om het vuur van uw geloof te doven. Maar als u goede keuzes blijft maken, op God vertrouwt en zijn Zoon volgt, geeft de Heer u meer licht en kennis en zal uw geloof vast en onwrikbaar worden. President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Vrees niet. [...] De toekomst is net zo stralend als uw geloof.’²³

Porter, Zane en Max Openshaw

Het geloof van de jongemannen van de kerk is buitengewoon!

Op 12 juni van dit jaar ontving ik een e-mail met het bericht dat de bisschop van een wijk in Utah (VS), zijn vrouw en twee van hun kinderen in een vliegtuigongeluk omgekomen waren. Bisschop Mark Openshaw bestuurde het vliegtuig en steeg vanaf een klein vliegveld op, toen het plots uit de lucht viel en op aarde neerstortte. Bisschop Openshaw, zijn

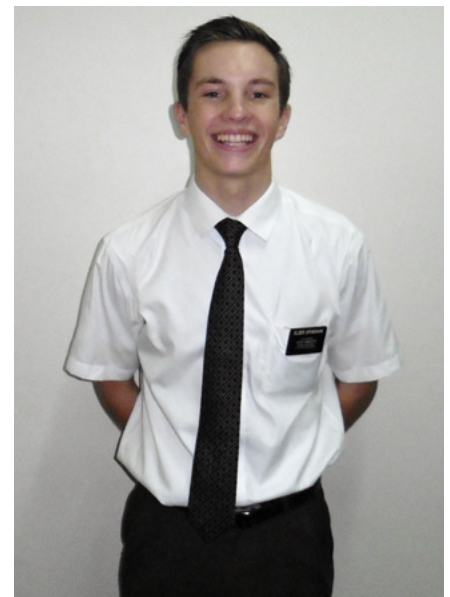
vrouw, Amy, en hun kinderen Tanner en Ellie kwamen om. Als bij wonder werd hun vijfjarig zootje, Max, in zijn zitje het vliegtuig uitgeworpen en kwam hij er met enkele breuken vanaf.

Ik vernam dat hun zoon ouderling Porter Openshaw in het zendingsgebied Majuro (Marshall-eilanden) op zending was en dat hun zeventienjarige zoon, Zane, voor een uitwisselingsprogramma in Duitsland was.

Ik belde ouderling Openshaw op Christmaseiland op. Hoewel hij kapot was van het onverwachte overlijden van zijn moeder, vader, broer en zus, dacht ouderling Openshaw meteen aan zijn twee jongere broers.

Ouderling Openshaw en Zane besloten uiteindelijk dat er andere mensen waren die thuis konden helpen en dat Porter op zending moest blijven. Ze wisten dat hun ouders dat gewild zouden hebben.

Tijdens mijn gesprek met ouderling Openshaw voelde ik zijn verdriet,

Ouderling Porter Openshaw is op zending in het zendingsgebied Marshall Islands-Majuro.

maar ook zijn vurige geloof, dat niet te doven was. ‘Ik vertrouw erop’, zei hij, ‘en ik ben er geheel van overtuigd dat ik ze terug zal zien. [...] In onze beproevingen kunnen we altijd kracht putten uit [...] de Heer Jezus Christus. [...] De hand van God heeft [mij] en mijn broers in [deze] zware beproeving heel duidelijk geholpen.’²⁴

Ik ontmoette Zane voor het eerst tijdens de uitvaartdienst. Terwijl ik naar de vier doodskisten in de kapel keek, stond ik versteld van het geloof van de zeventienjarige jongen die ons toesprak. ‘Vandaag’, zei hij, ‘zijn we met een nederig hart en een bedroefde ziel bijeengekomen om mijn moeder, vader, Tanner en Ellie te herdenken. [...] We hebben samen gepraat, gehuild, herdacht en de hand van God gevoeld. [...]

Uiteindelijk waren het ouderling Openshaw en Zane (hier te zien met zijn jonge broer, Max) die besloten dat er andere mensen waren die thuis konden helpen en dat Porter op zending moest blijven. Ze wisten dat hun ouders dat gewild zouden hebben.

‘Op de dag nadat ik het nieuws van het ongeluk vernomen had, vond ik in mijn tas een brief van mijn moeder. In die brief schreef ze: “Zane, onthoud wie je bent en waar je vandaan komt. We zullen voor je bidden en je missen.”’ Zane ging verder: ‘Die laatste woorden had mijn moeder niet beter kunnen kiezen. Ik weet dat zij, Tanner, Ellie en mijn vader [...] voor [mijn broers en] mij bidden. Ik weet dat [...] ze bidden dat ik zal onthouden wie ik ben [...] want net als u, ben ik een kind van God, door Hem op aard’ gebracht. Ik getuig [...] dat God ons nooit in de steek laat, hoe eenzaam we ons ook voelen.’²⁵

Lieve vrienden, uw geloof is niet met uw geboorte begonnen en zal ook niet met uw dood eindigen. Geloof is een keuze. Versterk uw geloof en wees de goedkeurende woorden van de Heiland ‘Groot is uw geloof’ waardig. Als u dat doet, beloof ik u dat u dankzij uw geloof en de genade van Jezus Christus op een dag zuiver en rein met uw dierbaren in de tegenwoordigheid van God zult zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mattheüs 15:28.
2. Mattheüs 6:30.
3. Lukas 8:25.
4. Mattheüs 8:10.
5. Hebreëen 11:1.
6. Zie Alma 32:35.
7. Zie L. Whitney Clayton, ‘Kies ervoor om te geloven’, *Liahona*, mei 2015, 36–39.
8. Zie *Lectures on Faith* (1985), 3.
9. Zie Efeze 2:8.
10. 1 Samuel 15:22.
11. Uit een persoonlijk gesprek met Aroldo Cavalcante op 29 augustus 2015 in Salvador (Brazilië), en een e-mail van 31 augustus 2015. Er is veel meer te zeggen over het verhaal van de belofte van Aroldo aan zijn moeder om voor zijn zussen en broer te zorgen. De jaren na de dood van zijn moeder noemde hij zijn broer en zussen vaak zijn ‘kinderen’. Tijdens zijn zending behandelde hij in zijn brieven en telefoongesprekken op kerstdag en

Moederdag vaak de individuele problemen van zijn familieleden. Na zijn zending bracht Aroldo grote offers en nam zo de financiële verantwoordelijkheid op zich voor hun studies en de zending van zijn broer. Aroldo wachtte tot zijn zussen en broer getrouwd waren voordat hij zelf op 32-jarige leeftijd trouwde. Ze zijn nog steeds een zeer hechte familie.

12. Lukas 22:32.
13. Leer en Verbonden 8:2.
14. 1 Korinthe 2:11.
15. Johannes 14:16–17.
16. Zie Adam Kotter, ‘Als er twijfels en vragen rijzen’, *Liahona*, maart 2015, 39–41.
17. Ouderling Neal A. Maxwell heeft eens gezegd: ‘Sommige mensen willen de kerk door de ogen van afvalligen bestuderen — dat is als Judas interviewen om een beter beeld van Jezus te krijgen. Afvalligen vertellen ons altijd meer over zichzelf dan over hetgeen ze achter zich gelaten hebben.’ (‘All Hell Is Moved’ [devotional aan de Brigham Young University, 8 november 1977], 3, speeches.byu.edu).
18. 1 Korinthe 2:14.
19. ‘Ik heb u nooit gezegd, dat ik volmaakt was; maar er zijn geen fouten in de openbaringen die ik heb onderricht.’ (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], 558.)
20. Zie John W. Welch en Tim Rathbone, ‘The Translation of the Book of Mormon: Basic Historical Information’ (Foundation for Ancient Research and Mormon Studies, 1986).
21. Een geestelijk getuigenis van het Boek van Mormon is essentieel in de bekering van heiligen der laatste dagen. Het is een bevestiging die steeds weer hernieuwd moet worden. Anders vervagen de geestelijke gevoelens en onthoudt men de macht niet die men ooit gevoeld heeft. ‘En het volk begon die tekenen en wonderen die zij hadden gehoord, te vergeten en zich steeds minder te verbazen over [...] een wonder uit de hemel, zodat zij verstokt van hart begonnen te worden en verblind van verstand, en steeds minder gingen geloven van alles wat zij hadden gehoord en gezien [...] en [begonnen] te geloven dat de leer omtrent Christus dwaas en ijdel was’ (3 Nephi 2:1–2).
22. Efeze 4:11–14.
23. Thomas S. Monson, ‘Houd goede moed’, *Liahona*, mei 2009, 92.
24. Uit een persoonlijke e-mail van ouderling Porter Openshaw op 23 augustus 2015.
25. Toespraak van Zane Openshaw in de uitvaartdienst van zijn familieleden op 22 juni 2015.

Ouderling Randall K. Bennett
van de Zeventig

Uw volgende stap

Uw liefdevolle hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, nodigen u uit om uw volgende stap voorwaarts naar Hen te zetten. Wacht er niet mee. Zet die stap nu.

Onlangs, in een bijeenkomst met geweldige heiligen der laatste dagen, zonk de moed zonk mij in de schoenen. Iemand stelde de vraag: 'Wie verlangt ernaar om weer bij onze hemelse Vader te wonen?' Iedereen stak de hand op. De volgende vraag was: 'Wie heeft er vertrouwen in dat dat ook zal gebeuren?' Verdrietig en verrassend genoeg stak bijna niemand zijn hand op.

Als we een hiaat zien tussen wie we nu zijn en wie we willen worden, zijn velen in de verleiding om het geloof en de hoop maar op te geven.¹

Omdat 'niets wat onrein is, [...] bij God [kan] wonen',² zullen we van zonde moeten worden gereinigd³ en worden geheiligd.⁴ Als we dat *alleen* moesten doen, zou niemand van ons dat lukken. Maar we staan er niet alleen voor. In feite zijn we *nooit* alleen.

We hebben hemelse hulp dankzij Jezus Christus en zijn verzoening.⁵ De Heiland heeft gezegd: 'Indien gij geloof in Mij hebt, zult gij macht hebben om alles te doen wat Ik raadzaam acht.'⁶ Als er geloof wordt geoefend, groeit het.

Laten we drie beginselen overwegen die ons van dienst kunnen zijn op onze reis terug naar onze Vader in de hemel.

Als een kind worden

Onze jongste kleinzoon illustreert het eerste beginsel. Nadat hij geleerd

had om te kruipen en te staan, was hij zover om te leren lopen. Bij de eerste paar pogingen viel en huilde hij, met een blik van: 'Dat ga ik nooit, maar dan ook nooit meer doen! Ik blijf gewoon kruipen.'

Toen hij struikelde en viel, vonden zijn liefdevolle ouders niet dat hij een hopeloos geval was of dat hij nooit zou leren lopen. In plaats daarvan staken ze hun handen naar hem uit en riepen hem, en met zijn ogen op hen gericht, probeerde hij nogmaals naar hen toe te lopen.

Liefdevolle ouders staan altijd klaar met uitgestrekte armen om zelfs de kleinste stap in de juiste richting toe te juichen. Ze weten dat onze bereidheid

om het keer op keer te proberen tot vooruitgang en succes zal leiden.

De Heiland predikte dat we als een klein kind moeten worden om het koninkrijk van God te kunnen beërven.⁷ Daarom is het eerste beginsel, geestelijk gesproken, dat we moeten doen wat we als kinderen deden.⁸

Met de nederigheid en bereidheid van een kind moeten we ons op onze Vader in de hemel en onze Heiland concentreren en nooit de hoop opgeven, ook niet als we vallen. Onze liefdevolle hemelse Vader verheugt zich in elke gelovige stap, en als we vallen, verheugt Hij zich in alles wat we doen om weer op te staan en het opnieuw te proberen.

In geloof handelen

Het tweede beginsel wordt geïllustreerd door twee getrouwe heiligen, die beiden heel erg graag een eeuwige metgezel wilden vinden. Beiden zetten diepgelovige stappen.

Joeri, een Russische heilige der laatste dagen, bracht het offer om voor een lange reis naar de tempel te sparen en die te ondernemen. In de trein viel zijn oog op een mooie vrouw met een stralend gezicht en hij kreeg het gevoel dat hij haar over het evangelie moest vertellen. Omdat hij niet wist hoe hij het moest aanpakken, begon hij in het Boek van Mormon te lezen, in de hoop dat dat haar zou opvallen.

Joeri wist niet dat de vrouw, Marija, al een heilige der laatste dagen was. Omdat zij op haar beurt niet wist dat Joeri ook lid van de kerk was, en na het gevoel te hebben gekregen dat ze hem over het evangelie moest vertellen, begon Marija ook in het Boek van Mormon te lezen, in de hoop dat dat hem zou opvallen.

Toen zij op hetzelfde moment opkeken, waren Joeri en Marija verbijsterd dat ze beiden het Boek van Mormon in hun hand hadden — en ja, ze werden verliefd en lieten zich in de tempel aan elkaar verzegelen. Tegenwoordig dragen Joeri en Marija Koetepov uit Voronezj (Rusland), nu ze eeuwige partners zijn, veel bij aan de opbouw van de kerk in Rusland.

De nadruk ligt hier niet alleen op de bereidheid van dit paar om in geloof te handelen. Het gaat hier ook over een tweede beginsel: de Heer vult onze bereidheid om in geloof te handelen meer dan evenredig aan. Onze bereidheid om een stap te zetten, wordt niet alleen beloond, maar overtroffen door de zegeningen die de Heer beloofd heeft.

Onze hemelse Vader en onze Heiland willen ons maar wat *graag* zegenen. Zij vragen per slot van rekening maar een tiende deel terug van waar Zij ons mee gezegend hebben en beloven daarna de vensters van de hemel te openen!⁹

Wanneer wij bereidwillig met geloof

in Jezus Christus handelen en de volgende stap zetten, in het bijzonder een minder prettige stap die verandering of bekering vergt, worden we met kracht gezegend.¹⁰

Ik getuig dat de Heer ons naar en *door* onze volgende stappen zal leiden. Hij zal onze inspanningen ruimschoots met zijn kracht aanvullen als we bereid zijn het te blijven proberen, ons te bekeren en met geloof in onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, voorwaarts te gaan.

Er worden niet alleen geestelijke gaven beloofd aan hen die God liefhebben en al zijn geboden in acht nemen, maar gelukkig ook aan hen 'die ernaar stre[ven] dat te doen'.¹¹ Wie blijven streven en proberen, zullen kracht krijgen.

Twee essentiële wegwijzers die we wekelijks op onze reis naar onze Vader in de hemel tegenkomen, zijn het eeuwigdurende verbond van de verordening van het avondmaal en onze sabbatheiliging. President Russell M. Nelson heeft ons in de vorige algemene conferentie geleerd dat de sabbat een gave van de Heer aan ons is. Onze toegewijde wekelijkse inachtneming van de sabbat is ons teken aan de Heer dat we Hem liefhebben.¹²

Elke sabbat getuigen we dat we bereid zijn om zijn naam 'op [ons] te nemen en Hem altijd indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden'.¹³ In ruil voor ons bekeerlijke hart en onze toewijding, hernieuwt de Heer de beloofde vergeving van zonden en stelt Hij ons in staat om 'zijn Geest altijd bij [ons te] hebben'.¹⁴ De invloed van de Heilige Geest verbetert, sterkt, onderwijst en leidt ons.

Als we de Heiland elke sabbat indachtig zijn en, ons hart geven door middel van die twee belangrijke wegwijzers, worden onze inspanningen ruimschoots aangevuld door de

Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

HET EERSTE PRESIDIDIUM

Henry B. Eyring
Eerste raadgever

Thomas S. Monson
President

Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

HET PRESIDIDIUM DER ZEVENTIG

L. Whitney Clayton

Donald L. Hallstrom

Richard J. Maynes

Craig C. Christensen

Ulisses Soares

Lynn G. Robbins

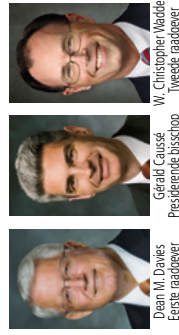
Gerrit W. Gong

ALGEMENE ZEVENTIGERS

(namen in alfabetische volgorde)

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Dean M. Davies
Eerste raadgever

Gerald Causse
Presiderende bisschop

W. Christopher Maddell
Tweede raadgever

ALGEMENE FUNCTIONARISSEN

Devin G. Durant
Eerste raadgever

Tad R. Callister
President

Brian K. Ashton
Tweede raadgever

Carol F. McConkie
Eerste raadgever

Bonnie L. Osarson
President

Neill F. Marriott
Tweede raadgever

Carole M. Stephens
Eerste raadgever

Linda K. Burton
President

Linda S. Reeves
Tweede raadgever

JONGEVROUWEN

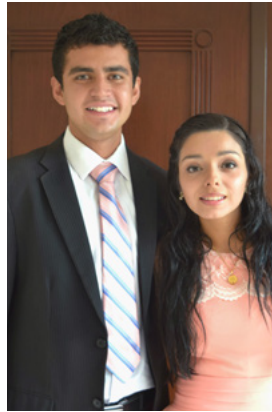
ZUSTERSHULPVERENIGING

JEUGDWERK

JONGEMANNEN

Met de klok mee van linksboven zijn er kerkleden en zendingen afgebeeld uit Drammen (Noorwegen); Arica (Chili); Belize-Stad (Belize); Athens (Georgia, VS); Cavite City (Cavite, Filipijnen); Orange County (Californië, VS); Kiev (Oekraïne); en Bermejillo (Durango, Mexico).

zegeningen die Hij belooft. Hij belooft ons dat ons de volheid van de aarde toekomt als we de sabbat heiligen.¹⁵

Het pad terug naar onze Vader in de hemel voert naar het huis van de Heer, waar we gezegend worden met heilsvorordeningen voor onszelf en voor onze overleden dierbaren. President Boyd K. Packer heeft verklaard dat de 'verordeningen en verbonden onze geloofsbrieven voor toelating in [Gods] tegenwoordigheid zijn.'¹⁶ Ik bid dat we altijd een tempelaanbeveling waardig zijn en die geregeld gebruiken om in de tempel te dienen.

De natuurlijke mens overwinnen

Het derde beginsel is dit: we moeten ons verzetten tegen de neiging van de natuurlijke mens om iets uit te stellen of op te geven.¹⁷

Op onze reis langs het verbondspad maken we fouten, en niet slechts één keer. Sommigen onder ons kampen met gewoonten of verslavingen waar we machteloos tegenover staan. Maar geloof in onze hemelse Vader en in Jezus Christus is een handelings- en machtsbeginsel.¹⁸ Als we bereid zijn te handelen, ontvangen wij de kracht om ons te bekeren en te veranderen.

We falen alleen als we er niet in slagen om nog een gelovige stap voorwaarts te zetten. We zullen niet, we kunnen niet, falen als we een getrouw span met de Heiland vormen, want Hij heeft nooit gefaald en zal ons niet in de steek laten!

Belofde zegeningen

Ik beloof u dat elke gelovige stap kan rekenen op hulp uit de hemel. Hemelse leiding volgt als we tot onze hemelse Vader bidden, op onze Heiland vertrouwen en Hem volgen, en naar de Heilige Geest luisteren. We krijgen kracht op grond van het zoenoffer van Jezus Christus.¹⁹ Genezing en vergeving vloeien voort uit Gods genade.²⁰ Wijsheid en geduld vallen ons ten deel als we op de timing van de

Heer vertrouwen. Als we Gods levende profeet, president Thomas S. Monson, volgen, zullen we beschermd worden.

U bent geschapen 'opdat [u] vreugde zult hebben',²¹ de vreugde die u zult voelen als u waardig naar uw hemelse Vader en de Heiland terugkeert en hun hartelijke omhelzing ervaart.

Ik getuig van deze absolute waarheden. Uw liefdevolle hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, leven. Zij kennen u. Zij hebben u lief. Zij vragen u liefdevol de volgende stap naar Hen te zetten. Wacht er niet mee. Zet die stap nu. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Moroni 7:40–41.
2. 1 Nephi 10:21; zie ook Mozes 6:57.
3. Zie Alma 5:21, 27; Leer en Verbonden 50:28.
4. Zie Moroni 10:32.
5. Zie Mosiah 4:6–7; Alma 34:9; Moroni 7:41.
6. Moroni 7:33.
7. Zie 3 Nephi 11:38.
8. Zie Mosiah 3:19; Moroni 8:10.
9. Zie Maleachi 3:10; Leer en Verbonden 41:1.
10. Zie Moroni 7:33.
11. Leer en Verbonden 46:9.
12. Zie Russell M. Nelson, 'De sabbat is een verlustiging', *Liahona*, mei 2015, 129–132.
13. Moroni 4:3; zie ook Leer en Verbonden 20:77.
14. Leer en Verbonden 20:77.
15. Zie Leer en Verbonden 59:9–10, 13, 15–16.
16. Boyd K. Packer, 'Covenants', *Ensign*, mei 1987, 24.
17. Zie Mosiah 3:19.
18. Zie *Lectures on Faith* (1985), 3.
19. Zie Moroni 7:33.
20. Zie Moroni 10:32.
21. 2 Nephi 2:25.

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Wees niet bevreesd, geloof alleen

Als we ervoor kiezen om te geloven, geloof tot bekering te oefenen, en onze Heiland, Jezus Christus, te volgen, openen we onze geestelijke ogen voor onvoorstelbare pracht.

Babylon en Daniël

Tweeduizend zeshonderd jaar geleden was Babylon de indrukwekkendste grootmacht. Een zekere historicus heeft de stadsmuur rond Babylon als ruim 90 meter hoog en 25 meter dik beschreven. Hij schreef: 'Er is in grootsheid geen enkele stad die aan Babylon kan tippen.'¹

In die tijd was Babylon toonaangevend op het gebied van studie, rechtspraak en filosofie. Zijn militaire macht was ongeëvenaard. De macht van Egypte verbleekte erbij. Babylon viel de Assyrische hoofdstad, Ninevé, binnen, plunderde haar en brandde haar plat. De Babyloniërs namen met gemak Jeruzalem in en voerden de beste en slimste kinderen van Israël gevangelijk naar Babylon om koning Nebukadnezar te dienen.

Een van die gevangenen was de jonge Daniël. Veel geleerden menen dat Daniël op dat moment tussen twaalf en zeventien jaar was. Denk daar eens even over na, geliefde jonge Aäronisch-priesterschapsdragers: Daniël was zeer waarschijnlijk jullie leeftijd toen hij naar het hof van de

koning gebracht werd om er in de taal, wetten, godsdienst en wetenschap van het wereldse Babylon onderricht te worden.

Kun je je voorstellen hoe hij zich gevoeld moet hebben toen hij thuis weggerukt, achthonderd kilometer ver

weggevoerd en in de godsdienst van zijn vijanden onderricht werd?

Daniël was geleerd Jehova te volgen. Hij geloofde in en aanbad de God van Abraham, Izak en Jakob. Hij had de woorden van de profeten bestudeerd en wist van Gods handelingen met de mens.

Maar nu was hij op zeer jonge leeftijd een gevangene en leerling in Babylon. Hij moet enorm onder druk gezet zijn om zijn overtuigingen op te geven en die van Babylon over te nemen. Maar hij bleef zijn geloof trouw — in woord en daad.

Velen onder u weten hoe het voelt om een impopulaire waarheid te verdedigen. Op het internet noemen we beledigende berichten van mensen die het niet eens met ons zijn 'flames' [letterlijk: vlammen]. Maar Daniël riskeerde niet alleen publieke spot. In Babylon ontvingen de mensen die de godsdienstige leiders in twijfel trokken niet alleen figuurlijke, maar ook letterlijke 'flames'. Kijk maar eens naar Daniëls vrienden Sadrach, Mesach en Abed-Nego.²

Ik denk niet dat het voor Daniël makkelijk was om in zo'n omgeving volgens zijn geloof te leven. Sommige mensen zijn met een gelovig hart gezegend — hun geloof lijkt wel een hemels geschenk. Maar ik denk dat Daniël net zoals zovelen van ons aan zijn getuigenis moest werken. Ik ben ervan overtuigd dat Daniël vele uren biddend op zijn knieën doorgebracht heeft om zijn vragen en angsten op het altaar van geloof te leggen en vervolgens gewacht heeft tot de Heer hem begrip en wijsheid schonk.

En de Heer zegende Daniël. Hoewel zijn geloof aan de kaak gesteld en bespot werd, bleef hij trouw aan hetgeen waarvan hij door ervaring wist dat het waar was.

Daniël geloofde. Daniël twijfelde niet.

En toen kreeg koning Nebukadnezar op zekere nacht een droom die hem verontrustte. Hij liet zijn team van geleerden en raadgevers bijeenkomen en eiste dat ze zijn droom zouden beschrijven en uitleggen.

Uiteraard konden ze dat niet. 'Niemand kan doen wat u van ons vraagt', pleitten ze. Maar dat maakte Nebukadnezar alleen maar kwader en hij beval alle wijzen, magiërs, bezweerders en raadgevers — onder wie Daniël en de andere jongeren uit Israël — in stukken te houwen.

Als u het boek Daniël kent, weet u wat er daarna gebeurde. Daniël vroeg Nebukadnezar om wat extra tijd en hij en zijn trouwe vrienden richtten zich tot de bron van *hun* geloof en morele kracht. Op dat cruciale moment baden ze tot God om hulp. En 'toen werd aan Daniël in een nachtvisioen de verborgenheid geopenbaard.'³

Daniël, de jongen uit een veroverd land — die vanwege zijn vreemde geloof gepest en vervolgd was — ging naar de koning en beschreef en verklaarde de droom.

Vanaf die dag werd Daniël, als gevolg van zijn getrouwheid aan God, raadgever van de koning en stond hij in heel Babylon bekend om zijn wijsheid.

De jongen die geloofde en volgens zijn geloof leefde, was een man van God geworden. Een profeet. Een rechtschapen prins.⁴

Zijn wij zoals Daniël?

Ik vraag u allen die het heilige priesterschap van God dragen: bent u zoals Daniël?

Bent u God trouw?

Doet u ook wat u zegt of bent u slechts op zondag christen?

Stemt uw dagelijks gedrag overeen met wat u beweert te geloven?

Helpt u 'de armen en de behoeftigen, de zieken en de bezochten'?'⁵

Spreekt u loze woorden of past u ze enthousiast in de praktijk toe?

Broeders, ons is veel gegeven. We zijn in de goddelijke waarheden van het herstelde evangelie van Jezus Christus onderricht. Ons is priesterschapsgesegd toevertrouwd om onze naasten te helpen en het koninkrijk van God op aarde op te bouwen. Dit is een tijd waarin geestelijke kracht uitgestort

wordt. We hebben de volledige waarheid. We bezitten de priesterschapssleutels om op aarde en in de hemel te verzegelen. We hebben meer toegang tot heilige Schriften en leringen van hedendaagse profeten en apostelen dan ooit tevoren.

Lieve vrienden, laten we die zaken niet lichtvaardig opvatten. Met die zegeningen en voorrechten gaan grote verantwoordelijkheden en plichten gepaard. Laten we er ook echt staan.

Het oude Babylon is nog slechts een ruïne. Zijn majesteit is lang

vervlogen. Maar de wereldse en goddeloze aspecten van Babylon bestaan nog altijd. Nu is het onze taak om gelovig in een ongelovige wereld te zijn. Het is onze moeilijke taak om de beginselen van het herstelde evangelie van Jezus Christus dagelijks na te leven en de geboden van God te onderhouden. We moeten onder groepsdwang kalm blijven, ons niet door populaire trends of valse profeten laten beïnvloeden, de spot van de goddelozen negeren, de verleidingen van de boze weerstaan en onze eigen luiheid overwinnen.

Denk hier eens over na. Hoe makkelijk zou het voor Daniël geweest zijn om zich gewoon naar Babylon te schikken? Hij had de gedragsregels van God aan de kinderen van Israël naast zich kunnen neerleggen. Hij had zich aan de lekkernijen van de koning kunnen vergasten en naar hartenlust van de wereldse geneugten van de natuurlijke mens kunnen genieten. Dan zou hij niet bespot geweest zijn.

Hij zou populair geweest zijn.

Hij zou erbij gehoord hebben.

Zijn pad zou misschien heel wat makkelijker geweest zijn.

Alleszins tot op de dag dat de koning een verklaring van zijn droom vroeg. Dan zou Daniël ontdekt hebben dat hij net als de andere 'wijzen' in Babylon niet meer met de ware

bron van licht en wijsheid in verbinding stond.

Daniël heeft zijn toets doorstaan. De onze duurt nog voort.

De moed om te geloven

Satan, onze tegenstander, wil dat we mislukken. Hij verspreidt leugens om ons geloof te vernietigen. Hij maakt ons wijs dat twijfelaars, sceptici en cynici ontwikkeld en intelligent zijn, terwijl mensen die in God en zijn wonderen geloven naïef, blind of gehersenspoeld zijn. Satan beweert dat het cool is om aan geestelijke gaven en de leringen van ware profeten te twijfelen.

Ik wou dat ik iedereen deze eenvoudige waarheid kon laten begrijpen: wij *geloven* in God vanwege zaken die we met ons hart en verstand *weten*, niet vanwege zaken die we *niet weten*. Onze geestelijke ervaringen zijn soms te heilig om in wereldse termen te bespreken, maar dat betekent niet dat we ze niet hebben.

Onze hemelse Vader heeft voor zijn kinderen een geestelijke feestmaaltijd bereid met het voortreffelijkste eten dat u zich maar kunt voorstellen — en toch stellen cynici zich tevreden met vanaf een afstand toekijken en aan hun beker met scepticisme, twijfel en respectloosheid nippen.

Waarom zou iemand genoeg nemen met het kaarslicht van zijn eigen

begrip als hij door zich tot onze hemelse Vader te richten de stralende zon van geestelijke kennis kan ervaren die zijn verstand met wijsheid zou verruimen en zijn ziel met vreugde zou vervullen?

Als we met andere mensen over ons geloof praten, krijgen we vaak te horen: 'Ik wou dat ik ook zo kon geloven.'

In zo'n uitspraak is een andere leugen van Satan vervat, namelijk dat geloof alleen voor bepaalde mensen weggelegd is. Geloof is niet magisch. Maar *willen* geloven is de noodzakelijke eerste stap! God is geen aannemer des persoons.⁶ Hij is uw Vader. Hij wil met u praten. Maar het vergt enige wetenschappelijke nieuwsgierigheid — het beproeven van het woord van God — en het oefenen van een 'sprankje geloof'.⁷ Het vergt ook enige nederigheid. En het vergt een open hart en een open geest. Het vergt *zoeken* in de volledige betekenis van het woord. En misschien is het moeilijkste wel dat het geduld en op de Heer wachten vergt.

Als we geen moeite doen om te geloven, zijn we zoals de man die de stekker van een lamp verwijderd en dan de lamp verwijt dat ze geen licht geeft.

Ik was onlangs verbaasd en bedroefd toen ik over een Aäronisch-priesterschapsdrager hoorde die er blijkbaar trots op was dat hij zich van God verwijderd had. Hij zei: 'Als God

Zich aan mij openbaart, zal ik geloven. Ondertussen vertrouw ik op mijn eigen kennis en intellect om me naar de waarheid te leiden.’

Ik weet niet wat er zich in het hart van deze jonge man afspeelt, maar ik heb echt medelijden met hem. Hij verwierp de gaven die God hem wilde schenken zo makkelijk. Die jonge man had de stekker van de lamp verwijderd en was toen zelfvoldaan omdat hij opgemerkt had dat er geen licht was.

Helaas is dat in deze tijd een vrij populaire houding. Door de bewijslast bij God te leggen, denken we een uitvlucht te hebben om de geboden van God niet te onderhouden en geen verantwoordelijkheid voor onze band met onze hemelse Vader te nemen.

Broeders, laat dit duidelijk zijn: cynisme is niet edel noch indrukwekkend. Scepticisme is makkelijk — iedereen kan sceptisch zijn. Getrouwheid daarentegen vergt morele kracht, toewijding en moed. Wie zich aan zijn geloof vastklampt, is veel indrukwekkender dan wie aan twijfel toegeeft

als er vragen of bezorgdheden opduiken.

Maar het is weinig verrassend dat geloof door de samenleving niet gewaardeerd wordt. De wereld heeft een lange geschiedenis van zaken verwerpen die men niet begrijpt. En men heeft het vooral moeilijk om zaken te begrijpen die men niet kan zien. Maar omdat we iets niet met onze fysieke ogen kunnen zien, wil dat niet zeggen dat het niet bestaat. Er is inderdaad ‘meer in hemel en op aarde [...] dan waarover gedroomd wordt’ in onze schoolboeken, wetenschappelijke tijdschriften en wereldse filosofieën.⁸ Het heelal is vol prachtige en verbazingwekkende wonderen — zaken die alleen geestelijke ogen kunnen begrijpen.

De belofte van geloof

Als we ervoor kiezen om te geloven, geloof tot bekering te oefenen, en onze Heiland, Jezus Christus, te volgen, openen we onze geestelijke ogen voor onvoorstelbare pracht. Zo groeit ons geloof en zien we nog meer.⁹

Broeders, ik getuig dat de Heiland zelfs in de moeilijkste tijden tot u zal zeggen wat Hij tot een bezorgde vader op een drukke straat in Galilea gezegd heeft: ‘Wees niet bevreesd, geloof alleen.’¹⁰

We kunnen ervoor kiezen om te geloven.

Want in geloof ontdekken we de dageraad van het licht.

We zullen de waarheid ontdekken.¹¹

We zullen gemoedsrust krijgen.¹²

Dankzij ons geloof zullen we nooit hongeren en nooit dorsten.¹³ De gaven van Gods genade zullen ons in staat stellen ons geloof trouw te blijven en zullen onze ziel vullen zoals ‘een bron [...] van water dat opwelt tot in het eeuwige leven.’¹⁴ We zullen ware en blijvende vreugde ervaren.¹⁵

Dus, beste vrienden, geliefde broeders van het priesterschap Gods:

Heb de moed om te geloven.

Wees niet bevreesd, geloof alleen.

Voeg u bij Daniël.

Ik bid dat ieder van ons — jong en oud — hernieuwde kracht, moed en het verlangen om te geloven mag vinden. In de naam van onze Meester, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Herodotus, *The History of Herodotus*, vertaald door George Rawlinson, 4 delen (1875), deel 1, 244.
2. Sadrach, Mesach en Abed-Nego werden in een brandende vuuroven geworpen (zie Daniël 3).
3. Daniël 2:19.
4. Zie Daniël 2.
5. Leer en Verbonden 52:40.
6. Zie Handelingen 10:34–35.
7. Alma 32:27.
8. William Shakespeare, *Hamlet*, eerste bedrijf, vijfde toneel, regels 167–168.
9. Zie Leer en Verbonden 50:24.
10. Markus 5:36.
11. Zie Moroni 10:3–5.
12. Zie Jesaja 26:3.
13. Zie Johannes 6:35.
14. Johannes 4:14.
15. Zie 2 Nephi 2:25.

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

U staat er in het werk niet alleen voor

*Terwijl u de ene priesterschapstaak na de andere uitvoert,
zult u zien dat de Heer u in het werk bijstaat.*

Geliefde broeders, we zijn dankbaar dat de Heer ouderling Ronald A. Rasband, ouderling Gary E. Stevenson en ouderling Dale G. Renlund als apostelen van de Heer Jezus Christus heeft geroepen. We steunen hen met ons hart, onze gebeden en ons geloof.

We weten dat ze tot veel in staat zijn. Toch zullen ze, zoals we allemaal doen, in hun roeping de bevestiging nodig hebben dat de Heer met hen is in zijn werk. Zowel de pasgeroepen diaken als de meest ervaren hogepriester die een nieuwe roeping krijgt, hebben dat vertrouwen nodig.

Dat vertrouwen groeit als u begint in te zien dat Hij u door zijn dienstknechten geroepen heeft. Ik wil dat u weet dat als u uw deel doet, de Heer zijn macht aan uw inspanningen zal koppelen.

Elke roeping in het koninkrijk van de Heer vergt meer dan ons menselijk oordeel en onze persoonlijke kracht. Die roepingen vergen de hulp van de Heer, die ook zal komen. Zelfs de nieuwste diaken zal dat ontdekken en zal door de jaren heen blijven bijleren.

Een van mijn kleinzoons is hier vanavond in zijn eerste

priesterschapsbijeenkomst. Hij is zes dagen geleden tot diaken geordend. Hij verwacht waarschijnlijk dat zijn eerste priesterschapsplicht aanstaande zondag het rond dienen van het avondmaal is. Ik bid dat hij dat moment mag zien voor wat het werkelijk is.

Hij denkt misschien dat zijn werk voor de Heer het aanbieden van de avondmaalsschaal aan de mensen in de avondmaalsdienst is. Maar het doel van de Heer is meer dan mensen aan het avondmaal te laten deelnemen. Hij wil dat ze een verbond nakomen, waarmee ze het eeuwige leven kunnen bereiken. En om dat te verwezenlijken moet de Heer de persoon aan wie de diaken de schaal aanbiedt, een geestelijke ervaring geven.

Ik heb dat eens in een zorgcentrum zien gebeuren, toen een diaken zich vooroverboog om een vrouw met wit haar het avondmaal te bedienen. Ze bekeek het brood als iets kostbaars. Ik herinner me haar glimlach nog steeds toen ze van het avondmaal nam, vervolgens de diaken over zijn hoofd aaide en hardop 'O, bedankt!' zei.

Die diaken voerde gewoon zijn priesterschapsplicht uit. Maar de Heer

vergrootte de invloed van zijn handeling. Het was duidelijk dat die dame de Heiland indachtig was aangezien ze oprecht dankbaar voor de inspanning van de diaken was. Toen hij haar het avondmaal bediende, kreeg ze de bevestiging dat ze de Geest bij zich zou hebben. Ze stond er die dag in het verzorgingstehuis niet alleen voor. Noch stond de diaken er in zijn priesterschapswerk alleen voor.

Een jonge leraar in het Aäronisch priesterschap voelt misschien niet dat hij met de Heer samenwerkt als hij bij een gezin op huisonderwijs gaat. Ik kan me nog steeds het eenvoudige getuigenis van een jonge huisonderwijscollega herinneren die bij ons thuis kwam. De Geest bevestigde zijn woorden aan mij en aan ons gezin. Hij herinnert zich die dag misschien niet meer, maar ik wel.

De Heer zal de impact van de inspanningen van een jonge man opnieuw vergroten als hij priester wordt. De eerste persoon die hij bijvoorbeeld doopt, is misschien een jonge persoon die hij niet eens kent. Hij maakt zich misschien zorgen dat hij iets verkeerd zegt of de verordening foutief verricht.

Maar de Heer, wiens dienstknecht hij is, zal zijn roeping grootmaken. De persoon die hij doopt, heeft gekozen om het pad naar het eeuwige leven te bewandelen. De Heer zal het grotere deel voor zijn rekening nemen. Dat deed Hij eens voor mij toen de jongen die ik gedoopt had me met tranen in de ogen toefluisterde: 'Ik ben rein. Ik ben rein.'

Terwijl u de ene priesterschapstaak na de andere uitvoert, zult u zien dat de Heer u in het werk bijstaat. Dat leerde ik toen ik jaren geleden in een ringconferentie met een quorum-president ouderlingen sprak. Er werden

Oslo (Noorwegen)

tijdens die conferentie meer dan veertig mannen voorgesteld die het Melchizedeks priesterschap zouden ontvangen.

De ringpresident leunde naar me toe en fluisterde: 'Die mannen waren allemaal minderactieve toekomstige ouderlingen.' Ik vroeg de president verbaasd wat zijn geheim was om die mannen te redden.

Hij wees naar een jonge man achter in de kapel. Hij zei: 'Daar zit hij. De meeste mannen zijn dankzij die quorumpresident ouderlingen teruggebracht.' Hij zat op de achterste rij, droeg vrijetijdskleding en zat met lang uitgestrekte benen en gekruiste voeten met afgedragen schoenen voor zich.

Ik vroeg de ringpresident me na de bijeenkomst aan hem voor te stellen. Ik zei tegen de jonge man dat ik verbaasd was over wat hij bereikt had en vroeg hoe hij het voor mekaar gekregen had. Hij haalde zijn schouders op. Hij vond duidelijk niet dat hij lof verdiende.

Toen zei hij zachtjes: 'Ik ken alle inactieve mannen in deze stad. Het merendeel heeft een pick-up. Ik heb er ook een. Ik was mijn pick-up waar zij hun auto ook wassen. Na een tijdje worden we vrienden.'

'Dan wacht ik tot er iets in hun leven fout gaat. Dat gebeurt altijd. Ze vertellen me erover. Ik luister en bekritisiseer hen niet. Als ze daarna zeggen: "Er is iets fout in mijn leven. Er moet gewoon iets beters zijn", vertel ik ze wat er ontbreekt en waar ze het kunnen vinden. Soms geloven ze me en dan neem ik ze met me mee.'

U ziet waarom hij bescheiden was. Hij was bescheiden omdat hij wist dat hij maar een klein deel gedaan had en dat de Heer de rest deed. De Heer had het hart van die mannen in hun beproevingen geraakt. De Heer had hun het gevoel gegeven dat er iets beters moest zijn en de hoop dat ze dat konden vinden.

De jonge man die, net als u, dienstknecht van de Heer was, geloofde eenvoudigweg dat als hij zijn kleine deel deed, de Heer die mannen huiswaarts zou leiden naar het geluk dat alleen Hij hun kon schenken. Deze man wist ook dat de Heer hem als quorumpresident ouderlingen geroepen had omdat hij zijn deel zou doen.

Er zullen in uw werkzaamheden tijden zijn waarin u het opmerkelijke en zichtbare succes van die jonge quorumpresident ouderlingen niet zult hebben. In zulke tijden moet u erop vertrouwen dat de Heer u door zijn gezaghebbende dienstknechten geroepen heeft omdat Hij wist dat u uw deel zou doen. Geloof in de roeping van de dienstknechten van de Heer was cruciaal

voor mijn overgrootvader Henry Eyring toen hij op zending was.

Op 11 maart 1855 liet hij zich in St. Louis (Missouri, VS) dopen. Erastus Snow ordende hem kort daarop tot priester. De president van de ring St. Louis, John H. Hart, riep hem op 6 oktober op zending naar de Cherokees.¹ Op 11 oktober werd hij tot ouderling geordend. Op 24 oktober vertrok hij te paard op zending naar de Cherokees. Hij was twintig jaar en nog maar zeven maanden lid van de kerk.

Als er één priesterschapsdrager was die zich terecht onbekwaam of onvoorbereid mocht voelen, dan was dat Henry Eyring wel. De enige reden waarom hij de moed had om te gaan, was dat hij in zijn hart wist dat God hem door zijn gezaghebbende dienstknechten geroepen had. Dat was de bron van zijn moed. Dat moet ook de bron van onze moed om te volharden zijn, wat onze roeping in het priesterschap ook is.

Na drie moeilijke jaren als zending werd ouderling Eyring, na de dood van zijn zendingspresident, tijdens een bijeenkomst op 6 oktober 1858

zelf als zendingspresident voorgesteld en gesteund. Hij was zo verbaasd en geschokt als iedere nieuwe diaken zou zijn. Hij schreef: ‘Het was vrij verrassend dat ik tot die belangrijke positie geroepen werd, maar aangezien het de wil van de leiders van de kerk was, aanvaardde ik de roeping goedsmoeds, hoewel ik tegelijkertijd besepte hoe zwak en onervaren ik was.’²

President Eyring reisde in 1859 naar de Cherokees, Creeks en Choc-taws. Door zijn inspanningen voegde de Heer, met de woorden van Henry, ‘een aantal leden aan de kerk toe’. Hij stichtte twee gemeenten, maar merkte dat ‘weinigens zich actief voor het werk inzetten’.³

Een jaar later had Henry het probleem dat de politieke leiders onder het volk dat hij diende de mormoonse zendelingen niet meer toestonden om hun werk te doen. Terwijl hij zich afvroeg wat hij moest doen, herinnerde hij zich de instructie van zijn voormalige zendingspresident om zijn zending tot 1859 te verlengen.⁴

In oktober van datzelfde jaar vroeg Henry president Brigham Young om raad, maar hij kreeg geen antwoord. Henry schreef: ‘Aangezien ik niets van het presidium van de kerk hoorde, riep ik de Heer aan in gebed, en vroeg ik Hem om me zijn wil bekend te maken over de vraag of ik langer moest blijven of naar Zion moest gaan.’

Hij ging verder: ‘Ik kreeg de volgende droom als antwoord op mijn

gebed. Ik droomde dat ik in [Salt Lake City] aangekomen was en meteen naar het kantoor van [president Brigham] Young ging, waar ik hem aantrof. Ik zei: “[President] Young, ik heb mijn zendingsgebied verlaten, ik ben uit eigen initiatief gekomen, maar als dat fout was, ben ik bereid terug te keren en mijn zending voort te zetten.” [De profeet] antwoordde [in de droom]: “U bent lang genoeg gebleven, het is goed zo.”

Henry schreef in zijn dagboek: ‘Ik had al eerder dromen gehad die letterlijk uitgekomen waren en geloofde daarom dat deze ook in vervulling zou gaan. Ik bereidde me meteen op de reis voor.’

Hij kwam op 29 augustus 1860 in Salt Lake City aan en had bijna heel de weg te voet afgelegd. De volgende dag ging hij naar het kantoor van president Brigham Young.⁵

Henry beschrijft de ervaring met deze woorden: ‘[Ik] vroeg [president] Young om een gesprek en hij ontving [me] zeer hartelijk. Ik zei: “[President] Young, ik ben uit eigen initiatief gekomen, maar als dat fout was, ben ik bereid terug te keren en mijn zending voort te zetten.” [Brigham Young] antwoordde: “Het is goed, we hadden je al verwacht.”

Henry beschreef zijn vreugde als volgt: ‘En zo ging mijn droom letterlijk in vervulling.’⁶

Zijn vreugde vloeide voort uit de bevestiging dat de Heer met hem meewerkte en over hem waakte. Hij leerde wat op ons allen van

toepassing is: de dienstknechten van de Heer krijgen inspiratie om de wil van de Heer te weten te komen. En Henry Eyring kreeg de bevestiging van iets wat ik ook weet, namelijk dat de profeet, als president van de priesterschap, inspiratie van God ontvangt om over de dienstknechten van de Heer te waken en voor hen te zorgen, en ze te roepen.

Ongeacht uw roeping in het priesterschap hebt u misschien wel eens het gevoel gehad dat uw hemelse Vader Zich niet om u bekommerde. U kunt bidden om zijn wil te weten te komen, en als u dat doet met het oprechte verlangen om *alles wat* Hij van u vraagt te doen, zult u antwoord ontvangen.

Onze hemelse Vader zal u laten voelen dat Hij u kent, dat Hij uw inspanningen waardeert, en dat u de begroeting van de Heer die u zo graag wilt horen waardig bent: ‘Goed gedaan, goede en trouwe [dienstknecht], over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.’⁷

Ik bid dat iedere priesterschapsdrager in geloof de reddende hand zal uitsteken naar iedereen voor wie hij verantwoordelijk is. God zal zijn macht aan de inspanningen van zijn

dienstknecht koppelen. Harten zullen geraakt worden en keuzes maken die hen op het evangeliepad naar geluk en weg van verdriet zullen leiden.

Ik bid ook dat iedere priesterschapsdrager in zijn priesterschapsroeping de liefdevolle en waakzame zorg van onze hemelse Vader, van de Heiland en van de profeet van God mag voelen.

Ik geef u mijn bijzondere getuigenis dat wij in dienst van de herrezen Heer Jezus Christus zijn. Ik getuig dat Hij ons met kennis van onze vaardigheden en de hulp die we nodig hebben, geroepen heeft. Als wij in zijn dienst ons uiterste best doen, zal Hij onze inspanningen boven onze stoutste verwachtingen zegenen. Ik getuig dat Gods profeet, de president van heel de priesterschap op aarde, door God geïnspireerd is.

Ik ben dankbaar voor het voorbeeld van trouwe priesterschapsdragers in de hele wereld. Onze hemelse Vader en de Heiland zijn u dankbaar omdat u uw deel doet. Ze kennen u, Ze waken over u en Ze hebben u lief. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 'Minutes of the Conference', *St. Louis Luminary*, 13 oktober 1855, 187.
2. Brief van Henry Eyring aan Brigham Young, 7 oktober 1858, Brigham Young Office Files, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City.
3. Verslag van Henry Eyring aan het kantoor van de kerkhistoricus, augustus 1860, Missionary Reports, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City.
4. Zie brief van Henry Eyring aan Brigham Young, 9 oktober 1859, Brigham Young Office Files, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City.
5. Zie President's Office Journals, 31 augustus 1860, deel D, 137, Brigham Young Office Files, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City.
6. Henry Eyring reminiscences, 1896, typoscript, 27–28, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City.
7. Mattheüs 25:23.

President Thomas S. Monson

Onderhoud de geboden

Hij die ons geschapen heeft en ons volmaakt liefheeft, weet precies hoe we moeten leven om het grootst mogelijke geluk te bereiken.

Geliefde broeders, het is fijn om weer bij u te zijn. We zijn vanavond geïnspireerd door de woorden die we gehoord hebben. Ik bid dat ook ik bij mijn toespraak geleid mag worden.

Mijn boodschap vanavond is eenvoudig. Zij is: *onderhoud de geboden*.

God geeft ons geen geboden om ons te frustreren of ons geluk in de weg te staan. Het tegendeel is waar. Hij die ons geschapen heeft en ons volmaakt liefheeft, weet precies hoe we moeten leven om het grootst mogelijke geluk te bereiken. Hij heeft ons richtlijnen gegeven die ons veilig door deze vaak verraderlijke sterfelijke reis kunnen leiden. U kent de woorden van deze bekende lofzang: 'Wees toch gehoorzaam aan de geboden, want dat is veilig, brengt vrede en rust.'¹

Onze hemelse Vader heeft ons zodanig lief dat Hij zegt: *u zult niet liegen; u zult niet stelen; u zult niet echtbreken; u zult uw naaste liefhebben als uzelf* enzovoort.² We kennen de geboden. Hij weet dat als we de geboden onderhouden, ons leven gelukkiger en minder gecompliceerd zal zijn en ons meer voldoening zal schenken. Onze moeilijkheden en problemen zullen draaglijker zijn en we zullen zijn beloofde zegeningen ontvangen. Maar

hoewel Hij ons wetten en geboden geeft, staat Hij ons ook toe om zelf te kiezen of we ze aanvaarden of verwerpen. Onze beslissingen op dat gebied bepalen onze bestemming.

Ik ben ervan overtuigd dat we allemaal het eeuwige leven in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, ten doel hebben. Het is daarom noodzakelijk dat we ons hele leven keuzes maken die ons naar dat hoge doel leiden. We weten echter ook dat de tegenstander ons wil doen mislukken. Hij en

zijn leger blijven proberen om onze rechtschappen verlangens te dwarsbomen. Ze zijn een ernstige en voortdurende bedreiging van ons eeuwig heil tenzij we vastberaden zijn en ons doel blijven nastreven. De apostel Petrus waarschuwt ons: 'Wees [...] waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden.'³

Hoewel we in geen enkele periode van ons leven van verleiding gespaard blijven, hebben jullie, jongemannen, een bijzonder kwetsbare leeftijd bereikt. De tienerjaren zijn voor velen een tijd van onzekerheid, met het gevoel dat je niet goed genoeg bent; ze zijn een zoektocht naar je positie onder je leeftijdgenoten en pogingen om erbij te horen. Je komt misschien in de verleiding om je normen te verlagen en de meute te volgen zodat je aanvaard wordt door de mensen die je als vriend wilt. Wees alsjeblieft sterk en wees op je hoede voor *alles* wat je van eeuwige zegeningen kan beroven. De keuzes die je hier en nu maakt, zijn van eeuwig belang.

We lezen in 1 Korinthe: 'Er zijn [...] zoveel soorten geluiden in de wereld.'⁴ We worden omringd door overredende geluiden, bedrieglijke geluiden, kleinerende geluiden, intellectuele geluiden en verwarrende geluiden. En dat zijn *luide* geluiden.

Ik spoor je aan om de volumeknop zachter te zetten en naar de stille, zachte stem te luisteren die je in veiligheid brengt. Bedenk dat iemand met gezag na je doop zijn handen op je hoofd heeft gelegd, je als lid van de kerk bevestigd heeft en heeft gezegd: 'Ontvang de Heilige Geest.'⁵ Stel je hart open, stel je ziel open, voor het geluid van die bijzondere stem die getuigt van de waarheid. De profeet Jesaja heeft beloofd: 'Met uw eigen oren zult u een woord [...] horen: Dit is de weg, bewandel die.'⁶ Mogen we daar altijd op afgestemd zijn, zodat we die troostende, leidende stem kunnen horen die ons beschermt.

Het verwerpen van de geboden heeft geleid tot wat ik de plagen van deze tijd beschouw. Daar vallen onder andere de plaag van overmatige tolerantie, de plaag van pornografie, de plaag van drugs, de plaag van onzedelijkheid en de plaag van abortus onder. In de Schriften staat dat de tegenstander 'de grondlegger van al deze dingen' is.⁷ We weten dat hij 'de vader van alle leugen [is], om de mensen te misleiden en te verblinden'.⁸

Ik smeed je om alles te vermijden wat je geluk hier in het sterfelijk leven en je eeuwige leven in het hiernamaals kan ontzeggen. De tegenstander zal je met zijn listen en leugens op een glad, hellend pad naar vernietiging leiden als je hem dat toestaat. Je zult je

waarschijnlijk op dat gladde, hellende pad bevinden voor je beseft dat je niet kunt stoppen. Je kent de boodschappen van de tegenstander. Hij roept sluw: *één keer kan geen kwaad; iedereen doet het; wees niet zo ouderwets; de tijden veranderen; je doet er niemand kwaad mee; je bent baas over je eigen leven*. De tegenstander kent ons en weet welke verleidingen we moeilijk kunnen negeren. Het is van cruciaal belang dat we steeds waakzaam zijn, zodat we niet aan zulke leugens en verleidingen toegeven.

Er is grote moed vereist om getrouw te blijven in de almaar toenemende druk om ons heen en bedrieglijke invloeden die de waarheid verbuigen, al het goede en deugdzaam afbreken, en de filosofieën van de mens aanprijzen. Als de geboden door de mens geschreven waren, dan zou de mens het recht hebben om ze bij voorkeur, bij wet of wat dan ook te veranderen. Maar God heeft ons de geboden gegeven. We kunnen ze met onze keuzevrijheid verwerpen. Maar we kunnen ze niet *veranderen*, net zoals we ook de gevolgen niet kunnen veranderen als we ze overtreden.

Mogen we beseffen dat we in dit leven het gelukkigst zullen zijn als we Gods geboden onderhouden en zijn wetten gehoorzamen! Ik hou van de woorden in Jesaja 32, vers 17: 'De vrucht van de gerechtigheid zal vrede zijn, en de uitwerking van de gerechtigheid: rust en veiligheid tot in eeuwigheid.' Die vrede, die veiligheid vloeien alleen uit rechtschapenheid voort.

We kunnen onszelf op het gebied van zonde geen enkele speelruimte toekennen. We kunnen onszelf niet toestaan te geloven dat we de geboden van God 'maar een beetje' kunnen overtreden, want de zonde kan ons met ijzeren hand vastgrijpen. En

het is ondraaglijk pijnlijk om onszelf daaruit te bevrijden. Verslaving aan drugs, alcohol, pornografie en onzedelijkheid bestaat echt en is slechts na een grote strijd en met veel hulp te overwinnen.

Als je op je reis gestruikeld bent, dan beloof ik je dat er een weg terug is. Dat proces heet bekering. Het pad is moeilijk, maar je eeuwige heil hangt ervan af. Dat is toch motivatie genoeg om die moeite op te brengen? Ik smeed je om je hier en nu voor te nemen de nodige stappen te zetten om je volledig te bekeren. Hoe eerder je dat doet, hoe eerder je de vrede, rust en veiligheid zult ervaren waarover Jesaja gesproken heeft.

Ik hoorde onlangs het getuigenis van een vrouw die samen met haar man van het veilige pad afgedwaald was, geboden overtreden had en daardoor bijna haar gezin verwoest

had. Toen ze beiden eindelijk door de dikke waas van verslaving heen konden kijken en beseften hoe ongelukkig ze geworden waren en dat ze hun dierbaren verdriet deden, begonnen ze te veranderen. Het bekeringsproces voelde langzaam aan en was soms pijnlijk, maar met de hulp van priesterschapsleiders, familieleden en goede vrienden vonden ze de weg terug.

Ik lees u een deel van het getuigenis van deze zuster over de genezende kracht van bekering voor: 'Hoe kan een verloren schaap dat in de ban van [zonde] is de vrede en het geluk bereiken die we nu voelen? Hoe kan dat? Het antwoord is [...] dankzij een volmaakt evangelie, een volmaakte Zoon en zijn offer voor mij. [...] Waar duisternis was, is nu licht. Waar wanhoop en verdriet was, is nu vreugde en hoop. De verandering die alleen uit bekering dankzij de verzoening van

Jezus Christus kan voortvloeien, is ons oneindig tot zegen.'

Onze Heiland is gestorven om jou en mij die gezegende gave te schenken. Hoewel het pad moeilijk is, zijn de beloften geldig. De Heer heeft tot wie zich bekeren, gezegd:

'Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw.'⁹

'Ik zal [...] aan [uw] zonde niet meer denken.'¹⁰

We moeten ons hele leven een sterk getuigenis ontwikkelen door de Schriften te bestuderen, door te bidden en over de waarheden van het evangelie van Jezus Christus na te denken. Als het diep geworteld is, zal ons getuigenis van het evangelie, de Heiland en onze hemelse Vader alles beïnvloeden wat we doen.

Ik getuig dat we allen geliefde zonen van onze Vader in de hemel zijn, die met een doel in deze tijd naar de aarde gestuurd zijn en het priesterschap ontvangen hebben zodat we anderen kunnen dienen en Gods werk op aarde kunnen verrichten. Ons is geboden dat priesterschap waardig te blijven.

Broeders, laten we de geboden onderhouden! Er staan ons geweldige en heerlijke dingen te wachten als we dat doen. Ik bid dat dat onze zegen mag zijn, in de naam van Jezus Christus, onze Heiland en onze Verlosser. Amen. ■

NOTEN

1. 'Wees gehoorzaam aan de geboden', *Lofzangen*, nr. 197.
2. Zie Exodus 20:1-17; Mattheüs 22:39.
3. 1 Petrus 5:8.
4. 1 Korinthe 14:10.
5. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 20.3.10.
6. Jesaja 30:21.
7. 2 Nephi 26:22.
8. Mozes 4:4.
9. Jesaja 1:18.
10. Jeremia 31:34.

President Thomas S. Monson

Wees een voorbeeld en een licht

Als we het voorbeeld van de Heiland volgen, krijgen we de gelegenheid om een licht voor anderen te zijn.

Broeders en zusters, het is geweldig om weer bij u te zijn. Zoals u weet zijn er sinds de afgelopen aprilconferentie drie van onze geliefde apostelen uit ons midden heengegaan: president Boyd K. Packer, ouderling L. Tom Perry en ouderling Richard G. Scott. Zij zijn naar hun hemelse huis teruggekeerd. We missen hen. We zijn erg dankbaar voor hun voorbeeld van christelijke liefde en voor de geïnspireerde leringen die ze ons allemaal hebben nagelaten.

We heten onze nieuwste apostelen hartelijk welkom: ouderling Ronald A. Rasband, ouderling Gary E. Stevenson en ouderling Dale G. Renlund. Deze mannen zijn toegewijd aan het werk van de Heer. Ze zijn zeker bekwaam voor de positie waartoe ze geroepen zijn.

Bij het lezen en overpeinzen van de Schriften zijn me onlangs twee teksten in het bijzonder bijgebleven. Beide zijn ons bekend. De eerste tekst komt uit de bergrede: ‘Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.’¹ De tweede Schrifttekst kwam in mij op terwijl ik over de betekenis van de eerste

nadacht. Die tekst komt uit de brief van de apostel Paulus aan Timotheüs: ‘Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid.’²

Volgens mij legt de tweede Schrifttekst grotendeels uit hoe we de eerste kunnen verwezenlijken. We worden een voorbeeld voor de gelovigen door het evangelie van Jezus Christus in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid na te leven. Dan zal ons licht zo schijnen dat anderen het zien.

Ieder van ons is met de gave van het licht van Christus geboren. Als we het voorbeeld van de Heiland volgen en leven zoals Hij leefde en zoals Hij ons leerde, zal dat licht in ons branden en de weg voor anderen verlichten.

De apostel Paulus noemt zes kenmerken van een gelovige, kenmerken waardoor we ons licht kunnen laten schijnen. Laten we ze nader bekijken.

Ik noem de eerste twee kenmerken samen: een voorbeeld in woord en in wandel zijn. Onze woorden kunnen opbouwen en inspireren, of ze kunnen afbreken en kleineren. In de huidige wereld is vloeken aan de orde van de dag en lijkt het ons vrijwel overal te

belagen. We ontkomen er bijna niet aan dat we anderen de namen van de Godheid achteloos en nonchalant in de mond horen nemen. Grof taalgebruik lijkt gemeengoed te zijn geworden in televisieprogramma’s, films, boeken en muziek. Lasterlijke opmerkingen en boze retoriek voeren de boventoon. Laten we elkaar met liefde en respect bejegenen, ons taalgebruik netjes houden en stekende of kwetsende woorden vermijden. Mogen wij het voorbeeld van de Heiland volgen, die

Bermejillo (Durango, Mexico)

tijdens zijn hele bediening tolerantie en vriendelijkheid in zijn woorden betrachte.

Het volgende kenmerk dat Paulus noemt, is liefde, of naastenliefde, die ‘de reine liefde van Christus’³ wordt genoemd. Ik weet zeker dat er binnen onze invloedssfeer mensen zijn die eenzaam, ziek of ontmoedigd zijn. Wij zijn in de gelegenheid hen te helpen en hun geest op te beuren. De Heiland schonk hoop aan de hopelozen en kracht aan de zwakken. Hij genas de zieken; Hij liet de verlamden lopen, de blinden zien, de doven horen. Hij wekte zelfs de doden tot leven. Gedurende zijn bediening reikte Hij in liefde ieder in nood de helpende hand. Als

wij zijn voorbeeld volgen, zullen wij anderen, en onszelf, tot zegen zijn.

We moeten ook een voorbeeld in geest zijn. Dat betekent voor mij dat we naar vriendelijkheid, dankbaarheid, vergevensgezindheid en welwillendheid streven. Die eigenschappen vormen in ons een geest waarmee we iets voor de mensen om ons heen kunnen betekenen. Door de jaren heen heb ik talloze mensen leren kennen die een dergelijke geest bezitten. We ervaren een speciaal gevoel in hun nabijheid, waardoor we met hen om willen gaan en hun voorbeeld willen volgen. Zij stralen het licht van Christus uit en helpen ons zijn liefde voor ons te voelen.

Ter illustratie dat het licht van een zuivere en liefdevolle geest uitgaat en door anderen wordt herkend, vertel ik u een ervaring die ik vele jaren geleden heb gehad.

In die periode waren leiders van de kerk met functionarissen in Jeruzalem in gesprek over een leaseovereenkomst van een stuk grond waarop het Jerusalem Center van de kerk gebouwd zou worden. De vereiste vergunningen zouden alleen verleend worden als de kerk akkoord ging dat onze leden die het centrum gingen gebruiken, geen

zendingswerk zouden doen. Na het sluiten van die overeenkomst merkte een van de Israëliische functionarissen, die de kerk en de kerkleden goed kende, op dat hij wist dat de kerk de afspraak om geen zendingswerk te doen zou nakomen. 'Maar', zei hij, doelend op de studenten die er zouden komen, 'wat gaan we aan het licht in hun ogen doen?'⁴ Moge dat speciale licht altijd in ons schijnen, zodat het door anderen herkend en op waarde geschat wordt.

Een voorbeeld van geloof zijn, houdt in dat we vertrouwen in de Heer en in zijn woord hebben. Het betekent dat we het geloof bezitten en voeden dat onze gedachten en daden stuurt. Ons geloof in de Heer Jezus Christus en in onze hemelse Vader werkt door in alles wat we doen. Te midden van de verwarring van onze tijd, de gewetensconflicten en de beroering van het dagelijks leven, wordt een standvastig geloof een anker voor ons leven. Bedenk dat niemand tegelijkertijd geloof en twijfel kan hebben, want het ene zal het andere verdrijven. Ik herhaal de noodzaak van wat al veel vaker is gezegd: dat we het nodige geloof verwerven en behouden door de Schriften te lezen, te bestuderen

en te overpeinzen. Communicatie met onze hemelse Vader door middel van gebed is essentieel. We kunnen ons niet veroorloven om die dingen te verwaarlozen. De tegenstander en zijn trawanten speuren meedogenloos naar een gat in onze wapenrusting, een hiaat in onze getrouwheid. De Heer heeft gezegd: 'Zoekt ijverig, bidt altijd en weest gelovig, en alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken.'⁵

Tot slot: wij moeten rein zijn, rein naar lichaam en geest en in onze gedachten. We weten dat ons lichaam een tempel is, dat met eerbied en respect behandeld moet worden. We moeten onze gedachten met opbouwende en verheffende zaken vullen en verre van zaken houden die onreinheid in de hand werken. We kunnen de Heilige Geest als constante metgezel bij ons hebben, mits we daartoe waardig zijn. Broeders en zusters, reinheid schenkt ons gemoedsrust en laat ons aanspraak maken op de beloften van de Heiland. Hij heeft gezegd: 'Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.'⁶

Als wij een voorbeeld zijn in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid, zijn wij geschikt om een licht voor de wereld te zijn.

Ik zeg tot u allen, en in het bijzonder tot jullie, jonge mensen, dat nu de wereld steeds verder van de beginselen en richtlijnen afdwaalt die ons door een liefdevolle hemelse Vader gegeven zijn, wij ons van de massa zullen onderscheiden omdat we anders zijn. We onderscheiden ons omdat we ons fatsoenlijk kleden. We zijn anders omdat we niet vloeken en omdat we geen middelen gebruiken die schadelijk voor ons lichaam zijn. We zijn anders omdat we bedenkelijke humor en kleinerende opmerkingen mijden. We zijn anders als we onze gedachten niet laten overspoelen met mediakeuzes die grof en denigrerend zijn en die de Geest bij ons thuis en uit ons leven verdrijven. We onderscheiden ons zeker als we keuzes op moreel gebied maken — keuzes die op evangeliebeginselen en -normen gebaseerd zijn. De zaken die ons onderscheiden van de meeste andere mensen in de wereld, verschaffen ons ook dat licht en die geest die in een steeds duisterdere wereld zullen schijnen.

Het is vaak moeilijk om anders te zijn en alleen te staan in een menigte. Het is natuurlijk om bang te zijn voor wat de anderen zullen denken of zeggen. De woorden in Psalmen bieden troost: 'De Heere is mijn licht en mijn heil, voor wie zou ik vrezen? De Heere

is mijn levenskracht, voor wie zou ik angst hebben?'⁷ Als we Christus het middelpunt van ons leven maken, zal onze angst het veld ruimen voor de moed van onze overtuiging.

Het leven is voor niemand perfect. Soms worden onze uitdagingen en moeilijkheden ons teveel, waardoor ons licht zwakker schijnt. Maar met de hulp van onze hemelse Vader, gekoppeld aan de steun van anderen, kunnen we het licht opnieuw verkrijgen dat ons eigen pad weer zal verlichten en het licht verschaffen dat anderen wellicht nodig hebben.

Ik citeer ter illustratie de ontroerende woorden van een lievelingsgedicht dat ik vele jaren geleden voor het eerst heb gelezen:

*Ik kwam 's nachts een vreemde tegen
met een lamp die niet meer scheen.
Ik bleef staan en hield mijn vlam bij,
zijn lamp brandde al gauw weer
als voorheen.*

*Later stak die nacht een storm op,
de wereld schudde heen en weer.
En toen de wind gaan liggen was,
deed mijn lamp het niet meer!*

*Maar de vreemde kwam weerom —
zijn lamp brandde in volle gloed!
Hij hield de kostbare vlam bij,
zodat die van mij het nu weer doet!⁸*

Broeders en zusters, elke dag zijn er gelegenheden om ons heen om te schijnen, wat onze omstandigheden ook zijn. Als we het voorbeeld van de Heiland volgen, krijgen we de gelegenheid om een licht voor anderen te zijn. Dat kunnen onze eigen familieleden en vrienden, onze collega's, kennissen of volslagen vreemden zijn.

Tot ieder van u zeg ik dat u een zoon of dochter van onze hemelse Vader bent. U bent uit zijn tegenwoordigheid gekomen om enige tijd op deze aarde te vertoeven, om de liefde en leringen van de Heiland uit te stralen, en om uw licht moedig te laten schijnen zodat allen het kunnen zien. Als uw tijd op aarde erop zit en u uw deel hebt gedaan, zult u de heerlijke zegening meemaken om terug te keren en eeuwig bij Hem te wonen.

De woorden van de Heiland zijn uitermate geruststellend: 'Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben.'⁹ Van Hem getuig ik. Hij is onze Heiland en Verlosser, onze Voorspraak bij de Vader. Hij is ons Voorbeeld en onze kracht. Hij is 'het licht dat in de duisternis schijnt'.¹⁰ Dat ieder binnen het bereik van mijn stem zich mag verbinden om Hem te volgen en zo een stralend licht voor de wereld mag worden, is mijn gebed in zijn heilige naam, ja, Jezus Christus de Heer. Amen. ■

NOTEN

1. Mattheüs 5:16.
2. 1 Timotheüs 4:12.
3. Moroni 7:47.
4. Zie James E. Faust, 'The Light in Their Eyes', *Ensign*, november 2005, 20.
5. Leer en Verbonden 90:24.
6. Mattheüs 5:8.
7. Psalmen 27:1.
8. Lon Woodrum, 'Lamps', *The Lighted Pathway*, oktober 1940, 17.
9. Johannes 8:12.
10. Leer en Verbonden 6:21.

Ouderling Ronald A. Rasband
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik sta sprakeloos

Mijn getuigenis van Jezus Christus is op vele bijzondere ervaringen gestoeld, waarin mij zijn grote liefde voor ons allemaal duidelijk is geworden.

Geliefde broeders en zusters waar ook ter wereld, ik ben het Eerste Presidium dankbaar dat het mij heeft verzocht om op deze sabbat mijn nederige getuigenis te geven. De woorden van een favoriete lofzang onder de heiligen der laatste dagen geven mijn gevoelens weer:

*'k Sta spraak'loos dat Christus zo'n
liefde mij schenken kan,
verward dat Hij mij zo genadig
bedenken kan. [...]
't Verbaast mij dat Hij van omhoog
kwam en stierf voor mij,
voor mij, zo weerspannig, en 't leven
verwierf voor mij,
dat Hij zelfs tot mij in zijn liefde'
zonder peil zich buigt,
tot mij van vergeving, verlossing en
heil getuigt. [...]
O, het is wonderbaar, wonderbaar
voor mij!¹*

Een paar dagen geleden had ik de grote eer om een gesprek met het Eerste Presidium te hebben en deze roeping van onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, te ontvangen. Ik wil tot u allen getuigen van de kracht en liefde waarmee president Monson sprak toen hij tegen mij zei:

'Deze roeping is van de Heer Jezus Christus afkomstig.'

De betekenis en het belang van die woorden, zo zachtmoedig door onze geliefde profeet uitgesproken, raken mij tot in het diepst van mijn ziel en in elke vezel van mijn lichaam. President Monson, president Eyring, president Uchtdorf, ik hou van u en ik zal de Heer en u met heel mijn hart, macht, verstand en kracht dienen.

O, en hoezeer hield ik van president Boyd K. Packer, ouderling L. Tom Perry en ouderling Richard G. Scott. Ik mis ze

enorm. Ik acht mij gelukkig dat ik door deze broeders ben opgeleid en onderrecht. Ik zal zelfs niet in de geringste mate hun plek kunnen innemen, maar toch vind ik het een eer om op hun schouders te staan en de bediening van de Heer voort te zetten.

Als ik denk aan wie mij geholpen hebben om te worden tot wie ik ben, dan denk ik allereerst aan mijn lieve en onzelfzuchtige eeuwige metgezelin, Melanie. Door de jaren heen is zij degene geweest die mij, zoals de klei van de pottenbakker, tot een meer gepolijste discipel van Jezus Christus heeft helpen vormen. Haar liefde en steun, en die van onze vijf kinderen, hun levenspartners, en onze 24 kleinkinderen, zijn mij tot steun. Daarom, lieve familie: ik hou van jullie.

Zoals Nephi vanouds, ben ik in het evangelie uit goede ouders geboren, en zij weer uit goede ouders tot zes generaties terug. Mijn vroegste voorouders die tot de kerk toetraden, kwamen uit Engeland en Denemarken. Deze pioniers van weleer gaven alles wat ze hadden voor het evangelie van Jezus Christus en lieten hun nakomelingen

een legaat na dat ze richting geeft. Ik ben zo dankbaar dat ik deel uitmaak van een familie die al generaties lang lid is, en ik weet dat dat een goed doel is, dat we allemaal kunnen nastreven.

Vele anderen hebben een bijdrage geleverd aan mijn voorbereiding op deze roeping. Dan denk ik aan jeugd-vrienden en hun familie, jeugdleiders, leerkrachten en mentors door mijn leven heen. Daarbij moet ik wel die van mijn zending in de oostelijke staten lang geleden noemen, en onze geliefde zendelingen van het zendingsgebied New York-Noord. Ik ben zeer dankbaar voor al diegenen die mij hebben beïnvloed en gevormd.

Ik koester mijn samenwerking met de broeders van de Zeventig. Vijftien jaar lang was ik deel van een van de beste quorums en liefdevolste broederschappen in de kerk. Dank u, mijn mededienstknechten. Ik ga nu deel uitmaken van een nieuw quorum, en daar kijk ik naar uit. President Russell M. Nelson, mijn liefde voor u en ieder lid van het Quorum der Twaalf Apostelen zit diep.

Mijn vrouw en ik hebben door de taken die wij te vervullen hadden,

kennis mogen maken met veel leden in wijken en zendingsgebieden overal ter wereld. We houden van alle heiligen der laatste dagen, waar ze zich ook bevinden! Uw geloof heeft ons geloof vergroot; uw getuigenis heeft ons getuigenis versterkt.

Als ik een bescheiden boodschap zou mogen geven dan zou dat deze zijn: de Heer heeft gezegd: ‘Zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben.’² Ik weet zeker dat er geen keuze, zonde of fout is die u of wie dan ook kan begaan of maken, die zijn liefde voor u of hen kan veranderen. Dat wil niet zeggen dat Hij zondig gedrag door de vingers ziet of gedooft — dat doet Hij zeker niet — maar het betekent wel dat we onze naaste de hand moeten reiken en in liefde moeten uitnodigen, overreden, dienen en redden. Jezus Christus ging voorbij aan etniciteit, status en omstandigheden om zijn toehoorders die diepzinnige waarheid te leren.

Mij is heel vaak gevraagd wanneer ik een getuigenis heb gekregen.

Ik kan mij niet herinneren dat ik niet in mijn hemelse Vader en Jezus Christus geloofde. Ik hou al van Hen sinds ik op schoot bij mijn lieve moeder de verhalen uit de Schriften

te horen kreeg. Dat prille geloof van toen is nu uitgegroeid tot kennis en een getuigenis van een liefdevolle hemelse Vader, die onze gebeden hoort en verhoort. Mijn getuigenis van Jezus Christus is op vele bijzondere ervaringen gestoeld, waarin mij zijn grote liefde voor ons allemaal duidelijk is geworden.

Ik ben dankbaar voor de verzoening van onze Heiland en wil die net als Alma met de bazuin Gods verkondigen.³ Ik weet dat Joseph Smith Gods profeet van de herstelling is en dat het Boek van Mormon het woord van God is. Ik weet dat president Thomas S. Monson Gods ware dienstknecht en profeet op aarde is.

Het is mijn gebed dat we onze profeet zullen volgen en daarbij naastenliefde in ons hart jegens onze medemens zullen hebben, en dat we een levende getuige worden en inderdaad ‘spraak’loos [staan] dat Christus zo’n liefde [ons] schenken kan’. O, laat het ‘wonderbaar, wonderbaar voor [u en] mij’ zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ‘k Sta spraak’loos’, *Lofzangen*, nr. 129.
2. Johannes 13:34.
3. Zie Alma 29:1.

Ouderling Gary E. Stevenson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Duidelijke en waardevolle waarheden

De genereuze compensatie die onze hemelse Vader ons geeft omdat we in zware tijden leven, houdt ook in dat we in de volheid der tijden leven.

Geliefde broeders en zusters, het is tientallen jaren geleden dat er een algemene conferentie is gehouden dat president Boyd K. Packer of de ouderlingen L. Tom Perry of Richard G. Scott niet direct achter het spreekgestoelte zaten of spraken in een van de bijeenkomsten. Onze herinneringen aan hen zijn ontroerend, en ik wil hen hulde brengen. Zij verschilden op unieke wijze van elkaar, maar toch waren zij vereend in hun getuigenis van Jezus Christus en zijn verzoening.

Verder put ik, zoals u, kracht uit en steun ik president Thomas S. Monson als profeet, ziener en openbaarder, en ik bewonder zijn plichtsgetrouwe apostolische dienstvaardigheid in de afgelopen ruim vijftig jaar.

En zo gebeurde het dat ik afgelopen dinsdagmorgen, even over negenen, op het punt stond om een vergadering met het presidium van het gebied Azië in te gaan, dat hier vanwege de conferentie is, dat ik gebeld werd om bij president Monson en zijn raadgevers te komen. Toen ik kort daarna de bestuurskamer naast zijn werkkamer inliep, moet ik er lichtelijk nerveus hebben uitgezien toen ik tegenover hen zat en hij mij

vriendelijk toesprak om mijn zenuwen te kalmeren. Hij zei iets over mijn leeftijd, dat ik nog zo jong was en er zelfs nog jonger uitzag voor mijn leeftijd.

Even later legde president Monson uit dat hij, gevolg gevend aan de wil van de Heer, mij tot het Quorum der Twaalf riep. Hij vroeg mij of ik de roeping wilde aanvaarden, waarop ik, na een duidelijk hoorbare, zeer onbeschaafde, zucht te hebben geslaakt, bevestigend antwoordde. Waarna, zelfs

voordat ik lucht kon geven aan een tsunami van onbeschrijfelijke emoties, die voor het grootste deel gevoelens van onbekwaamheid betroffen, president Monson zich liefdevol om mij bekommerde en vertelde hoe hij vele jaren geleden door president David O. McKay als apostel was geroepen, en zich toen ook onbekwaam had gevoeld. Hij sprak mij rustig toe: 'Bischop Stevenson, de Heer zal wie Hij roept, bekwaam maken.' Die geruststellende woorden van een profeet zijn een bron van vrede geweest, een stilte in een storm van pijnlijk zelfonderzoek en tere gevoelens in de doorworstelde uren die volgden, en die vanaf dat moment dag en nacht mijn deel waren.

Ik bracht wat ik u zojuist heb verteld later die dag over aan mijn lieve metgezellin, Lesa, terwijl we in een stil hoekje op Temple Square zaten, met sereen uitzicht op de tempel en de historische Tabernakel vlakbij. Terwijl we de gebeurtenissen van die dag probeerden te begrijpen en te verwerken, bleek dat ons geloof in Jezus Christus en onze kennis van het grote plan van geluk ons anker waren. Dat leidt tot een

ontboezeming over mijn zeer diepe liefde voor Lesa. Zij is de zoon in en van mijn leven en een opmerkelijke dochter van God. Haar leven is doorspekt met onbaatzuchtig dienstbetoon en onvoorwaardelijke liefde voor iedereen. Ik zal ernaar streven de zegen van ons eeuwig huwelijk waardig te blijven.

Ik wil mijn liefde onder woorden brengen voor onze vier zoons en hun gezinnen, van wie er drie hier met hun prachtige echtgenotes aanwezig zijn, de moeders van onze zes kleinkinderen; de vierde, een voltijdzending, heeft toestemming gekregen om op te mogen blijven, en kijkt nu samen met zijn zendingspresident en diens vrouw in hun zendingshuis in Taiwan naar deze uitzending. Ik hou van ieder van hen en vind het geweldig hoe zij de Heiland en het evangelie liefhebben.

Ik spreek mijn liefde uit voor alle familieleden: voor mijn lieve moeder en voor mijn vader, die vorig jaar is overleden, die mij met een getuigenis hebben bezield, dat er altijd is geweest zo lang ik mij kan heugen. Ik ben ook mijn broer, zussen, en hun trouwe partners dankbaar, alsook de familie van Lesa, van wie er velen hier aanwezig zijn. Ik gooi dit net van dankbaarheid uit naar vele andere familieleden, vrienden, zendingen, leiders en leerkrachten op mijn pad.

Ik ben gezegend met een nauwe band met de leden van het Eerste Presidium, de Twaalf, de Zeventig en de algemene presidiums van de hulporganisaties. Ik spreek mijn liefde en respect uit aan ieder van u, zusters en broeders, en zal ernaar streven die band ook in de toekomst waard te zijn. In de Presiderende Bisschop bestaat een welhaast hemelse eensgezindheid. Ik zal mijn dagelijkse omgang met bisschop Caussé, bisschop Davies en de andere medewerkers missen.

Ik sta hier voor u als bewijs van de woorden van de Heer in de eerste afdeling van de Leer en Verbonden: ‘Opdat de volheid van mijn evangelie door de zwakken en eenvoudigen zou worden verkondigd aan de eindigen der [aarde] en voor koningen en heersers.’¹ Die woorden worden voorafgegaan door de verklaring van de Heer, die de liefde van een Vader voor zijn kinderen aanschouwelijk maakt: ‘Welnu, omdat Ik, de Heer, de rampspoed kende die de bewoners der aarde zou overkomen, heb Ik mij gericht tot mijn dienstknecht Joseph Smith jr. en heb tot hem gesproken vanuit de hemel en hem geboden gegeven.’²

Onze liefdevolle hemelse Vader en zijn Zoon, Jehova, die het einde

vanaf het begin kennen,³ openden de hemelen en een nieuwe bedeling om de rampspoed te keren, die zou komen. De apostel Paulus omschreef de komende rampspoed met ‘zware tijden’.⁴ Voor mij betekent dit dat de genereuze compensatie die onze hemelse Vader ons geeft omdat we in zware tijden leven, ook inhoudt dat we in de volheid der tijden leven.

Terwijl ik deze week piekerde over mijn tekortkomingen, kreeg ik een duidelijke ingeving die zowel een kastijding als een troost inhield: ik moest mij niet concentreren op wat ik niet kan doen, maar op wat ik wél kan doen. Ik getuig van de duidelijke en waardevolle waarheden van het evangelie.

Dit zijn de woorden die ik honderden keren heb gezegd tegen wie lid zijn van deze kerk en tegen velen die dat niet zijn: ‘God is onze [liefdevolle] hemelse Vader. Wij zijn zijn kinderen. [...] Hij weent met ons als we verdriet hebben en verheugt Zich als we het goede doen. Hij wil met ons communiceren, en dat kunnen wij doen door oprecht tot Hem te bidden. [...]’

‘Onze hemelse Vader heeft ons, zijn kinderen, alles gegeven wat wij nodig hebben om [...] in zijn tegenwoordigheid terug te keren. [...] De verzoening van Jezus Christus is de kern van het plan van onze hemelse Vader.’⁵

Onze hemelse Vader stuurde zijn Zoon naar de aarde om de zonden van alle mensen op Zich te nemen. Van deze duidelijke en waardevolle waarheden getuig ik, en ik doe het in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 1:23.
2. Leer en Verbonden 1:17.
3. Zie Abraham 2:8.
4. 2 Timotheüs 3:1.
5. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), 31–32.

Ouderling Dale G. Renlund
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Door Gods ogen

Als we anderen doeltreffend willen dienen, moeten we hen door de ogen van een ouder, door de ogen van onze hemelse Vader zien.

Mijn geliefde broeders en zusters, dank u dat u mij gisteren als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen steun hebt verleend. Ik vind het moeilijk onder woorden te brengen hoeveel dat voor mij betekent. Ik ben in het bijzonder dankbaar voor de steunverlening van twee buitengewone vrouwen in mijn leven: mijn vrouw, Ruth, en onze lieve, lieve, lieve dochter, Ashley.

Mijn roeping is een duidelijk voorbeeld van de waarheid van een uitspraak die de Heer vroeg in deze bedeling heeft gedaan: 'Opdat de

volheid van mijn evangelie door de zwakken en eenvoudigen zou worden verkondigd aan de einden der wereld.'¹ Ik ben een van die zwakken en eenvoudigen. Toen ik lang geleden als bisschop van een wijk in het oosten van de Verenigde Staten was geroepen, belde mijn broer, die iets ouder en heel veel wijzer is, mij op. Hij zei: 'Als je maar weet dat de Heer je niet geroepen heeft om iets wat je gedaan hebt. In jouw geval is het waarschijnlijk in weerwil van wat je gedaan hebt. De Heer heeft jou geroepen omdat Hij door middel van jou iets moet doen,

en dat zal alleen gebeuren als je het op zijn manier doet.' Ik beseft dat deze wijsheid van een oudere broer nu zelfs nog meer geldt.

Er gebeurt iets wonderlijks als een zendeling beseft dat zijn of haar roeping niet om hem of haar draait; die roeping draait eerder om de Heer, om zijn werk en de kinderen van onze hemelse Vader. Dat geldt volgens mij ook voor een apostel. Deze roeping draait niet om mij. Die draait om de Heer, zijn werk en de kinderen van onze hemelse Vader. Ongeacht wat onze taak of roeping in de kerk ook is, om bekwaam te kunnen dienen, moeten we dat doen in het besef dat iedereen die we dienen 'een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders [is], en als zodanig [...] een goddelijke aard en bestemming' heeft.'²

Ik ben cardioloog van beroep, gespecialiseerd in hartfalen en -transplantatie, met veel patiënten die erg ziek waren. Mijn vrouw maakt wel eens een grapje dat het statistisch gezien een slecht idee was om patiënt van mij te worden. Alle gekheid op een stokje, ik heb veel mensen zien sterven, en ik leerde mijzelf aan om emotioneel afstand te nemen als het er niet goed uitzag. Op die manier had ik niet al te zeer last van verdriet en teleurstelling.

In 1986 onderging een jongeman, Chad genaamd, die leed aan hartfalen, een harttransplantatie. Daardoor kon hij vijftien jaar lang een goed leven leiden. Chad deed wat hij kon om gezond te blijven en zo normaal mogelijk te leven. Hij ging op zending, vond een baan, en was een goede zoon voor zijn ouders. De laatste paar jaar van zijn leven kwamen de gezondheidsproblemen terug en lag hij vaak in het ziekenhuis.

Op zekere avond werd hij met een hartstilstand de spoedafdeling van het ziekenhuis binnengereken. Mijn

Bustes van kerkpresidenten in het Conferentiecentrum

medewerkers en ik probeerden heel lang zijn hartslag weer op gang te brengen. Uiteindelijk was het duidelijk dat Chad niet meer tot leven kon worden gebracht. We stopten met reanimeren en stelden het tijdstip van overlijden vast. Hoewel verdrietig en teleurgesteld, stelde ik mij professioneel op. Ik dacht bij mijzelf: Chad heeft goede zorg gehad. Hij heeft langer geleefd dan hij normaal gesproken zou hebben geleefd. Die emotionele afstand werd echter al snel tenietgedaan, toen zijn ouders de spoedafdeling binnenkwamen en hun zoon op een brancard zagen liggen. Op dat moment zag ik Chad door de ogen van zijn moeder en vader. Ik zag welke verwachtingen zij voor hem koesterden, hoe graag ze gewild hadden dat hij nog wat langer en gezonder zou hebben geleefd. Toen dat tot mij doordrong, begon ik te huilen. De ironie was dat de rollen werden omgedraaid toen de ouders van Chad mij begonnen te troosten, op een manier die ik nooit zal vergeten.

Ik beseft nu dat we in de kerk, als we anderen doeltreffend willen dienen, hen door de ogen van een ouder, door de ogen van onze hemelse Vader, moeten zien. Alleen dan zullen we de ware waarde van een ziel gaan beseffen. Alleen dan zullen we ons bewust worden van de liefde die onze hemelse Vader voor al zijn kinderen voelt. Alleen dan zullen we ons bewust

zijn van de toegewijde zorg van de Heiland voor hen. We kunnen onze verbondsplicht — om te treuren met hen die treuren en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben — niet goed vervullen als we hen niet door de ogen van God zien.³ Dit verruimde perspectief zal ons hart openen voor de teleurstellingen, angsten en hartzeer van anderen. Maar onze hemelse Vader zal ons helpen en troosten, zoals Chads ouders mij jaren geleden troostten. We moeten ogen hebben die zien, oren die horen en een hart dat weet en voelt, als we de reddingsactie willen uitvoeren waar president Thomas S. Monson ons zo vaak toe heeft aangespoord.⁴

Alleen als we anderen door de ogen van onze hemelse Vader zien, kunnen we met ‘de reine liefde van Christus’⁵ vervuld worden. We behoren God elke dag om die liefde te smeken. Mormon riep ons als volgt op: ‘Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met die liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn.’⁶

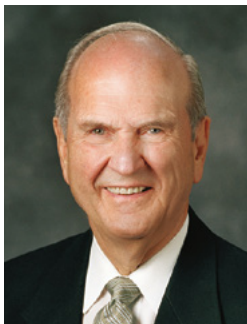
Ik wil met heel mijn hart een ware volgeling van Jezus Christus zijn.⁷ Ik hou van Hem. Ik aanbid Hem. Ik getuig dat Hij werkelijk leeft. Ik getuig dat Hij de Gezalfde is, de Messias. Ik ben een getuige van zijn weergaloze barmhartigheid, mededogen en liefde. Ik voeg mijn getuigenis toe aan dat van de

apostelen die in het jaar 2000 verklaarden ‘dat Jezus de levende Christus is, de onsterfelijke Zoon van God. [...] Hij is het licht, het leven en de hoop van de wereld.’⁸

Ik getuig dat de herrezen Heer, samen met God, onze hemelse Vader, op een dag in 1820 in een bos in New York aan de profeet Joseph Smith is verschenen, zoals Joseph Smith gezegd heeft. De priesterschapssleutels die verlossende en verhogende verordeningen mogelijk maken, zijn nu op aarde. Dat weet ik. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 1:23.
2. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, 129; deze proclamatie is door president Gordon B. Hinckley voorgelezen, als onderdeel van zijn toespraak, gehouden op 23 september 1995 in de algemene ZHV-bijeenkomst in Salt Lake City (Utah, VS).
3. Zie Mosiah 18:8–10.
4. Zie bijvoorbeeld, Thomas S. Monson, ‘To the Rescue’, *Ensign*, mei 2001; ‘De reddende hand bieden’, *Liahona*, oktober 2013, 4–5. President Monson herhaalde deze begrippen in zijn boodschap aan de algemene autoriteiten op 30 september 2015, waarbij hij duidelijk maakte dat hij hernieuwde nadruk legde op de boodschap die hij tijdens de instructiebijeenkomsten rond de algemene conferentie van 2009 aan de algemene autoriteiten en gebiedszeventigers had gegeven.
5. Moroni 7:47.
6. Moroni 7:48.
7. Zie Leer en Verbonden 18:27–28.
‘En de Twaalf zullen mijn discipelen zijn, en zij zullen mijn naam op zich nemen; en de Twaalf zijn zij die het verlangen zullen hebben mijn naam op zich te nemen met een volmaakt voornemen des harten.
‘En indien zij het verlangen hebben mijn naam op zich te nemen met een volmaakt voornemen des harten, zijn zij geroepen om uit te gaan in de gehele wereld om mijn evangelie tot ieder schepsel te prediken.’
8. ‘De levende Christus: het getuigenis van de apostelen’, *Liahona*, april 2001, 3. Door dit hier te citeren voeg ik figuurlijk mijn handtekening aan het document toe, en bevestig ik het getuigenis dat die apostelen toen hebben gegeven.

President Russell M. Nelson
President van het Quorum der Twaalf Apostelen

Een oproep aan mijn zusters

Wij hebben uw kracht, uw bekering, uw overtuiging, uw leidinggevende kwaliteiten, uw wijsheid en uw stem nodig.

Geliefde ouderlingen Rasband, Stevenson en Renlund, wij, uw broeders, verwelkomen u in het Quorum der Twaalf Apostelen. We danken God voor de openbaringen die Hij aan zijn profeet, president Thomas S. Monson, geeft.

Broeders en zusters, toen we zes maanden geleden in de algemene conferentie bijeenkwamen, had niemand van ons de komende veranderingen voorzien die het hart van de hele kerk zouden raken. Ouderling L. Tom Perry bracht een krachtige boodschap over de onvervangbare rol die het huwelijk en gezin in het plan van de Heer innemen. We waren verbluft toen we een paar dagen later bericht kregen over de kanker die hem weldra van ons zou wegnemen.

Hoewel president Boyd K. Packers gezondheid achteruitging, bleef hij zich inzetten voor het werk van de Heer. Afgelopen april was hij zwak, maar toch was hij vastbesloten om te blijven getuigen zolang hij nog adem in zich had. Toen, slechts 34 dagen na het overlijden van ouderling Perry, stapte president Packer eveneens door de sluier heen.

Ouderling Richard G. Scott ontbrak in onze afgelopen conferentie, maar we stonden stil bij het krachtige getuigenis van de Heiland dat hij in vele voorgaande conferenties gegeven had. En nog maar twaalf dagen geleden werd ouderling Scott naar huis geroepen en met zijn geliefde Jeanene herenigd.

Ik had het voorrecht om in hun laatste levensdagen bij al deze broeders

te zijn. Ik was onder meer met directe familieleden bij president Packer en ouderling Scott vlak voor hun overlijden. Ik kan maar moeilijk geloven dat deze drie dierbare vrienden, deze geweldige dienstknechten van de Heer, heengegaan zijn. Ik mis ze meer dan ik onder woorden kan brengen.

Bij het overdenken van deze onverwachte wending is mij onder meer bijgebleven wat ik bij de achterblijvende echtgenotes waargenomen heb. Het serene beeld van zuster Donna Smith Packer en zuster Barbara Dayton Perry aan het bed van hun echtgenoot, beide vrouwen vol liefde, waarheid en puur geloof, is in mijn geheugen gegrift.

Terwijl zuster Packer naast haar man zat in zijn laatste uren, straalde ze die vrede uit die alle begrip te boven gaat.¹ Hoewel ze beseftte dat haar geliefde metgezel met wie ze bijna zeventig jaar samen was, spoedig zou heengaan, legde ze de rust van een gelovige vrouw aan de dag. Ze zag er engelachtig uit, net zoals op deze foto van

hen bij de inwijding van de Brigham Citytempel (Utah, VS).

Die liefde en dat geloof zag ik ook van zuster Perry uitgaan. Haar toewijding aan haar man en aan de Heer was overduidelijk en dat heeft me diep geraakt.

In de laatste uren van hun echtgenoot tot op de dag van vandaag toe hebben deze standvastige vrouwen de kracht en moed getoond die vrouwen die hun verbonden nakomen altijd aan de dag leggen.² De invloed die dergelijke vrouwen hebben, niet alleen op gezinnen maar ook op de kerk van de Heer, valt niet te meten. Die invloed hebben zij als echtgenotes, moeders en grootmoeders; als zusters en tantes; als leerkrachten en leidsters; en bovenal als voorbeelden van toegewijde verdedigsters van het geloof.³

Dat is in elke evangeliebedeling vanaf de tijd van Adam en Eva het geval geweest. Toch verschillen de vrouwen in deze bedeling van de vrouwen in andere bedelingen, omdat deze bedeling verschilt van de andere.⁴ Dat verschil brengt zowel voorrechten als meer verantwoordelijkheid met zich mee.

President Spencer W. Kimball deed 36 jaar geleden, in 1979, een rake profetie over de invloed die vrouwen die hun verbonden nakomen op de toekomst van de kerk van de Heer zouden hebben. Hij profeteerde: 'Een groot deel van de groei die de kerk in de laatste dagen doormaakt, komt doordat vele goede vrouwen in groten getale lid van de kerk worden. Dit zal gebeuren omdat de vrouwen van de kerk rechtschapen en welbespraakt door het leven gaan en omdat zij — in positieve zin — als anders gezien worden dan de vrouwen van de wereld.'⁵

Geliefde zusters, u bent onze cruciale partner in deze eindtijd. De tijd die president Kimball voorzag,

is nu aangebroken. U bent de vrouwen die hij voorzag! Uw deugd, licht, liefde, kennis, moed, karakter, geloof en rechtschapen levenswandel zullen goede vrouwen uit de wereld, met hun gezinsleden, in ongekende aantallen lid van de kerk doen worden!⁶

Wij, uw broeders, hebben uw kracht, uw bekering, uw overtuiging, uw leidinggevende kwaliteiten, uw wijsheid en uw stem nodig. Het koninkrijk van God is niet en kan niet compleet zijn zonder vrouwen die heilige verbonden sluiten en vervolgens nakomen, vrouwen die met de macht en het gezag van God kunnen spreken!⁷

President Packer heeft verklaard:

'Wij hebben vrouwen nodig die georganiseerd zijn en vrouwen die kunnen organiseren. Wij hebben vrouwen met leidinggevende kwaliteiten nodig die kunnen plannen, leiden en besturen; vrouwen die kunnen onderwijzen, vrouwen die zich kunnen uitspreken. [...]

'Wij hebben vrouwen met de gave van onderscheid nodig die zien welke kant de wereld op gaat en doorzien welke trends, hoe populair ook, oppervlakkig of gevaarlijk zijn.'⁸

Daar wil ik vandaag aan toevoegen dat we vrouwen nodig hebben die weten hoe ze door hun geloof belangrijke dingen tot stand brengen en die moedige verdedigsters van deugzaamheid en gezinnen zijn in een wereld die ziek is van zonde. Wij hebben vrouwen nodig die zich toewijden aan het begeleiden van Gods kinderen op het verbondspad naar de verhoging; vrouwen die weten hoe ze persoonlijke openbaring ontvangen, die de kracht en vrede van de tempelbegiftiging begrijpen; vrouwen die weten hoe ze de machten van de hemel aanroepen om kinderen en gezinnen te beschermen en te sterken; vrouwen die onverschrokken onderwijzen.

In de loop van mijn leven zijn dergelijke vrouwen mij steeds tot zegen geweest. Mijn overleden vrouw, Dantzel, was ook zo'n vrouw. Ik zal altijd dankbaar zijn voor de levensveranderende invloed die zij in *alle* aspecten van mijn leven op mij had,

Zuster Barbara Perry en ouderling L. Tom Perry

waaronder mijn pionierswerk in openhartoperaties.

Achttien jaar geleden werd ik gevraagd een klein meisje te opereren dat ernstig ziek was vanwege een aangeboren hartkwaal. Haar broer was eerder al aan dezelfde kwaal overleden. Haar ouders smeekten om hulp. Ik was niet optimistisch over de slaagkansen, maar beloofde plechtig dat ik al het mogelijke zou doen om haar te redden. Ondanks mijn uiterste inspanningen stierf het kind. Later kwamen dezelfde ouders met nog een dochtertje van net 16 maanden naar me toe. Zij was eveneens met een hartafwijking geboren. Op hun verzoek voerde ik wederom een operatie uit. Dat kind stierf ook. Dit derde hartverscheurende verlies in één gezin bracht me werkelijk van mijn stuk.

Op weg naar huis werd ik door smart overmand. Ik stortte me op onze woonkamervloer neer en hilde de

hele nacht door. Dantzel bleef bij me en luisterde terwijl ik herhaaldelijk verklaarde dat ik nooit meer een hartoperatie zou doen. Toen, omstreeks vijf uur in de ochtend, keek Dantzel me aan en vroeg ze liefdevol: 'Ben je klaar met huilen? Kleed je dan aan. Ga terug naar het lab. Ga aan het werk! Je zult meer moeten leren. Als je er nu mee ophoudt, zullen anderen op pijnlijke wijze moeten leren wat jij al weet.'

O, wat had ik de visie, flinkheid en liefde van mijn vrouw nodig! Ik ging

President Boyd K. Packer en zijn vrouw, Donna

weer aan het werk en leerde er meer bij. Zonder Dantzels geïnspireerde aansporing zou ik niet verder gegaan zijn met openhartoperaties en niet voorbereid geweest zijn om in 1972 de levensreddende operatie van president Spencer W. Kimball te verrichten.⁹

Zusters, beseft u hoe ver uw invloed reikt als u spreekt wat er op aanwijzing van de Geest in uw hart en verstand opkomt? Een geweldige ringpresident vertelde me over een vergadering van de ringraad waarin men met een moeilijk probleem worstelde. Op een zeker moment beseftte hij dat de jeugdwerkpresidente van de ring nog niet gesproken had. Hij vroeg haar dan ook of zij

misschien een ingeving had gekregen. 'Nou, eigenlijk wel', zei ze, waarna ze een gedachte opperde die de hele vergadering een andere wending gaf. De ringpresident vervolgde: 'Terwijl zij sprak, getuigde de Geest tot mij dat zij de openbaring verwoordde waar wij als raad naar op zoek waren.'

Lieve zusters, wat uw roeping ook is, wat uw omstandigheden ook zijn, wij hebben uw indrukken, uw inzichten en uw inspiratie nodig. Wij hebben uw stem en inbreng nodig in onze wijk- en ringraden. Wij hebben de inbreng van iedere getrouwde zuster nodig als 'een *bijdragende* en *volledige partner*'¹⁰ terwijl u eensgezind met uw man uw gezin bestuurt. Gehuwd of ongetrouwd, als zusters bezit u kenmerkende capaciteiten en een bijzondere intuïtie die u als gaven van God ontvangen hebt. Wij broeders kunnen uw unieke invloed niet op dezelfde manier uitoefenen.

Wij weten dat het hoogtepunt van de hele schepping de schepping van de vrouw was!¹¹ Wij hebben uw kracht nodig!

Aanvallen tegen de kerk, onze leer en onze manier van leven zullen toenemen. Om die reden hebben we vrouwen met een fundamenteel begrip van de leer van Christus nodig, die met dat begrip een generatie zullen opvoeden en onderwijzen die zonde kan weerstaan.¹² Wij hebben vrouwen nodig die misleiding in al haar vormen kunnen herkennen. Wij hebben vrouwen nodig die weten hoe te putten uit de macht die God beschikbaar stelt aan wie hun verbonden nakomen, en die hun geloof met zelfvertrouwen en naastenliefde verwoorden. Wij hebben vrouwen met de moed en visie van onze moeder Eva nodig.

Lieve zusters, er is niets essentiëler voor uw eeuwige leven dan uw eigen

bekering. Tot bekering gekomen vrouwen die hun verbonden nakomen — en mijn lieve vrouw, Wendy, is een van hen — zullen door hun rechtschapen levenswandel steeds meer opvallen in een verslechterende wereld. Zij zullen in de *positiefste* zin als anders gezien worden.

Vandaag roep ik mijn zusters in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen dan ook op om naar voren te treden! Neem uw rechtmatige en nodige plaats bij u thuis, in uw gemeenschap en in het koninkrijk van God in — meer dan u ooit gedaan hebt. Ik roep u op om president Kimballs profetie te vervullen. En ik beloof u in de naam van Jezus Christus dat de Heilige Geest uw invloed dan op ongekende wijze vergroten zal!

Ik getuig van de realiteit van de Heer Jezus Christus en van zijn verlossende, verzoenende en heiligende macht. En als een van zijn apostelen dank ik u, lieve zusters, en zegen ik u dat u uw volle wasdom zult bereiken en aan het doel van uw schepping zult beantwoorden, terwijl we zij aan zij in dit heilige werk voortgaan. Samen zullen wij de wereld mede op de wederkomst van de Heer voorbereiden. Daarvan getuig ik, als uw broeder, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Filippenzen 4:7.
2. Daar horen tranen bij — volgens het gebod om te wenen om onze dierbaren als ze van dit leven naar het leven hierna zijn gegaan (zie LV 42:45).
3. Zie Rebekka's invloed op Izak en hun zoon Jakob in Genesis 27:46; 28:1–4.
4. Zie Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, samengesteld door Joseph Fielding Smith jr., 5 delen (1957–1966), 4:166. Noot: alle vorige bedelingen waren beperkt tot een klein gedeelte van de wereld en kwamen door afvalligheid ten einde. Maar deze bedeling is qua plaats of tijd niet beperkt. Deze bedeling zal de wereld vervullen en in

Ouderling Gregory A. Schwitzer
van de Zeventig

- de wederkomst van de Heer opgaan.
5. *Leringen van kerkpresidenten*.
Spencer W. Kimball (2006), 245–246.
 6. Toen ik geboren werd, waren er minder dan 600.000 leden van de kerk. Tegenwoordig zijn er meer dan 15 miljoen. Dat aantal zal blijven toenemen.
 7. President Joseph Fielding Smith vertelde de zusters van de zustershulpvereniging: 'U kunt met gezag spreken, omdat de Heer u gezag heeft gegeven.' Hij zei ook dat aan de ZHV-zusters 'macht en gezag is gegeven om vele dingen te doen. Het werk dat zij doen, doen zij door middel van goddelijk gezag' ('Relief Society— an Aid to the Priesthood', *Relief Society Magazine*, januari 1959, 4, 5). Ouderling Dallin H. Oaks haalde deze citaten ook aan in zijn conferentietoespraak 'De sleutels en het gezag van het priesterschap', *Liahona*, mei 2014, 51.
 8. Boyd K. Packer, 'The Relief Society', *Ensign*, november 1978, 8; zie ook M. Russell Ballard, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family* (1997), 93.
 9. Zie Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle* (2003), 146, 153–156. Noot: President Kimball heeft mij in 1964 als ringpresident aangesteld. Daarbij sprak hij in zijn zegen uit dat de sterftecijfers zouden afnemen in mijn pionierswerk met operaties aan de aortaklep. Beiden hadden we toen geen flauw idee dat ik president Kimball acht jaar later zou opereren, waarbij zijn niet-functionerende aortaklep vervangen werd.
 10. 'Als we over het huwelijk als een partnerschap spreken, laten we het dan hebben over een *volledig* partnerschap. We willen niet dat onze zusters in die eeuwige opdracht een *stille* of *beperkt* aansprakelijke partner zijn! Wees alstublieft een *bijdragende* en *volledige* partner.' (Spencer W. Kimball, 'Privileges and Responsibilities of Sisters', *Ensign*, november 1978, 106.)
 11. 'Alle doeleinden van de wereld en alles in de wereld zouden niets betekenen zonder de vrouw — een sluitsteen in de priesterschapspoog van de schepping.' (Russell M. Nelson, 'Lessons from Eve', *Ensign*, november 1987, 87.) 'Eva werd Gods laatste schepping, het grootse besluit van al het fantastische werk dat al was gedaan.' (Gordon B. Hinckley, 'De vrouwen in ons leven', *Liahona*, november 2004, 83.)
 12. Zie Russell M. Nelson, 'Children of the Covenant', *Ensign*, mei 1995, 33.

Laat het trompetgeschal klinken

De wereld heeft discipelen van Christus nodig die de evangelieboodschap duidelijk en vanuit het hart kunnen overbrengen.

Deze zomer logeerden twee van onze jonge kleinzoons bij ons toen hun ouders aan een pioniersactiviteit in hun ring deelnamen. Onze dochter wilde dat haar zoons elke dag op de piano oefenden. Ze wist dat het oefenen er zomaar bij in kon schieten als ze bij opa en oma logeerden. Op een middag besloot ik naar het pianospel van mijn 13-jarige kleinzoon Andrew te luisteren.

Hij is altijd vol energie en speelt graag buiten. Hij zou de hele dag wel kunnen jagen en vissen. Terwijl hij op de piano oefende, kon ik merken dat hij liever was gaan vissen. Ik luisterde terwijl hij elk akkoord van een bekend liedje eruit hamerde. Elke noot had dezelfde nadruk en maat, waardoor het moeilijk was om de melodie te herkennen. Ik zat naast hem op het bankje en legde uit hoe belangrijk het is om wat meer nadruk te leggen op de toetsen die de melodie spelen langer ingedrukt te houden en de noten die de melodie begeleiden minder lang aan te houden. Ik vertelde hem dat de piano meer is dan een mechanisch wonder. Het kan een verlengstuk van zijn eigen stem en gevoelens zijn, een

prachtig communicatie-instrument. Net als iemand praat en soepel van het ene naar het andere woord overgaat, moet de melodie soepel van de ene naar de andere noot overgaan.

We lachten samen toen hij het keer op keer probeerde. De glimlach tussen de kuiltjes in zijn wangen werd steeds groter toen de bekende melodie steeds herkenbaarder werd. De boodschap werd duidelijk: 'Ik ben een kind van God, door Hem op aard' gebracht.'¹ Ik vroeg Andrew of hij het

verschil kon horen. Hij antwoordde: 'Ja opa, ik kan het horen.'

De apostel Paulus had het over de vergelijking tussen communicatie en muziekinstrumenten toen hij het volgende aan de Korinthiërs schreef:

'Dat geldt ook de levenloze dingen die geluid geven, of het nu een fluit is of een citer, als zij zich niet onderscheiden in hun klanken, hoe zal men weten wat op de fluit of op de citer gespeeld wordt?

'Want ook als de bazuin een onherkenbaar geluid geeft, wie zal zich gereed maken voor de strijd?''²

Als er ooit een tijd is geweest waarin de wereld discipelen van Christus nodig heeft om de boodschap van het evangelie duidelijk en vanuit het hart over te brengen, dan is het wel deze tijd. We hebben het klaroengeschal van de trompet nodig.

Christus was zeker ons beste voorbeeld. Hij had altijd de moed om pal te staan voor het goede. Zijn woorden klinken door de eeuwen heen, en Hij moedigt ons aan om God en onze medemensen lief te hebben, al Gods geboden te onderhouden en een licht voor de wereld te zijn. Hij was niet bang om de aardse machten en heersers in zijn tijd tegen te spreken, vooral als ze zich uitspraken tegen de opdracht die Hij van zijn hemelse Vader had gekregen. Hij sprak zijn woorden niet om te verwarren maar om het hart van de mensen te beroeren. Hij wist heel goed wat de wil van zijn Vader was bij alles wat Hij zei en deed.

Ik geniet van het voorbeeld van Petrus, die op de pinksterdag duidelijk en moedig de confrontatie met wereldse mensen aanging. Op die dag waren de mensen uit vele landen bijeengekomen. Ze uitten kritiek op de heiligen omdat ze hen in tongen hoorden spreken en dachten dat ze dronken

waren. Petrus werd door de Geest beziel. Hij stond op en verdedigde de kerk en haar leden. Hij getuigde met deze woorden: 'Joodse mannen en u allen die in Jeruzalem woont, dit moet u bekend zijn en laat mijn woorden tot uw oren doordringen.'³

Vervolgens citeerde hij uit de Schriften, waarin de profetieën van Christus stonden. En hij gaf zijn onverbloemde getuigenis: 'Laat dan heel het huis van Israël zeker weten dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk deze Jezus, Die u gekruisigd hebt.'⁴

Velen hoorden zijn woorden en voelden de Geest. Drieduizend mensen sloten zich toen bij de kerk aan. Dat is een krachtig bewijs dat één man of vrouw die bereid is om te getuigen als de wereld de tegenovergestelde kant lijkt op te gaan, daadwerkelijk iets kan betekenen.

Wanneer wij besluiten om pal te staan en krachtig van Gods leer en kerk te getuigen, zal er bij ons vanbinnen iets veranderen. Dan nemen we zijn naam op ons. Dan is zijn Geest dichterbij ons. En dan zal Hij voor ons aangezicht uitgaan en [Hij] zal aan

[onze] rechter- en aan [onze] linkerhand zijn, en [zijn] Geest zal in [ons] hart zijn, en [zijn] engelen zullen rondom [ons] zijn om [ons] te schragen.'⁵

Ware discipelen van Christus bedenken geen excuses voor de leer als die niet met wereldse denkbeelden overeenkomt. Nog een heldhaftige discipel was Paulus, die stoutmoedig verkondigde: 'Want ik schaam mij niet voor het evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft.'⁶ Ware discipelen vertegenwoordigen de Heer, ook als het niet gelegen komt. Ware discipelen hebben het verlangen om te inspireren, niet om indruk te maken.

Vaak komt het niet gelegen of voelen we ons er niet prettig onder om pal te staan voor Christus. Ik ben ervan overtuigd dat dat het geval was toen Paulus bij koning Agrippa werd geroepen om tekst en uitleg te geven. Zonder aarzeling verkondigde Paulus zijn geloof met zoveel kracht dat deze afschrikwekkende koning toegaf dat hij 'bijna' overtuigd was om christen te worden.

Uit de reactie van Paulus blijkt zijn verlangen om alle mensen *heel* duidelijk te maken wat hij te zeggen had. Hij

zei tegen koning Agrippa dat hij het verlangen had dat allen die naar hem luisterden niet 'bijna' christenen zouden worden, maar dat 'allen' discipelen van Christus zouden worden.⁷ Wie duidelijk spreken, kunnen dat tot stand brengen.

In de vele jaren dat ik het verhaal van Lehi's droom in het Boek van Mormon⁸ heb bestudeerd, had ik altijd de indruk dat het grote en ruime gebouw een plek was waar alleen de opstandigste mensen verkeerden. Het gebouw was vol met mensen die de spot dreven met en wezen naar de getrouwen, die zich aan de roede van ijzer, een symbool van Gods woord, vasthielden en hun weg naar de boom des levens, een symbool van Gods liefde, hadden gevonden. Sommigen konden de druk van de spottende mensen in het gebouw niet weerstaan en dwaalden af. Anderen sloten zich aan bij de spotters in het gebouw. Hadden zij niet de moed om pal te staan tegen de kritiek of de boodschappen van de wereld?

Nu ik zie dat de huidige wereld zich steeds verder van God verwijderd, lijkt het wel of het gebouw steeds groter wordt. Velen lopen nu in de gangen van het grote en ruime gebouw en

beseffen niet dat ze deel van die cultuur gaan uitmaken. Ze geven vaak toe aan de verleidingen en de boodschappen. Vaak zien we dat zij ook anderen bespotten of meedoen met hen die kritiek leveren of bespotten.

Jarenlang heb ik gedacht dat de spottende menigte pret maakte over de levenswijze van de getrouwen. Maar de stemmen die nu uit het gebouw klinken, hebben een andere toon en benadering. De mensen die tegenwoordig bespotten, proberen de eenvoudige boodschap van het evangelie te overstemmen door een aspect van de kerkgeschiedenis aan te vallen of kritiek op een profeet of andere leider te uiten. Ze vallen ook de kern van onze leer en de wetten van God aan, die al sinds de schepping van de wereld van kracht zijn. Als discipelen van Jezus Christus en leden van zijn kerk mogen we nooit de roede van ijzer loslaten. We moeten vanuit onze eigen ziel trompetgeschal laten klinken.

De eenvoudige boodschap luidt dat God onze liefdevolle hemelse Vader is en dat Jezus Christus zijn Zoon is. Het evangelie is in deze laatste dagen door levende profeten hersteld, en het Boek

van Mormon is daar het bewijs van. Het pad van geluk is te vinden in het gezin, zoals dat oorspronkelijk is ingesteld en door onze hemelse Vader is geopenbaard. Dat is de bekende melodie van de boodschap die velen kunnen herkennen, omdat ze die al in het voorsterfelijke leven hebben gehoord.

Voor heiligen der laatste dagen is nu de tijd aangebroken om pal te staan en te getuigen. Het is tijd dat de noten van de melodie van het evangelie het rumoer van de wereld gaan overstemmen. Ik voeg mijn getuigenis bij de boodschap van de Heiland en Verlosser van de wereld. Hij leeft! Zijn evangelie is hersteld en we kunnen de zegeningen van vrede en geluk ontvangen als we zijn geboden onderhouden en zijn pad bewandelen. Dat is mijn getuigenis in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Ik ben een kind van God', *Lofzangen*, nr.195.
2. 1 Korinthe 14:7-8.
3. Handelingen 2:14.
4. Handelingen 2:36.
5. Leer en Verbonden 84:88.
6. Romeinen 1:16.
7. Zie Handelingen 26:26-30.
8. Zie 1 Nephi 2.

Ouderling Claudio R. M. Costa
van de Zeventig

Dat zij Hem altijd indachtig zijn

Ik vind het fijn om het leven van Hem die alles voor mij en ons allen gegeven heeft te bestuderen en overdenken.

Ik hou van het jeugdwerkliedje waarin we zingen:

*Al de verhalen van Jezus hoor ik
zo graag.*

*Wilt u mij weer over Hem vertellen
vandaag?*

*Hoe Hij de boze machten bestreed;
zeg mij, vertel mij al wat u weet.¹*

Ik ben van mening dat een traditie zoals de verhalen van Jezus aan onze kinderen vertellen een hele goede manier is om thuis de sabbat te heiligen.

Daardoor zal er een bijzondere geest in ons huis heersen en geven we ons gezin voorbeelden van de Heiland zelf.

Ik vind het fijn om het leven van Hem die alles voor mij en ons allen gegeven heeft te bestuderen en overdenken.

Ik lees graag Schriftgedeelten over zijn zondeloze leven en als ik dan over zijn ervaringen gelezen heb, doe ik mijn ogen dicht en probeer die heilige gebeurtenissen, waarvan ik leer en geestelijk sterker word, voor me te zien.

Gebeurtenissen zoals deze:

- Toen Hij op de grond spuugde, van dat speeksel wat klei maakte, de ogen van de blinde man zalfde en tegen hem zei: 'Ga heen, was u in het badwater van Siloam.' En de man gehoorzaamde en 'waste zich en kwam ziende terug.'²
- Toen Hij de vrouw genas die bloedvloeïngen had en de zoom van zijn bovenkleed raakte in het geloof dat ze alleen al door Hem aan te raken zou genezen.³

- Toen Hij op de zee liep en zo aan zijn discipelen verscheen.⁴
- Toen Hij met de discipelen op de weg naar Emmaüs liep en hun ogen opende voor de Schriften.⁵
- Toen Hij aan het volk in Amerika verscheen en ze vroeg om tot Hem te naderen en hun hand in zijn zijde te steken en de tekens van de nagels in zijn handen en voeten te voelen, zodat ze zouden weten dat Hij 'de God van Israël en de God der gehele aarde [was], en [was] gedood voor de zonden der wereld.'⁶

Ik ben heel blij dat ik weet dat er ouders zijn die de verhalen van Christus aan hun kinderen vertellen. Dat valt mij op als ik kinderen in de kerk in jeugdwerkpresentaties en bij andere gelegenheden bezig zie.

Ik ben mijn ouders dankbaar dat ze me over Christus hebben verteld. En ik zie dat het voorbeeld van de Heiland mijn lieve vrouw en mij tot steun blijft zijn bij het onderwijs aan onze kinderen.

Mijn hart is van vreugde vervuld als ik zie hoe mijn kinderen verhalen van Christus aan mijn kleinkinderen vertellen. Het doet mij denken aan een van mijn lievelingsteksten, die in 3 Johannes, hoofdstuk 1, vers 4, staat: 'Ik heb geen grotere blijdschap dan hierover dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen.' En onze kleinkinderen toch ook?

Ik ben dankbaar voor onze leiders die ons steeds over Christus leren, ons aanmoedigen om de sabbatdag heilig te houden en iedere zondag ter ere van de Heiland van het avondmaal te nemen.

Door de verhalen van Christus te bestuderen zullen we meer van de sabbat en het avondmaal genieten. Al doende vestigen we tradities die ons geloof en getuigenis versterken en ons gezin beschermen.

Een paar weken geleden was ik de boodschap van president Russell M. Nelson van de afgelopen algemene conferentie aan het bestuderen. Ik dacht na over de sabbatdag en voelde me innig dankbaar voor de zegen en het voorrecht om van het avondmaal te kunnen nemen. Dat is een heel plechtig, heilig en geestelijk moment voor mij. Ik geniet intens van de avondmaalsdienst.

Terwijl ik erover nadacht, bestuurde ik de zegens voor het brood en het water zorgvuldig. Ik las en overdacht de gebeden en de verordening van het avondmaal. In gedachte en in mijn hart nam ik vervolgens de gebeurtenissen door die er verband mee houden.

Ik dacht diep na over die dag, de eerste dag van het Feest van de ongezuurde broden toen Jezus op de vraag van zijn discipelen waar ze het Pascha zouden voorbereiden, antwoordde: 'Ga de stad in naar een zeker persoon en zeg tegen hem: De Meester zegt: mijn tijd is nabij; Ik zal bij u het Pascha houden met mijn discipelen.'⁷

In gedachte zag ik de discipelen voedsel kopen en de tafel netjes klaar maken om op die bijzondere dag met Hem te eten: een tafel voor dertien personen, voor Hem en zijn discipelen, die Hij liefhad.

Ik huilde toen ik voor me zag hoe Christus met hen at en toen verklaarde: 'Voorwaar, Ik zeg u, dat een van u Mij verraden zal.'⁸

Ik dacht na over de bedroefde discipelen die Hem vroegen: 'Ik ben het toch niet, Heere?'⁹

En toen Judas Hem dezelfde vraag stelde antwoordde Hij rustig: 'U hebt het gezegd.'¹⁰

Ik zag voor me hoe de handen die genezen, getroost, opgebouwd en gezegend hadden, het brood braken en hoe Jezus zei: 'Neem, eet, dit is mijn lichaam.'¹¹

Toen nam Hij een beker wijn, sprak de dankzegging uit en gaf hun die en zei: 'Drink allen daaruit, want dit is mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.'¹²

In gedachte keek ik de discipelen één voor één aan en zag de zorg voor hun Meester, van wie ze zoveel hielden, in hun ogen. Het was alsof ik daar bij hen zat en alles zag. Ik voelde intense pijn in mijn hart; verdriet over wat Hij voor mij zou ondergaan.

Mijn ziel werd vervuld met een overweldigend verlangen om een beter mens te zijn. Bekeerlijk en bedroefd wenste ik vurig dat ik het vergieten van zijn bloed in Gethsémané met een paar druppels kon verminderen.

Toen dacht ik na over het avondmaal waarvan we elke week ter gedachtenis van Hem nemen. Terwijl ik dat deed, bepeinsde ik elk woord van de zegens voor het brood en het water. Ik dacht diep na over de woorden: 'En Hem altijd indachtig te zijn' in de zegen voor het brood en 'dat zij Hem altijd indachtig zijn' in de zegen voor het water.'¹³

Ik vroeg me af wat het betekent om Hem altijd indachtig te zijn.

Voor mij betekent het:

- Denken aan zijn voorsterfelijk leven, toen deze prachtige planeet door Hem werd geschapen.¹⁴
- Denken aan zijn nederige geboorte in een stal in Bethlehem in Judea.¹⁵
- Eraan denken dat Hij, als een jongen van twaalf al, de geleerden in de tempel onderwees en tot hen predikte.¹⁶
- Eraan denken dat Hij Zich in de woestijn afzonderde om Zich op zijn sterfelijke bediening voor te bereiden.¹⁷
- Eraan denken dat Hij in het bijzijn van zijn discipelen een gedaanteverandering onderging.¹⁸
- Eraan denken dat Hij het avondmaal tijdens het laatste avondmaal met zijn discipelen instelde.¹⁹
- En eraan denken dat Hij naar de hof van Gethsémané ging en daar

zo intens voor onze zonden, pijn, teleurstellingen en ziekten leed dat Hij uit iedere porie bloedde.²⁰

- Eraan denken dat Hij na zoveel vreselijke pijn en lijden, net daarvoor in Gethsémané, door een van zijn discipelen, die Hij een vriend noemde, met een kus werd verraden.²¹
- Eraan denken dat Hij naar Pilatus en Herodes werd gebracht om berecht te worden.²²
- Eraan denken dat Hij werd verdederd, geslagen, bespuugd en met een zweep die zijn vlees openreet, werd geselsd.²³
- Eraan denken dat er op wrede wijze een kroon van doornen op zijn hoofd werd gedrukt.²⁴
- Eraan denken dat Hij zijn eigen kruis naar Golgotha moest dragen en dat Hij daar aan het kruis werd genageld en alle denkbare lichamelijke en geestelijke pijn leed.²⁵
- Eraan denken dat Hij aan het kruis, van liefde vervuld, naar hen die Hem hadden gekruisigd keek, zijn ogen ten hemel hief en pleitte: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen'.²⁶
- Eraan denken dat Hij, in de wetenschap dat Hij zijn zending om de hele mensheid te redden had vervuld, zijn geest in de handen van zijn Vader, onze Vader, gaf.²⁷
- Denken aan zijn heerlijke opstanding, die onze opstanding garandeert en de mogelijkheid om voor eeuwig bij Hem te wonen, afhankelijk van onze keuzen.²⁸

Als we bovendien nadenken over het avondmaalsgebed en de bijzondere, betekenisvolle woorden van het gebed, wordt ons bij het zegenen van het avondmaal beloofd dat we zijn Geest altijd bij ons kunnen hebben, als we Hem altijd indachtig zijn.²⁹

Ik geloof dat de Heer ons op zijn eigen tijd openbaring geeft. Ik begreep dat heel goed toen ik Prediker 3:1, 6 las, waar staat:

'Voor alles is er een vastgestelde tijd, en er is een tijd voor elk voornemen onder de hemel. [...]

'een tijd om te zoeken en een tijd om verloren te laten gaan, een tijd om te bewaren en een tijd om weg te werpen.'

Het avondmaal is ook een tijd voor onze hemelse Vader om ons over de verzoening van zijn geliefde Zoon, onze Heiland Jezus Christus, te leren en voor ons om er openbaring over te ontvangen. Het is een tijd om te 'kloppen en [...] open gedaan'³⁰ te worden, om naar die kennis te vragen en haar te ontvangen. Het is voor ons de tijd om God eerbiedig om die kennis te vragen. En als we dat doen, twijfel ik er niet aan dat we die kennis zullen ontvangen, die ons bovenmate tot zegen zal zijn.

Ik hou van de sabbat en het avondmaal en van wat ze allemaal betekenen. Ik heb de Heer met heel mijn ziel lief. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Al de verhalen van Jezus', *Kinderliedjes*, 36.
2. Johannes 9:7.
3. Zie Lukas 8:43-48.
4. Zie Markus 6:45-52.
5. Zie Lukas 24:13-35.
6. 3 Nephi 11:14.
7. Mattheüs 26:18.
8. Mattheüs 26:21.
9. Mattheüs 26:22.
10. Mattheüs 26:25.
11. Mattheüs 26:26.
12. Mattheüs 26:27-28.
13. Leer en Verbonden 20:77, 79.
14. Zie Johannes 1:1-3.
15. Zie Lukas 2:1-7.
16. Zie Lukas 2:41-52.
17. Zie Mattheüs 4:1-11; Markus 1:12-13; Lukas 4:1-13.
18. Zie Mattheüs 17:1-9.
19. Zie Mattheüs 26:26-28; Lukas 22:14-20.
20. Zie Lukas 22:39-46.
21. Zie Lukas 22:47-48.
22. Zie Lukas 23:1-12.
23. Zie Mattheüs 26:67; 27:26, 28, 30; Lukas 22:63-65.
24. Zie Mattheüs 27:29.
25. Zie Johannes 19:16-18.
26. Lukas 23:34.
27. Zie Lukas 23:46.
28. Zie Lukas 24:5-8.
29. Zie Leer en Verbonden 20:77, 79.
30. Mattheüs 7:7.

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De Heilige Geest als uw metgezel

Als we daartoe waardig leven, kunnen we met het gezelschap van de Geest gezegend worden, niet alleen zo nu en dan, maar altijd.

Geliefde broeders en zusters, ik ben dankbaar dat ik op deze sabbatdag bij u ben in de algemene conferentie van de kerk van de Heer. Ik heb, net als u, de Heilige Geest gevoeld, die getuigt dat de woorden die zijn gesproken en gezongen, waar zijn.

Ik wil vandaag bij u graag het verlangen en vaste voornemen aanwakkeren om de gave aan te grijpen die ons allen na onze doop beloofd is. Bij onze bevestiging hoorden we deze woorden: 'Ontvang de Heilige Geest.'¹ Vanaf dat moment veranderde ons leven voorgoed.

Als we daartoe waardig leven, kunnen we met het gezelschap van de Geest gezegend worden, niet alleen zo nu en dan, zoals bijvoorbeeld de opmerkelijke ervaringen die we vandaag hebben gehad, maar altijd. U weet dankzij de woorden van het avondmaalsgebed hoe die belofte vervuld wordt: 'O God, eeuwige Vader, wij vragen U in de naam van uw Zoon, Jezus Christus, dit brood te zegenen en te heiligen voor de zielen van allen die ervan nemen, opdat zij mogen eten ter gedachtenis van het lichaam van uw Zoon en U, o God, eeuwige

Vader, betuigen dat zij gewillig zijn de naam van uw Zoon op zich te nemen en Hem altijd indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden die Hij hun heeft gegeven.'

En dan komt de belofte: 'Opdat zij zijn Geest *altijd* bij zich mogen hebben' (LV 20:77; cursivering toegevoegd).

De Geest altijd bij ons hebben, betekent dat we de leiding en aanwijzingen van de Heilige Geest in ons

dagelijkse leven ervaren. De Geest kan ons bijvoorbeeld waarschuwen om de verleiding te weerstaan kwaad te doen.

Alleen al om die reden is het zonneklaar waarom de dienstknechten van de Heer ons verlangen proberen op te wekken God in onze avondmaalsdiensten te aanbidden. Als we in geloof van het avondmaal nemen, kan de Heilige Geest ons en onze dierbaren vervolgens beschermen tegen de verleidingen die zich steeds intenser en vaker aandienen.

Het gezelschap van de Heilige Geest maakt wat goed is aantrekkelijker en verleidingen minder aanlokkelijk. Alleen om die reden zouden we al vastbesloten moeten zijn om de Geest altijd bij ons te hebben.

De Heilige Geest sterkt ons niet alleen tegen het kwaad, maar Hij geeft ons ook het vermogen om waarheid van dwaling te onderscheiden. De belangrijkste waarheid wordt alleen door openbaring van God bevestigd. Onze menselijke rede en zintuigen zijn daartoe niet toereikend. We leven in een tijd waarin zelfs de wijsten grote

moeite zullen hebben om waarheid van sluwe misleiding te onderscheiden.

De Heer vertelde zijn apostel Thomas, die tastbaar bewijs van de opstanding van de Heiland wilde door diens wonden aan te raken, dat openbaring betrouwbaarder bewijs oplevert: 'Jezus zei tegen hem: Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven' (Johannes 20:29).

De waarheden die de weg terug naar God markeren, worden door de Heilige Geest bevestigd. We kunnen niet naar het bos gaan en de Vader en de Zoon met de jonge Joseph Smith zien spreken. Er valt met geen tastbaar bewijs of logisch argument vast te stellen dat Elia zoals was beloofd, is gekomen om de priesterschapssleutels te verlenen die een levende profeet, Thomas S. Monson, nu bezit en uitoefent.

Bevestiging van waarheid komt tot een zoon of dochter van God die het recht op de Heilige Geest ontvangen heeft. Dwalingen en leugens kunnen ons te allen tijde overvallen. We hebben dus de constante invloed van de Geest der waarheid nodig om ons momenten van twijfel te besparen.

Als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen spoorde George Q. Cannon ons aan om er blijvend naar te streven de Geest bij ons te hebben. Hij beloofde, en dat belooft ik ook, dat als we die koers volgen, we 'nooit gebrek aan kennis' van de waarheid zullen hebben, 'nooit in twijfel of in duisternis' gehuld zullen zijn, en dat ons 'geloof sterk zal zijn, [onze] vreugde [...] volkomen'.²

We hebben die constante hulp van het gezelschap van de Heilige Geest om nog een andere reden nodig. We kunnen onverwacht met de dood van een dierbare te maken krijgen. Het

getuigenis van de Heilige Geest dat er een liefdevolle hemelse Vader en een herrezen Heiland zijn, biedt ons hoop en troost bij het verlies van een dierbare. Dat getuigenis moet levend zijn als de dood intreedt.

Om vele redenen hebben we dus het constante gezelschap van de Heilige Geest nodig. We verlangen er wel naar, maar weten uit ervaring dat we Hem gemakkelijk kunnen verliezen. We denken, zeggen en doen allemaal dingen in ons dagelijks leven die de Geest kunnen verdrijven. De Heer heeft gezegd dat de Heilige Geest onze constante metgezel zal zijn als ons hart vol naastenliefde is en als deugd onze gedachten onophoudelijk siert (zie IV 121:45).

Aan wie worstelen met de hoge normen om voor de gave van het gezelschap van de Geest in aanmerking te komen, bied ik deze aanmoediging. Er zijn momenten geweest waarop u de invloed van de Heilige Geest gevoeld hebt. Dat is wellicht vandaag nog gebeurd.

U kunt die momenten van inspiratie behandelen als de zaadjes van geloof die Alma beschreef (zie Alma 32:28). Zaa ze stuk voor stuk. Dat kunt u doen

door te handelen naar de ingeving die u kreeg. De waardevolste inspiratie voor u is te weten wat God wil dat u doet. Als dat het betalen van tiende is, of bij een verdrietige vriend langsgaan, dan moet u dat doen. Doe het, wat het ook is. Als u hebt laten zien dat u bereid bent om te gehoorzamen, zal de Geest u meer indrukken geven van wat God u vraagt voor Hem te doen.

Als u blijft gehoorzamen, zullen de indrukken van de Geest zich vaker aandienen en zult u Hem steeds meer gaan voelen als uw constante metgezel. Uw vermogen om het goede te kiezen zal toenemen.

U kunt weten wanneer die indrukken om te handelen uit de Geest en niet uit uw eigen verlangens voortkomen. Als de indrukken stroken met wat de Heiland en zijn hedendaagse profeten en apostelen gezegd hebben, kunt u er met vertrouwen gehoor aan geven. Dan zal de Heer zijn Geest sturen om bij u te zijn.

Als u bijvoorbeeld een geestelijke aansporing voelt om de sabbatdag te heiligen, vooral als dat moeilijk lijkt, zal God zijn Geest sturen om u te helpen.

Die hulp kreeg mijn vader jaren geleden ook toen hij voor zijn werk in Australië was. Hij was op een zondag alleen en wilde graag van het avondmaal nemen. Hij kon geen informatie over diensten van de heiligen der laatste dagen vinden. Dus begon hij maar te lopen. Hij bad bij elk kruispunt welke kant hij op moest gaan. Na een uur lopen en afslaan hield hij weer stil om te bidden. Hij kreeg de ingeving om een bepaalde straat in te lopen. Al gauw hoorde hij gezang uit een ruimte op de begane grond van een flatgebouw komen. Hij keek door het raam naar binnen en zag enkele mensen bij een tafel met een wit kleed en avondmaalschalen erop zitten.

Dat zegt u misschien niet veel, maar voor hem was het iets geweldigs. Hij wist dat de belofte van het avondmaalsgebed vervuld was: 'Hem altijd indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden die Hij hun heeft gegeven, opdat zij zijn Geest altijd bij zich mogen hebben.' (LV 20:77).

Dat was maar één voorbeeld van momenten dat hij bad en dan deed wat de Geest Hem volgens de wil van God influisterde. Hij is dat door de jaren heen blijven doen, zoals u en ik dat ook zullen doen. Hij sprak nooit

over zijn geestelijke instelling. Hij bleef gewoon kleine dingen voor de Heer doen, die hem werden ingegeven.

Als een groep heiligen der laatste dagen hem vroeg hen toe te spreken, dan deed hij dat. Het maakte niet uit of het tien of vijftig mensen betrof, of hoe moe hij was. Hij gaf zijn getuigenis van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, en van de profeten wanneer de Geest hem er ook toe dreef.

Zijn hoogste roepingen in de kerk waren in de hoge raad van de ring Bonneville (Utah, VS), waar hij onkruid wiede op de boerderij van de ring, en hij gaf les in een zondagsschoolklas. Door de jaren heen was de Heilige Geest er als zijn metgezel wanneer hij die nodig had.

Ik stond naast mijn vader in een ziekenhuiskamer. Mijn moeder, toen al 41 jaar lang zijn vrouw, lag daar op bed. We hadden urenlang bij haar gewaakt. We zagen de trekken van pijn uit haar gezicht verdwijnen. De vingers van haar handen, die tot een vuist gebald waren, ontspanden. Haar armen kwamen naast haar tot rust.

De pijn van tientallen jaren kanker was voorbij. Ik zag een vredige blik op haar gezicht. Ze ademde een paar keer kort, zuchtte en lag er toen

roerloos bij. We bleven staan afwachten of er nog een ademhaling zou volgen.

Uiteindelijk zei mijn vader zachtjes: 'Het meisje is naar huis gegaan.'

Hij vergoot geen tranen. Dat kwam doordat de Heilige Geest hem lang daarvoor een duidelijk beeld had gegeven van wie ze was, waar ze vandaan kwam, wie ze geworden was en waar ze heenging. De Geest had vele malen tot hem getuigd van een liefdevolle hemelse Vader, van een Heiland die de macht van de dood verbroken had en van de tempelverzegeling van hem, zijn vrouw en zijn gezin.

De Geest had hem lang daarvoor al verzekerd dat haar goedheid en geloof haar terugkeer naar een hemelse woning veiliggesteld hadden, waar ze als een geweldig kind vol belofte herkend en eervol thuis verwelkomd zou worden.

Voor mijn vader was dat meer dan hoop. Door de Heilige Geest was het realiteit voor hem geworden.

Nu zeggen sommigen misschien dat zijn woorden en de voorstelling die hij zich van een hemelse woning maakte slechts een verzachtende inbeelding waren, de versluisde zienswijze van een man als reactie op zijn verlies. Maar hij had kennis van eeuwige waarheid op de enige manier waarop u die kunt weten.

Hij was als wetenschapper zijn hele volwassen leven op zoek geweest naar waarheid over de fysieke wereld. Hij gebruikte de middelen van de wetenschap goed genoeg om onder zijn vakgenoten over de hele wereld gerespecteerd te worden. Veel van wat hij op scheikundig vlak deed, kwam door wat hij in gedachten aan moleculen voor zich zag bewegen waarna hij die beelden door experimenten in een laboratorium bevestigde.

Maar hij had een andere koers gevolgd om de waarheden te ontdekken die er voor hem en voor ieder van ons het meeste toedoen. Alleen door de Heilige Geest kunnen we mensen en gebeurtenissen zien zoals God ze ziet.

Die gave duurde voort in het ziekenhuis nadat zijn vrouw overleden was. We raapten mijn moeders spullen bij elkaar om mee naar huis te nemen. Mijn vader bedankte onderweg naar de auto iedere verpleegkundige en arts die we tegenkwamen. Ik weet nog dat ik lichtelijk geïrriteerd vond dat we weg moesten gaan om alleen te rouwen.

Ik besef nu dat hij dingen zag die alleen de Heilige Geest hem heeft kunnen laten zien. Hij zag die mensen als engelen die God gezonden had om over zijn lieveling te waken. Zij zagen zichzelf wellicht als zorgverleners, maar mijn vader bedankte ze namens de Heiland voor hun werkzaamheden.

De invloed van de Heilige Geest bleef bij hem toen we bij het huis van mijn ouders aankwamen. We praatten een paar minuten na in de woonkamer. Mijn vader gaf aan dat hij even naar zijn slaapkamer wilde.

Na een paar minuten kwam hij de woonkamer weer in. Hij glimlachte ontspannen. Hij liep naar ons toe en zei zachtjes: 'Ik was bezorgd dat Mildred alleen in de geestenwereld aan zou komen. Ik dacht dat ze zich in de menigte misschien verloren zou voelen.'

Toen zei hij opgewekt: 'Ik heb net gebeden. Ik weet dat het Mildred goed gaat. Mijn moeder was daar om haar te verwelkomen.'

Ik weet nog dat ik moest glimlachen toen hij dat zei. Ik zag mijn grootmoeder voor me, zich haastig op haar korte beentjes een weg door een menigte banen zodat ze haar schoondochter

bij haar aankomst kon begroeten en omhelzen.

Een van de redenen waarom mijn vader die troost vroeg en kreeg, was omdat hij sinds zijn kinderjaren altijd in geloof gebeden had. Hij was het gewend om antwoorden in zijn hart te krijgen die hem troost en richting gaven. Hij had niet alleen de gewoonte om te bidden, maar was tevens bekend met de Schriften en de woorden van hedendaagse profeten. Dus herkende hij de vertrouwde influisteringen van de Geest, die u vandaag wellicht hebt gevoeld.

Het gezelschap van de Geest had hem meer dan troost en leiding gegeven. Het had hem dankzij de verzoening van Jezus Christus veranderd. Als we de belofte aannemen dat we de Geest altijd bij ons kunnen hebben, kan de Heiland ons louteren zodat we in aanmerking komen voor het eeuwige leven, de grootste van alle gaven Gods (zie LV 14:7).

'Welnu, dit is het gebod: bekeert u, al gij eindend der aarde, en komt tot Mij en laat u dopen in mijn naam, zodat gij door het ontvangen van de Heilige Geest kunt worden geheiligd, zodat gij ten laatsten dage vlekkeloos voor mijn aangezicht kunt staan' (3 Nephi 27:20).

Die geboden gaan gepaard met deze belofte van de Heer:

'En nu, voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Stel uw vertrouwen in die Geest die ertoe beweegt goed te doen — ja, recht te doen, ootmoedig te wandelen, rechtvaardig te oordelen; en dat is mijn Geest.

'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik zal u van mijn Geest meedelen, die uw verstand zal verlichten, die uw ziel met vreugde zal vervullen' (LV 11:12–13).

Ik getuig tot u dat God de Vader leeft, dat de herrezen Jezus Christus zijn kerk leidt, dat Thomas S. Monson alle sleutels van het priesterschap bezit,

en dat openbaring door de Heilige Geest leiding en steun biedt aan De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en de ootmoedige leden ervan.

Ook getuig ik tot u dat deze geweldige mannen, die vandaag tot ons gesproken hebben als getuige van de Heer Jezus Christus, als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, door God zijn geroepen. Ik weet dat de Geest op president Monson heeft ingewerkt om hen te roepen. En toen u naar hen en hun getuigenis luisterde, heeft de Heilige Geest u laten weten wat ik nu tot u zeg. Ze zijn door God geroepen. Ik steun ze en heb ze lief en ik weet dat de Heer hen liefheeft en ze zal schragen bij hun werk. En dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 20.3.10.
2. Zie George Q. Cannon, in 'Minutes of a Conference', *Millennial Star*, 2 mei 1863, 275–276.

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Waarom de kerk er is

Het is het waard om na te gaan waarom Jezus Christus ervoor kiest een kerk te gebruiken, zijn kerk, om zijn werk en het werk van zijn Vader uit te voeren.

Mijn hele leven al zijn de algemene conferenties van de kerk aanstekelijke geestelijke gebeurtenissen. Ook de kerk zelf is een plek om de Heer te leren kennen. Ik besef dat er mensen zijn die zichzelf als religieus of spiritueel beschouwen maar deelname in een kerk of zelfs de noodzaak voor een dergelijk genootschap afwijzen. Godsdienst is voor hen iets puur persoonlijks. Toch is de kerk in het leven geroepen door Hem in wie onze spiritualiteit geworteld is, namelijk Jezus Christus. Het is lonend om na te gaan waarom Hij ervoor kiest een kerk te gebruiken, zijn kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, om zijn werk en het werk van zijn Vader uit te voeren en ‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’.¹

Het evangelie van Jezus Christus werd al door Adam gepredikt, en de noodzakelijke heilsverordeningen, zoals de doop, werden door een priesterschapssorde in familieverband bediend.² Naarmate de samenlevingsvormen complexer werden dan louter families, riep God ook andere profeten, boodschappers en leraren. In de tijd van Mozes lezen we over een formeler

structuur, met ouderlingen, priesters en rechters. In het Boek van Mormon staat opgetekend dat Alma een kerk met priesters en leraren vestigde.

Vervolgens organiseerde Jezus zijn werk in het midden des tijds zodanig dat het evangelie tegelijkertijd in meerdere landen en onder diverse volken gevestigd kon worden. Die organisatie, de Kerk van Jezus Christus, werd gebouwd op het fundament van ‘apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is’.³ Er waren nog meer functionarissen, zoals zeventigers, ouderlingen, bisschoppen, priesters, leraren en diakenen. Jezus vestigde de kerk na zijn opstanding op soortgelijke wijze op het westelijk halfrond.

Na de afval en de teloorgang van de kerk die Hij gevestigd had toen Hij op aarde was, vestigde de Heer de Kerk van Jezus Christus opnieuw door toedoen van de profeet Joseph Smith. Het oorspronkelijke doel blijft, namelijk de prediking van het goede nieuws van het evangelie van Jezus Christus en de bediening van de heilsverordeningen — met andere woorden: mensen tot Christus brengen.⁴ En nu, door middel van zijn herstelde kerk, is de belofte van verlossing zelfs weggelegd voor de geesten van de doden die in hun

aardse leven weinig of niets van de genade van de Heiland afwisten.

Hoe verwezenlijkt zijn kerk de doeleinden van de Heer? Het is belangrijk om in te zien dat Gods ultieme oogmerk onze vooruitgang is. Zijn verlangen is dat we vorderen ‘van genade tot genade, totdat [wij] een volheid [ontvangen]’⁵ van alles wat Hij kan geven. Dat vereist meer dan simpelweg aardig zijn of je spiritueel voelen. Dat vereist geloof in Jezus Christus, bekering, doop met water en de Geest, en in geloof tot het einde toe volharden.⁶ Niemand kan dat op eigen houtje volledig realiseren. Een belangrijke reden waarom de Heer een kerk heeft, is dan ook een gemeenschap van heiligen te vormen die elkaar steunen op het ‘enge en smalle pad dat tot het eeuwige leven voert’.⁷

‘En [Christus] heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en nog weer anderen als herders en leraars,

‘om de heiligen toe te rusten tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus,

‘totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus.’⁸

Jezus Christus is ‘de bron en voleinder’ van ons geloof.⁹ Ons verenigen met het lichaam van Christus — de kerk — is een belangrijk aspect van zijn naam op ons nemen.¹⁰ We lezen dat kerkleden van weleer ‘dikwijls tezamen [kwamen] om te vasten en te bidden en met elkaar te spreken over het welzijn van hun ziel’¹¹ en om ‘het woord des Heren te horen’.¹² Dat is in de hedendaagse kerk ook het geval. Verenigd in geloof onderwijzen en versterken wij elkaar en streven wij naar de volle maat van het discipelschap, ‘de maat van de grootte van de volheid van

Christus'. We streven ernaar elkaar te helpen om tot 'de kennis van de Zoon van God'¹³ te komen, tot de dag aanbreekt waarop 'zij niet meer eenieder zijn naaste [...] onderwijzen door te zeggen: Ken de Heere, want zij zullen Mij allen kennen, vanaf hun kleinste tot hun grootste toe, spreekt de Heere'.¹⁴

In de kerk doen wij niet alleen kennis van goddelijke leer op, wij ervaren ook de toepassing ervan. Als het lichaam van Christus dienen de leden van de kerk elkaar in het echte dagelijkse leven. We zijn allemaal onvolmaakt; soms kwetsen we of worden we gekwetst. We stellen elkaar vaak op de proef met onze eigenaardigheden. In het lichaam van Christus moeten we verder gaan dan kennis en verheven woorden alleen. We doen echte praktijkervaring op terwijl we 'in liefde met elkaar [leren] leven'.¹⁵

In deze godsdienst bekommert men zich niet alleen om zichzelf; integendeel, we worden allemaal geroepen om te dienen. Wij zijn de ogen, de handen, het hoofd, de voeten en de andere leden van het lichaam van Christus. Ja, ook 'de leden [...] die het zwakste schijnen te zijn, zijn echter juist zeer noodzakelijk'.¹⁶ We hebben die dienende taken nodig.

Mumbai (India)

Een van de mannen in mijn wijk moest het in zijn jeugd bij zijn kerkgang niet alleen zonder de steun van zijn ouders stellen, hij werd zelfs door hen tegengewerkt. Hij vertelde het volgende in een avondmaalsdienst: 'Mijn vader snapt niet waarom iemand naar de kerk zou gaan terwijl je ook kunt gaan skiën. Maar ik vind het echt fijn om naar de kerk te gaan. In de kerk bevinden we ons allemaal op dezelfde weg. Ik word op die weg geïnspireerd door sterke jongeren, pure kinderen en wat ik van andere volwassenen zie en leer. Ik word gesterkt door de omgang met hen en blij door het evangelie na te leven.'

De wijken en gemeenten van de kerk bieden ook een wekelijkse bijeenkomst om rust en hernieuwde kracht op te doen, een tijd en plek om de wereld achter te laten — de sabbat. Het is een dag om 'vreugde [te] scheppen in de Heere',¹⁷ om de geestelijke genezing te ervaren die met het avondmaal gepaard gaat, en om de hernieuwde belofte te ontvangen dat we zijn Geest bij ons zullen hebben.¹⁸

Een van de grootste zegeningen dat we deel uitmaken van het lichaam van Christus, hoewel dat op het moment zelf wel eens anders lijkt, is berispt worden voor zonden en fouten. We zijn geneigd onze fouten goed te praten en soms

weten we gewoon niet waar of hoe we ons dienen te verbeteren. Zonder mensen die ons 'intijds met strengheid [kunnen berispen], wanneer daartoe gedreven door de Heilige Geest',¹⁹ ontbreekt ons mogelijk de moed om te veranderen en de Meester volmaakter te volgen. Bekering is iets persoonlijks, maar begeleiding op dat soms pijnlijke pad is in de kerk te vinden.²⁰

In deze bespreking van de kerk als lichaam van Christus moeten we altijd twee dingen voor ogen houden. Ten eerste: we streven niet naar bekering tot de kerk maar tot Christus en zijn evangelie. Die bekering wordt door de kerk gefaciliteerd.²¹ Het Boek van Mormon geeft dit treffend over het volk weer: 'zij werden *tot de Heer bekeerd en in de kerk van Christus opgenomen*'.²² Ten tweede: we moeten bedenken dat de kerk in het begin het gezin was. Zelfs tegenwoordig dienen en sterken het gezin en de kerk elkaar als twee afzonderlijke instellingen. De een vervangt de ander niet. En de kerk kan de rol van de ouders zeker niet overnemen, zelfs niet in het beste geval. Het draait er bij evangelielessen en priesterschapsverordeningen in de kerk om dat gezinnen voor het eeuwige leven in aanmerking komen.

Er is nog een tweede belangrijke reden dat de Heiland door middel van een kerk werkt. Hij kan namelijk in noodzakelijke dingen voorzien die enkelingen of kleine groepen niet tot stand kunnen brengen. Een duidelijk voorbeeld daarvan is het omgaan met armoede. Het is waar dat we persoonlijk en in gezinsverband zorgen voor de stoffelijke behoeften van anderen, 'elkaar zowel stoffelijk als geestelijk gevende naar hun noden en behoeften'.²³ Maar samen in de kerk wordt de mogelijkheid om voor de armen en behoeftigen te zorgen verveelvoudigd

om in bredere noden te voorzien. Daardoor is zelfredzaamheid voor velen niet alleen een hoop maar ook werkelijkheid.²⁴ Verder zijn de kerk, de zustershulpvereniging en de priesterschapsquorums in staat om op veel plaatsen noodhulp aan veel slachtoffers van natuurrampen, oorlog en vervolging te verlenen.

Zonder de mogelijkheden die zijn kerk biedt, zou de opdracht van de Heiland om het evangelie in de hele wereld te verkondigen niet uitgevoerd kunnen worden.²⁵ De benodigde apostolische sleutels, de structuur, de financiële middelen en de toewijding en offers van vele duizenden zendingen zouden ontbreken om het werk uit te voeren. U weet: 'Dit evangelie van het Koninkrijk [moet] in de gehele wereld gepredikt worden als een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde komen.'²⁶

De kerk kan tempels bouwen en in gebruik nemen, huizen van de Heer waarin essentiële verordeningen en verbonden bediend kunnen worden. Joseph Smith verklaarde dat God met het vergaderen van zijn volk in enig tijdperk tot doel had 'een huis voor de Heer te bouwen waar Hij de verordeningen van zijn huis en de heerlijkheden van zijn koninkrijk aan zijn volk [kan] openbaren en de mensen de weg naar het eeuwig heil kon wijzen. Want er zijn bepaalde verordeningen en beginselen die verricht moeten worden in een gebouw dat voor dat doel is gebouwd.'²⁷

Als iemand gelooft dat alle wegen naar de hemel leiden of dat er geen specifieke vereisten voor het eeuwig heil gelden, zal hij of zij de noodzaak niet zien voor de verkondiging van het evangelie of voor verordeningen en verbonden om de levenden óf de doden te verlossen. Maar we spreken

niet alleen van de onsterfelijkheid maar ook van het eeuwige leven, en daarvoor zijn het evangeliepad en de evangelieverbonden essentieel. En de Heiland heeft een kerk nodig om ze voor alle kinderen van God mogelijk te maken — zowel de levenden als de doden.

De laatste reden die ik noem waarom de Heer zijn kerk gevestigd heeft, is het meest uniek: de kerk is namelijk het koninkrijk van God op aarde.

Toen De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in de jaren 1830 gevestigd werd, zei de Heer tegen de profeet Joseph Smith: 'Heft uw hart op en juicht, want het koninkrijk, of met andere woorden, de sleutels van de kerk, zijn gegeven.'²⁸ Met het gezag van die sleutels bewaren de priesterschapsfunctionarissen van de kerk de zuiverheid van de leer van de Heiland en de juistheid van zijn heilsverordeningen.²⁹ Zij helpen mensen die de verordeningen willen ontvangen met hun voorbereiding, zij beoordelen of kandidaten ervoor in aanmerking komen en ertoe waardig zijn, en vervolgens verrichten zij die verordeningen.

Met de sleutels van het koninkrijk zijn de dienstknechten van de Heer in staat om waarheid van dwaling te onderscheiden en wederom met gezag te verklaren: 'Aldus zegt de Heer.' Helaas zijn sommigen tegen de kerk gekant omdat ze hun eigen waarheid willen definiëren. Maar in werkelijkheid is het een weergaloze zegen om kennis te ontvangen 'van dingen zoals ze [werkelijk] zijn, en zoals ze waren, en zoals ze zullen zijn'³⁰ voor zover de Heer die bereid is te openbaren. De kerk bewaakt en publiceert de openbaringen van God — de canon der Schriftuur.

Toen Daniël de droom van de Babylonische koning Nebukadnezar uitlegde en de koning liet weten ‘wat er in later tijd gebeuren zal’,³¹ verklaarde hij: ‘De God van de hemel [zal] een Koninkrijk doen opkomen dat voor eeuwig niet te gronde zal gaan en waarvan de heerschappij niet op een ander volk zal overgaan. Het zal al die andere koninkrijken verbrijzelen en tenietdoen, maar zelf zal het voor eeuwig standhouden.’³² De kerk is dat geprofeteerde koninkrijk in de laatste dagen, dat niet door mensen maar door de God van de hemel is opgericht en voortrolt als een steen die, ‘niet door mensenhanden, uit de berg [...] werd afgehouden’ om de aarde te vullen.³³

De bestemming ervan is de vestiging van Zion ter voorbereiding op de wederkomst en millenniaanse heerschappij van Jezus Christus. Vóór die dag is het niet een koninkrijk in enige politieke zin — zoals de Heiland zei: ‘Mijn Koninkrijk is niet van *deze* wereld.’³⁴ Het is veeleer de bewaarder van zijn gezag op aarde, de uitvoerder

van zijn heilige verbonden, de beheerder van zijn tempels, de beschermer en verkondiger van zijn waarheid, de vergaderplaats voor het verstrooide Israël, en ‘een bescherming [...] en een toevlucht voor de storm en voor de verbolgenheid, wanneer die onversneden wordt uitgestort op de gehele aarde’.³⁵

Ik besluit met de smeekbede van de profeet:

‘Roept de Heer aan, opdat zijn koninkrijk zich op aarde zal verbreden, opdat haar bewoners het zullen ontvangen en voorbereid zullen zijn op de komende dagen, waarin de Zoon des Mensen in de hemel zal neerdalen, gekleed in de luister van zijn heerlijkheid, om het koninkrijk van God dat op aarde is opgericht, te ontmoeten.

‘Welnu, moge het koninkrijk van God voortgaan, opdat het koninkrijk van de hemel zal komen, opdat Gij, o God, zowel in de hemel als op aarde zult worden verheerlijkt, opdat Uw vijanden onderworpen zullen worden; want U behoort de eer, de macht en de heerlijkheid, voor eeuwig en altijd.’³⁶

In de naam van Jezus Christus.
Amen. ■

NOTEN

1. Mozes 1:39.
2. ‘Het evangelie [begon] gepredikt te worden, vanaf het begin, verkondigd door heilige engelen die gezonden werden uit de tegenwoordigheid Gods en door zijn eigen stem en door de gave van de Heilige Geest.
En aldus werden alle dingen bevestigd op Adam, door een heilige verordening’ (Mozes 5:58–59; zie ook Mozes 6:22–23).
3. Efeze 2:20.
4. ‘De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is door God ingesteld om Hem te helpen de verlossing en verhoging van zijn kinderen tot stand te brengen. [...]’
‘Bij de vervulling van het doel om personen en gezinnen op de verhoging voor te bereiden, richt de kerk zich op door God voorgeschreven taken. Die

taken bestaan uit hulp aan de leden om het evangelie van Jezus Christus na te leven, de vergadering van Israël door middel van zendingswerk, de zorg voor de armen en behoeftigen, en de verlossing van de doden door de bouw van tempels en het verrichten van plaatsvervangende verordeningen.’ (*Handboek 2: de kerk besturen* [2010], 2.2.)

5. Leer en Verbonden 93:13.
6. Zie 2 Nephi 31:17–20.
7. 2 Nephi 31:18.
8. Efeze 4:11–13.
9. Moroni 6:4.
10. Zie 3 Nephi 27:5–7.
11. Moroni 6:5.
12. 4 Nephi 1:12.
13. Efeze 4:13.
14. Jeremia 31:34; zie ook Hebrëen 8:11.
15. Leer en Verbonden 42:45.
16. 1 Korinthe 12:22. Paulus verklaarde ook: ‘Nu [...] zijn er wel veel leden, maar is er slechts één lichaam. [...] En als één lid lijdt, lijden alle leden mee. Als één lid eer ontvangt, verblijden alle leden zich mee’ (1 Korinthe 12:20, 26; zie ook Mosiah 18:9).
17. Jesaja 58:14.
18. Zie Leer en Verbonden 20:77, 79; 59:9–12.
19. Leer en Verbonden 121:43.
20. Zie 3 Nephi 18:21–23, 30–32.
21. Zie Donald L. Hallstrom, ‘Door zijn kerk bekeerd tot het evangelie’, *Liahona*, mei 2012, 13–15.
22. 3 Nephi 28:23; cursivering toegevoegd.
23. Mosiah 18:29.
24. Eén voorbeeld is wat we het voorraadhuis des Heren noemen: ‘Het voorraadhuis des Heren is [...] niet beperkt tot een gebouw van waaruit voedsel en kleding aan de armen worden verstrekt. Het omvat ook de gaven van tijd, talenten, mededogen, materialen en financiële middelen die de leden van de kerk aan de bisschop geven om voor de armen en de behoeftigen te zorgen. Er bestaat dus in feite in elke wijk een voorraadhuis des Heren.’ (*Handboek 2*, 6.1.3.)
25. Zie Matteüs 28:19–20; Leer en Verbonden 112:28–29.
26. Matteüs naar Joseph Smith 1:31.
27. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 449.
28. Leer en Verbonden 42:69; zie ook Leer en Verbonden 90:3.
29. Zie Geloofsartikelen 1:5.
30. Leer en Verbonden 93:24.
31. Daniël 2:28.
32. Daniël 2:44.
33. Daniël 2:45; zie ook vers 35.
34. Johannes 18:36; cursivering toegevoegd.
35. Leer en Verbonden 115:6.
36. Leer en Verbonden 65:5–6.

Devin G. Durrant

Eerste raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium

Mijn hart overweegt ze steeds

Ik bid oprecht dat u ervoor zult kiezen om Gods woorden uitgebreider en intensiever te bepeinen.

Van beroep ben ik belegger. Van geloof ben ik discipel van Jezus Christus, de Zoon van God.¹ In mijn beroep vertrouw ik op gezonde financiële beginselen. In mijn geloof probeer ik geestelijke beginselen na te leven, zodat ik meer op de Heiland kan lijken.

Voldoen aan een verzoek levert voordeel op

Ik ben er altijd beter van geworden als iemand mij verzocht een moeilijke taak te doen. In die context wil ik u allen graag twee verzoeken doen. Het eerste heeft financiële gevolgen. Het tweede verzoek heeft geestelijke gevolgen. Voor beide verzoeken is langdurige discipline nodig om de vruchten ervan te plukken.

Het eerste verzoek

Het eerste verzoek is eenvoudig: ik verzoek u om elke week wat geld opzij te leggen. Het bedrag dat u spaart, is niet zo belangrijk. Dat bepaalt u zelf. Maar als u zich de gewoonte aanleert om te sparen, zult u daar de vruchten van plukken. En dan bent u daarna wellicht ook in de gelegenheid om

anderen financieel te helpen. Stel u eens voor wat het resultaat zal zijn als u een half jaar, een jaar, tien jaar of langer wekelijks spaart. Kleine, volgehouden inspanningen kunnen goede resultaten opleveren.²

Het tweede verzoek

Mijn tweede verzoek is heel anders en veel belangrijker dan het eerste. En dat luidt: ik verzoek u om elke week een tekst te 'peinzeneren'.³ Het woord

peinzeneren komt niet in het woordenboek voor, maar het heeft een bijzondere plek in mijn hart gekregen. Wat houdt het in om te peinzeneren? Volgens mij is het een combinatie van tachtig procent peinen en twintig procent memoriseren, ofwel uit het hoofd leren.

Er zijn twee eenvoudige stappen.

Ten eerste: elke week kiest u een tekst uit en die plaatst u ergens waar u die elke dag ziet.

Ten tweede: enkele malen per dag leest u de tekst of denkt u erover na. De hele week door denkt u na over de betekenis van de woorden en de belangrijkste zinsneden.

Stel u zich de opbouwende gevolgen eens voor als u dat een half jaar, een jaar, tien jaar of langer volhoudt.

Als u dat doet, zult u een toename in spiritualiteit ervaren. U zult uw dierbaren met meer diepgang kunnen onderwijzen en opbouwen.

Als u ervoor kiest om wekelijks te peinzeneren, voelt u zich wellicht als iemand die zijn hele leven heeft gesnorkeld, maar die nu besloten heeft te gaan diepzeeduiken. Door die

beslissing zult u met meer begrip van evangeliebeginselen en nieuwe geestelijke invalshoeken worden gezegend.

Als u elke week over uw tekst nadenkt, zullen er woorden en zinsneden in uw hart gegrift worden.⁴ Er zullen ook woorden en zinsneden in uw verstand worden gegrift. Met andere woorden, uit het hoofd leren gaat gemakkelijk en natuurlijk. Maar het belangrijkste doel van peinzeneren is dat u een opbouwende plek voor uw gedachten creëert — een plek die u dicht bij de Geest van de Heer houdt.

De Heiland heeft gezegd: ‘Verzamelt de woorden des levens *steeds* als een schat in uw gedachten.’⁵ Peinzeneren is een eenvoudige en opbouwende manier om juist dat te doen.

Ik geloof dat Nephi iemand was die veel peinzeneerde. Hij zei: ‘Mijn ziel verlustigt zich in de Schriften, en mijn hart overweegt ze [*steeds*] en schrijft ze op tot lering en nut van mijn kinderen.’⁶ Hij dacht aan zijn kinderen toen hij over de Schriften nadacht en ze opschreef. Wat kan uw gezin eraan hebben als u er *steeds* naar streeft om uw verstand met Gods woorden te vervullen?

Mijn tekst

Onlangs heb ik Alma 5:16 bepeinzeneerd. Die tekst luidt: ‘Ik zeg u, kunt

gij u voorstellen de stem des Heren te dien dage tot u te horen zeggen: Komt tot Mij, gij gezegenden, want zie, uw werken op het oppervlak der aarde zijn de werken der gerechtigheid geweest?’

Aan het eind van de week was het volgende in mijn verstand gegrift: Stel je voor dat je de stem van de Heer hoort, die zegt: ‘Komt tot Mij, gij gezegende, want zie, uw werken [...] zijn de werken der gerechtigheid geweest’ (zie Alma 5:16).

Zoals u ziet heb ik niet het hele vers woord voor woord gememoriseerd. Maar ik had telkens weer over de sleutelwoorden van die tekst nagedacht, en waar die tekst te vinden is. Maar het beste deel van het hele proces was dat ik een meer verheven plek voor mijn gedachten had gecreëerd. In de loop van de week stelde ik me voor dat de Heiland aanmoedigende woorden tot me sprak. Door dat beeld werd mijn hart geraakt en werd ik geïnspireerd om ‘de werken der gerechtigheid’ te doen. Dat kan plaatsvinden als we ‘bij iedere gedachte’⁷ op Christus vertrouwen.

We moeten weerstand bieden

U kunt zich afvragen: ‘Waarom zou ik dat doen?’ Mijn antwoord daarop luidt dat we in een tijd leven waar het kwaad hand over hand toeneemt. We kunnen gewoon geen status-quo

accepteren en bijna overal met lelijke woorden en zondige beelden worden geconfronteerd zonder er iets tegen te doen. We moeten weerstand bieden. Als onze geest vervuld is met opbouwende gedachten en beelden, als we ‘Hem altijd indachtig zijn’,⁸ is er geen ruimte voor vuil en rotzooi.

In het Boek van Mormon doet Jezus Christus iedereen dit verzoek: ‘Overweegt de dingen die Ik heb gezegd.’⁹ Beschouw dat peinzeneren als een extra dimensie bij uw persoonlijke en gezamenlijke Schriftstudie thuis. Maar laat het daar geen vervanging van worden. Peinzeneren is als het toevoegen van een nieuwe gefaseerd vrijkomende vitamine aan uw huidige geestelijke dieet.

Het is te moeilijk

U kunt wellicht zeggen: ‘Peinzeneren is te moeilijk voor me.’ Laat u niet afschrikken. Moeilijk kan goed zijn. Christus vraagt ons om veel moeilijke dingen te doen, want Hij weet dat we gezegend zullen worden voor onze inspanningen.¹⁰

Een jonge buur van ons vond een eenvoudige manier om te peinzeneren. Hij zet zijn wekelijkse tekst op het startscherm van zijn mobiele telefoon. U kunt ook een broer, zus, kind, vriend of vriendin over uw tekst vertellen. Mijn vrouw, Julie, en ik helpen elkaar. Elke

zondag kiezen we onze tekst uit. Zij hangt de hare op de koelkast. Ik hang de mijne in mijn auto. De hele week door praten we over onze teksten. We praten er ook graag met onze kinderen over. Als we dat doen, lijkt het wel of het gemakkelijker voor ze is om met ons over het woord van God te praten.

Julie en ik zijn ook lid van een online groep waarin familieleden, vrienden en zendelingen elke week hun tekst uitwisselen en er af en toe iets over zeggen of hun getuigenis geven. Omdat we deel van een groep uitmaken, is het gemakkelijker om consequent te zijn. Mijn dochter, die op de middelbare school zit, en een paar van haar vriendinnen gebruiken sociale media en sms-berichten om elkaar over gelezen teksten te vertellen.

Aarzel niet om mensen van andere geloofsrichtingen te laten meedoen. Zij zijn ook op zoek naar manieren om hun gedachten te verheffen en zich dichter bij God te voelen.

Wat zijn de voordelen?

Dus wat zijn de voordelen? Julie en ik hebben nu ruim drie jaar lang elke week een tekst bepeinzeneerd. Aanvankelijk hadden we een doel van twintig jaar gesteld. Ze zei onlangs tegen me: 'Toen je me voor het eerst vroeg om twintig jaar lang elke week een tekst te peinzeneren, vroeg ik me af of ik het wel een maand zou volhouden. Die twijfels zijn allemaal verdwenen. Ik kan bijna niet geloven hoe fijn het is om elke week een tekst op de koelkast te hangen. Elke keer als ik de tekst bepeinzeneer, word ik erdoor opgebouwd.'

Na dit zes weken te hebben gedaan, zegt een zuster uit Texas (VS): 'Mijn getuigenis is versterkt, [...] en ik voel me dichter bij mijn hemelse Vader. [...] Ik vind het fijn dat het woord van God me ten goede verandert.'

Een tiener schreef: 'Ik geniet van [peinzeneren], want daardoor kan ik me beter richten op dingen die echt belangrijk zijn.'

Een van onze zendelingen heeft gezegd: 'Ik peinzeneer sinds juni 2014 elke week een tekst, en ik vind het heerlijk. (...) Deze teksten zijn nu als vrienden, waar ik in tijden van nood op kan vertrouwen.'

In mijn geval voel ik de Geest meer als ik wekelijks een tekst bepeinzeneer. Mijn liefde voor de Schriften is ook toegenomen nu ik ernaar streef om 'deugd *onophoudelijk* [mijn] gedachten [te laten] sieren.'¹¹

Overweeg dit verzoek en grote zegen die Nephi noemt: 'Indien gij voorwaarts streeft, u *vergistend* aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben.'¹² In de geest van ons 'vergasten aan het woord van Christus' is peinzeneren als een hap van een heerlijk gerecht waar we heel, heel langzaam op kauwen om er maximaal van te genieten.

Wat is uw tekst?

Gaat u deze maand elke week een tekst peinzeneren? En de rest van het jaar? En misschien wel langer? Julie en ik hebben al onze heldhaftige zendelingen in Dallas (Texas, VS) aangemoedigd om dat samen met ons twintig jaar lang te doen. In slechts 17 jaar zullen we gezamenlijk de eindstreep bereiken. Dan stellen we opnieuw een doel om

onze gedachten te verheffen en dichter bij Christus te komen.

U kunt ons controleren door te vragen: 'Wat is uw tekst?' Maar als u dat doet, zult u ons wel over uw tekst moeten vertellen. Een ieder van ons zal door onze gedachtewisseling opgebouwd worden.

Kunt u zich voorstellen hoe uw leven en dat van uw gezinsleden zal veranderen als u de volgende maanden, jaren of nog langer elke week een nieuwe tekst in uw hart en uw verstand grift?

Jezus Christus is ons voorbeeld

Jezus Christus moet al op jonge leeftijd liefde voor de Schriften hebben gehad. Hij moet als kind al de Schriften hebben gelezen en bepeinsd om al op twaalfjarige leeftijd met de leraars in de tempel een zinvol gesprek te kunnen voeren.¹³ Hij begon zijn zending op dertigjarige leeftijd,¹⁴ en Hij citeerde de Schriften vaak gedurende zijn zending.¹⁵ Kunnen we er niet veilig van uitgaan dat Jezus minimaal twintig jaar de Schriften moet hebben bestudeerd en bepeinsd als voorbereiding op zijn zending? Wat moet u nu doen om uzelf geestelijk voor te bereiden op de toekomstige mogelijkheden om uw gezinsleden en anderen te onderwijzen en tot zegen te zijn?

Oefen uw geloof en doe het

Samenvattend hoop ik dat u zult besluiten om elke week wat geld te sparen. Oefen uw geloof, heb zelfdiscipline, en doe het. Ik bid oprecht dat u ervoor zult kiezen om wekelijks Gods woorden uitgebreider en intensiever te bepeinzen. Oefen uw geloof, heb zelfdiscipline, en doe het.

In tegenstelling tot mijn eerste verzoek om te *sparen* zijn de voordelen van mijn tweede verzoek om uw *ziel te redden* voor eeuwig de uwe

— vrij van de mot en roest van deze wereld.¹⁶

Ouderling D. Todd Christofferson heeft deze duidelijke raad en belofte gegeven: ‘Bestudeer de Schriften zorgvuldig, weloverwogen. Denk na en bid over de Schriften. De Schriften zijn openbaring en zij zullen meer openbaring tot gevolg hebben.’¹⁷

Tot slot

Ik beloof u dat u er geen spijt van zult krijgen als u elke week een tekst in uw hart en uw verstand grift. Dan krijgt u een gevoel van duurzame en geestelijke doelgerichtheid, bescherming en kracht.

Denk aan de woorden van Jezus Christus: ‘Doet de dingen die gij Mij hebt zien doen.’¹⁸ Ik bid dat wij zijn woorden *volledig* in ons leven zullen toepassen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 3 Nephi 5:13.
2. Zie Alma 37:6; Leer en Verbonden 64:33.
3. In het Spaans gebruik ik *meditizar*, wat een combinatie is van *meditar* [peinzen] en *memorizar* [memoriseren].
4. Zie 2 Korinthe 3:3.
5. Leer en Verbonden 84:85; cursivering toegevoegd.
6. 2 Nephi 4:15; zie ook Deuteronomium 6:7; 2 Nephi 4:16.
7. Leer en Verbonden 6:36.
8. Zie Leer en Verbonden 20:77, 79.
9. 3 Nephi 17:3; zie ook Moroni 10:3.
10. Zie Mattheüs 16:25; 1 Nephi 2:20; Leer en Verbonden 14:7.
11. Leer en Verbonden 121:45; cursivering toegevoegd.
12. 2 Nephi 31:20; cursivering toegevoegd.
13. Zie Lukas 2:42, 46–47.
14. Zie Lukas 3:23.
15. Zie Mattheüs 4:3–4; zie ook Mattheüs 21:13. Ook in verscheidene andere teksten staan woorden als ‘Er staat geschreven’ en soortgelijke uitdrukkingen waaruit bekendheid met de Schriften blijkt.
16. Zie Mattheüs 6:19–20.
17. D. Todd Christofferson, ‘De zegen van Schriftuur’, *Liahona*, mei 2010, 35.
18. 2 Nephi 31:12; zie ook 3 Nephi 27:21.

Ouderling Von G. Keetch
van de Zeventig

Wie de geboden van God onderhouden, worden gezegend en zijn gelukkig

De barrières die de Heer heeft opgeworpen, zorgen voor een veilige haven, die ons beschermt tegen boze en vernietigende invloeden.

Toen ik enige tijd geleden in Australië was, bezocht ik de prachtige Horseshoe Bay, een vermaard surfparadijs. Toen ik langs het strand liep, was ik diep onder de indruk van de hoge, aanrollende golven die vlak buiten de baai braken en de kleinere golven die dichterbij het strand binnenrolden.

Toen ik verder liep, kwam ik een groep Amerikaanse surfers tegen. Ze waren duidelijk ontstemd over iets. Ze spraken luid en wezen naar de zee. Toen ik vroeg wat er aan de hand was, wezen ze naar de hoge golven die vlak buiten de baai braken.

‘Kijk daar eens’, zei een van hen boos. ‘Ziet u die barrière?’ Toen ik aandachtiger keek, zag ik inderdaad een barrière in de monding van de baai, precies op het punt waar de grote golven braken. De barrière was van stevig vlechtwerk gemaakt en werd door boeien op zijn plaats gehouden.

Volgens de surfers reikte de barrière tot de bodem van de oceaan.

De Amerikaanse surfer zei verder: ‘We zijn hier op een eenmalige reis om op deze hoge golven te surfen. We kunnen op de kleinere golven in de baai surfen, maar de barrière

zijn geboden en liefdevolle aanwijzingen, zodat wij die gevaren zullen mijden en een levenskoers zullen kiezen die bescherming biedt tegen geestelijke roofdieren en de opengesperde kaken van zonde.³

We geven blijk van onze liefde voor God en van ons geloof in Hem als we elke dag ons best doen om op het pad te blijven dat Hij voor ons heeft uitgestippeld en zijn geboden te onderhouden. We geven vooral blijk van ons geloof en onze liefde in situaties waarin we de reden voor Gods bevelen of het pad dat Hij ons vraagt te nemen niet volledig begrijpen. Het is relatief makkelijk om achter de veilige barrière te blijven als we weten dat er aan de andere kant van de barrière roofdieren op de loer liggen. Het is moeilijker om dat te doen als we alleen maar de opwindende en aanlokkelijke golven aan de andere kant zien. Maar het is juist op die momenten — de momenten waarop we ervoor kiezen om ons geloof te oefenen, op God te vertrouwen en onze liefde voor Hem te tonen — dat we groeien en de meeste vooruitgang maken.

In het Nieuwe Testament begreep Ananias niet waarom de Heer hem gebod om Saulus op te zoeken en hem een zegen te geven — een man die letterlijk bevoegd was om de volgelingen van Christus gevangen te nemen. Maar omdat Hij gehoorzaam aan Gods gebod was, speelde Ananias een belangrijke rol in de geestelijke geboorte van de apostel Paulus.⁴

Door op de Heer te vertrouwen, ons geloof te oefenen, zijn geboden te onderhouden en het pad te volgen dat Hij voor ons heeft uitgestippeld, worden we steeds meer de persoon die de Heiland in gedachten heeft. Dit 'worden' — deze bekering van het hart — is allerbelangrijkst. Ouderling

maakt het onmogelijk om dat op die grote golven te doen. We hebben geen idee waarom die barrière daar is. We weten alleen maar dat dit onze reis verknalt.'

Terwijl de Amerikaanse surfers steeds meer misbaar maakten, trok een andere surfer mijn aandacht, een oudere man die blijkbaar in de buurt woonde. Het leek wel of hij wat geïrriteerd raakte door de steeds luidere klachten over de barrière.

Uiteindelijk stond hij op en liep naar de groep toe. Zonder iets te zeggen haalde hij een verrekijker uit zijn rugzak en gaf die aan een van de surfers. Toen wees hij naar de barrière. Alle surfers keken om de beurt door de verrekijker. Toen ik aan de beurt was, zag ik met behulp van de verrekijker iets wat ik eerder niet had gezien: rugvinnen — grote haaien die aan de andere kant van de barrière op het rif aan het foerageren waren.

De groep werd meteen stil. De oude surfer vroeg zijn verrekijker terug en liep weg. Terwijl hij wegliep, zei hij iets wat ik nooit zal vergeten: 'Ik zou maar niet al te kritisch op de barrière zijn',

zei hij. 'Zonder die barrière zouden jullie al lang verslonden zijn.'

Daar op dat prachtige strand dachten we er opeens heel anders over. De barrière die star en beperkend leek — die het plezier en de opwinding van surfen op de hoge golven leek te beperken — was nu iets heel anders geworden. Met ons nieuwe begrip van het gevaar dat op de loer lag, bood de barrière nu bescherming, veiligheid en gemoedsrust.

Voor u en mij die ons levenspad bewandelen en onze dromen achternalopen, kunnen Gods geboden en normen — net als de barrière — soms moeilijk te begrijpen zijn. Ze lijken wellicht star en onbuigzaam, en weerhouden ons van het plezier en de opwinding die heel veel anderen lijken te hebben. Volgens de apostel Paulus kijken wij 'door middel van een spiegel in een raadsel'¹ met zo'n beperkt zicht dat we vaak niet de grote gevaren begrijpen die op de loer liggen.

Maar Hij die 'alle dingen doorgrond[t]'², weet precies waar die gevaren zich bevinden. Hij geeft ons goddelijke leiding, door middel van

Dallin H. Oaks heeft ons geleerd: 'Het is niet genoeg als iemand alleen maar plichtmatig doet wat er gedaan moet worden. De geboden, verordeningen en verbonden van het evangelie zijn geen lijst van stortingen op de een of andere hemelse bankrekening. Het evangelie van Jezus Christus is een plan dat ons leert hoe we kunnen worden wat onze hemelse Vader van ons verwacht.'⁵

Daarom houdt echte gehoorzaamheid in dat we ons volledig aan Hem overgeven en Hem toestaan onze koers te bepalen, zowel op kalme als onstuimige wateren. We moeten begrijpen dat Hij meer van ons kan maken dan wij ooit zelf kunnen doen.

Als we ons aan zijn wil onderwerpen, zullen we meer gemoedsrust en geluk vinden. Koning Benjamin heeft gezegd dat zij die de geboden van God onderhouden, gezegend en gelukkig zijn 'in alle dingen, zowel stoffelijke als geestelijke.'⁶ God wil dat wij vreugde hebben. Hij wil dat wij gemoedsrust hebben. Hij wil dat wij succes hebben. Hij wil dat wij veilig zijn en beschermd

worden tegen alle wereldse invloeden om ons heen.

Met andere woorden, de geboden van de Heer zijn geen moeilijk onderwaterdoolhof met barrières die we in dit leven moeten verduren om in het volgende leven verhoogd te kunnen worden. De barrières die de Heer heeft opgeworpen, zorgen er juist voor dat er een veilige haven voor ons is, zodat de boze en vernietigende invloeden ons niet naar de diepten van de wanhoop meesleuren. De geboden van de Heer zijn uit liefde en zorg gegeven. Ze zijn bedoeld om ons in dit leven vreugde te geven,⁷ net zozeer als ze bedoeld zijn om ons in het volgende leven vreugde en verhoging te geven. Ze markeren de weg die wij moeten volgen — en wat nog belangrijker is, ze werpen licht op wie wij moeten worden.

Zoals met alle goede en ware dingen is Jezus Christus het beste voorbeeld. De daad van de grootste gehoorzaamheid ooit vond plaats toen de Zoon Zich aan de wil van de Vader

onderwierp. Nadat Hij nederig had gevraagd of de bittere drinkbeker aan Hem voorbij mocht gaan — of Hij wellicht een andere koers mocht volgen — koos Christus voor het pad dat zijn Vader wilde dat Hij nam. Dat was het pad dat Hem via Gethsémané naar Golgotha bracht, waar Hij onvoorstelbaar lijden moest doorstaan en waar Hij volkomen op Zichzelf werd teruggeworpen toen de Geest van zijn Vader Zich aan Hem onttrok. Maar datzelfde pad leidde op de derde dag tot een leeg graf, met vreugdekreten als 'Hij is opgestaan!'⁸ in de oren en het hart van hen die Hem liefhadden. Daarbij hoorde onvoorstelbare vreugde en troost, toegespitst op zijn verzoening voor al Gods kinderen in de eeuwigheid. Omdat Hij zijn wil aan die van de Vader onderwierp, gaf Christus ons de mogelijkheid van eeuwige vrede, eeuwige vreugde en het eeuwige leven.

Ik getuig dat wij kinderen van een liefdevolle God zijn. Ik getuig dat Hij wil dat wij gezegend worden en gelukkig en veilig zijn. Daarom heeft Hij voor ons de koers terug naar Hem uitgestippeld, en heeft Hij barrières opgeworpen om ons onderweg te beschermen. Door ons best te doen om die koers te volgen, zullen we veiligheid, geluk en gemoedsrust vinden. En als we ons aan zijn wil onderwerpen, zullen we worden wat Hij wil dat wij worden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Korinthe 13:12.
2. Leer en Verbonden 88:6.
3. Zie Boyd K. Packer, 'Spiritual Crocodiles', *Ensign*, mei 1976, 30–32.
4. Zie Handelingen 9:10–18.
5. Zie Dallin H. Oaks, 'Opdracht tot wording', *Liahona*, januari 2001, 40.
6. Mosiah 2:41.
7. Zie 2 Nephi 2:25.
8. Zie Mattheüs 28:6; Markus 16:6.

Carole M. Stephens

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

‘Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht’

God heeft ons geboden gegeven, omdat Hij ons liefheeft. Wij laten Hem zien dat we Hem liefhebben als we die geboden naleven.

Toen onze oudste dochter, Jen, na de geboorte van haar derde dochtertje uit het ziekenhuis kwam, ging ik naar haar toe om te helpen. Toen haar oudste dochter naar school was gegaan, besloten we dat Jen vooral rust nodig had. Dus het beste wat ik kon doen, was haar dochter Chloe met mij mee naar huis nemen, zodat haar moeder en babyzusje rust hadden.

Ik zette Chloe in het autostoeltje, maakte haar gordel vast, deed mijn gordel om en reed van de oprit af. Maar nog voordat we het eind van de straat bereikt hadden, had Chloe haar gordel al losgemaakt en stond rechtop, keek over mijn schouder en praatte tegen me! Ik zette de auto aan de kant van de weg, stapte uit en deed haar weer in de gordel.

We gingen weer verder, maar waren nog maar een klein eindje gevorderd of ze was alweer van haar stoel af. Ik herhaalde de procedure, maar dit keer stond Chloe alweer, voordat ik zelfs terug in de auto was en mijn gordel om had!

Daar zat ik dan in de auto aan de kant van de weg met een machtsstrijd met een driejarig kind. En ze was aan de winnende hand!

Ik bedacht van alles om haar te overtuigen dat het een goed idee was om in de gordel in haar autostoeltje

te blijven. Maar ze was niet overtuigd! Tenslotte probeerde ik de als-dan benadering.

Ik zei: ‘Chloe, als je in de gordel in je autostoeltje blijft zitten, dan gaan we, zodra we bij oma thuis zijn, met klei spelen.

Geen antwoord.

‘Chloe, als je in de gordel op je stoel blijft, dan gaan we bij oma thuis brood bakken.

Geen antwoord.

Ik probeerde het nogmaals. ‘Chloe, als je in de gordel op je stoel blijft, dan kunnen we bij de supermarkt iets lekkers halen!’

Na drie pogingen wist ik dat het vergeefse moeite was. Ze wist wat ze wilde en geen enkele als-dan kon haar overhalen om in de gordel in haar stoel te blijven zitten.

We konden niet de hele dag aan de kant van de weg doorbrengen, maar ik wilde de wet gehoorzamen en het was niet veilig om te rijden terwijl Chloe stond. Ik bad in stilte en hoorde de Geest fluisteren: ‘Onderwijs haar.’

Ik keerde me naar haar toe en trok de autogordel een eind van mijn lichaam af zodat ze hem kon zien. Ik zei: 'Chloe, ik doe deze autogordel om omdat hij me zal beschermen. Maar jij hebt je autogordel niet om en bent dus niet veilig. En ik word heel verdrietig als je gewond raakt.'

Ze keek me aan. Ik kon de rader-tjes in haar kleine hersenen bijna zien draaien, terwijl ik gespannen op haar reactie wachtte. Uiteindelijk begonnen haar grote blauwe ogen te stralen en zei ze: 'Oma, je wilt dat ik mijn gordel om heb, omdat je van me houdt!'

De Geest vervulde de auto toen ik mijn liefde voor dit dierbare kleine meisje uitsprak. Ik wilde dat gevoel vasthouden, maar ik wist dat dit het moment was, dus ik stapte uit en zette haar in haar autostoeltje met de gordel om. Toen vroeg ik haar: 'Chloe, zul je in je stoeltje blijven zitten?' En dat deed ze — helemaal tot aan de supermarkt voor iets lekkers! En ze bleef netjes zitten van de supermarkt tot mijn huis, waar we brood bakten en met klei speelden omdat Chloe zoiets niet vergeet!

Toen ik die dag terugreed, moest ik aan een tekst denken: 'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht.'¹ We hebben regels om onze kinderen te onderwijzen, leiden en beschermen. Waarom? Vanwege de grote liefde die we voor hen voelen. Maar pas toen Chloe begreep dat ik wilde dat ze netjes in de gordel in haar stoeltje bleef zitten vanwege mijn liefde voor haar was ze bereid zich aan iets wat zij als een inperking zag te onderwerpen. Ze dacht dat haar autogordel haar vrijheid beperkte.

Evenals Chloe kunnen wij besluiten om de geboden als beperkingen te zien. We denken soms misschien dat Gods wetten onze persoonlijke vrijheid beknotten, onze keuzevrijheid in de

kiem smoren en onze groei beperken. Maar als we naar meer begrip streven en toelaten dat onze Vader ons onderwijst, zal het ons duidelijk worden dat Hij met die wetten laat zien dat Hij ons liefheeft; en dat onze naleving van die wetten bewijst dat we Hem liefhebben.

Als u merkt dat u, figuurlijk gesproken, aan de kant van de weg staat, wil ik u een paar beginselen aan de hand doen, waarmee u, als u ze opvolgt, weer veilig op 'de weg van geloof en gehoorzaamheid'² komt.

Ten eerste, vertrouwen op God.

Vertrouw op zijn eeuwig plan voor u. Ieder van ons is 'een dierbare zoon of dochter van hemelse Ouders.' Dat Zij ons liefhebben blijkt uit de geboden. Geboden zijn essentiële aanwijzingen om ons te onderwijzen, leiden en beschermen terwijl we 'aardse ervaringen [...] opdoen'.³

In de voorsterfelijke wereld gebruiken we onze keuzevrijheid om Gods plan te aanvaarden⁴ en we zagen in dat gehoorzaamheid aan Gods eeuwige wet van wezenlijk belang was, wilde dat plan voor ons werken. In de Schriften staat: 'Er is een wet vóór de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel afgekondigd, waarop alle zegeningen zijn gegrond.'⁵ Als we de wet gehoorzamen, ontvangen we de zegeningen.

Ondanks alle fouten, tegenwerkingen en leermomenten die deel

uitmaken van ons sterfelijk leven verliest God onze eeuwig mogelijkheden nooit uit het oog, zelfs niet als wij dat wel doen. We kunnen Hem vertrouwen 'want God wil zijn kinderen terughebben.'⁶ En Hij heeft daartoe de weg gebaad door de verzoening van zijn Zoon, Jezus Christus. De verzoening 'is de kern van het heilsplan.'⁷

Ten tweede, vertrouwen op Jezus.

De verzoening van Jezus Christus is de ultieme uiting van gehoorzaamheid en liefde. Hij onderwierp Zich aan de wil van de Vader en legde zijn leven voor ons neer. Hij heeft gezegd: 'Als u Mijn geboden in acht neemt, zult u in Mijn liefde blijven, zoals Ik de geboden van Mijn Vader in acht genomen heb en in Zijn liefde blijf.'⁸

Jezus heeft ook gezegd:

'U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.

'Dit is het eerste en het grote gebod.

'En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.'⁹

We zijn elke zondag in de gelegenheid om de zuivere liefde van onze Heiland te overpeinzen en te gedenken, wanneer we van de zinnebeelden van zijn oneindige verzoening nemen. Bij het avondmaal kijk ik hoe handen en armen zich uitstrekken om het brood en het water door te geven. Terwijl ik mijn arm uitstrek en ervan neem, verbind ik mij dat ik gewillig ben zijn naam

op me te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. En Hij belooft ‘dat [we] zijn Geest altijd bij [ons] mogen hebben’.¹⁰

Ten derde, vertrouwen op de influisteringen van de Geest. Weet u nog dat de Geest mij bij mijn ervaring met Chloe een tekst influisterde? Dat is Johannes 14:15: ‘Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht.’ En daarop volgen deze belangrijke verzen:

‘Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid,

‘namelijk de Geest van de waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.’¹¹

Elk lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen dat bevestigd is en het waardig is, heeft recht op het gezelschap van de Heilige Geest. Vasten, gebed, Schriftstudie en gehoorzaamheid vergroten ons vermogen om de ingevingen van de Geest te horen en voelen aanzienlijk.

Als u vol twijfel en verwarring bent, zullen de Vader en de Zoon de Heilige Geest sturen om u te waarschuwen en u veilig door de gevaren van dit sterfelijk leven heen te leiden. Hij zal u dingen in herinnering brengen, u troosten en u vervullen met ‘hoop en volmaakte liefde’.¹²

Ten vierde, vertrouwen op de raad van de hedendaagse profeten.

Onze Vader heeft een manier gegeven waarop we door middel van zijn profeten zijn woord kunnen horen en zijn wet kennen. De Heer heeft verklaard: ‘[...] mijn woord zal [...] geheel worden vervuld, hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde.’¹³

Onlangs hebben levende profeten ons aangeraden de sabbatdag te gedenken en die te heiligen¹⁴ en de wet van vasten na te leven. Opvolging van deze profetische raad biedt ons de kans om God en onze naaste lief te hebben, doordat we ons geloof in Jezus Christus vergroten en onze hand uitstrekken om anderen liefde en zorg te schenken.¹⁵

Het is veilig om de raad van de Heer, die we bij monde van zijn profeten krijgen, op te volgen. God heeft president Thomas S. Monson, de raadgevers in het Eerste Presidium en de leden van het Quorum van de Twaalf Apostelen als profeten, zieners en openbaarders geroepen. In een wereld met steeds meer angst, afleiding, tegenslag en woede kunnen we hen tot voorbeeld nemen en zien hoe discipelen van Jezus Christus — vervuld van naastenliefde — eruitzien en klinken, en reageren op zaken die tot verdeeldheid zouden kunnen leiden. Ze getuigen van Jezus Christus en reageren met naastenliefde, de reine liefde van Jezus Christus.

Na mijn ervaring met Chloe ging ik in de Schriften op zoek naar teksten waarin over geboden en liefde wordt

gesproken. Ik vond er vele. Elk van die teksten herinneren ons eraan dat zijn geboden een uiting van zijn liefde voor ons zijn en dat wij laten Hem zien dat we Hem liefhebben als we die geboden naleven.

Ik getuig dat we, als we op God, onze eeuwige Vader, vertrouwen, als we op zijn Zoon, Jezus Christus vertrouwen en geloof in zijn verzoening oefenen, als we op de influisteringen van de Geest en op de raad van hedendaagse profeten vertrouwen, onze weg veilig kunnen vervolgen — niet slechts lijdzaam, maar met vreugde in onze reis naar huis. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

- Johannes 14:15.
- Neil L. Andersen, ‘U weet genoeg’, *Liahona*, november 2008, 14.
- ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, 129.
- Zie ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’.
- Leer en Verbonden 130:20.
- Russell M. Nelson, in R. Scott Lloyd, ‘God Wants His Children to Return to Him, Elder Nelson Teaches’, *Church News* op LDS.org, 28 januari 2014.
- Russell M. Nelson, ‘Ons op de zegeningen van de tempel voorbereiden’, *Liahona*, oktober 2010, 49.
- Johannes 15:10.
- Matteüs 22:37–39.
- Zie Leer en Verbonden 20:77, 79.
- Johannes 14:16–17.
- Moroni 8:26.
- Leer en Verbonden 1:38.
- Exodus 20:8.
- Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 6.1.2.

Ouderling Allen D. Haynie
van de Zeventig

Onthouden op wie we hebben vertrouwd

Onze hoop om bij de Vader terug te keren, hangt van de verzoening van Jezus Christus af.

Toen ik negen was, was mijn oma, die spierwit haar had en slechts anderhalve meter mat, een paar weken bij ons in huis. Tijdens haar bezoek besloten mijn twee oudere broers en ik op een namiddag om een kuil te gaan graven in het veld tegenover ons huis. Ik weet niet meer waarom we het deden; soms graven jongens gewoon kuilen. We werden een beetje vuil, maar niet in die mate dat we er echt door in de problemen zouden komen. Toen de jongens uit de buurt zagen hoe spannend het was om een kuil te graven, begonnen ze ons te helpen. We werden samen vuiler. De grond was hard, dus we haalden een tuinslang en spoten de bodem van de kuil nat om die zachter te maken. We kregen wat modder op onze kleren bij het graven, maar de kuil werd wel dieper.

Iemand in onze groep besloot dat onze kuil een zwembad moest worden, dus vulden we de kuil met water. Omdat ik de jongste was en erbij wilde horen, haalden ze mij over om erin te springen. Nu was ik echt vuil. Het was niet mijn bedoeling om onder de modder te zitten, maar dat zat ik nu wel.

Toen het koud begon te worden, stak ik de straat over om naar binnen te gaan. Mijn oma hield mij aan de voordeur tegen en weigerde mij binnen te laten. Ze zei dat ik het hele huis, dat zij net schoongemaakt had, vuil zou maken als ik binnenkwam. Dus ik deed wat iedere negenjarige onder de gegeven omstandigheden zou doen: ik rende

naar de achterdeur, maar zij was sneller dan ik dacht. Ik werd kwaad, stampte met mijn voeten en eiste dat ik binnen werd gelaten, maar de deur bleef dicht.

Ik was nat, modderig, koud, en in mijn kinderlijke verbeelding dacht ik dat dit tot mijn dood in mijn eigen achtertuin kon leiden. Uiteindelijk vroeg ik haar wat ik moest doen om binnen te komen. Voor ik het wist, stond mijn oma mij in de achtertuin met de tuinslang af te spuiten. Na wat een eeuwigheid leek, verklaarde mijn oma mij schoon en mocht ik binnenkomen. Het was warm in huis en ik kreeg droge, schone kleren aan.

Zou u, met deze uit het leven gegrepen gelijkenis in gedachten deze woorden van Jezus Christus willen overwegen: 'En niets onreins kan zijn koninkrijk ingaan; daarom gaat niemand tot zijn rust in behalve zij die hun klederen in mijn bloed hebben gereinigd, wegens hun geloof en de bekering van al hun zonden en hun getrouwheid tot het einde.'¹

Vader eren en, zo zei Hij, zijn ‘voorbereidingen voor de mensenkinderen’ voltooiën.⁷ Hij wilde zijn verbond nakomen en onze terugkeer mogelijk maken. Wat vraagt Hij aan ons in ruil daarvoor? Hij smeekt ons om onze zonden te belijden, zodat we niet hoeven lijden zoals Hij heeft gedaan.⁸ Hij nodigt ons uit om rein te worden, zodat we tot de woning van onze Hemelse Vader worden toegelaten.

Hoewel het vermijden van zonde te verkiezen is, is het wat de draagwijdte van de verzoening betreft niet van belang welke zonden we begaan hebben of hoe diep we in de spreekwoordelijke put zijn weggezonden. Het is niet van belang dat we ons schamen of generen vanwege de zonden die ons, zoals de profeet Nephi heeft gezegd, ‘zo gemakkelijk overvallen’.⁹ Het is niet van belang dat u ooit uw geboorterecht voor een bord linzensoep hebt verkocht.¹⁰

Maar het is wel van belang dat Jezus Christus, de Zoon van God, ‘pijn en benauwingen en allerlei verzoeken’ doorstond, opdat ‘Hij naar het vlees [zou] weten hoe zijn volk te hulp te komen’.¹¹ Het is van belang dat Hij zo goedgunstig¹² was om naar de aarde te komen en ‘onder alle dingen’¹³ neer te dalen en ‘extremere tegenstellingen dan eender wie’ te ondergaan.¹⁴ Het is van belang dat Christus onze zaak bij de Vader bepleit, zeggende: ‘Vader, zie het lijden en de dood van Hem die geen zonde heeft begaan, in wie Gij welbehagen hadt. Daarom, Vader, spaar dezen, mijn broeders die in mijn naam geloven, opdat zij tot Mij kunnen komen en het eeuwigdurend leven hebben.’¹⁵ Dat is wat echt belangrijk is en wat ons hernieuwde hoop zou moeten geven en de wilskracht om ons te blijven verbeteren, want Hij zal ons niet vergeten.¹⁶

Ik getuig dat de Redder Zich nooit van ons zal afkeren wanneer wij Hem

Afgespoten worden door mijn oma was onaangenaam en oncomfortabel. De gelegenheid ontzegd worden om terug te keren naar onze hemelse Vader, doordat we besloten in of bevuild door een modderpoel van zonde te blijven, zou eeuwig triest zijn. We moeten onszelf niet voor de gek houden over wat er nodig is om terug te keren naar onze Vader in de hemel. We moeten rein zijn.

Voor we naar de aarde kwamen, namen we, als geestzonen en -dochters van God, aan een grote raadsvergadering deel.² Iedereen lette op en niemand viel in slaap. In die vergadering stelde onze Hemelse Vader een plan voor. Omdat dat plan onze keuzevrijheid beschermde en vergde dat we van onze eigen ervaringen leerden en niet enkel van de zijne, wist Hij dat we zouden zondigen. Hij wist ook dat zonde ons onrein zou maken, en dat we dus niet bij Hem zouden kunnen terugkeren, want waar Hij leeft is het nog schoner

dan een huis dat door mijn oma is schoongemaakt.

Omdat onze Hemelse Vader van ons houdt en tot doel heeft ‘[onze] onsterfelijkheid en [ons] eeuwige leven tot stand te brengen’,³ voorzag zijn plan ook in de rol van een Redder — iemand die ons kon helpen rein worden, ongeacht hoe vuil we waren. Ik geloof dat we ons allemaal hebben omgedraaid en naar Jezus Christus, de Eerstgeborene, hebben gekeken die zover was gevorderd dat Hij zoals de Vader was geworden,⁴ toen onze Hemelse Vader de behoefte aan een Redder aankondigde. Ik geloof dat we allemaal wisten dat Hij het moest zijn, dat niemand anders het kon doen, maar dat Hij het kon en erin zou slagen.

In Gethsémané en aan het kruis op Golgotha leed Jezus zowel lichamelijk als geestelijk, trilde van de pijn, bloede uit iedere porie, smeekte zijn Vader de bittere beker Hem voorbij te laten gaan,⁵ niettemin dronk Hij ervan.⁶ Waarom deed hij het? Hij wilde zijn

nederig zoeken om ons te bekeren; ons nooit als een verloren zaak zal beschouwen; en nooit zal zeggen: 'O nee, niet weer jij'; ons nooit zal verwerpen omdat Hij niet zou begrijpen hoe moeilijk het is om zonde te vermijden. Hij begrijpt dat allemaal volmaakt, inclusief de gevoelens van droefheid, schande en frustratie die het onherroepelijk gevolg van zonde zijn.

Bekering is echt en het werkt.

Het is geen illusoire belevenis of 'de uitwerking van een uitzinnige geest'.¹⁷ Het heeft de kracht onze lasten te verlichten en ze met hoop te vervangen. Het kan een grote verandering in ons hart teweegbrengen, waardoor 'wij niet geneigd zijn om kwaad te doen, maar wél om voortdurend goed te doen'.¹⁸ Bekering is, noodzakelijkerwijs, niet gemakkelijk. Iets van eeuwig belang is dat zelden. Maar het resultaat is het waard. Zoals president Boyd K. Packer getuigde in zijn laatste toespraak aan de zeventigers van de kerk: 'De gedachte is dat de verzoening geen sporen nalaat. Wat het herstelt, herstelt het. [...] De verzoening laat geen sporen na. Het geneest gewoon en wat het geneest, blijft genezen.'¹⁹

Daarom is het dat onze hoop om bij de Vader terug te keren, afhangt van de verzoening van Jezus Christus, van de gewilligheid van de enige zondeloze Persoon om — ofschoon de gerechtigheid geen enkele aanspraak op Hem kon maken — het collectieve gewicht van de overtredingen van de gehele mensheid op Zich te nemen, ook die zonden waarvoor enkele zoons en dochters van God kozen om er onnoedig zelf voor te lijden.

Als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen kennen wij meer macht aan de verzoening toe dan andere mensen, omdat wij weten dat Hij, als we

verbonden sluiten, ons voortdurend bekeren en tot het einde volharden, ons mede-erfgenamen met Hem²⁰ zal maken en wij, zoals Hij, alles zullen krijgen wat de Vader heeft.²¹ Dat is een wereldschokkende leerstelling, en toch is zij waar. De verzoening van Jezus Christus maakt de uitnodiging van de Redder: 'Weest u dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is'²² volmaakt mogelijk in plaats van frustrerend onbereikbaar.

De Schriften leren ons dat alle mensen moeten 'worden geoordeeld naar het heilige oordeel Gods'.²³ Die dag zal er geen mogelijkheid zijn om in een grotere groep op te gaan of naar anderen te wijzen als excuus voor onze onreinheid. Dankzij de Schriften leren we ook dat Jezus Christus, Hij die voor onze zonden geleden heeft, die onze Voorspraak bij de Vader is, die tot het einde van ons houdt, uiteindelijk onze rechter zal zijn. Een

van de meest vergeten zegeningen van de verzoening van Jezus Christus is dat 'de Vader [...] heel het oordeel aan de Zoon gegeven heeft'.²⁴

Broeders en zusters, als u zich ooit ontmoedigd voelt of als u zich afvraagt of u ooit uit de geestelijke kuil kunt raken die u gegraven hebt, onthoud dan wie 'tussen ons en de gerechtigheid' staat, wie 'vol ontferming jegens de mensenkinderen' is en wie onze ongerechtigheid en onze overtredingen op Zich heeft genomen en 'aan de eisen der gerechtigheid [heeft] voldaan'.²⁵ Met andere woorden, onthoud dan, net zoals Nephi tijdens een moment van vertwijfeling deed, 'op wie [u hebt] vertrouwd',²⁶ namelijk Jezus Christus en bekeer u dan en beleef opnieuw 'volmaakt stralende hoop'.²⁷ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 3 Nephi 27:19.
2. Zie Mozes 4:1–4; Abraham 3:22–28; *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 286.
3. Mozes 1:39.
4. Zie *Lectures on Faith* (1985), 59, 60.
5. Zie Markus 14:36.
6. Zie Leer en Verbonden 19:19.
7. Leer en Verbonden 19:19.
8. Zie Leer en Verbonden 19:16, 20.
9. 2 Nephi 4:18.
10. Zie Genesis 25:29–33.
11. Alma 7:11, 12.
12. Zie 1 Nephi 11:16, 26.
13. Leer en Verbonden 88:6; zie ook Leer en Verbonden 122:8.
14. *Lectures on Faith*, 59.
15. Leer en Verbonden 45:4–5.
16. Zie Jesaja 44:21.
17. Alma 30:16.
18. Mosiah 5:2.
19. Boyd K. Packer, 7 april 2015, instructievergadering algemene conferentie.
20. Zie Romeinen 8:17.
21. Zie Leer en Verbonden 84:38.
22. Mattheüs 5:48.
23. 2 Nephi 9:15.
24. Johannes 5:22.
25. Mosiah 15:9.
26. 2 Nephi 4:19.
27. 2 Nephi 31:20.

Ouderling Kim B. Clark
van de Zeventig

Ogen om te zien en oren om te horen

Als we naar Christus kijken en onze ogen en oren opendoen, zal de Heilige Geest ons zegenen, zodat we de Heer aan het werk kunnen zien in ons leven.

Tijdens zijn aardse zending verlichtte Jezus zulke grote genezingswonderen en onderwees Hij met zo'n groot gezag en grote macht dat er in de Schriften staat: 'En het gerucht over Hem verspreidde zich over heel Syrië [...] en grote menigten volgden Hem [...].'¹

Sommigen die Hem mensen zagen genezen en die Hem hoorden prediken, wezen Hem af. Anderen volgden Hem een tijdje, maar verlieten Hem daarna.² De Heer Jezus Christus stond daar vlak vóór hen, maar ze zagen niet wie Hij werkelijk was. Ze waren blind en kozen ervoor weg te gaan. Jezus zei over hen:

'Ik kwam tot de mijnen, en de mijnen hebben Mij niet aangenomen.'³

'Zij hebben met de oren slecht gehoord, en hun ogen hebben zij dichtgedaan.'⁴

Er waren echter veel mannen en vrouwen, waaronder zijn getrouwe apostelen, die hun leven op Hem baseerden. Hoewel ze kampten met wereldse afleidingen, zijn leer niet volledig begrepen, en zelfs bang waren, geloofden zij in Hem, hadden zij Hem lief en volgden zij Hem.

Over hen zei Jezus: 'Maar uw ogen zijn zalig omdat zij zien, en uw oren omdat zij horen.'⁵

Vlak vóór zijn lijden in Gethsémané en op Golgotha, deed Jezus zijn discipelen deze opmerkelijke belofte: 'Wie in Mij gelooft, zal de werken die ik doe, ook doen, en hij zal grotere doen dan deze, want Ik ga heen naar Mijn Vader.'⁶

Jezus hield zich aan die belofte: vanaf Pinksteren werden de discipelen gezegend met de doop door vuur en door de Heilige Geest.⁷ Door geloof in Christus, bekering en gehoorzaamheid, werd de Heilige Geest hun metgezel, veranderde Hij hun hart en zegende Hij hen met een blijvend getuigenis van de waarheid.

Deze gaven en zegeningen sterkten de discipelen van de Heer. Hoewel de tijden waarin zij leefden gevaarlijk en verwarrend waren, ontvingen zij als geestelijke gave ogen om te zien en oren om te horen. Door de macht van de Heilige Geest begonnen zij de waarheid te zien van de dingen zoals zij werkelijk zijn, vooral aangaande de Heer Jezus Christus en zijn werk onder hen.⁸ De Heilige Geest verlichtte hun

verstand en zij hoorden de stem van de Heer duidelijker. Het evangelie van Jezus Christus verankerde zich diep in hun hart.⁹ Zij waren getrouw en gehoorzaam.¹⁰ Zij predikten het evangelie stoutmoedig en krachtig en bouwden het koninkrijk van God op.¹¹ Zij vonden vreugde in de Heer Jezus Christus.

We hebben veel gemeen met deze getrouwe mannen en vrouwen in het midden des tijds. Ook wij leven in een tijd waarin de Heer Jezus Christus wonderen onder ons verricht — waaronder genezing van zieken, reiniging van zonden, verandering van ons hart, en het heil aan Gods kinderen aan beide zijden van de sluier beschikbaar stellen. In onze tijd hebben we ook levende profeten en apostelen, priesterschapsmacht, geestelijke gaven en de goddelijke zegeningen van de heilsverordeningen.

Onze tijd is een gevaarlijke tijd — een tijd met veel kwaad en verleiding, een tijd van verwarring en onrust. In deze zware tijden, heeft de profeet van de Heer op aarde, president Thomas S. Monson, ons geroepen om diegenen die geestelijk verwond zijn, te redden,¹² om met moed voor waarheid te staan,¹³ en om het koninkrijk van God op te bouwen.¹⁴ Welk niveau van spiritualiteit, geloof of gehoorzaamheid we nu ook mogen hebben, het zal niet genoeg zijn voor het werk dat voor ons ligt. We hebben meer geestelijk licht en macht nodig. We hebben ogen nodig die nog duidelijker zien hoe de Heer in ons leven werkzaam is en oren die zijn stem nog dieper tot ons hart laten doordringen.

Deze geweldige zegen komt wanneer wij ons hart openstellen en de Heer Jezus Christus, zijn leer en zijn kerk in ons leven ontvangen, werkelijk ontvangen. We hoeven niet volmaakt te zijn, maar we moeten wel goed zijn en ons verbeteren. We moeten ernaar

streven de duidelijke en simpele waarheden van het evangelie na te leven. Als we de naam van Christus op ons nemen, handelen met geloof in Hem om ons van onze zonden te bekeren, zijn geboden onderhouden, en Hem altijd indachtig zijn, dan zullen we het gezelschap van de Heilige Geest ontvangen door de barmhartigheid en de genade van Jezus Christus.

Eenvoudige gehoorzaamheid brengt de Geest in ons hart. Bij ons thuis bidden we in geloof, onderzoeken we de Schriften en houden we de sabbat heilig. In de kerk nemen we van het avondmaal en doen we heilige beloften aan onze hemelse Vader in de naam van Christus. In de heilige tempel nemen we deel aan heilige verordeningen ten behoeve van onze broeders en zusters aan de andere zijde van de sluier. In ons gezin en in de taken die we van de Heer krijgen, reiken we anderen de hand, verlichten we hun lasten en nodigen we hen uit om tot Christus te komen.

Broeders en zusters, als we deze dingen doen, weet ik dat de Heilige Geest zal komen! We zullen geestelijk groeien en meer ervaring met de Heilige Geest krijgen, en Hij zal onze metgezel zijn. Als we naar Christus kijken en onze ogen en oren opendoen, zal de Heilige Geest ons zegenen, zodat we de Heer aan het werk kunnen zien in ons leven. Daardoor wordt ons geloof in Hem versterkt door meer geruststelling en bewijs. We zullen in toenemende mate onze broeders en zusters gaan zien zoals God hen ziet, met liefde en mededogen. We zullen de stem des Heren horen in de Schriften, in de influisteringen van de Geest en in de woorden van de levende profeten.¹⁵ We zullen zien hoe de macht van God op zijn profeet en op alle leiders van zijn ware en levende kerk rust, en we zullen

met zekerheid weten dat dit Gods heilige werk is.¹⁶ We zullen onszelf en de wereld om ons heen zien en begrijpen zoals de Heiland dat doet. We zullen wat de apostel Paulus 'de gedachten van Christus' noemt, gaan hebben.¹⁷ We zullen ogen hebben om te zien en oren om te horen, en we zullen het koninkrijk van God opbouwen.

Wellicht wordt het leven moeilijk, verwarrend, pijnlijk en ontmoedigend. Ik geef u mijn getuigenis dat het licht van het evangelie van Jezus Christus, door het gezelschap van de Heilige Geest, door de verwarring, de pijn en de duisternis zal klieven. Of het nu komt als een plotselinge uitstorting of geleidelijk aan, die glorierijke geestelijk kracht zal de bekeerlijke, verwonde ziel met genezende liefde en troost vullen; duisternis met het licht der waarheid verwijderen; en ontmoediging door hoop in Christus vervangen. We zullen zien dat deze zegeningen komen, en we zullen door het getuigenis van de Geest weten dat dit Jezus Christus is die in ons leven werkzaam is. Onze last zal werkelijk worden 'overstelp't door de vreugde van [onze Verlosser].'¹⁸

Een ervaring van mijn ouders van vele jaren geleden illustreert

het belang en de kracht van ogen om te zien en oren om te horen. In 1982 werden mijn ouders op zending geroepen in het zendingsgebied Davao op de Filipijnen. Toen mijn moeder de brief opende en zag waar zij naartoe waren geroepen, zei ze tegen mijn vader: 'Nee! Je moet ze opbellen en zeggen dat we niet naar de Filipijnen kunnen gaan. Ze weten dat je astma hebt.' Mijn vader leed al vele jaren aan astma, en mijn moeder maakte zich erg zorgen om hem.

Een paar dagen later wekte mijn moeder mijn vader om ongeveer twee uur 's nachts. Ze zei: 'Merlin, heb jij ook die stem gehoord?'

'Nee, ik heb geen stem gehoord.'

'Nou, ik heb vannacht al drie keer dezelfde stem gehoord, die zei: "Waarom maak je je zorgen? Weet je niet dat Ik weet dat hij astma heeft? Ik zal voor hem zorgen, en Ik zal voor jou zorgen. Bereid je erop voor om in de Filipijnen te dienen."'

Mijn moeder en vader dienden in de Filipijnen en hadden daar een geweldige tijd. De Heilige Geest was hun metgezel, en ze werden gezegend en beschermd. Mijn vader had geen problemen met zijn astma. Hij was als

eerste raadgever in het zendingspresidium werkzaam, en met mijn moeder instrueerde hij honderden zendelingen en duizenden getrouwe heiligen der laatste dagen ter voorbereiding op de komst van nieuwe wijken en ringen op het eiland Mindanao. Zij werden gezegend met ogen om te zien en oren om te horen.

Broeders en zusters, ik geef getuigenis van Jezus Christus. Ik weet dat Hij leeft. Hij is onze Heiland en Verlosser. Ik weet dat we, als we Hem in ons leven ontvangen en de duidelijke en simpele waarheden van Zijn evangelie naleven, het gezelschap van de Heilige Geest zullen genieten. We zullen deze kostbare gave, namelijk ogen om te zien en oren om te horen, hebben. Ik getuig dit in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mattheüs 4:24–25.
2. Zie Johannes 6:66.
3. 3 Nephi 9:16.
4. Handelingen 28:27; zie ook Mattheüs 13:15.
5. Mattheüs 13:16.
6. Johannes 14:12.
7. Zie Handelingen 2:1–4.
8. Zie bijvoorbeeld Handelingen 10:9–15.
9. Zie Enos 1:3.
10. Zie Handelingen 2:42.
11. Zie Handelingen 4:8–12.
12. Zie Thomas S. Monson, 'Terugkijken en vooruitgaan', *Liahona*, mei 2008, 90.
13. Zie Thomas S. Monson, 'Wees sterk en moedig', *Liahona*, mei 2014, 66–69.
14. Zie Thomas S. Monson, 'Geloof in het heilswerk', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden*, juni 2013, lds.org/broadcasts.
15. Zie Leer en Verbonden 18:34–36; 68:3–4.
16. President Harold B. Lee heeft onderwezen dat dit getuigenis essentieel is voor een bekering tot de Heer (zie Harold B. Lee, "Be Loyal to the Royal within You" [Brigham Young University, 11 september 1973], 4, speeches.byu.edu).
17. 1 Korinthe 2:16.
18. Alma 27:17; zie ook Alma 31:38.

Ouderling Koichi Aoyagi
Emeritus lid van de Zeventig

Houd vol op uw weg

Stel God ongeacht uw beproevingen op de eerste plaats. Heb God lief. Heb geloof in Christus en vertrouw uzelf in alles aan Hem toe.

Op 11 maart 2011 stond ik op een perron van het Shinagawastation om het zendingsgebied Kobe, in Japan, te bezoeken. Om ongeveer 14.46 uur was er een aardbeving van 9.0 op de schaal van Richter. Ik kon door de enorme bevingen niet overeind blijven en hield me stevig vast aan een trapleuning. Er vielen lampen van het plafond. Heel Tokio was in paniek.

Gelukkig raakte ik niet gewond en vier uur later hoorde ik opgelucht dat mijn hele gezin veilig was.

Op de TV verscheen een stroom beangstigende, schokkende nieuwsberichten. Een gigantische tsunami overstroomde het zendingsgebied Sendai en sleurde alles op zijn pad

mee: auto's, huizen, fabrieken en gewassen. De tragische beelden verbijsterden mij en ik huilde. En ik bad vurig dat onze hemelse Vader alle mensen in dit gebied, waar ik zo van hield, zou beschermen en helpen.

Later werd bevestigd dat alle zendelingen en kerkleden veilig waren. Niettemin had het veel leden geraakt. Ze hadden familieleden, huizen en bezittingen verloren. Bijna 20.000 mensen kwamen om, dorpen werden verwoest en veel mensen waren gedwongen om hun huis als gevolg van een ongeluk met een kerncentrale te verlaten.

Zulke rampen richten tegenwoordig in veel delen van de wereld ellende aan, met veel verlies van levens. We zijn gewaarschuwd dat er in de wereld

veel rampen, oorlogen en talloze moeilijkheden zullen plaatsvinden.

Als dergelijke beproevingen ons plotseling overkomen, kunnen we ons afvragen: 'Waarom overkomt dit mij?' of 'Waarom moet ik lijden?'

Nog lang na mijn bekering tot het evangelie had ik geen duidelijk antwoord op de vraag: 'Waarom krijg ik beproevingen?' Ik begreep het onderdeel van het heilsplan dat zegt dat we getest zullen worden. Maar in werkelijkheid had ik, als het op deze vraag aankwam, geen overtuiging die sterk genoeg was om hier een adequaat antwoord op te geven. Maar er kwam een tijd waarin ook ik een grote beproeving meemaakte.

Toen ik dertig jaar was bezocht ik als deel van mijn werk het zendingsgebied Nagoya. Na de vergadering was de zendingspresident zo vriendelijk om te regelen dat de zendelingen me naar het vliegveld brachten. Maar toen we bij het kruispunt onderaan een grote heuvel kwamen, kwam er een grote vrachtwagen achter ons met grote snelheid naar beneden razen. Hij ramde de achterkant van onze auto en katapulteerde die ruim twintig meter voor zich uit. Het enge ervan was dat er geen bestuurder in de truck zat. De achterkant van onze auto was tot de helft van zijn oorspronkelijke afmeting gereduceerd. Gelukkig overleefden beide zendelingen en ik het.

Maar de volgende dag kreeg ik pijn in mijn nek en schouders en erge hoofdpijn. Vanaf die dag kon ik niet slapen en moest ik dagelijks met zowel lichamelijke als mentale pijn leven. Ik bad God om mijn pijn weg te nemen, maar de symptomen bleven ongeveer tien jaar bestaan.

Nu bekropen mij ook gevoelens van twijfel en vroeg ik me af: 'Waarom moet ik zoveel pijn lijden?' Maar

hoewel de genezing die ik wenste mij niet geschonken werd, streefde ik ernaar om Gods geboden getrouw te onderhouden. Ik bleef bidden dat ik antwoorden mocht vinden op de vragen in verband met mijn problemen.

Ik kreeg het ook nog eens moeilijk met privékwesities die zich aandienden. Ik was bezorgd omdat ik niet wist hoe ik met dit nieuwe probleem om moest gaan. Ik bad om antwoord. Maar ik ontving niet direct een antwoord. Dus ging ik met een kerkleider in wie ik vertrouwen had, praten.

Tijdens dat gesprek zei hij met liefde in zijn stem: 'Broeder Aoyagi, is het niet het doel van uw leven hier op aarde dat u deze beproeving meemaakt? Is het niet om alle beproevingen van dit leven te aanvaarden zoals ze zijn en het dan verder aan de Heer over te laten? Denkt u niet dat dit probleem tot het verleden zal behoren als we zijn opgestaan?'

Toen ik dat hoorde, voelde ik de Geest van de Heer heel sterk. Ik had die leer talloze malen gehoord, maar de ogen van mijn begrip waren nooit eerder in die mate geopend. Ik begreep dat dit het antwoord was waar om ik in mijn gebeden had gevraagd. Ik kon het heilsplan van onze hemelse Vader goed bevatten en begreep dit belangrijke beginsel beter dan eerst.

In het boek Abraham verklaart de Here God: 'En wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden.'¹

Het beginsel houdt in dat de God die de hemelen en de aarde heeft geschapen, de grootse bestemming van deze aarde kent, dat Hij heerschappij heeft over alles in de hemelen en op aarde en dat Hij ons om zijn heilsplan uit te voeren van veel verschillende ervaringen voorziet — inclusief een

aantal beproevingen — terwijl wij hier op aarde zijn.

En de Heer heeft het volgende tegen Joseph Smith gezegd:

'Weet dan, mijn zoon, dat al deze dingen u ondervinding zullen geven en voor uw bestwil zullen zijn. [...]

'Welnu, *houd vol op uw weg [...]*, want God zal voor eeuwig met u zijn.'²

De beproevingen op deze aarde — met inbegrip van ziekte en dood — maken deel uit van het heilsplan en zijn onvermijdelijke ervaringen. Het is nodig dat wij volhouden op onze weg en onze beproevingen met geloof aanvaarden.

Niettemin is het doel van ons leven niet louter beproevingen te doorstaan. Onze hemelse Vader stuurde zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, als onze Heiland en Verlosser, zodat we de beproevingen die we hier op aarde krijgen, kunnen doorstaan. Met andere woorden: Hij maakt onze zwakke dingen sterk,³ Hij verzoent voor onze zonden en onvolmaaktheden en Hij maakt het ons mogelijk om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven te verwerven.

President Henry B. Eyring heeft gezegd: 'De beproeving die een liefdevolle God ons geeft, is niet om te zien of we problemen kunnen doorstaan, maar wordt gegeven om te kijken of we die op goed wijze zullen doorstaan. We slagen als we laten zien dat we Hem indachtig zijn en de geboden onderhouden die Hij heeft gegeven.'⁴

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

‘Houd vol op uw weg’ is een essentiële keuze in tijden van beproeving. Wend uw hart tot God, vooral als u met beproevingen te maken hebt. Onderhoud de geboden van God nederig. Toon geloof om uw wensen met de wil van God in overeenstemming te brengen.

Laten we nog eens kijken naar die kop-staartbotsing in Nagoya. Ik had in dat ongeluk kunnen overlijden. Maar door Gods genade overleefde ik het op wonderbaarlijke wijze. En ik weet dat mijn lijden voor mijn lering en groei bestemd was.⁵ Onze hemelse Vader schoolde mij om meer geduld te hebben, empathie te ontwikkelen en hen die lijden te troosten. Toen ik dat besepte, was mijn hart vol van gevoelens van dankbaarheid jegens mijn hemelse Vader voor die beproeving.

Stel God ongeacht uw beproevingen op de eerste plaats. Heb God lief. Heb geloof in Christus en vertrouw uzelf in alles aan Hem toe. Moroni doet mensen die dat doen de volgende belofte: ‘Indien gij u van alle goddeloosheid onthoudt en God liefhebt met al uw macht, verstand en kracht, dan is zijn genade u genoeg, opdat gij door zijn genade volmaakt kunt zijn in Christus.’⁶

Ik getuig oprecht dat God de Vader en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, leven en dat Gods beloften aan hen die volhouden op hun weg en Hem liefhebben, zelfs te midden van beproevingen, vervuld zullen worden. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Abraham 3:25.
2. Leer en Verbonden 122:7, 9; cursivering toegevoegd.
3. Zie Ether 12:27.
4. Henry B. Eyring, ‘In de kracht des Heren’, *Liahona*, mei 2004, 17.
5. Zie Hebrëeën 12:7–9.
6. Moroni 10:32.

‘Gekozen [...] om van mijn naam te getuigen’

Het is geweldig dat er mannen op leeftijd met veel geestelijke ervaring en inzicht in de hoogste leidinggevende functies van de herstelde Kerk van Jezus Christus werkzaam zijn.

In 1996 verscheen president Gordon B. Hinckley in het nationale tv-nieuwsprogramma *60 Minutes*. Mike Wallace, een ervaren en uitstekend journalist, interviewde president Hinckley over een aantal belangrijke onderwerpen.

Tegen het einde van het interview merkte de heer Wallace op: ‘Er zijn mensen die zeggen: “Dit is een gerontocratie. Deze kerk wordt door oude mannen bestuurd.”’

Daarop antwoordde president Hinckley opgewekt en zonder aarzeling: ‘Is het niet geweldig dat er een ervaren man op leeftijd aan het hoofd staat, iemand met inzicht die niet met elke leerstellige wind meewaait?’ (Uitgezonden op 7 april 1996.)

Ik wil graag uitleggen waarom het inderdaad geweldig is dat er mannen op leeftijd met veel geestelijke ervaring en inzicht in de hoogste leidinggevende functies van de herstelde Kerk van Jezus Christus werkzaam zijn — en waarom wij er goed aan doen om naar de leringen van deze mannen te ‘horen’ en te ‘luisteren’ (Mosiah 2:9), die de Heer ‘gekozen [heeft] om van [zijn]

naam te getuigen [...] onder alle natiën, geslachten, talen en volken’ (IV 112:1).

Ik bid dat de Heilige Geest ons allemaal iets zal leren terwijl we het over dit belangrijke onderwerp hebben.

Een levensles

Ik spreek over dit onderwerp vanuit een zeer eigen perspectief. De afgelopen elf jaar ben ik, wat leeftijd betreft, het jongste lid van de Twaalf geweest. In die jaren van mijn apostelschap was de gemiddelde leeftijd van de mannen

in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen 77 jaar — de hoogste gemiddelde leeftijd van de apostelen over een periode van elf jaar in deze bedeling.

Ik ben gezegend met de collectieve apostolische, persoonlijke en beroepsmatige ervaring en inzichten van de quorumleden met wie ik samenwerk. Een voorbeeld van mijn omgang met ouderling Robert D. Hales accentueert de opmerkelijke leerschool die ik krijg door met deze leiders samen te werken.

Enkele jaren geleden bezocht ik ouderling Hales een zondagmiddag thuis op terwijl hij van een ernstige ziekte aan het herstellen was. We praatte over ons gezin, onze quorumtaken en belangrijke ervaringen.

Op een bepaald moment vroeg ik ouderling Hales: 'U hebt succes gehad als echtgenoot, vader, sportman, piloot, zakenman en kerkleider. Welke lessen hebt u geleerd nu u ouder bent geworden en tegen lichamelijke beperkingen aanloopt?'

Ouderling Hales was even stil en zei toen: 'Als je niet meer kunt doen wat je altijd gedaan hebt, doe je alleen nog wat er het meeste toedoet.'

Ik was getroffen door de eenvoud en diepzinnigheid van zijn antwoord. Mijn geliefde collega-apostel gaf me toen een levensles — een les die hij geleerd had door de smeltkroes van lichamen lijden en geestelijke reflectie.

Menselijke beperkingen en gebreken

De beperkingen die het natuurlijke gevolg zijn van ouderdom, kunnen in feite een opmerkelijke bron van geestelijke kennis en inzicht worden. De factoren die velen wellicht als een belemmering voor deze dienstknechten beschouwen, kunnen juist een grote bron van kracht voor hen worden. Lichamelijke beperkingen kunnen

hun visie verruimen. Een beperkt uithoudingsvermogen kan prioriteiten verhelderen. Het onvermogen om veel te doen, kan ons richten op een paar zaken die werkelijk belangrijk zijn.

Sommige mensen hebben geopperd dat er jongere, kwiekere leiders in de kerk nodig zijn om de grote moeilijkheden van onze hedendaagse wereld effectief het hoofd te bieden. Maar de Heer gebruikt geen eigentijdse filosofieën en gebruiken inzake leiderschap om zijn doeleinden te verwezenlijken (zie Jesaja 55:8–9). Wij kunnen verwachten dat de president en andere senior leiders van de kerk mannen op leeftijd met de nodige geestelijke ervaring zijn.

Het door de Heer geopenbaarde patroon van bestuur door raden in zijn kerk ondervangt de gevolgen van menselijke gebreken. Interessant genoeg bevestigen de aardse beperkingen van deze mannen juist de goddelijke bron van de openbaringen die tot en door hen komen. Deze mannen zijn werkelijk door profetie van Godswege geroepen (zie Geloofsartikelen 1:5).

Een patroon van voorbereiding

Ik heb bij mijn medeapostelen in elk geval ten dele waargenomen waarom de Heer mannen op leeftijd met ervaring en inzicht voor de hoogste leidinggevende functies van de kerk roept. Deze mannen zijn langdurig in de leer geweest bij de Heer, die zij vertegenwoordigen, dienen en liefhebben. Zij zijn de goddelijke taal van de Heilige Geest en de patronen van de Heer voor het ontvangen van openbaring gaan begrijpen. Deze gewone mannen hebben een zeer uitzonderlijk ontwikkelingsproces doorgemaakt. Dat heeft hun visie verscherpt, hun inzicht verdiept, hun liefde voor mensen uit alle landen en omstandigheden bijgebracht en de realiteit van de herstelling bevestigd.

Ik heb mijn broeders zich herhaaldelijk ijverig zien inspannen om hun taken uit te voeren en groot te maken terwijl zij met ernstige lichamelijke problemen kampten. Deze mannen worden niet van ellende gevrijwaard. Zij worden juist gezegend met kracht om kloekmoedig voorwaarts te streven terwijl zij ellende door- en meemaken.

In mijn samenwerking met deze afgezanten van de Heer ben ik erachter gekomen dat het hun grootste verlangen is om de wil van onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon te kennen en te doen. In raadsvergaderingen is er inspiratie ontvangen en zijn er besluiten genomen met een licht en waarheid die de menselijke intelligentie, logica en ervaring ver te boven gaan. Bij onze eensgezinde aanpak van ingewikkelde problemen is ons collectieve begrip van een kwestie dankzij de macht van de Heilige Geest op wonderbare manieren toegenomen.

Het is mij tot zegen om dagelijks de individuele persoonlijkheid, capaciteiten en het edele karakter van deze leiders gade te slaan. Sommige mensen vinden de menselijke tekortkomingen van de kerkleiders verontrustend en geloofsondermijnend. Maar ik vind die onvolmaaktheden juist bemoedigend en geloofsversterkend.

Nog een les

Ik heb inmiddels zes van mijn medeapostelen met hun dood overgeplaatst zien worden naar nieuwe taken in de geestenwereld: president

Met de klok mee van linksboven: portretten van president James E. Faust, president Gordon B. Hinckley, ouderling Richard G. Scott en ouderling Joseph B. Wirthlin; boven: portretten van president Boyd K. Packer en ouderling L. Tom Perry.

James E. Faust, president Gordon B. Hinckley, ouderling Joseph B. Wirthlin, ouderling L. Tom Perry, president Boyd K. Packer en ouderling Richard G. Scott.

Deze kloekmoedige broeders hebben hun ‘gehele ziel’ (Omni 1:26) toegewijd aan het getuigen van de naam van Jezus Christus in de hele wereld. De som van hun leringen is van onschatbare waarde.

Deze dienstknechten hebben ons in de laatste jaren van hun sterfelijke bediening krachtige geestelijke kernboodschappen aangereikt van de lessen die zij door tientallen jaren aan toegewijde inzet geleerd hadden. Deze leiders verrijkten ons met uiterst waardevolle waarheden in een periode waarvan sommigen wellicht zeggen dat ze het minst te geven hadden.

Denk eens aan de laatste leringen van grote profeten in de Schriften. Nephi eindigde zijn kroniek bijvoorbeeld met de volgende woorden: ‘Want aldus heeft de Heer mij geboden en ik moet gehoorzamen’ (2 Nephi 33:15).

Jakob gaf tegen het einde van zijn leven de aansporing:

‘Bekeert u en gaat in door de enge poort, en gaat voort op de weg die smal is, totdat gij het eeuwige leven verwerft.

‘O weest wijs; wat kan ik verder zeggen?’ (Jakob 6:11–12).

Moroni voltooide zijn werk aan de platen met een hoopvolle verwachting van de opstanding: ‘Spoedig ga ik rusten in het paradijs van God, totdat mijn geest en lichaam zich wederom verenigen en ik zegevierend door de lucht word gevoerd om u te ontmoeten voor het aangename gerecht van de grote Jehova, de eeuwige Rechter van zowel de levenden als de doden’ (Moroni 10:34).

U en ik zijn gezegend om te leren van de afsluitende leringen en getuigenissen van hedendaagse profeten en apostelen. Hun namen zijn tegenwoordig niet Nephi, Jakob en Moroni, maar president Faust, president Hinckley, ouderling Wirthlin, ouderling Perry, president Packer en ouderling Scott.

Ik beweer niet dat de laatste boodschappen van deze geliefde mannen per se de opmerkelijkste of belangrijkste van hun hele bediening waren.

De som van hun geestelijke kennis en levenservaring bracht deze leiders er echter toe eeuwige waarheden absoluut authentiek en met grote, doordringende macht te beklemtonen.

In zijn laatste conferentietoespraak, in april 2007, verklaarde president Faust:

‘De Heiland heeft ons allen door zijn verzoening een heerlijk soort gemoedsrust geboden, maar die kunnen we alleen krijgen als we bereid zijn om negatieve gevoelens van boosheid, wrok en haat opzij te zetten. [...]

‘Laten wij eraan denken dat we moeten vergeven om vergeven te worden. [...] Ik geloof met hart en ziel in de genezende kracht die wij kunnen ontvangen als wij de raad van de Heiland volgen om “alle mensen te vergeven” [IV 64:10]: ‘(De genezende kracht van vergiffenis’, *Liahona*, mei 2007, 69.)

President Fausts boodschap is een krachtige levensles van een man die ik liefheb en die een van de meest vergevensgezinde mensen is die ik ooit heb gekend.

President Hinckley getuigde in zijn laatste algemene conferentie in oktober

2007: 'Ik heb een stellig getuigenis van de roeping en werken van de profeet Joseph. Hij heeft zijn getuigenis met zijn bloed bezegeld tot martelaar voor de eeuwige waarheid. [...] De naakte vraag waar u en ik niet om heen kunnen, is of we het eerste visioen, en alles wat daarop volgde, accepteren of niet. Deze kerk is alleen waar als het visioen echt heeft plaatsgevonden. Als het heeft plaatsgevonden, en ik getuig dat dat zo is, dan is het werk waaraan we ons verplicht hebben, het belangrijkste werk op aarde.' ('De steen die van de berg is losgeraakt', *Liahona*, november 2007, 86.)

President Hinckleys getuigenis bevestigt een krachtige levensles van een man die ik liefheb en van wie ik weet dat hij een profeet van God was.

Ouderling Wirthlin bracht zijn laatste conferentieboodschap in oktober 2008.

'Ik herinner me het advies dat [mijn moeder] me jaren geleden gaf toen mijn team een wedstrijd had verloren: "Wat er ook gebeurt, geniet ervan."

'[...] Tegenspoed kan ons tot zegen zijn als we er goed mee omgaan. [...]

'Als we naar humor zoeken, naar het eeuwige perspectief op zoek zijn, het beginsel van compensatie begrijpen en dichterbij onze hemelse Vader komen, kunnen we ontberingen en tegenspoed doorstaan. Dan kunnen we net als mijn moeder zeggen: "Wat er ook gebeurt, geniet ervan." ('Wat erook gebeurt, geniet ervan', *Liahona*, november 2008, 28.)

Ouderling Wirthlins boodschap is een krachtige levensles van een man die ik liefheb en die een levend voorbeeld was van moeilijkheden overwinnen door geloof in de Heiland.

Ouderling Perry stond nog maar zes maanden geleden achter dit spreekgestoelte. We hadden ons toen niet kunnen indenken dat zijn

getuigenis zijn laatste in een algemene conferentie zou zijn.

'Ik besluit met mijn getuigenis (en mijn negen decennia op deze aarde geven mij daar alle recht toe) dat hoe ouder ik word, hoe meer ik beseft dat het gezin het middelpunt van het leven en de sleutel tot eeuwig geluk is.

'Ik dank mijn vrouw, mijn kinderen, mijn kleinkinderen en mijn achterkleinkinderen, en al mijn [...] verdere familie die mijn leven zo verrijken en, ja, eeuwig maken. Van die eeuwige waarheid getuig ik uit alle kracht en met grote heiligheid.' ('Waarom huwelijk en gezin ertoe doen — overal ter wereld', *Liahona*, mei 2015, 42.)

Ouderling Perry's boodschap is een krachtige levensles van een man die ik liefheb en die op basis van ruime ervaring de essentiële relatie tussen gezin en eeuwig geluk begreep.

President Packer beklemtoonde zes maanden geleden in de algemene conferentie het plan van geluk van de vader, de verzoening van de Heiland en eeuwige gezinnen:

'Ik geef u mijn getuigenis dat Jezus de Christus is en de Zoon van de levende God. Hij staat aan het hoofd van de kerk. Door zijn verzoening en de macht van het priesterschap kunnen gezinnen die in het sterfelijk leven zijn begonnen, voor eeuwig bij elkaar zijn. [...]

'Ik ben heel dankbaar voor [...] de verzoening, die iedere smet kan schoonwassen, hoe hardnekkig ook, hoe lang of hoeveel die ook herhaald is. De verzoening kan u weer vrijmaken, zodat u rein en waardig verder kunt gaan.' ('Het plan van geluk', *Liahona*, mei 2015, 28.)

President Packers laatste boodschap is een levensles van een man die ik liefheb en die met klem en herhaaldelijk verklaarde dat 'het doel van

alle activiteiten in de kerk is ervoor te zorgen dat een man, een vrouw en hun kinderen thuis gelukkig zijn, voor tijd en eeuwigheid aan elkaar verzegeld'. (*Liahona*, mei 2015, 26.)

Ouderling Scott verklaarde in zijn laatste conferentietoespraak, in oktober 2014: 'We komen juist in dit sterfelijk leven om te groeien door beproefd en op de proef gesteld te worden. Door moeilijkheden gaan we meer op onze Vader in de hemel lijken en stelt de verzoening van Jezus Christus ons in staat om die moeilijkheden te doorstaan. Ik getuig dat we, als we actief tot Hem komen, elke verleiding, elk hartzeer en elk probleem kunnen doorstaan.' ('Geloofsoefening — uw eerste prioriteit', *Liahona*, november 2014, 94.)

Ouderling Scotts boodschap is een krachtige levensles van een man die ik liefheb en die een geliefde bijzondere getuige van de naam van Christus in de gehele wereld was (zie LV 107:23).

Beloofte en getuigenis

De Heiland heeft verklaard: 'Hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38). Mogen wij de eeuwige waarheden horen en in acht nemen die de bevoegde vertegenwoordigers van de Heer verkondigen. Doen wij dat, dan beloof ik dat ons geloof in onze hemelse Vader en Jezus Christus versterkt zal worden, en dat we geestelijke leiding en bescherming zullen ontvangen voor onze specifieke omstandigheden en behoeften.

Met alle kracht van mijn ziel getuig ik dat de herrezen en levende Christus de aangelegenheden van zijn herstelde kerk bestuurt door zijn dienstknechten die gekozen zijn om van zijn naam te getuigen. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

De conferentie deel van ons leven maken

Kies de activiteiten en vragen die u wilt gebruiken om thuis een discussie op gang te brengen of zelf te overdenken.

Voor kinderen

- Pagina 86: President Thomas S. Monson heeft ons gevraagd een goed voorbeeld te zijn door Jezus Christus te volgen. Als we Hem volgen, kunnen wij lichten voor de wereld zijn. Hoe kunt u een voorbeeld zijn voor uw gezin en vrienden? Je kunt een doel stellen om iets te doen waardoor je meer zoals Jezus wordt.
- Pagina 104: President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, vertelt hoe zijn vader op een zondag in Australië de kerk zocht. Terwijl hij zocht, bad hij bij elk kruispunt welke kant hij op moest gaan. Al snel hoorde hij gezang en wist hij dat de Heilige Geest hem de weg had helpen vinden. Denk aan een moment waarop je de Heilige Geest voelde. Wat vond je daarvan?
- Pagina 6: Rosemary M. Wixom, algemeen jeugdwerkpresidente, vertelt een verhaal over een meisje dat Amy heet. Amy bad om te weten of God echt van haar hield en voor

haar klaarstond. Lees dit verhaal of vertel het aan je familie en bespreek een moment dat je de liefde van God voelde. Wat vind je ervan dat je een kind van God bent? Hoe kun je anderen laten weten dat zij kinderen van God zijn?

- Pagina 121: Ouderling Allen D. Haynie van de Zeventig vertelt dat hij en zijn twee oudere broers een grote kuil groeven die zij in een zwembad

veranderden. Door erin te spelen, werden de jongens erg vies. De oma van ouderling Haynie liet hem pas binnen toen hij schoongespoten was. Wat komen we door dit verhaal over de verzoening van Jezus Christus te weten? Waarom is het belangrijk om rein voor God te zijn?

Voor jongeren

- Pagina 83: President Thomas S. Monson zegt dat de geboden van God geen obstakels maar richtlijnen voor geluk zijn. 'Hij die ons geschapen heeft en ons volmaakt liefheeft,' zei hij, 'weet precies hoe we moeten leven om het grootst mogelijke geluk te bereiken.' Test de woorden van president Monson door de geboden van de Heer te onderhouden. Wees niet verbaasd als je goddelijke hulp en bescherming ontvangt.
- Pagina 6: Als we onze eigenwaarde aan anderen afmeten, zijn we dikwijls ontgoocheld. Zuster Rosemary M. Wixom, algemeen jeugdwerkpresidente, zegt: 'We zijn in staat om onze validatie verticaal van de Heer te ontvangen, niet horizontaal van de wereld rondom ons of van diegenen op Facebook of Instagram.' Schrijf elke week over je goddelijke natuur in je dagboek en over de zegens die door die kennis komen.
- Pagina 20: President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, zegt: 'Als je ooit vindt dat het evangelie niet goed voor je werkt, vraag ik je pas op de plaats te maken, jouw leven vanuit een hoger niveau te bezien en jouw benadering van het discipelschap te vereenvoudigen. Concentreer u op de fundamentele leerstellingen, beginselen en toepassingen van het evangelie.' Als je je gestrest

en overstelpt voelt, overweeg dan manieren om jouw leven en evangeliebeleving te vereenvoudigen.

- Pagina 65: Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen vertelt een verhaal over een jongeman die hoopte op zending te gaan, maar in plaats daarvan voor zijn familie zou moeten zorgen. Dankzij krachtig geloof en zegeningen van de Heer was de jonge man toch in staat op zending te gaan. Hoe kunnen we zoals hij zijn en in geloof voorwaarts gaan ondanks de obstakels op onze weg?
- Pagina 33: Ouderling Larry R. Lawrence van de Zeventig vertelt een verhaal over een teruggekeerde zendeling met vele verplichtingen die hem boven het hoofd dreigen te groeien, tot hij besluit om de zondag in dienst van God en evangeliestudie te stellen. 'Die kleine aanpassing gaf hem de innerlijke rust die hij nodig had.' zegt ouderling Lawrence. Wat kun je doen om de zondag beter aan de Heer toe te wijden?

Voor volwassenen

- Pagina 86: President Thomas S. Monson herinnert ons eraan 'een voorbeeld voor de gelovigen' en een licht voor de wereld te zijn. 'Als we het voorbeeld van de Heiland volgen en leven zoals Hij leefde en zoals Hij ons leerde,' zegt president Monson, 'zal dat licht in ons branden en de weg voor anderen verlichten.' Wat kunnen wij doen om een groter licht te zijn dat 'in een steeds duisterdere wereld zal schijnen'?
- President Russell M. Nelson, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, en ouderling Jeffrey R.

Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen bespreken het belang van vrouwen en moederschap. Ouderling Holland vertelt: 'Er komt geen liefde in de wereld dichter bij de reine liefde van Jezus Christus dan de onzelfzuchtige liefde van een toegewijde moeder voor haar kind' (pagina 47). President Nelson

Zeventig (pagina 58), van ouderling Koichi Aoyagi, emeritus lid van de Zeventig (pagina 126) en van Neill F. Marriott, tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium (pagina 30). Overweeg manieren om ons geloof in Jezus Christus te versterken en hoe Hij U kan helpen tijdens tegenspoed.

zegt dat bekeerde vrouwen die hun verbonden nakomen 'door hun rechtschapen levenswandel steeds meer zullen opvallen in een verslechterende wereld' (pagina 95). Overdenk deze toespraken met een gebed in uw hart en bespreek hoe familieleden vrouwen in hun van God gekregen belangrijke rol kunnen steunen.

- Verschillende sprekers bespreken kracht door tegenspoed. Ouderling Hugo Montoya van de Zeventig vertelt dat beproevingen en verleidingen iedereen overkomen, 'maar ze kunnen ons ook kracht en groei geven, mits we ze succesvol overwinnen' (pagina 53). Lees zijn toespraak en de toespraken van ouderling James B. Martino van de

- Pagina 33: In zijn toespraak zegt ouderling Larry R. Lawrence 'de Geest zal ons voortdurend aanmoedigen om beter ons best te doen en grotere hoogten te bereiken. [...] Als wij nederig en leergierig zijn, zal Hij ons bij de hand nemen en ons huiswaarts voeren.' Zoek de leiding van de Geest voor manieren waarop u kan verbeteren en veranderen nadat u zijn toespraak hebt gelezen.
- Pagina 104: President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, vertelt dat 'De Geest altijd bij ons hebben, betekent dat we de leiding en aanwijzingen van de Heilige Geest in ons dagelijkse leven ervaren.' Overweeg dingen die u kunt doen of kunt nalaten om altijd de Geest bij u te hebben. ■

Register conferentieverhalen

De volgende lijst met verhalen die in de algemene conferentie zijn verteld, kunnen van pas komen bij uw evangeliestudie, de gezinsavond en ander onderwijs. De nummers verwijzen naar de pagina waarop de toespraak begint.

Spreker	Verhaal
Neil L. Andersen	(65) Na de dood van hun moeder worden een jonge man en zijn broer en zussen financieel gezegend, nadat hij een roeping voor een voltijdzending heeft aanvaard. Als hun ouders, hun zus en een van hun broers in een vliegtuigongeluk omkomen, vinden twee broers, door hun geloof in Jezus Christus te stellen, de kracht om verder te leven.
Koichi Aoyagi	(126) Terwijl Koichi Aoyagi met een kerkleider spreekt, krijgt hij door middel van de Heilige Geest een beter begrip van de rol van tegenspoed in het heilsplan.
David A. Bednar	(128) David A. Bednar leert van ouderling Robert D. Hales dat als je niet meer kunt doen wat je altijd gedaan hebt, je alleen nog doet wat het belangrijkste is.
Randall K. Bennett	(69) De jongste kleinzoon van Randall K. Bennett valt als hij leert lopen, maar door de aanmoediging van zijn ouders probeert hij het opnieuw. Twee Russische heiligen der laatste dagen die het gevoel krijgen elkaar over het evangelie te moeten vertellen, trouwen uiteindelijk in de tempel.
Kim B. Clark	(124) Door de stem van de Geest aangespoord, aanvaardden de ouders van Kim B. Clark een oproep om op zending naar de Filipijnen te gaan.
Quentin L. Cook	(39) Als een jonge zending krijgt Quentin L. Cook een beeld wat het betekent om 'shipshape and Bristol fashion' te zijn. Quentin L. Cook neemt deel aan een joodse sabbat.
Henry B. Eyring	(80) Een oudere zuster bedankt een diaken omdat hij haar het avondmaal aanreikt. Door de inspanningen van een quorumpresident ouderlingen raakt de Heer de harten van verschillende minderactieve toekomstige ouderlingen aan. De overgrootvader van Henry B. Eyring verheugt zich dat de Heer tijdens een moeilijke zending over hem waakte en hem inspireerde. (104) De Heilige Geest leidt in Australië de vader van Henry B. Eyring naar een avondmaalsdienst. De Heilige Geest troost de vader van Henry B. Eyring nadat zijn echtgenote is overleden.
Bradley D. Foster	(50) Anne Sullivan leert Helen Keller, die doof en blind is, lezen. Nadat hij met een waardige toekomstige zending een gesprek heeft gevoerd, ziet Bradley D. Foster in hoe belangrijk het is dat hij zijn kinderen en kleinkinderen meer begrip van de evangeliewaarheden bijbrengt.
Allen D. Haynie	(121) Als hij in zijn jeugd in een modderpoel speelt, mag Allen D. Haynie pas het huis binnen als zijn oma hem met een tuinslang schoon heeft gespoten.
Jeffrey R. Holland	(47) Een minderactief lid van de kerk die op sterven ligt, is bang om in het volgende leven voor zijn moeder te staan. Een toegewijde moeder helpt haar zoon naar de kerk terug te keren. Lisa Tuttle Pieper helpt haar dochter, zodat die aan de hosannakreet kan deelnemen.
Von G. Keetch	(115) Surfers die ongelukkig zijn vanwege een barrière in de monding van een Australische baai, ontdekken dat de barrière hen beschermt tegen haaien.
Larry R. Lawrence	(33) Larry R. Lawrence geeft verschillende voorbeelden hoe de Heilige Geest 'persoonlijke raad' om mensen te helpen zich te verbeteren.
Neill F. Marriott	(30) Neill F. Marriott vindt en aanvaardt de kerk na tien jaar lang gebeden en gezocht te hebben. Het gezin van zuster Marriott gelooft dat het eeuwig met een dochter die bij een fietsongeluk is omgekomen, zal samenleven.
James B. Martino	(58) James B. Martino besluit zich te laten dopen na oprecht het Boek van Mormon te hebben bestudeerd en erover te hebben gebeden.
Richard J. Maynes	(27) Ouderling Taiichi Aoba leert jongeren hoe ze hun klei midden op het wiel van de pottenbakker leggen. Nancy Maynes ondervindt oprechte vreugde als ze het evangelie van Jezus Christus ontdekt en gaat naleven.
Carol F. McConkie	(12) Een 102-jarige zuster zegt dat zij haar onderscheiding Voorbeeldige jongevrouw verdiende door zich elke dag te bekeren.
Thomas S. Monson	(83) Door zich te bekeren en naar de kerk terug te keren, vindt een echtpaar vrede en hoop in het evangelie van Jezus Christus. (86) Een Israëlische functionaris vraagt zich af wat ze aan het licht in de ogen van heiligen der laatste dagen die in het BYU Jerusalem Center studeren, zouden moeten doen.
Hugo Montoya	(53) Een glimlach van president Russell M. Nelson geeft Hugo Montoya vrede na zijn roeping tot de Zeventig.
Russell M. Nelson	(95) De jonge en ontmoedigde openhartchirurg Russell M. Nelson gaat verder met zijn werk dankzij de visie, de liefde en aanmoediging van zijn vrouw. De geïnspireerde opmerking door een jeugdwerkpresidente geeft de vergadering van de ringraad een andere wending.
Linda S. Reeves	(9) Als zij een vriendin enkele van haar uitdagingen hoort beschrijven, heeft Linda S. Reeves erg te doen met degenen die door anderen pijn zijn gedaan.
Dale G. Renlund	(93) Nadat Dale G. Renlund als bisschop is geroepen, vertelt zijn broer hem dat de Heer hem heeft geroepen, omdat Hij door middel van hem iets moet doen. De ouders van een jonge man die aan hartfalen is bezweken, troosten Dale G. Renlund.
Gregory A. Schwitzer	(98) Gregory A. Schwitzer helpt zijn kleinzoon de melodie en boodschap te voelen van een lofzang die hij op de piano oefent.
Vern P. Stanfill	(55) Door te vertrouwen op het gezamenlijke licht van een groep fietsers die samen door een donkere tunnel rijden, overwint Vern P. Stanfill zijn angst.
Carole M. Stephens	(118) Carole M. Stephens gebruikt liefde om haar kleindochter ervan te overtuigen in haar stoeltje te blijven.
Gary E. Stevenson	(91) Na zijn roeping als apostel, ontdekken Gary E. Stevenson en zijn vrouw dat geloof in Jezus Christus en kennis van het grote plan van geluk hun anker zijn.
Dieter F. Uchtdorf	(15) Een elfjarig meisje begrijpt door haar oudtante dat God en zijn kinderen liefhebben de sleutel tot geluk is. (20) Een leerkracht in de ZHV blijft de hele nacht op om voor een les over vereenvoudiging een quilt te maken. (76) Dieter F. Uchtdorf is verbaasd en bedroefd als hij over een Aäronisch-priesterschapsdrager hoort die zich van God verwijderd heeft.
Rosemary M. Wixom	(6) Onze hemelse Vader verhoort het gebed van een jonge vrouw die vraagt of Hij van haar houdt. Een uitgehongerde man in Ethiopië ontfermt zich over het welzijn van een baby die geen ouders meer heeft.

Ouderling Ronald A. Rasband

Quorum der Twaalf Apostelen

Toen ouderling Ronald A. Rasband als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen geroepen werd, las hij Johannes 15:16: 'Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd.'

Ouderling Rasband zei: 'Ik had een geestelijke ingeving dat ik niet om deze [roeping] gevraagd had. Het was de beslissing van de Heer.'

Op negentienjarige leeftijd had ouderling Rasband al een vergelijkbare les over onderwerping aan de beslissingen van de Heer geleerd. Hij had gehoopt om net als zijn vader en grootvader naar Duitsland op zending te mogen gaan, maar werd naar het zendingsgebied Oostelijke staten (VS) geroepen. Hij sloeg zijn Schriften open en las in de honderdste afdeling van de Leer en Verbonden:

'Daarom, volgt Mij, en luistert naar de raad die Ik u geven zal.

'[...] Er zal een doeltreffende deur worden geopend in de omstreken in dit oostelijke land. [...]

'Daarom, voorwaar, Ik zeg u: Verheft uw stem tot dit volk' (verzen 2, 3, 5).

Hij had de bevestiging ontvangen dat de Heer wilde dat hij naar het zendingsgebied Oostelijke staten ging.

Ouderling Rasband is op 6 februari 1951 in nederige omstandigheden geboren. 'Ik ben in het gezin van een [broodbezorger] en een lieve [huisvrouw] geboren', zei hij. Hij komt uit een familie met meerdere generaties kerkleden, een erfgoed dat hij koestert.

In 1973 trouwde ouderling Rasband met Melanie Twitchell. Ze hebben vijf kinderen en 24 kleinkinderen. Ouderling Rasband zegt dat hij dankzij zijn vrouw, met wie hij 42 jaar getrouwd is, de man geworden is die hij nu is. 'Mijn vrouw heeft me net zoals de klei van een pottenbakker gevormd tot iets wat betekenis heeft. [...] Haar geestelijke invloed heeft tot deze mooie en bijzondere roeping geleid, maar ook tot alles wat ik geestelijk gedaan heb.'

In 1987 werd ouderling Rasband president en directeur bedrijfsvoering van een wereldwijd

scheikundig bedrijf. Hij leerde van zijn leiders hoe hij in dienst van de kerk doeltreffender kon zijn. 'Ik heb in mijn loopbaan geleerd [...] dat mensen het allerbelangrijkst zijn.' Hij 'leerde ook zeer veel leidersvaardigheden [...] die me als algemeen autoriteit van dienst geweest zijn.'

Ouderling Rasband heeft veel gelegenheden gehad om die vaardigheden toe te passen. Hij is bisschop; zendingspresident; sinds april 2000 algemeen autoriteit; toezichthouder voor het gebied Noord-Amerika-West, Noord-Amerika-Noordwest en drie gebieden in Utah; raadgever in het gebiedspresidium Midden-Europa; sinds 2005 lid van het Presidium der Zeventig; en sinds april 2009 senior president van de Zeventig geweest.

Door zijn taken heeft hij liefde voor heiligen der laatste dagen over de hele wereld ontwikkeld. Zijn boodschap aan de leden is: 'Uw geloof heeft ons geloof vergroot; uw getuigenis heeft ons getuigenis versterkt' (pagina 90).

Het stemt ouderling Rasband nederig om als apostel van de Heer Jezus Christus werkzaam te zijn. 'Ik heb altijd het verlangen gehad om Hem te dienen', zei hij. 'Ik zal voor de rest van mijn leven mijn tijd, mijn talenten en alles wat ik heb toewijden. Dat heb ik mij voorgenomen. Het is mij een eer.' ■

Ouderling Gary E. Stevenson

Quorum der Twaalf Apostelen

Toen ouderling Gary E. Stevenson over zijn roeping tot het Quorum der Twaalf nadacht, besloot hij dat zijn dienst in het koninkrijk van de Heer en in het bijzonder als apostel om *leiden door te dienen* in plaats van om dienen door te leiden zal draaien.

'Jezus Christus beschouwde Zichzelf als dienstknecht', zei ouderling Stevenson tijdens een persconferentie nadat hij gesteund was. 'Wij beschouwen onszelf ook als dienstknecht' (zie Markus 10:44).

Ouderling Stevenson werd onverwachts als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen geroepen. Maar hij heeft het gevoel dat zijn werkzaamheden in de kerk — in het bijzonder als zeventiger van 2008 tot 2012 en als presiderende bisschop sinds maart 2012 — hem op zijn nieuwe taken voorbereid hebben.

Een van de belangrijkste dingen die hij in dienst van de Heer geleerd heeft, is de grote waarde van de kinderen van onze hemelse Vader. Ouderling Stevenson kijkt uit naar de vele gelegenheden die hij als apostel zal hebben om wereldwijd met Gods kinderen te praten en tot hen te getuigen.

Hij kijkt er ook naar uit om met de leiders van de kerk van de Heer samen te blijven werken. 'Samen beraadslagen en van [hen] leren, instructie van [hen] ontvangen, en hun kracht en getuigenis van Jezus Christus en zijn verzoening voelen, zal volgens mij een prachtige ervaring zijn', zegt hij.

Gary E. Stevenson is op 6 augustus 1955 in het gezin van Evan N. en Vera Jean Stevenson geboren. Hij stamt af van de eerste mormoonse pioniers in Utah (VS). Hij is in Cache Valley (Utah) opgegroeid in een gezin waarin het evangelie centraal stond en hij het belang van hard werken en dienen leerde. Zijn vader, 'de bisschop van mijn jeugd', nam hem vaak mee om bij een van de vele weduwen in hun wijk op bezoek te gaan. De lessen over christelijke dienstverlening die de jonge Gary van zijn vader leerde, lieten een onuitwisbare indruk na, waar hij als presiderende bisschop veel aan gehad heeft.

Hij zegt: 'De bisschoppen van de kerk zijn mijn helden.'

De werkzaamheden van ouderling Stevenson in de kerk begonnen echt toen hij een voltijdzending in het zendingsgebied Fukuoka (Japan) vervulde. Hij ontwikkelde er een blijvende liefde voor het Japanse volk en hun taal, die hij vloeiend spreekt. Na zijn zending,

ging hij naar de Utah State University, waar hij zijn toekomstige vrouw, Lesa Jean Higley, leerde kennen. Ze trouwden in 1979 in de Idaho Fallstempel (Idaho). Ze hebben vier zonen. Ouderling Stevenson behaalde een graad in bedrijfskunde met specialiteit in marketing. Later werd hij mede-oprichter, hoofd en directeur bedrijfsvoering van een van 's werelds grootste producenten van fitnessstoestellen.

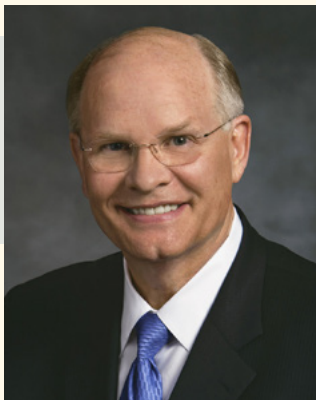
Het gezin Stevenson heeft een aantal jaar in Japan gewoond. In 2004 werd ouderling Stevenson als president van het zendingsgebied Nagoya (Japan) geroepen. In 2008 werd hij als zeventiger geroepen, waarna hij werkzaam was als raadgever en president van het gebied Azië-Noord. Hij was er in 2011 als gebiedspresident werkzaam toen een grote aardbeving de noordelijke kust van Japan trof met als gevolg een enorme tsunami die duizenden slachtoffers maakte. Die ervaring bleek van doorslaggevende betekenis te zijn voor zijn leven.

Ouderling Stevenson gaf leiding aan de hulpverlening van de kerk in de vorm van voedsel, hulpgoederen, steun en langetermijnhulp.

'Het was een manier waarop de Kerk van Jezus Christus een van haar goddelijke taken, namelijk de zorg voor de armen en hulpbehoevenden, vervulde', zegt hij. Hij zei dat het een heilig voorrecht was om 'te dienen, tot zegen te zijn en de hulpverlening te organiseren'.

Ouderling Stevenson zegt dat de Heer de heiligen der laatste dagen de raad gegeven heeft om de zwakken te hulp te komen, de handen die slap neerhangen te verheffen en de knikkende knieën te sterken' (zie LV 81:5). Hij zei tijdens de persconferentie: 'Dat is de opdracht tot christelijk dienstbetoon die we als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen hebben.' ■

Ouderling Dale G. Renlund

Quorum der Twaalf Apostelen

Nadat hij van de schok van zijn roeping in het Quorum der Twaalf Apostelen bekomen was, knielde ouderling Dale G. Renlund met zijn vrouw, Ruth, in gebed neer. Ze vroegen om de bevestiging dat dit goddelijke leiding was.

Ouderling Renlund heeft vaak naar die leiding gezocht — als zeventiger, als cardioloog en als echtgenoot en vader. Toen hij bijvoorbeeld in Maryland (VS) dokter in opleiding was, kreeg zijn vrouw eierstokkanker. Hun dochter, Ashley, was slechts zestien maanden oud. In die moeilijke periode voelde ouderling Renlund zich weer dicht bij de Heer toen Ruth de Heer voor hun tempelverzegeling dankte.

Ouderling Renlund was cardioloog; hij behandelde patiënten met hartklachten. Hij heeft veel van zijn patiënten zien sterven. Maar na de dood van een patiënt die Chad heette, viel alle emotionele afstand die hij als arts in crisissituaties bewaarde weg toen Chads ouders de spoedafdeling binnenkwamen. Op dat ogenblik zag hij Chad door hun ogen.

Ouderling Renlund zegt over die ervaring: 'Ik beseft nu dat we in de kerk, als we anderen doeltreffend willen dienen, hen door de ogen van een ouder, door de ogen van onze hemelse Vader, moeten zien. Alleen dan zullen we de ware waarde van een ziel gaan beseffen' (pagina 94).

Ook zijn jeugdijaren en dienen in de kerk hebben ouderling Renlund voorbereid om anderen door de ogen van de Heer te leren zien en de diversiteit van de leden van de kerk te begrijpen.

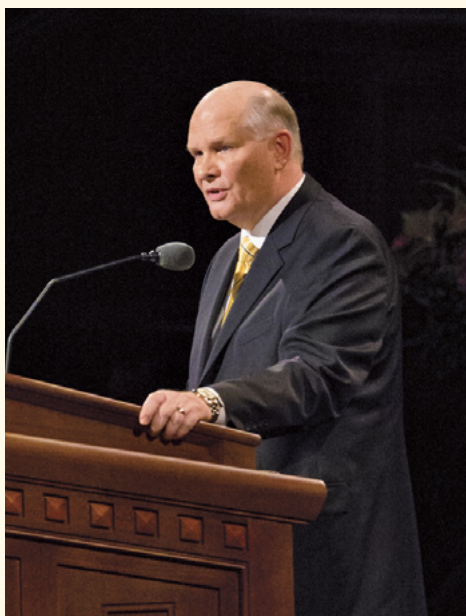
Dale Renlund is op 13 november 1952 geboren in het gezin van Zweedse immigranten die naar Utah (VS) gegaan waren om er in de tempel aan elkaar verzegeld te worden. In zijn jeugd verhuisde het gezin naar Finland en dan terug naar Zweden. Drie jaar later verhuisden ze weer naar Utah. Op negentienjarige leeftijd werd hij naar Zweden op zending geroepen.

In 2009 werd ouderling Renlund als zeventiger geroepen. Hij was eerst in het gebiedspresidium Afrika-Zuidoost werkzaam. Ouderling Renlund moest er zijn loopbaan als arts en hoogleraar voor stopzetten,

maar hij zegt dat zijn vrouw een groter offer bracht. Ruth was het hoofd van haar advocatenkantoor toen ouderling Renlund geroepen werd en stopte ook met werken. Hij zegt dat ze er sinds hun huwelijk in 1977 altijd volledig voor gegaan is en een grote bron van kracht voor hem is.

In Afrika leerden ouderling en zuster Renlund van de heiligen wat echt belangrijk is. Ouderling Renlund vroeg de leden in de Democratische Republiek Congo op een keer welke problemen ze hadden. Hij zegt dat na wat aansporing 'een oude man ging staan en zei: "Ouderling Renlund, we kunnen toch geen problemen hebben? We hebben het evangelie van Jezus Christus." Ouderling Renlund zei verder: 'Mijn vrouw en ik willen als die heiligen in Kananga zijn. [...] Het lijkt alsof ze niets hebben, maar ze hebben alles.'

Tot slot van zijn eerste toespraak als apostel getuigde ouderling Renlund: 'Ik wil met heel mijn hart een ware volgeling van Jezus Christus zijn. Ik heb Hem lief. Ik aanbid Hem. Ik getuig dat Hij werkelijk leeft. Ik getuig dat Hij de Gezalfde is, de Messias' (pagina 94). ■

Ouderling L. Whitney Clayton

Senior president van de Zeventig

Ouderling L. Whitney Clayton leerde van jongs af aan van werken en zijn familie te houden. Zijn vader, een arts, ging 's zaterdags vroeg in de ochtend naar zijn werk. Vóór hij vertrok, schreef hij telkens op een bord een lijst met karweitjes die die dag gedaan moesten worden. Als hij dan terug thuiskwam, ging hij met zijn zonen aan de slag. Ouderling Clayton leerde van zijn vader een werkethiek die hem tot zegen geweest is.

De leden van het gezin wisten ook dat het avondeten tijd voor het gezin was. 'We praatten over politiek, onze studies, de buurt, het evangelie en de kerk. [...] het was een geweldig onderdeel van mijn jeugd.' Samen met zijn vrouw heeft hij de traditie van tijdens het eten met de kinderen praten, voortgezet.

Ouderling Clayton is op 6 oktober 2015 als senior president van de Zeventig benoemd. Hij vervangt ouderling Ronald A. Rasband die als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen geroepen is.

Ouderling Clayton is op 31 maart 2001 als zeventiger gesteund. Hij was sinds 2008 als lid van het Presidium der Zeventig werkzaam en hield toezicht op gebieden in Utah (VS). Hij stond ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen bij in het toezicht houden op de gebieden Afrika-Zuidoost en Afrika-West. Hij is ook lid van het public-affairscomité. In 2002–2003 was hij raadgever in het gebiedspresidium Zuid-Amerika-Zuid en in 2003–2006 was hij president van dat gebied.

Ouderling Clayton is in 1950 in Salt Lake City (Utah) geboren. Hij trouwde in 1973 in de Salt Laketempel met Kathy Ann Kipp. Ze hebben zeven kinderen en twintig kleinkinderen.

Ouderling Clayton behaalde zijn bachelorsgraad in financiën aan de University of Utah en zijn graad in rechten aan de University of the Pacific. Hij is van 1981 tot 2001 in Californië (VS) als advocaat werkzaam geweest.

Hij is gebiedszeventiger, regionaal vertegenwoordiger, raadgever in het zendingspresidium, hogeraadslid, bisschop, president van de ringzending en leerkracht evangelieleer geweest. Van 1970 tot 1971 heeft hij in Peru een voltijdzending vervuld. ■

Ouderling Gerrit W. Gong

Presidium der Zeventig

Ouderling Gerrit W. Gong, die onlangs in het Presidium der Zeventig geroepen is, herinnert zich een bepaalde ingeving die hij als zendeling in Taiwan kreeg.

Een onderzoeker woonde de avondmaalsdienst bij. 'Ik kreeg de ingeving om hem in morse een kort briefje te schrijven, waarop stond: "Welkom in de avondmaalsdienst. Fijn je te zien!"

De onderzoeker wist toevallig hoe hij een radio moest bedienen en was blij met de boodschap. 'Het verbaasde me dat iets wat ik jaren eerder geleerd had me in staat kon stellen [...] om iemand op een bepaalde manier te bereiken', aldus ouderling Gong.

Ouderling Gong leerde als kind bij de scouts het morsealfabet. Voortdurend bijleren en contact leggen met andere mensen zijn constante waarden in zijn leven. In 1977 behaalde hij een BA in Aziatische studies en algemene studies aan de Brigham Young University, in 1979 een mastersgraad in de filosofie, en in 1981 een doctorsgraad in internationale betrekkingen aan de Oxford University.

Ouderling Gong heeft tal van kerkroepingen gehad, waaronder hogeraadslid, groepsleider hogepriesters, zondagschoolpresident van de ring, seminarieleerkracht, bisschop, president van de ringzending, ringpresident en gebiedszeventiger. Ten tijde van zijn roeping als algemeen autoriteit in 2010 was hij werkzaam als lid van het Vijfde Quorum der Zeventig in het gebied Utah-Zuid (VS).

In 1985 was ouderling Gong werkzaam als buitengewoon assistent van de onderminister van Buitenlandse Zaken van de VS en in 1987 als buitengewoon assistent van de Amerikaanse ambassadeur in Peking (China). Van 1989 tot 2001 bekleedde hij diverse functies aan het Center for Strategic and International Studies (CSIS) in Washington, D.C. (VS).

Gerrit W. Gong is in 1953 in Redwood City (Californië, VS) geboren. Hij is getrouwd met Susan Lindsay Gong. Ze hebben vier kinderen en drie kleinkinderen. Ouderling Gongs grootouders emigreerden vanuit China naar de Verenigde Staten. Hij heeft zijn geslachtslijn tot 33 generaties nagelopen tot aan de eerste Draak Gong die in 837 n.C. tijdens de Tang-dynastie in Zuid-China geboren is. ■

Bisschop Gérald Caussé

Presiderende bisschop

Gérald Caussé werkte op 33-jarige leeftijd in Frankrijk in de voedseldistributie toen de directeur van het bedrijf hem bij zich liet komen. Hij had Géralds geloofsovertuiging opgemerkt en zijn vermogen om een goed oordeel te vellen en de eenheid onder de werknemers te bevorderen — eigenschappen die hij dankzij zijn lidmaatschap, dienen en leiderschap in de kerk ontwikkeld had. De directeur zag dat Gérald een betrouwbaar man was.

Tot zijn grote verbazing kreeg Gérald al snel de verantwoordelijkheid over 1800 werknemers. Toen hij tien jaar later in april 2008 als zeventiger geroepen werd, leidde hij een aantal voedseldistributiebedrijven.

Bisschop Caussés zakelijke en bestuursvaardigheden, samen met zijn kerkelijke dienen en leiderschapservaring, zullen hem als nieuwe presiderende bisschop van de kerk van pas komen. Bisschop Caussé die sinds maart 2012 als eerste raadgever in de Presiderende Bisschop werkzaam was, ontving zijn nieuwe roeping slechts enkele dagen na de algemene oktoberconferentie. Hij vervangt ouderling Gary E. Stevenson, die op 3 oktober 2015 als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen gesteund is.

Bisschop Gérald Jean Caussé, de vijftiende presiderende bisschop van de kerk, is in 1963 in Bordeaux (Frankrijk) geboren. Hij trouwde in 1986 in de Berntempel (Zwitserland) met Valérie Babin. Ze hebben vijf kinderen en vijf kleinkinderen.

Naast raadgever in de Presiderende Bisschop en lid van de Zeventig is hij ook raadgever in het gebiedspresidium Europa, gebiedszeventiger, ringpresident, raadgever in het ringpresidium, raadgever in de bisschop, groepsleider hogepriesters en quorumpresident ouderlingen geweest.

Dienen in de kerk maakte bisschop Caussé als jongeman niet alleen gelukkig, het versterkte ook zijn geloof. Op zijn twaalfde was hij al jeugdwerkpianist en op zijn zestiende zondagsschoolpresident. Hij spande zich ook voor zijn Aäronische-priesterschapsplichten in.

Hij zegt dat hij door in de kerk te dienen, waaronder het helpen van zijn vader die bisschop en gemeentepresident was, zijn getuigenis ontwikkeld heeft.

Bisschop Caussé behaalde in 1987 zijn mastersgraad in bedrijfskunde aan de Franse ESSEC Business School. Vóór hij ging werken, diende hij in de Franse luchtmacht, waar hij in een NAVO-eenheid tewerkgesteld werd. ■

Bisschop Dean M. Davies

Eerste raadgever in de Presiderende Bisschop

‘Als tiener was ik blij als we het mooist gemaaid gazon in de buurt hadden. Ik leerde daarbij een belangrijke les: een extra inspanning kan in bijna alles wat we doen veel betekenen’, zegt bisschop Dean M. Davies. Die extra inspanning is een norm geworden waaraan hij als eerste raadgever in de Presiderende Bisschop veel zal blijven hebben.

Vóór deze roeping was bisschop Davies de tweede raadgever van bisschop Gary E. Stevenson die op 3 oktober 2015 lid van het Quorum der Twaalf Apostelen werd.

Dean Myron Davies is in 1951 in Salt Lake City (Utah, VS) geboren. Hij groeide in een gezin met acht kinderen op. Hij is dankbaar voor zijn ouders die hun kinderen niet alleen liefhadden en opvoedden, maar hen ook het belang van werken bijbrachten. Hij trouwde in 1973 in de Salt Laketempel met Darla James. Ze hebben vijf kinderen en veertien kleinkinderen.

Bisschop Davies leerde ook een belangrijke les toen hij in 1989 in San Francisco (Californië, VS) woonde. Tijdens een aardbeving zag hij de ernstige schade die flatgebouwen zonder een stevig fundament opliepen. ‘Toen ik over die gebeurtenis nadacht, kreeg ik in mijn verstand en in mijn hart de bevestiging dat we op een stevig fundament moeten bouwen om met succes de stormwinden, aardbevingen en calamiteiten in het leven het hoofd te bieden. [Namelijk] het fundament van Jezus Christus.’ (‘Een vast fundament’, *Liahona*, mei 2013, 9.)

Bisschop Davies heeft sinds 1995 voor de kerk gewerkt. Tot voor kort was hij algemeen directeur van de afdeling bijzondere projecten van de kerk, verantwoordelijk voor onroerend goed met bijzondere doeleinden, tempelontwerp en tempelbouw.

Voordat hij voor de kerk begon te werken, was bisschop Davies werknemer van High Industries, Inc. in Lancaster (Pennsylvania, VS) en van Bechtel Investments, Inc. in San Francisco (Californië, VS). Hij behaalde in 1976 zijn bachelor in landbouweconomie aan de Brigham Young University en studeerde later hoger bestuursonderwijs aan de Stanford University en de Northwestern University.

Bisschop Davies is president van het zendingsgebied San Juan (Puerto Rico), raadgever in het zendingspresidium, ringpresident, raadgever in het ringpresidium, ringsecretaris, hogeraadslid, lid van verscheidene bisschappen en voltijdzending in het zendingsgebied Uruguay/Paraguay geweest. ■

Bisschop W. Christopher Waddell

Tweede raadgever in de Presiderende Bisschap

Christopher Waddell kreeg als student een volleybalbeurs van de San Diego State University in Californië (VS). Maar hij is dankbaar voor een bisschop die hem over andere zaken vragen stelde toen hij tijdens de vakantie thuis was.

‘Hij vroeg niet: “Hoe gaat het volleyballen?” maar “Hoe gaat het met je? Bid je elke ochtend en elke avond, blijf je sterk, blijf je actief in de kerk?” Ik waardeerde die vragen [over] de allerbelangrijkste zaken’, zegt bisschop Waddell.

Door zich op het allerbelangrijkste te concentreren, kan bisschop Waddell zich aan zijn familiemotto’s houden: ‘Keer terug met eer’ en ‘Vertrouw op de Heer.’ Dat vertrouwen stelde hem in staat om het volleybal te onderbreken en op zending te gaan. Toen hij na zijn zending naar huis was teruggekeerd, stelde het hem in staat om een langeafstandsrelatie met een jonge vrouw aan een andere universiteit te hebben. Toen ze later getrouwd waren, stelde zijn vertrouwen in de Heer hem in staat om naar de Geest te luisteren toen ze wilden verhuizen.

‘Als je de wil van de Heer doet, komt alles in orde’, zegt hij.

Dat vertrouwen in de Heer zal bisschop Waddell tot zegen zijn in zijn roeping als tweede raadgever in de Presiderende Bisschap. Hij is in april 2011 als zeventiger geroepen.

Wayne Christopher Waddell is in juni 1959 in Los Angeles (Californië) geboren. Hij trouwde in juli 1984 in de Los Angelestempel (Californië) met Carol Stansel. Ze hebben vier kinderen en drie kleinkinderen. Hij is raadgever in het gebiedspresidium Zuid-Amerika-Noordwest geweest en blijft nog een tijdje in Peru.

Bisschop Waddell behaalde in 1984 zijn bachelorsgraad aan de San Diego State University. Hij heeft ook postgraduaatswerk in het Executive MBA-programma van de BYU gedaan. In 1984 begon hij voor Merrill Lynch te werken, waar hij eerste vicepresident investeringen werd.

Bisschop Waddell is gebiedszeventiger, president van het zendingsgebied Barcelona (waar hij als jonge zendeling diende), ringpresident, raadgever in het zendingspresidium, bisschop en raadgever in de bisschap geweest. ■

Brian K. Ashton

Tweede raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium

Broeder Brian K. Ashton werd net aan het eind van zijn werkzaamheden als president van het zendingsgebied Houston-Zuid (Texas, VS) in het algemeen zondagsschoolpresidium geroepen. Zijn roeping werd in juni 2015 aangekondigd; hij is in de algemene oktoberconferentie gesteund.

Broeder Tad R. Callister blijft president en broeder Devin G. Durrant, die sinds april 2014 tweede raadgever was, is nu eerste raadgever geworden.

De vacature in het presidium kwam er doordat John S. Tanner als president van de Brigham Young University–Hawaii aangesteld is.

Brian Kent Ashton is in 1969 in Provo (Utah, VS) in het gezin van Kent Ashton en Vicki Brown geboren. Hij is de oudste van negen kinderen. Hij zegt dat zijn ouders thuis consequent in het evangelie onderwezen.

Broeder Ashton is in het zendingsgebied Lima-Zuid (Peru) op zending geweest. Hij besloot op zending te gaan mede doordat een goede vriend de ingeving had om hem dat aan te raden. Toen zijn vriend met hem praatte, voelde Brian de bevestiging van de Geest. Op zending werd hij als president van een grote gemeente geroepen terwijl hij ernstige gezondheidsproblemen had. In die periode bad hij zijn hemelse Vader vurig en voortdurend om hulp. ‘Ik leerde op Hem te vertrouwen en Hij liet me niet in de steek’, zegt hij. ‘Op Hem leren vertrouwen heeft heel veel voor mij betekend.’

Na zijn zending, ging hij naar de Brigham Young University, waar hij zijn toekomstige vrouw, Melinda Earl, leerde kennen. Maar vóór ze trouwden, ging Melinda op zending in het zendingsgebied Malaga (Spanje), terwijl Brian in het Midwesten van de Verenigde Staten werkte. Na haar zending trouwden ze in de St. Georgetempel (Utah). Ze hebben zeven kinderen.

Broeder Ashton heeft een MBA aan de Harvard University behaald en zuster Ashton heeft medicijnenstudies gevolgd. Broeder Ashton is ondernemer en heeft verschillende bedrijven opgestart.

Broeder Ashton is als bisschop, hogeraadslid, quorumpresident ouderlingen en leerkracht evangelieleer werkzaam geweest. ■

Leidsters nemen zitting in raden van de kerk

De kerk heeft vrouwen uitgenodigd om in drie belangrijke leidinggevende raden zitting te nemen.

Zuster Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente, zal in de leidinggevende raad priesterschap- en gezinszaken (voorheen: leidinggevende raad voor de priesterschap) zitting hebben. Zuster Bonnie L. Oscarson, algemeen jongevrouwenpresidente, zal in de leidinggevende raad zendingswerk zitting

hebben. En zuster Rosemary M. Wixom zal in de leidinggevende raad tempelzaken en familiegeschiedenis zitting hebben.

Hoewel vrouwen in de algemene presidiums van de ZHV, de jongevrouwen en het jeugdwerk al tientallen jaren tot deze raden bijdragen en hun advies geven, zullen ze dankzij deze uitnodiging een voortdurende rol in die raden spelen. ■

Van links naar rechts: Rosemary M. Wixom, algemeen jeugdwerkpresidente; Bonnie L. Oscarson, algemeen jongevrouwenpresidente; Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente

Bijbeluitgave van de kerk in het Portugees

Er is sinds september op AsEscrituras.lds.org en in de mobiele app Gospel Library een Portugese Bijbeluitgave van de kerk beschikbaar. U kunt ze ook in een andere formaat, zoals ePub en pdf, lezen. De gedrukte versie zal vanaf maart 2016 beschikbaar zijn en in datzelfde jaar zullen er ook audio- en braille-edities gepubliceerd worden.

De nieuwe uitgave, getiteld *Bíblia Sagrada, Almeida 2015*, is op de Bijbelvertaling João Ferreira Annes de Almeida uit 1914 gebaseerd. Men koos voor die uitgave vanwege de hoge kwaliteit van de vertaling. Onder toezicht van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen heeft een team van algemene autoriteiten, gebiedszeventigers, professionele taalkundigen en leden van de kerk gedurende vijf jaar aan de revisie en voorbereiding van de uitgave van de kerk gewerkt. Bijna 1,4 miljoen leden van de kerk spreken Portugees. ■

Hulpverlening aan vluchtelingen

LDS Charities, de humanitaire tak van de kerk, blijft hulp bieden in gebieden waar vele mensen ten gevolge van allerlei crisissen in verschrikkelijke omstandigheden beland zijn. Hier volgen drie voorbeelden:

- Het conflict in Oekraïne heeft sinds 2014 al een miljoen mensen ontheemd. Zestig procent van de ontheemden zijn bejaarden. LDS Charities heeft samen met het United Nations Development Program plaatselijke niet-gouvernementele organisaties geholpen om voor de arme en bejaarde ontheemden te zorgen. LDS Charities heeft hygiënepakketten en een hoeveelheid voedsel voor drie maanden aan 37 instellingen geschonken, waarmee 13.000 mensen gevoed kunnen worden.
- Sinds januari hebben ruim 350.000 vluchtelingen voor de burgeroorlog in Syrië in Europa asiel aangevraagd. Men verwacht dat dat aantal tegen het eind van het jaar verdubbeld zal

zijn. LDS Charities werkt samen met internationale niet-gouvernementele organisaties, plaatselijke overheden en nationale overheidsinstellingen om in de behoeften van de vluchtelingen te voorzien en voorziet de plaatselijke kerkgemeenten van hulpgoederen waarmee zij hulp kunnen verlenen.

- LDS Charities werkt mee aan een project van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties om het onderdak in vluchtelingenkampen te verbeteren. Een internationaal meubelbedrijf heeft een constructie ontwikkeld die degelijker is dan tenten. De constructie is voorzien van deuren en ramen, wat meer veiligheid biedt, en van een steviger dak, waardoor de bewoner tegen de elementen beschermd wordt. Men is bezig met de montage van 333 constructies die LDS Charities aan een vluchtelingenkamp in het Iraakse deel van Koerdistan geschonken heeft. ■

Kerstinitiatief

Deze kersttijd brengt de kerk het multimedia-initiatief 'De Heiland is geboren' uit. Het initiatief gaat over het vinden, kennen en volgen van Jezus Christus en het ontvangen van de zegeningen die we dankzij zijn geboorte, leringen en verzoening kunnen krijgen. Het initiatief is opgezet rond een nieuwe video, waarin kinderen uit de hele wereld van de Heiland getuigen en zijn geboorte, ruim tweeduizend jaar geleden in Bethlehem, vieren. Op kerstmis.mormon.org kunt u de video bekijken en meer over het belang van Jezus Christus te weten komen. ■

Kinderen zeggen: 'Wij zijn zijn handen'

Wereldwijd hebben kinderen enthousiast op een dienstbetooncampagne van de kerkelijke tijdschriften gereageerd. De tijdschriften vroegen de kinderen manieren te bedenken waarop ze kunnen dienen, vervolgens hun hand op een blad papier na te trekken, er hun goede daad op te zetten en die handafdruk naar de *Liahona* te sturen.

De kerkelijke tijdschriften ontvingen ruim dertigduizend handafdrukken van kinderen die de liefde van de Heiland uitdroegen en gezinnen en buurten wereldwijd tot zegen waren.

De inspiratie voor de campagne kwam uit de toespraak 'Jullie zijn mijn handen' van president Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, tijdens de

algemene aprilconferentie van 2010. President Uchtdorf vertelde over een standbeeld van Jezus Christus dat in de Tweede Wereldoorlog beschadigd werd. De handen van het standbeeld konden niet vervangen worden. Daarom voegden de stadsbewoners de volgende inscriptie aan de voet van het standbeeld toe: 'Jullie zijn mijn handen.'

De goede daden van de kinderen zijn even uniek als de handafdruk die ze ingestuurd hebben. Bijvoorbeeld:

Natalie S. (5) uit Hongkong stuurde twee handafdrukken op. Op de ene stond: 'Ik heb mijn mama met het huishouden geholpen.' En op de andere: 'Ik heb iemand in een rolstoel geduwd.'

Erik S. (11) uit Rusland legt uit: 'De winter is hier heel koud.' Een gezin was naar zijn stad verhuisd en had geen warme kleding. 'Ik heb mijn jas aan Artur gegeven', zegt hij, 'en we zijn vrienden geworden.'

Gabriela P. (10) uit Venezuela schreef op haar handafdruk: 'Mijn vrienden en ik waren op school aan het schaken. Ik had een tegenspeler nodig en zag een nieuwe jongen die droef leek. Ik wilde hem helpen, maar wist niet hoe. Toen hoorde ik een stem die zei dat ik zijn vriend moest zijn. Ik ging naar hem toe en praatte met hem. Nu zijn we goede vrienden.'

De handafdrukken werden gedurende twee weken in september en oktober op de hoofdzetel van de kerk in Salt Lake City (Utah, VS) tentoongesteld. ■

Site van de herstelling van het priesterschap ingewijd

Op 19 september 2015 presideerde president Russell M. Nelson, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, de inwijding van de site in Pennsylvania (VS), waar Joseph Smith en Oliver Cowdery het Aäronisch priesterschap van Johannes de Doper ontvangen hebben. In de jaren 1820 stond het gebied als Harmony bekend en veel gebeurtenissen in de begintijden van de herstelde kerk vonden er plaats:

- De ontmoeting tussen Joseph Smith en Emma Hale, hun verkering en het begin van hun huwelijk.
- De aankomst van Oliver Cowdery die bij de vertaling van het Boek van Mormon als schrijver werkzaam was.
- De vertaling van het grootste deel van het Boek van Mormon.
- De herstelling van het Aäronisch priesterschap en (hoewel de precieze locatie niet bekend is) het Melchizedeks priesterschap.

- De eerste dopen die in deze tijd door het priesterschapsgeslag verricht werden.
- Het ontvangen van openbaringen die in vijftien afdelingen van de Leer en Verbonden en een deel van de Parel van grote waarde staan.

De gerenoveerde site bestaat uit een bezoekerscentrum, dat ook als kerkgebouw voor een plaatselijke gemeente dienst doet; de gereconstrueerde huizen van Joseph en Emma en Emma's ouders, Isaac en Elizabeth Hale; en toegang tot de plek aan de Susquehanna, waar men denkt dat de doop van Joseph en Oliver plaatsvond.

'Harmony bood Joseph geestelijke bescherming en de kans om alleen te zijn, waardoor hij zich op de vertaling van het Boek van Mormon kon concentreren', aldus president Nelson. 'In die periode gaf de Heer Joseph instructie over zijn goddelijke rol als profeet, ziener en openbaarder.' ■

President Russell M. Nelson en zijn vrouw, Wendy, tijdens een rondleiding in het gereconstrueerde huis van Joseph en Emma Smith, waar een groot deel van het Boek van Mormon vertaald is.

Seminariecursisten brengen hun studie op een hoger peil

Seminariecursisten reageren goed op de hogere vereisen die het afgelopen jaar ingevoerd werden. Onlangs gepubliceerde cijfers tonen aan dat 81 procent van de ingeschreven cursisten aan het eind van het semester voor hun leertoets slaagden, dat het percentage aanwezigen van 71 naar 77 procent gestegen is, en dat bijna 80 procent van de cursisten hun leesopdrachten lezen.

De nieuwe vereisten stellen de leerkracht in staat om in de les belangrijke leerstellingen te benadrukken, terwijl de cursisten zich op diezelfde leerstellingen concentreren.

Ongeveer vierhonderdduizend jongemannen en jongevrouwen zijn wereldwijd voor het seminarie ingeschreven. ■

Presidium der Zeventig

Voorste rij v.l.n.r.: ouderling L. Whitney Clayton, ouderling Donald L. Hallstrom, ouderling Richard J. Maynes, ouderling Craig C. Christensen.
Achterste rij v.l.n.r.: ouderling Ulisses Soares, ouderling Lynn G. Robbins, ouderling Gerrit W. Gøng.

'Broeders en zusters, elke dag zijn er gelegenheden om ons heen om te schijnen, wat onze omstandigheden ook zijn', zo sprak president Monson in de 185ste algemene oktoberconferentie van de kerk. 'Als we het voorbeeld van de Heiland volgen, krijgen we de gelegenheid om een licht voor anderen te zijn. Dat kunnen onze eigen familieleden en vrienden, onze collega's, kennissen of volslagen vreemden zijn.'

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN